

Съдържание

Времето на публикуване на том седми

Том 7 беше публикуван в края на 1902 г., само около две години след издаването на том 6. Но през тези кратки месеци беше постигнат епохален напредък, особено в преустройството на делото на нашата църква.

През 1863 г., само тридесет и осем години по-рано, беше организирана Генералната конференция с шест местни конференции, всички те в Съединените Щати. Имаше тридесет ръкоположени и законни служители, които обслужваха 3 500 църковни членове и 125 църкви. Нямахме никакви училища или санаториуми на адвентистите от седмия ден и само едно издателство.

С всяко следващо десетилетие се отбелязваше удвояване на църковното членство и на наетите служители, а също и се поставяше начало на нови области на работа. В края на века делото се беше разраснало до световни размери. Статистическият доклад за 1900 г. показва, че беше издавана литература на тридесет и девет езика от тринадесет издателства и техни клонове. Петстотин ръкоположени проповедници, заедно с хиляда други работници в различни клонове на църковните начинания обслужваха 66 000 вярващи, които членуваха в 1 892 църкви. Те бяха организирани в четиридесет и пет местни конференции и четиридесет и две местни мисии. В Австралия, а също и в Европа, местните конференции бяха наскоро обединени в съюзи.

С развитието на издателското дело и с поставяне началото на медицинските и училищните начинания, както и със започването на съботноучилищното дело, бяха сформирани самостоятелни организации, които да се грижат за тези клонове на делото. Съществуваха международна асоциация на съботното училище, медицинска мисионерска асоциация и асоциация за религиозна свобода, освен различните издателски и образователни асоциации. Мисионерската работа в чужбина се управляваше от съвет за мисии в чужбина. Въпреки че интересите на тези различни организации бяха взаимосвързани, все пак всяка от тях служеше като отделна организация с главни управления, действащи съвсем отделно в Съединените Щати. Що се отнася до офиса на съвета за мисиите в чужбина, за него беше избран Ню Йорк поради неговите предимства на голям корабен център. По отношение на асоциацията на съботните училища Оуклънд, Калифорния, беше център, удобен за нейните служители. Делото за религиозната свобода беше управлявано от Чикаго, Илиноис, а медицинската мисионерска работа – от Батъл Крийк, Мичиган.

Не е трудно да се забележи, че църквата в естественото си развитие беше надраснала първоначалните планове от 1863 г. Трябваше да се направят някои промени. Съветът на Генералната конференция се състоеше от дванадесет члена, четирима от които живеяха в Батъл Крийк. Как можеха тези няколко човека да се грижат за бързо разрастващото се дело, сега вече и в световен мащаб? Всички местни конференции и мисии по света, извън Австралийските и Европейските съюзи, имаха указания да се обръщат направо към Генералната конференция за ръководство. Не е чудно тогава, че нуждите на някои полета бяха пренебрегвани или че в някои случаи ръководството не беше ефективно.

Увеличаваха се затрудненията, когато определени клонове от делото сякаш се изплъзваха от контрол, тъй като се разрастваха прекомерно и напредваха в рамките на независимите организационни правила, които самите те си създаваха.

Такова беше положението през април 1901 г., когато Елън Г. Уайт, наскоро завърнала се в Съединените Щати от Австралия, говори на откриването на сесията на Генералната конференция. Тя призова към цялостно преустройство на делото, като постави силно ударение върху нуждата от разпределяне на отговорностите. Нуждата беше станала очевидна, но справянето със ситуацията беше сложен проблем. Сега, с призива към действие и с наличието на далновидни и предани на вярата хора, които да поведат другите, работата на Генералната конференция беше преустроена. Първо, беше приложен планът за съюзни конференции, който беше въведен в Австралия и после съблюдаван в Европа. Това освободи администрацията на Генералната конференция от множество подробности, които можеха и трябваше да бъдат разрешени на местно ниво. Второ, беше поставена основата на присъединяването на различните автономни организации на църквата - като например издателското, медицинското и образователното дело, също и съботното училище – към администрацията на Генералната конференция като отдели. Трето, Съветът на Генералната конференция беше силно разширен и направен да представя цялото световно поле и всички клонове на делото.

Някои етапи от работата на Генералната конференция бяха преобразувани доста бързо. Отделите на съботното училище, образованието и религиозната свобода скоро започнаха да действат. За други клонове отне време, а в някои случаи това не стана, докато не настъпи катастрофа, за да се види нуждата от промяна. За медицинското дело беше необходимо процесът на преустройство да достигне до умовете на мъже и жени, свързани с него и да промени тяхната философия за великото дело, с което се бяха заели. По време на сесията на Генералната конференция в 1901 г. изглеждаше, че санаториумът в Батъл Крийк е достигнал зенита си и че със своите помощни институции съставлява огромна част от делото на адвентистите от седмия ден. Стана явно, че неговите ръководители започваха да си представят голямо християнско медицинско мисионерско дело, съвсем не църковно по характер, което според техните представи скоро щеше да засенчи работата на църквата на адвентистите от седмия ден.

Тогава на 18 февруари 1902 г. се стовари първото нещастие. Основната сграда на санаториума в Батъл Крийк изгоря до основи. Макар че скоро бяха предприети стъпки за възстановяване на зданията, преживяването на пожара заедно със съветите от духа на пророчеството, които достигнаха до сръчните работници в рамките на следващите няколко месеца, накараха мнозина да видят по-ясно истинското място на медицинската мисионерска работа като отделна, но неотделима част от делото на църквата. Имаше призив да се изградят навсякъде много медицински мисионерски центрове, които да не са твърде големи или дръзки в размаха си.

Точно при тези обстоятелства бяха написани статиите на г-жа Уайт, които съставляват частта “Делото в нашите санаториуми.” Те бяха включени в том 7, за да могат да продължат да служат на църквата.

В по-предишните години, когато бяха поставени основите на “Ривю енд Херълд” и “Дъ Пасифик Прес”, беше необходимо да има добре обзаведени печатници, които да издават нужната литература на достъпна цена. Но в първите дни такива предприятия не можеха да се уплътняват пълноценно само за църковната работа. За да се поддържа работата на машините и добре обучения персонал на

издателството, нашите издателски къщи бяха настоявали за печатане с цел печалба. Такава работа варираше от печатането на канцеларски и служебни формуляри до издаването на подвързани книги. Това беше доста доходоносно и помагаше да се задържат помещенията и персонала непокътнати.

Обаче във връзка с това печатане с цел печалба възникваха някои проблеми. Бяха предлагани и приемани ръкописи на книги, които нямаха облагородяващо влияние. Някои от тези книги съдържаха сериозни доктринални грешки, а някои бяха определено вредни по други причини. Това състояние достигна своя връх по времето на том 7. Канторите на издателствата получиха вести от духа на пророчеството, които посочваха опасностите от тази работа и призоваваха към реформа. Освен това, с течение на годините и при необходимостта от развитие на делото на църквата, щеше непременно да дойде времето, когато оборудването и персоналът щяха да бъдат нужни изключително за работата на църквата. Обаче тези вести оказаха силно влияние едва когато и “Ривю енд Херълд,” и “Дъ Пасифик Прес” бяха унищожени от пожар в следващите години. Тъй като се направиха планове делото да бъде ръководено в построените наново офиси, водачите вървяха напред чрез вяра, като посветиха новите сгради и оборудване единствено на печатането на църковна литература. Те направиха това с оглед на съветите от том 7, които бяха оказали влияние върху организирането на издателското ни дело по света.

Когато г-жа Уайт се отпрати от Св. Хелена, Калифорния, към Батъл Крик, Мичиган, за да присъства на сесията на Генералната конференция през 1901 г., тя тръгна по южния маршрут, като се отби в Нашвил, за да огледа наскоро създадения издателски офис и да посети някои от новите училища на други места. Тези начинания бяха възникнали главно поради нейните призиви, отправени от колоните на “Ривю енд Херълд,” за поставяне на началото на широко дело на юг. Съветите ѝ бяха вдъхновили и ръководили хората, които подпомагаха работата, макар по времето на писането им тя да беше в Австралия. Сега за нея беше привилегия да посети тези центрове и да види със собствените си очи какво беше извършено.

С този преглед на полето и нуждите му от първа ръка, който допълни дадените ѝ откровения, и с нова представа за делото, тя беше принудена да призове за по-голям брой както редовни работници, така и миряни, които да се активизират в южните щати, за да се възползват от възможностите за разпространяване на вестта, като се преборят с преодоляването на проблемите по управлението на делото както сред белите, така и сред цветнокожите. Тези енергични призиви, написани през този две годишен период, съставляват важна част от том 7. Те послужиха като средство за подтикването на не едно семейство да се премести в обширния юг, за да разнася вестта чрез скромни и набожен начин на живот и чрез активно проповядване. Днес сме свидетели на една богата реколта от това сеене.

Тъй като адвентистите от седмия ден в ранната си опитност практикуваха и поучаваха за реформи в начина на живот, те първи започнаха разработването и произвеждането на здравословни храни, някои от тях за да заместят вредните артикули в храненето, а други – да спомогнат за осигуряването на вкусна, подходяща и балансирана храна. Именно усилията и ученията на адвентистите от седмия ден положиха основата на големия интерес към зърнените храни за закуска, които бяха разработени в следващите години, макар работата по производството им да е излязла до голяма степен от нашия контрол. Все пак по времето на том 7 ние разработвахме доста голям брой наши собствени центрове за производство на здравословни храни, а в някои градове се управляваха ресторанти за здравословна храна. Няколко глави, появяващи се в том 7, дадоха съвети по отношение на това дело, като подтикваха към такава

управление на делото, че да може то да упражнява подчертано влияние в полза на особената вест, която този народ разгласяваше пред света.

Вестите, отправени в периода на написването на том 7, подчертават също призивите да се разраства работата в градовете. Въпреки че те щяха да бъдат последвани от други настоятелни призови, които се появиха в следващите години, нуждите на нашите големи градове първо бяха общо представени пред нашия народ в уводната част на тази книга. Делото, което трябваше да бъде извършено, не беше ограничено до работниците от конференцията. Миряни от членската маса трябваше да бъдат привлечени в големите населени центрове към една постоянно разрастваща се задача. Беше започната голяма евангелизаторска програма, която щеше да продължи много години.

Когато беше публикуван том 7, адвентистите от седмия ден вече бяха вършили активна работа в продължение на повече от половин век. Минаването на годините носеше увеличаване на броя на работниците, които трябваше да оставят доспехите и да се освободят от бремето си. Тези хора бяха направили жертви и бяха работили, за да изградят Божието дело, но сега, когато за тях беше дошло времето да оставят работата си и да дадат възможност на по-млади ръце да вдигнат бремето, не беше предвидено нищо за тяхната издръжка. Нуждата и разрешението ѝ бяха ясно разкрити на г-жа Уайт и в заключителните си вести в том 7 тя излага с деликатни думи отговорността на църквата към нейните остаряващи работници. Резултатът от нейния призив за един фонд, от който да удовлетворяват нуждите на такива пенсионирани работници, е видим днес в плана за издръжка, който беше разработен няколко години след излизането на този том.

И така, том 7 е посветен на наставления само по няколко теми, но неговите жизненоважни съвети имат голямо влияние и са дали изобилен плод.

Попечителите на изданията на Елън Г. Уайт.

Първа част – Приемливо служене

“И недейте се съобразява с този век, но се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля – това, което е добро, благоугодно на Него и свършено.”
(Римляни 12:2)

Делото за спасяване на души

Бог ми е дал вест за Неговия народ. Те трябва да се събудят, да разпънат палатките си и да разширят границите си. Мои братя и сестри, вие сте били с цена купени, и всичко което притежавате и което сте, трябва да бъде използвано за Божията слава и за доброто на съчовеците ви. Христос умря на кръста, за да спаси света от загиване в греха. Той желае да Му съдействате в това дело. Вие трябва да бъдете Неговата помагача ръка. Трябва да се опитвате да спасите изгубените с искрени, неизтощими усилия. Помнете, че точно вашите грехове направиха кръста необходимост. Когато сте приели Христос за ваш Спасител, вие сте дали обет да носите кръста заедно с Него. Вие сте свързани с Него в живот и в смърт като част от великия план на изкуплението. {7Т 9.1}

Преобразяващата сила на Христовата благодат оформя този, който се предава на служба на Бога. Напоен с Духа на Изкупителя, той е готов да се отрече от себе си, да вземе кръста си и да прави всякаква жертва за Господаря. Той вече не може да бъде безразличен към загиващите около него души. Издигнат е над служенето на себе си. Направен е нов в Христос и служенето на себе си няма никакво място в живота му. Той осъзнава, че всяка частица от него принадлежи на Христос, който го е изкупил от робството на греха; че всеки миг от бъдещето му е бил изкупен със скъпоценната кръв на Божия Единороден Син. {7Т 9.2}

Оценявате ли толкова високо жертвата, дадена на Голгота, че да пожелаете да подчините всеки друг личен интерес на делото за спасението на души? Същото дълбоко желание за спасение на грешниците, което отличаваше живота на Спасителя, отличава и живота на истинския Му последовател. Християнинът няма желание да живее за себе си. Той се радва да посвети всичко, което има и което е, в служба на Господаря си. Той е движан от неизразимо желание да печели души за Христос. Хората, които нямат такова желание, е по-добре да се загрижат за своето собствено спасение. Нека да се молят за дух на служене. {7Т 10.1}

Как мога най-добре да прославя Този, на когото принадлежа по сътворение и по изкупление? Това е въпросът, който трябва да си задаваме. Този, който е истински обърнат, се опитва с огромна загриженост да спаси хората, които са все още под властта на Сатана. Той отказва да прави всяко нещо, което би му попречило в тази работа. Ако има деца, осъзнава, че делото му трябва да започне от собственото му семейство. Той изключително много цени децата си. Като помни, че те са по-млади членове на Господното семейство, той се опитва с всички сили да ги постави на място, където те ще застанат на страната на Господа. Той е дал обет да служи, да почита и да се покорява на Христос. И полага търпеливи, неуморими усилия така да възпита децата си, че те никога да не бъдат във вражда със Спасителя. {7Т 10.2}

Бог възлага върху бащите и майките отговорността да избавят своите деца от властта на врага. Това е тяхната работа – работа, която не трябва да пренебрегват при никакви обстоятелства. Родителите, които имат жива връзка с Христос, няма да имат покой, докато не видят децата си в безопасност в кошарата. Те ще направят това основната грижа в живота си. {7Т 10.3}

Родители, не бъдете небрежни към делото, което ви чака в собствената ви домашна църква. Това е вашето първо мисионерско поле. Най-важното дело, което можете да извършите, е да поставите децата си на страната на Господа. Когато те грешат, отнасяйте се с тях нежно, но твърдо. Нека се обединят с вас в противопоставянето на злото, чрез което Сатана се опитва да унищожи душите и телата на хората. Споделяйте с тях тайната на кръста - тайната, която за вас означава освещение, изкупление и вечна победа. Когато вземете децата си със себе си в служене на Господа, вие печелите голяма победа. {7Т 11.1}

Ако семействата около вас се противят на истината, опитвайте се да ги насочвате да приемат изискванията на Христос. Работете търпеливо, мъдро, загрижено, като постигате целта си чрез нежната служба на любовта. Представяйте истината по такъв начин, че да се види в цялата ѝ красота и да упражнява влияние, на което не може да се устои. По този начин стените на предразсъдъците ще бъдат сринати. {7Т 11.2}

Ако това дело се вършеше с преданост, ако бащите и майките работеха за членовете на своите собствени семейства, а после за хората около тях, като издигаха Христос чрез един набожен живот, хиляди души щяха да бъдат спасени. Когато Божият народ е наистина обърнат в истината, когато вярващите осъзнават почиващия върху тях дълг да работят за хората близко до тях, когато опитват всяко възможно средство за спасяване на грешниците от властта на врага, позорът ще бъде премахнат от нашите църкви. {7Т 11.3}

Сега имаме съвсем малко време, за да се приготвим за вечността. Дано Господ да отвори затворените очи на Своя народ и да изостри притъпените им сетива, за да могат вярващите да осъзнаят, че евангелието е Божия сила за спасението на всички, които вярват. Дано да разберат, че е важно да създават такава истинска и правдива представа за Бога, та светът да Го види в красотата Му. Дано да бъдат така изпълнени с Духа, който обитава в Него, че светът да няма силата да ги отклони от делото за изявяване пред хората на чудесните възможности за всяка душа, която приема Христос. {7Т 11.4}

Има нужда от по-голяма сериозност във всички области на нашето дело. Времето минава. Божиите служители трябва да бъдат “не лениви; пламенни по дух, като служат на Господа.” Хората се нуждаят от истината и тя трябва да им бъде предадена със сериозни, предани усилия. Трябва да търсим душите, да се молим за тях, да работим за тях. Трябва да се отправят сериозни призиви. Трябва да се изричат ревностни молитви. Нашите еднообразни, апатични молби трябва да се превърнат в крайно сериозни молитви. Божието слово заявява: “Голяма сила има усърдната молитва на праведния”. {7Т 12.1}

Светът е полето на нашите мисионерски усилия и ние трябва да излезем, за да работим обградени с атмосферата на Гетсимания и Голгота. {7Т 12.2}

Знакът за настъпление

Един от вечните закони на Йехова е, че този, който приеме истината, от която се нуждае светът, трябва да се заеме преди всичко с разгласяването на тази истина. Но има ли такива, които поемат върху себе си бремето за загиващите грешници? Когато гледам изповядващите се за Божи народ вярващи и виждам нежеланието им да Му служат, сърцето ми се изпълва с неописуема болка. Колко малко хора вземат присърце както Бога, така и Неговото тържествено заключително дело. Трябва да се предупредят хиляди, а колко малко хора се посвещават напълно на делото, с готовност да бъдат или да извършат всичко, стига само да могат да печелят души за Христос. Исус умря, за да спаси света. Той работеше за грешниците и сега също работи смирено, скромно и самопожертвувателно. Но мнозина от хората, които трябва да Му сътрудничат, са самодоволни и безразлични. {7Т 13.1}

Днес сред Божия народ има ужасна липса на съчувствие, което трябва да бъде изпитвано към неспасените души. Говорим за християнски мисии. Звукът на гласовете ни се чува, но чувстваме ли Христовия нежен сърдечен копнеж към онези, които са извън кошарата? И докато нашите сърца не забият в хармония със сърцето на Христос, как можем да схванем светостта и важността на делото, към което сме призовани с думите: “Бдят за душите... като отговорни за тях”? (Евреи 13:17) {7Т 13.2}

Бог очаква мъже и жени да се събудят и да поемат отговорностите си. Той очаква те да се свържат с Него. Нека да забележат знака за настъпление и повече да не бъдат лениви в изпълнението на Господната воля. {7Т 13.3}

Осъзнаваме ли колко много хора в света наблюдават нашите действия? От среди, от които най-малко очакваме, ще дойдат гласове, подтикващи ни напред в делото за разнасянето в света на последната вест на милост. Проповедници и хора, събудете се! Бързо забелязвайте и сграбчвайте всяка възможност и предимство, предложени от въртящото се колело на провидението. Бог, Христос и небесните ангели работят напрегнато, за да обуздават ожесточеността на сатанинската ярост с цел да не бъдат осуетени Божиите планове. Бог живее и царува. Той управлява делата на вселената. Нека Неговите войници да напредват победоносно. Нека да има съвършено единство в редовете им. Нека да продължават битката до портите небесни. Господ ще действа за тях като мощен Победител. {7Т 14.1}

Нека вестта на евангелието проектира в нашите църкви, като ги призове към всеобщи действия. Нека църковните членове да растат във вяра, като черпят ревност от своите невидими небесни съюзници, от съзнанието за техните неизтощими източници, от величието на начинанието, с което са се заели и от силата на своя Водач. Тези, които поставят себе си под управлението на Бога, за да бъдат ръководени и направлявани от Него, ще уловят неизбежния ход на събитията, определени от Него да се случат. Вдъхновявани от Духа на Този, който отдаде живота Си за живота на света, те няма повече да стоят в сковано безсилие, като изтъкват какво не могат да направят. Вземайки небесното всеоръжие, те ще излязат на бой с желание да отидат и да рискуват за Бога, като знаят, че Неговото всемогъщество ще задоволи техните нужди. {7Т 14.2}

Постоянно разширяващо се дело

Божиите служители трябва да използват всяко средство за разширяване на Неговото царство. Апостол Павел заявява, че това е “добро и благоприятно пред Бога, нашия Спасител, Който иска да се спасят всички човеци и да достигнат до познание на истината,” и че трябва “да отправяте молби, молитви, прошения, благодарения за всички човеци.” (1 Тимотей 2:3, 4, 1) А Яков казва: “Нека знае, че който е обърнал грешния от заблудения му път, ще спаси една душа от смърт и ще покрие много грехове”. (Яков 5:20) Всеки вярващ е дал обет да се обединява с братята си при отправянето на поканата: “Елате, понеже всичко е вече готово”. (Лука 14:17) Всеки трябва да насърчава другите да работят от все сърце. Една жива църква ще отправя сериозна покана. Жадните души ще бъдат довеждани при водата на живота. {7Т 14.3}

Апостолите понесоха тежката отговорност да разширят полето си на работа, да разгласят евангелието в далечни земи. От примера им научаваме, че не трябва да има никакви лениви работници в Господното лозе. Неговите служители трябва постоянно да разширяват кръга на своите усилия. Постоянно трябва да работят все повече, никога по-малко. Господното дело трябва да се разширява и уголемява, докато обхване целия свят. {7Т 15.1}

След като завършиха едно мисионерско пътуване, Павел и Варнава се върнаха по същия път, по който бяха минали, за да посетят създадените църкви и да изберат хора, които да се обединят с тях в делото. И днес Божиите служители трябва да действат по същия начин, като избират и обучават за свои сътрудници достойни млади хора. Бог да ни помогне да се осветим, за да може чрез нашия пример и други да бъдат осветени и да бъдат способни успешно да работят за спечелването на души за Христос. {7Т 15.2}

Наближаваме края на историята на тази земя. Скоро ще застанем пред големия бял трон. Скоро времето ви за работа ще бъде завинаги отминало. Бдете за възможности да говорите с време словото на хората, с които се срещате. Не чакайте да се опознавате с тях, преди да им предложите съкровищата на истината. Работете и пред вас ще се отворят пътища. {7Т 15.3}

В деня на съда изгубените напълно осъзнават значението на жертвата, дадена на Голгота. Те разбират какво са изгубили, като са отказали да бъдат верни. Те мислят за възвишеното и чисто общуване, което е било тяхна привилегия да установят. Но вече е твърде късно. Последният призив е бил отправен. Чува се вопъл: “Премина жътвата, мина се лятото и ние не се избавихме”. (Еремия 8:20) {7Т 16.1}

На нас се пада тежката отговорност да предупредим света за наближаващата гибел. Отвсякъде, от близо и далеч, идват викове за помощ. Бог призовава Своята църква да стане и да се облече със сила. Трябва да се спечелят короните на вечността. Трябва да се придобие небесното царство. Трябва да се просвети света, който погива в невежество. {7Т 16.2}

Светът ще бъде убеден не чрез това, което се поучава от амвона, но чрез това, което църквата живее. Проповедникът от амвона известява теорията на евангелието. Практическата набожност на църквата изявява нейната сила. {7Т 16.3}

Въпреки своята слабост и недостатъци, въпреки постоянната си нужда от предупреждения и съвети, църквата все пак е обектът на най-голямата загриженост на Христос. Той прави опити с благодатта в човешките сърца и предизвиква такова преобразяване на характера, че ангелите са удивени и изразяват ликуването си с хвалебни песни. Те се радват да видят, че грешните, блудни човешки същества са преобразени по такъв начин. {7Т 16.4}

Когато третата ангелска вест се превръща във висок вик, нейното разгласяване ще бъде придружено от голяма сила и слава. Лицата на Божия народ ще сияят с небесна светлина. {7Т 17.1}

Господ ще подготви мъже и жени – да, и деца, както направи със Самуил – за Своето дело, като ги направи Свои вестители. Този, който никога не задремва, нито заспива, наблюдава всеки работник, като избира неговото поле на дейност. Цялото небе наблюдава битката, която Божиите служители водят при явно обезсърчителни обстоятелства. Постигат се нови победи, спечелват се нови почести, докато Господните служители, събиращи се около знамето на своя Изкупител, излизат, за да водят доброто воюване на вярата. Всички небесни ангели са на разположение на скромните вярващи от Божия народ. И докато Господната армия от работници тук долу пее своите хвалебни песни, небесният хор отгоре се присъединява към тях в благодарението, като отдава хвала на Бога и на Неговия Син. {7Т 17.2}

Нищо не е привидно по-безпомощно, но всъщност по-непобедимо от душата, която чувства своята нищожност и разчита напълно на заслугите на Спасителя. Бог по-скоро би изпратил всеки ангел от небето в помощ на такъв човек, отколкото да позволи той да бъде победен. {7Т 17.3}

Бойният вик звучи в редиците. Нека всеки войник на кръста си пробива път към предната линия, но не самоуверено, а смирено и скромно и с твърда вяра в Бога. Вашата работа, моята работа, няма да се прекратят с края на този живот. Може да си починем за малко в гроба, но когато прозвучи вика, ние отново ще подемем своята работа в Божието царство. {7Т 17.4}

Работа за църковните членове

Ние имаме една вест от Господа, която да занесем на света – вест, която трябва да бъде занесена с цялата пълнота на силата на Духа. Нека нашите проповедници видят нуждата от спасяването на изгубените. Трябва да се отправят недвусмислени призиви към необърнатите. “Защо вашият Учител яде с бирниците и грешниците?” – попитаха фарисеите учениците на Христос. А Спасителят отговори: “Не съм дошъл да призова праведните, но грешните към покаяние”. (Матей 9:11, 13) Това е делото, което Той ни е възложил. Никога не е имало по-голяма нужда от това, отколкото в настоящото време. {7Т 18.1}

Бог не е възложил на Своите проповедници делото да оправят църквите. Очевидно е, че веднага щом се извърши това, то трябва да се прави отново. Църковните членове, за които се грижат и работят по този начин, стават слаби хора. Ако девет десети от усилията, положени за хората, познаващи истината, бяха положени за хората, които никога не са чували истината, колко по-голям напредък щеше да бъде постигнат! Бог задържа благословенията Си, защото Неговият народ не е работил в съгласие с Неговите напътствия. {7Т 18.2}

Когато нашите проповедници изразходват за познаващите истината времето и талантите, които трябва да бъдат насочени към необърнатите, това прави вярващите слаби. В много от нашите църкви в градовете служителите проповядват събота след събота и събота след събота църковните членове идват в Божия дом без да могат да кажат и дума за получени благословения поради дадени благословения. Те не са работили през седмицата, за да изпълняват наставленията, дадени им в събота. Докато църковните членове не полагат никакви усилия, за да оказват на другите помощта, която е била оказана на самите тях, ще последва голяма духовна слабост. {7Т 18.3}

Най-голямата помощ, която може да бъде оказана на нашия народ, е да бъде научен да работи за Бога и да разчита на Него, а не на проповедниците. Нека да се научат да работят така, както работеше Христос. Нека да се присъединят към Неговата армия от работници и предано да Му служат. {7Т 19.1}

Има моменти, когато в събота е подходящо нашите проповедници да изнасят в църквата кратки проповеди, изпълнени с живот и с любовта на Христос. Но църковните членове не трябва да очакват проповед всяка събота. {7Т 19.2}

Нека да помним, че на тази земя ние сме пришълци и странници, които търсят една по-добра страна, една небесна страна. Нека да работим с такава сериозност, с такова посвещение, че грешниците да бъдат привлечени към Христос. Хората, които са се свързали с Господа чрез завета на служенето, имат дълга да се обединят с Него в голямото, възвишено дело за спасението на души. Нека през седмицата църковните членове да изпълняват предано своята част, а в събота да разказват своите опитности. Тогава богослужението ще бъде като храна, дадена навреме, която донася на всички присъстващи нов живот и свежа сила. Когато Божият народ осъзнава голямата нужда да работи така, както работеше Христос за обръщането на грешниците, свидетелствата, донесени от тях на съботната служба ще бъдат изпълнени със сила. Те с радост ще разказват за скъпоценната опитност, която са придобили чрез работата за другите. {7Т 19.3}

Нашите служители не трябва да прекарват времето си в усилия за хората, които вече са приели истината. С любовта на Христос, горяща в сърцата им, те трябва да тръгнат, за да печелят грешници за Спасителя. Те трябва да сеят семената на истината при всички води. Трябва да се посещава място след

място, трябва да се основава църква след църква. Хората, които застават на страната на истината, трябва да бъдат организирани в църкви, а после проповедникът трябва да продължава към други също толкова важни полета. {7Т 19.4}

Веднага щом се основе църква, проповедникът трябва да впрегне членовете в работа. Те ще имат нужда да бъдат обучени как да работят успешно. Нека служителят да посвети по-голямата част от времето си на обучение, вместо на проповядване. Нека да учи хората как да предават на другите познанието, което са придобили. Макар че новообърнатите трябва да бъдат учени да искат съвети от поопитните в делото, те също трябва да бъдат учени да не поставят служителя на мястото на Бога. Служителите не са нищо друго, освен човешки същества - хора, обкръжени с немощи. Христос е Този, от когото трябва да очакваме ръководство. “И Словото стана плът, и обитаваше между нас... пълно с благодат и истина.” “Защото ние всички приехме от Неговата пълнота и благодат върху благодат.” (Йоан 1:14, 16) {7Т 20.1}

Силата на евангелието трябва да слезе върху създадените групи, като ги подготви за служене. Някои от новообърнатите ще бъдат толкова изпълнени с Божията сила, че веднага ще влязат в делото. Те ще работят така усърдно, че няма да имат нито време, нито наклонност да отслабват ръцете на братята си чрез нелюбезно критикуване. Единственото им желание ще бъде да занесат истината до недостигнатите области. {7Т 20.2}

Господ ми представи делото, което трябва да бъде извършено в нашите градове. Вярващите в тези градове могат да работят за Бога в своите квартали. Те трябва да работят тихо и смирено, като носят със себе си небесната атмосфера, където и да отиват. Ако не изтъкват себе си, а винаги сочат към Христос, ще се почувства силата на тяхното влияние. {7Т 20.3}

Когато работникът предава безрезервно себе си в служба на Господа, той придобива опит, който му дава възможност да работи все по-успешно за Господаря. Влиянието, което го е привлякло към Христос, му помага да привлича и другите към Христос. Делото на публичен говорител може никога да не му бъде поверено, но той въпреки това е Божи служител и неговата работа свидетелства, че е роден от Бога. {7Т 21.1}

Не е според Господното намерение проповедниците да вършат по-голямата част от делото за сеене семената на истината. Хора, които не са призвани в проповедничеството, трябва да бъдат насърчавани да работят за Господаря според своите различни способности. Стоотици мъже и жени, които сега са бездейни, могат да вършат добра работа. Чрез занасянето на истината в домовете на техните приятели и съседи те могат да вършат велико дело за своя Господар. Бог не гледа на лице. Той ще използва скромните, посветени християни, дори ако те не са получили толкова задълбочено обучение като някои други. Нека такива вярващи да започнат да служат на Бога като отиват от врата на врата. Седейки край камината, те могат – ако са смирени, благоразумни и набожни – да извършат повече, за да посрещнат истинските нужди на семействата, отколкото може да направи ръкоположеният служител. {7Т 21.2}

Защо вярващите не чувстват по-дълбока, по-искрена загриженост за хората, които не са в Христос? Защо не се събират заедно по двама или трима и да умоляват Бога за спасението на някой конкретен човек, а после за още някой друг? Нека в нашите църкви бъдат организирани групи за служене. Нека различни хора се събират, за да извършват работата на ловци на човеци. Нека да се стремят да извеждат душите от покварата на света в спасителната чистота на Христовата любов. {7Т 21.3}

Изграждането на малки групи като основа за християнска работа ми беше представено от Един, който не може да сбърка. Ако църквата е голяма на брой, нека членовете да бъдат групирани в малки групи, за да работят не само за църковните членове, но и за невярващите. Ако на дадено място има само двама или трима, които познават истината, нека те да се организират в работна група. Нека да не нарушават връзката на съюза си, като вървят напред в любов и единство, като се насърчават един друг да напредват и като всеки придобива смелост и сила от помощта на другите. Нека да показват християнско снизхождение и търпение, като не изговарят никакви прибързани думи и като използват дара на речта, за да си помагат един на друг в израстването в най-святата вяра. Нека да работят с християнска любов за хората извън кошарата, като забравят себе си в усилието да помагат на другите. Когато те работят и се молят в името на Христос, броят им ще се увеличава, защото Спасителят казва: “Ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, каквото и да поискат, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесата”. (Матей 18:19) {7Т 21.4}

Запустелите места по земята

Със смирено упование в Бога семействата трябва да се заселват в запустелите места на Неговото лозе. Има нужда от посветени мъже и жени, които да стоят като даващи плод дървета на правда в пустите места на земята. Като награда за техните себепожертвувателни усилия да сеят семената на истината, те ще пожънат богат реколта. Когато посещават семейство след семейство, като разкриват Писанията на хората в духовна тъмнина, много сърца ще бъдат трогнати. {7Т 22.1}

В полета, където условията са толкова неприятни и обезсърчителни, че много работници отказват да отидат там, могат да бъдат предизвикани най-удивителните промени към по-добро чрез усилията на себеотрицателни миряни. Тези скромни работници ще постигнат много, защото те полагат търпеливи, упорити усилия, разчитайки не на човешката сила, но на Бога, който им дава своето покровителство. Величината на доброто, което тези работници постигат, никога няма да излезе наяве пред света. {7Т 22.2}

Мисионери на самоиздръжка

Мисионерите на самоиздръжка често имат голям успех. Започната със смирение от малкото, тяхната работа се разширява, докато вървят напред под ръководството на Божия дух. Нека двама или повече човека започнат заедно евангелизаторска работа. Те може да не получават някакво конкретно поощрение от хората начело на делото, че ще им се даде финансова подкрепа. Въпреки това нека да продължат напред, като се молят, пеят, поучават, живеят истината. Те могат да започнат проучване на мнението и по този начин да въведат истината в много семейства. Когато вървят напред в работата си, придобиват благословени опитности. Те са смирени от чувството за собствената си безпомощност, но Господ върви пред тях и те намират благоразположение и помощ сред богати и бедни. Дори бедността на тези посветени мисионери е средство за намиране достъп до хората. По пътя си те са подпомогнати по много начини от хората, на които носят духовната храна. Те носят вестта, която Бог им дава и

усилията им са увенчани с успех. Мнозина, които никога не биха били спечелени за Христос, ако не бяха тези скромни учители, ще бъдат доведени до познание на истината. {7Т 23.1}

Бог призовава работниците да навлязат в побелялото за жетва поле. Ще чакаме ли заради това, че съкровищницата е празна и че едва достигат средства за поддържането на работниците, които сега са на полето? Тръгнете с вяра и Бог ще бъде с вас. Обещанието е: “Онзи, който излиза с плач, когато носи мерата семе, той непременно с радост ще се върне, като носи снопите си”. (Псалм 126:6) {7Т 23.2}

Нищо не е толкова успешно, колкото успеха. Нека той да бъде осигурен чрез упорити усилия и делото ще върви напред. Ще се разкрият нови полета. Много души ще бъдат доведени до познанието на истината. Това, от което имаме нужда, е по-голяма вяра в Бога. {7Т 24.1}

Нашият народ е получил голяма светлина, но голяма част от силата на служителите е била използвана в църквите за поучаване на тези, които трябва да бъдат учители; за просвещаване на тези, които трябва да бъдат “светлината на света”; за поливане на тези, от които трябва да текат реки от жива вода; за обогатяване на тези, които могат да бъдат рудници за скъпоценна истина; за повтаряне на евангелската покана към тези, които трябва да бъдат разпръснати до краищата на земята и да носят небесната вест на хората, които не са я чули; за храненето на тези, които трябва да бъдат по шумните и тихи пътища и да разгласяват призива: “Елате, защото вече всичко е приготвено”. {7Т 24.2}

Хората, за които са разчупени веригите на греха, които са потърсили Господа със съкрушено сърце и са получили отговор на ревностната си молба за праведност, никога не остават студени и бездушни. Сърцата им са изпълнени със самопожертвувателна любов към грешниците. Те се отказват от всяка земна цел, от всяка себичност. Връзката с дълбоките Божии неща ги прави все по-подобни на Спасителя им. Те тържествуват с Неговите победи. Изпълнени са с Неговата радост. Ден след ден те израстват до пълнотата на мъже и жени в Христос. {7Т 24.3}

Работници от миряните

Бог наблюдава този свят с дълбок интерес. Той е забелязал способностите на хората за служене. Гледайки през вековете, Той е преброил своите работници – и мъже, и жени – и е приготвил пътя пред тях с думите: “Ще изпратя вестителите Си при тях и те ще видят голяма светлина да блести в мрака. Спечелени за служене на Христос, те ще използват дарбите си за славата на Моето име. Те ще излязат да работят за Мен с жар и посвещение. Чрез усилията им истината ще въздейства убедително на хиляди и духовно слепи хора ще получат зрение и ще видят Моето спасение. Истината ще стане толкова известна, че този, който тича, да може да разбере. Ще бъдат измислени начини да се достигне до сърцата. Някои от начините, използвани в това дело, ще бъдат различни от начините в миналото, но нека заради този факт никой да не препречва пътя чрез критика.” {7Т 25.1}

Тези, които Бог избира за работници, не са винаги даровити по светска преценка. Понякога Той избира необразовани хора. На тях Той поверява специално дело. Те достигат до една група, до която другите не могат да получат достъп. Когато разтворят сърцето си за истината, те биват направени мъдри във и чрез Христос. Животът им вдишва и издишва благоуханието на светостта. Думите им са внимателно обмислени преди да бъдат изговорени. Те се стремят да подобряват благополучието на съчовеците си. Занаят облекчение и щастие на нуждаещите се и на отчаяните. Осъзнават

необходимостта винаги да бъдат обучавани от Христос, за да могат да действат в съгласие с Божията воля. Те изследват как най-добре да следват примера на Спасителя за носене на кръста и себеотрицание. Те са Божии свидетели, изявяващи Неговото съчувствие и любов и приписващи цялата слава на Този, когото обичат и на когото служат. {7Т 25.2}

Те постоянно се учат от Великия Учител и постоянно постигат все по-високи степени на съвършенство, но през цялото време чувстват своята слабост и неспособност. Нагоре ги движи тяхното силно, нежно възхищение от Христос. Те проявяват Неговите добродетели, защото животът им наподобява Неговия. Постоянно се движат напред и нагоре като благословение за света и слава за техния Изкупител. За тях Христос казва: “Блажени кротките, защото те ще наследят земята”. (Матей 5:5) {7Т 26.1}

Такива работници трябва да бъдат насърчавани. Тяхното дело е извършвано не за пред хората, но за Божията слава. И то ще устои на Божията проверка. Господ свързва тези работници с хората, които имат по-подчертани способности, за да запълнят празнотите, които вторите оставят. Господ е много доволен, когато те биват оценявани, защото тези работници са брънки в неговата верига на служене. {7Т 26.2}

Хората, които са самомнителни, които са изпълнени с мисълта за собствените си по-висши качества, пренебрегват тези скромни, покаяни работници. Но Бог нито за миг не ги изпуска от погледа си. Той отбелязва всички техни действия, за да помага на нуждаещите се от помощ. В небесните дворове, когато изкупените са събрани у дома, те ще стоят най-близо до Божия Син. Те ще блестят ярко в дворовете на Господа и ще бъдат почетени от Него, защото са чувствали, че е чест да служат на онези, за които Той е дал живота Си. {7Т 26.3}

Бог ще действа върху хора със скромно положение, за да оповестяват вестта за настоящата истина. Много такива хора ще се видят забързани тук и там, подтиквани от Божия Дух да носят светлина на хората в тъмнина. Истината е като огън в костите им, изпълващ ги с пламенно желание да просвещават онези, които седят в тъмнина. Мнозина, дори сред необразованите, ще разгласяват Господното слово. Деца ще бъдат подбуждани от Светия Дух да отиват и да оповестяват небесната вест. Духът ще бъде излян върху онези, които се поддават на Неговите подтици. Като отхвърлят човешките сковаващи правила и предпазливостта в действията, те ще се присъединят към Господната армия. {7Т 26.4}

В бъдеще обикновени хора ще бъдат повлияни от Господния Дух да оставят обичайните си задължения и да отидат да разгласяват последната вест на милост. Възможно най-бързо те трябва да бъдат подготвени за работа, за да може техните усилия да се увенчаят с успех. Те сътрудничат на небесните проводници, защото имат желание да дават и да се жертват в служене на Господаря си. Никой няма право да спира тези работници. Трябва да им се пожелае успех, когато отиват да изпълнят великото поръчение. Не трябва да се изговарят никакви подигравателни думи за тях, защото те сеят евангелското семе в трудните места на земята. {7Т 27.1}

Най-добрите неща в живота – непринудеността, честността, верността, чистотата, неопетнената почтеност – не могат да бъдат купени или продадени. Те са толкова безплатни за невежия човек, колкото и за образования; за черния, колкото и за белия; за скромния селянин, колкото и за царя на трона му. Скромните работници, които не разчитат на своята собствена сила, но работят открито, като винаги се доверяват на Бога, ще участват в радостта на Спасителя. Техните настойчиви молитви ще

доведа души при кръста. Заедно с техните себеотрицателни усилия Исус ще влияе върху сърцата, като върши чудеса в обръщането на душите. Мъже и жени ще се събират за поклонение в църквата. Ще се строят домове за богослужение и ще се организират училища. Сърцата на работниците ще се изпълват с радост, когато виждат спасението от Бога. {7Т 27.2}

Когато изкупените застанат в Божието присъствие, те ще видят колко късогледни са били техните заключения за това, което небето отбелязва като успех. Когато си спомнят своите усилия да постигнат успех, те ще осъзнаят колко глупави са били плановете им, колко незначителни предполагаемите изпитания, колко неоснователни техните съмнения. Те ще разберат колко често са проваляли работата си, като не са повярвали на Божиите обещания. И една истина ще изпъкне ясно: че положението в обществото не приготвя един човек за влизане в небесните дворове. Те ще видят също, че почестите, отдавани на човек, са дължими само на Бога, че на Него принадлежи цялата слава. От устните на ангелския хор и на множеството изкупени ще проехти рефрена: “Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете. Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави? Защото само Ти си свят”. (Откровение 15:3, 4) {7Т 28.1}

Разпространяване тържеството на кръста

“Онзи, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?” (Римляни 8:32) {7Т 29.1}

Когато този чудесен, безценен Дар беше подарен, цялата небесна вселена беше силно развълнувана в усилието си да разбере Божията неизмерима любов, беше раздвижена в желанието си да събуди в човешките сърца благодарност, съразмерна с цената на Дара. Ще се колебаем ли между две мнения ние, за които Христос е дал Своя живот? Ще върнем ли на Бога само една частица от способностите и силите, които ни е заел? Как можем да постъпваме така, когато знаем, че Този, който беше Предводител на цялото небе, остави царската Си мантия и корона и със съзнанието за безпомощността на падналия род дойде на тази земя в човешки образ, за да ни даде възможност да свържем нашето човешко естество с Неговата божественост? Той стана беден, за да можем ние да придобием небесното съкровище, “една превъзходна и вечна тежина на слава.” (2 Коринтяни 4:17) За да ни спаси, Той се принизяваше от едно унижение към друго, докато Той – Богочовекът, страдащият Христос – беше издигнат на кръста, за да привлече всички хора към Себе Си. Божият Син не би могъл да покаже по-голямо благоволение от това. Той не би могъл да се унижи повече от това. {7Т 29.2}

Това е тайната на благочестието - тайната, която е вдъхновявала небесните проводници така да служат чрез падналото човечество, че в света да бъде събуден дълбок интерес към плана на спасението. Това е тайната, която е подтикнала цялото небе да се да се съюзи с човека в провеждането на Божия велик план за спасението на един покварен свят. {7Т 29.3}

Делото на църквата

Делото за разпространяване тържеството на кръста от място на място е поверено на човешки сътрудници. Като глава на църквата Христос повелително призовава всеки, който заявява, че вярва в

Него, да последва Неговия пример на себеотрицание и саможертва в делото за обръщането на онези, върху които Сатана и неговата огромна армия упражняват цялата си разрушителна сила. Божият народ е призован да се събере незабавно под окървавеното знаме на Христос Исус. Те непрестанно трябва да продължават да воюват срещу врага, като продължават битката дори до портите. И на всеки, който чрез обръщането си се прибавя в редиците, трябва да се възложи дължимо служене. Всеки трябва да бъде готов от все сърце да бъде или да прави всичко в тази борба. Когато църковните членове полагат сериозни усилия да разпространяват вестта, те ще живеят в радостта на Господа и ще постигнат успех. Решителните усилия винаги са последвани от победа. {7Т 30.1}

Светият Дух – нашата способност

В качеството Си на посредник Христос осигурява на Своите служители присъствието на Светия Дух. Точно способностите на Духа дават възможност на човешките сътрудници да бъдат представители на Изкупителя в делото за спасението на душите. За да можем да се присъединим към Христос в това дело, ние трябва да се оставим на формиращото характера влияние на Неговия Дух. Чрез силата, придадена ни по този начин, ние можем да сътрудничим на Господа в спойката на единството като съработници с Него в спасението на душите. На всеки, който безрезервно предлага себе си на Господа за служене, се дава сила за постигане на безгранични резултати. {7Т 30.2}

Господ Бог е обвързан с вечен обет да осигурява сила и благодат на всеки, който е осветен чрез покоряване на истината. Христос, на когото е дадена всяка власт на небето и земята, състрадателно съдейства на Своите сътрудници – искрените души, които ден след ден вземат участие в живия хляб, “който слиза от небето.” (Йоан 6:50) Църквата на земята, съюзена с църквата в небето, може да постигне всичко. {7Т 31.1}

Силата, дадена на апостолите

В деня на Петдесетница Безкрайният разкри Себе Си на църквата със сила. Чрез Своя Свят Дух Той слезе от висотата на небето в стаята, където бяха събрани учениците, като буен, мощен вятър. Сякаш това влияние беше задържано в продължение на векове и сега небето ликуваше, че има възможност да излее върху църквата богатствата на силата на Духа. И под влиянието на Духа думите на покаяние и изповед бяха примесени с песни на хваление за простените грехове. Чуваха се думи на благодарност и пророчество. Цялото небе се сведе, за да наблюдава и да благоговее пред мъдростта на несравнимата, непонятна Любов. Поразени от учудване, апостолите и учениците възкликнаха: “В това се състои любовта”. (1 Йоаново 4:10) Те приеха охотно дадения дар. И какво последва? Хиляди бяха обърнати в един ден. Мечът на Духа, наскоро наточен със сила и облян в небесни светкавици, проряза пътя си през неверието. {7Т 31.2}

Сърцата на учениците бяха изпълнени с такова голямо човеколюбие, толкова дълбоко и с такова голямо влияние, че то ги накара да отидат до краищата на земята със свидетелството: Да не даде Бог да се хвалим, освен с кръста на нашия Господ Исус Христос. Те бяха изпълнени със силен копнеж да прибавят към църквата тези, които трябва да бъдат спасени. Призоваваха вярващите да станат и да

извършат своята част, за да може всички народи да чуят истината и земята да бъде изпълнена с Господната слава. {7Т 31.3}

Същата сила ще бъде изявена и днес

Апостолите бяха направени това, което бяха, чрез благодатта на Христос. Единствено искреното посвещение и смирената, искрена молитва ги доведоха да близко общуване с Него. Те седяха заедно с Него в небесните места. Осъзнаха колко голям е дългът им към Него. Чрез искрени, неуморими молитви те получиха дара на Светия Дух и тогава тръгнаха, натоварени с бремето за спасяването на души, изпълнени с жар да разпространяват тържеството на кръста. И чрез техните усилия много души бяха изведени от тъмнината в светлината и много църкви бяха основани. {7Т 32.1}

Ще бъдем ли по-малко ревностни от апостолите? Няма ли чрез жива вяра да изискаме обещанията, които ги затрогнаха до дъното на душата им, за да викат към Господ Исус Христос за изпълнението на Неговите думи: “Искайте и ще ви се даде”? (Йоан 16:24) Няма ли Божият Дух да дойде и днес в отговор на ревностната, неуморима молитва и да изпълни хората със сила? Не казва ли и днес Бог на Своите молещи се, доверяващи се и вярващи работници, които разкриват Писанията пред непознаващите скъпоценната истина, съдържаща се в тях: “И ето, Аз съм с вас до края на века”? (Матей 29:20) Тогава защо църквата е толкова слаба и бездушна? {7Т 32.2}

Както учениците, изпълнени със силата на Духа, отидоха да разгласяват евангелието, така и Божиите служители трябва да отидат днес. Изпълнени със себеотрицателното желание да занесем вестта на благодат до тези, които са в мрака на заблудата и неверието, ние трябва да се заемем с Господното дело.

Той ни дава да извършим своя дял в сътрудничество с Него, а също и ще влияе върху сърцата на невярващите, за да продължи делото Си в далечните райони. Вече мнозина получават Светия Дух и пътят вече няма да бъде препречван от равнодушно безразличие. {7Т 32.3}

Защо е била записана историята на делото на учениците, когато те работеха със свята ревност, движени и оживотворявани от Светия Дух, ако не поради факта, че от тези летописи Господният народ днес трябва да получава вдъхновение да работи сериозно за Господа? Това, което Господ направи за Своя народ по онова време, е точно толкова съществено, а дори и повече, от това, което Той прави за Своя народ днес. Всичко, което направиха апостолите, трябва да прави и всеки църковен член днес. А ние трябва да работим с много по-голяма ревност и да бъдем придружавани от Светия Дух в много по-голяма степен, тъй като увеличаването на беззаконието изисква по-решителен призив към покаяние. {7Т 33.1}

Всеки, върху когото блести светлината от настоящата истина, трябва да бъде трогнат от съчувствие към онези, които са в тъмнина. Всички вярващи трябва да отразяват светлината с ясни, забележими лъчи. Днес Господ очаква да извърши едно дело, подобно на това, което извърши чрез Своите назначени вестители след деня на Петдесетницата. В наше време, когато краят на всичко е близо, не трябва ли ревността на църквата да надвишава дори тази на ранната църква? Ревност за Божията слава подтикваше учениците да свидетелстват за истината с мощна власт. Не трябва ли тази ревност да запалва в нашите сърца копнеж да разказваме историята за изкупителната любов, за

Христос, и то разпънат? Не трябва ли Божията сила да бъде дори по-мощно изявена днес, отколкото във времето на апостолите? {7Т 33.2}

Делото в градовете

Оуклънд, Калифорния, 1 април, 1874 г.

Сънувах, че няколко от нашите братя обмисляха заедно планове за работата през този сезон. Те смятаха, че е най-добре да не навлизат в големите градове, но да започнат работа в малки селища, далеч от градовете – там щели да се сблъскат с по-малко противопоставяне от духовенството и да избегнат големите разходи. Те разискваха, че тъй като нашите служители са малко на брой, те не можели да бъдат използвани да наставляват и да се грижат за хората, които могат да приемат истината в градовете и които поради голямото противопоставяне, с което ще се сблъскат там, щели да имат нужда от повече помощ, отколкото църквите в малките провинциални селища. По този начин плодовете от изнасянето на поредица лекции в града щели в голяма степен да бъдат изгубени. Било изтъквано многократно, че поради нашите ограничени средства и поради многото промени от движението, което може да се очаква от една църква в голям град, щяло да бъде трудно да се изгради църква, която да бъде мощ за делото. Съпругът ми настояваше братята да направят без забавяне по-широко обхватни планове и да вложат в нашите големи градове допълнителни и цялостни усилия, които по-добре биха съответствали на характера на нашата вест. Един работник разказа случаи от своята опитност в градовете, която показваше, че делото било почти провалено, но даваше свидетелство за по-голям успех в малките селища. {7Т 34.1}

Един възвишен и притежаващ власт – Един, който присъства на всички наши църковни съвети – слушаше с най-дълбок интерес всяка дума. Той проговори внимателно и с пълна увереност. “Целият свят” – каза Той – “е Божието лозе. Градовете и селата съставляват част от това лозе. Там трябва да се работи. Сатана ще се опита да се намеси и да обезсърчи работниците, така че да им попречи да дадат вестта на светлина и предупреждение както в по-известните, така и в по-усамотените места. Ще бъдат положени отчаяни усилия да се отвърнат хората от истината и да се обърнат към лъжата. Небесни ангели са упълномощени да помагат на усилията на Божиите определени вестители на земята. Служителите трябва да насърчават и поддържат непоклатима вяра и надежда, както правеше Христос, техният жив Предводител. Те трябва да бъдат смирени и покаяни по сърце пред Бога.” {7Т 34.2}

Бог възнамерява Неговото скъпоценно слово, с вестите си на предупреждение и насърчение, да достигне до хората, които са в тъмнина и не познават нашата вяра. То трябва да се даде на всички и да бъде за тях като свидетел дали ще го чуят или няма да искат. Не мислете, че е ваша отговорността да убеждавате и обръщате слушателите. Само Божията сила може да смекчи сърцата на хората. Вие трябва да издигате думите на живота, за да могат всички да имат възможност да приемат истината, ако желаят. Ако се отвърнат от небесната истина, това ще бъде тяхното осъждане. {7Т 35.1}

Не трябва да криете истината земните краища. Тя трябва да стане известна. Трябва да заблести в нашите големи градове. Христос в Своята работа заемаше място край езерото и на оживените пътища, където можеше да срещне хора от всички краища на света. Той даваше истинската светлина, сееше

семето на евангелието, спасяваше истината от близостта ѝ с лъжата и я представяше в нейната първоначална простота и яснота, за да могат хората да я възприемат. {7Т 35.2}

Небесният Вестител, който беше с нас, каза: “Никога не забравяйте факта, че вестта, която носите, е за целия свят. Тя трябва да се занесе до всички градове и села, трябва да се разгласява по главните и страничните пътища. Не трябва да ограничавате разгласяването на вестта до определено място”. В притчата за сеяча Христос даде илюстрация за Своето Собствено дело и това на Своите служители. Семето падна на всякакви видове почва. Някои семена паднаха върху неплодородна почва, но сеячът не спря своята работа. Трябва да сеете семената на истината на всяко място. Издигайте Божието слово навсякъде, където можете да получите достъп. Сейте покрай всички води. Може да не видите веднага резултата от труда си, но не се обезсърчавайте. Говорете думите, които Христос ви дава. Работете по Неговия пример. Ходете навсякъде, както правеше Той в служенето Си на земята. {7Т 35.3}

Изкупителят на света имаше много слушатели, но само няколко последователи. Ной проповядваше сто и двадесет години на хората преди Потопа, но имаше само няколко човека, които оцениха това скъпоценно благодатно време. Освен Ной и семейството му нито един не се причисли към вярващите и не влезе в ковчега. От всички обитатели на земята само осем души приеха вестта, но тази вест осъди света. Светлината беше дадена, за да може те да повярват. Отхвърлянето на истината от тях доведе до унищожението им. Нашата вест към света ще бъде ухание на живот за всички, които я приемат, а ухание на осъждане за всички, които я отхвърлят. {7Т 36.1}

Вестителят се обърна към един от присъстващите и каза: “Твоите идеи за настоящото време са твърде ограничени като цяло. Вашата светлина не трябва да се ограничава до един малък обхват, да се поставя под шиника или под леглото. Тя трябва да се постави на светилника, за да осветява всички, които са в Божия дом – света. Трябва да имаш по-широки планове за делото, отколкото си имал”. {7Т 36.2}

Делото в района на Ню Йорк

Св. Хелена, Калифорния, 1 септември 1902 г.

Дошло е времето да се положат решителни усилия за разгласяване на истината в големите градове. Вестта трябва да бъде занесена с такава сила, че слушателите да бъдат убедени. Бог ще издигне работници да извършат това дело. Нека никой да не спира тези определени от Бога хора. Не им забранявайте. Бог им е възложил делото им. Те ще упражняват влияние в определени сфери и ще занесат истината до най-необещаващите места. Някои, които някога са били врагове, ще станат ценни работници, движещи делото напред със своите средства и влияние. {7Т 37.1}

В тези големи градове трябва да се изградят мисии, където работниците да могат да бъдат обучавани, за да представят на хората специалната вест за това време. Има нужда от всички наставления, които тези мисии могат да дадат. {7Т 37.2}

Под Божието ръководство беше дадено началото на мисията в Ню Йорк. Това дело трябва да бъде продължено в силата на същия Дух, който доведе до създаването му. Хората, носещи бремето на делото в района на Ню Йорк, трябва да получават помощта на най-добрите работници, които могат да бъдат

осигурени. Нека тук се направи център за Божието дело и нека всичко, което се прави, бъде символ на делото, което Господ желае да види извършено в света. {7Т 37.3}

Ако в този голям център може да бърже започната медицинска мисионерска работа от опитни мъже и жени, които биха представили правилно истинските медицински мисионерски принципи, това би имало голяма сила за създаването на правилни впечатления в хората. {7Т 37.4}

Във всеки град, където навлизаме, трябва да се постави здрава основа за постоянна работа. Трябва да се следват Господните методи. Чрез работа от врата на врата, чрез изнасяне на Библейски уроци в семействата, работникът може да получи достъп до мнозина, които търсят истината. Чрез разкриването на Писанията, чрез молитвата и упражняването на вяра той трябва да учи хората на Господния път. {7Т 38.1}

В района на Ню Йорк Господ има много скъпоценни души, които не са преклонили коляното си пред Ваал, а има и такива, които са ходили в пътя на заблудата поради невежество. Светлината на истината трябва да заблести над тези хора, за да могат да видят Христос като Пътя, Истината и Живота. {7Т 38.2}

Трябва да представяме истината в любовта на Христос. Никакви прекалености или парадирание не трябва да придружават делото. То трябва да бъде извършване по примера на Христос. Трябва да напредва в смирение, в простотата на евангелието. Нека работниците да не бъдат стряскани от външни неща, независимо колко заплашителни са те. Поучавайте словото и Господ чрез Своя Свят Дух ще убеди слушателите. {7Т 38.3}

След като истината е впечатлила сърцата и мъже и жени са я приели, те трябва да бъдат считани за собственост на Христос, а не за собственост на човек. Никое човешко същество не трябва да се опитва да обвързва другите със себе си, сякаш трябва да ги контролира, като им казва да правят това или им забранява да вършат онова, като заповядва, нарежда и действа като офицер над група войници. Точно по този начин действаха свещениците и началниците в дните на Христос, но това не е правилния начин. Работниците трябва да напредват заедно в християнско единство, но върху приемащите истината не трябва да се упражнява неблагоприятна власт. Кротостта на Христос трябва да се проявява във всичко, което се казва и върши. {7Т 38.4}

Нека работникът да показва своето израстване в благодатта чрез покоряване на Божията воля. По този начин той ще придобие богата опитност. Когато с вяра приема, вярва и се покорява на Христовите думи, ще има напрегнато усилие, ще се цени такава вяра, която действа чрез любов и пречиства душата. Плодът на Духа ще се вижда в живота и продуктивността на Духа ще личи в работата. {7Т 38.5}

Христос е нашият пример, нашето вдъхновение, нашата изключително голяма награда. “Вие сте Божия нива, Божие здание.” (1 Коринтяни 3:9) Бог е Майсторът Строител, но човекът има да изиграе една роля. Той трябва да сътрудничи на Бога. “Ние работим заедно с Бога.” (стих 9) Никога не забравяйте думите “заедно с Бога.” {7Т 39.1}

Помнете, че да действате с Христос като ваш личен Спасител, е вашата сила и вашата победа. Това е ролята, която всички трябва да изиграят. При онези, които извършат това, идва уверението: “А на онези, които Го приеха, даде силата да станат Божии синове”. (1 Йоаново 1:12) Христос заявява: “Без Мене не можете да направите нищо”. (Йоан 15:5) А смирената, вярваща душа отговаря: “За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява” (Филипяни 4:13) {7Т 39.2}

Христос е съчувстващият, състрадателен Изкупител. Той е дал Своето поръчение: “Идете по целия свят”. (Марко 1:15) Всички трябва да чуят предупредителната вест. Една награда с най-висока стойност е издигната пред онези, които бягат в християнската надпревара. Хората, които бягат с търпение, ще получат короната на живота, която не остарява. {7Т 39.3}

Не отлагайте повече

Нашите работници не достигат до хората така, както би трябвало. Нашите ръководители не разбират делото, което трябва да бъде извършено. Когато мисля за големите градове, в които е извършено толкова малко и в които има толкова хиляди хора, които трябва да бъдат предупредени за скорошното идване на Спасителя, аз чувствам силно желание да видя мъже и жени да отиват да вършат делото в силата на Духа, изпълнени с Христовата любов за погиващите души. {7Т 40.1}

Хората в нашите големи градове – живеещи под носа ни – са били необичайно пренебрегвани. Сега трябва да се положат организирани усилия, за да им се даде вестта на настоящата истина. В устата им трябва да се вложи нова песен. Те трябва да отидат да предадат светлината на третата ангелска вест и на други, които сега са в тъмнина. {7Т 40.2}

Всички трябва да бъдем напълно нащрек, за да можем в случай на отваряне на възможност да движим напред делото в големите градове. Ние сме доста изостанали в следването на дадената светлина да влезем в тези градове и да издигнем паметници на Бога. Ние трябва да водим души стъпка по стъпка към пълната светлина на истината. И трябва да продължаваме делото, докато се организира църква и се построи скромна къща за поклонение. Аз съм силно насърчена да вярвам, че мнозина не от нашата вяра ще помогнат значително със своите средства. Дадената ми светлина показва, че на много места, особено в големите градове в Америка, ще бъде дадена помощ от такива хора. {7Т 40.3}

Работниците в градовете трябва да четат внимателно десетата и единадесетата глава от Посланието към евреите и да възприемат наставленията, които съдържа тази част от Писанието. Единадесета глава е запис на опитностите на верните. Онези, които работят за Бога в големите градове, трябва да напредват с вяра, като правят всичко възможно. Когато бдят, работят и се молят, Бог ще чуе и ще отговори на молбите им. Те ще придобият опитност, която ще бъде безценна за тях в понататъшната им работа. “А вярата е твърда увереност в нещата, за които се надяваме; убеждение за неща, които не се виждат.” (Евреи 11:1) {7Т 40.4}

Духът ми е дълбоко развълнуван. Във всеки голям град трябва да се извърши работа. Работниците трябва да отидат в големите градове и да организират лагерни събрания. В тези събрания трябва да се включат най-добрите дарби, за да може истината да бъде разгласявана със сила. Трябва да участват хора с различни дарби. Един човек няма всички дарби, необходими за делото. За да бъдат успешни лагерните събрания, има нужда от няколко работници. Никой не трябва да мисли, че има изключителното право да извърши всички важни дела. {7Т 41.1}

Когато в тези събрания говорителите разгласяват истината в силата на Духа, сърцата ще бъдат достигнати. Любовта на Христос, приета в сърцето, ще изгони любовта към лъжата. {7Т 41.2}

Нуждаем се от подобни лагерни събрания, които да се провеждат в ранните етапи на делото, лагерни събрания отделно от деловата работа на конференцията. На едно лагерно събрание работниците трябва да бъдат свободни да предават знанието за истината на външните посетители. {7Т 41.3}

На нашите лагерни събрания трябва да се вземат мерки така, че бедните да могат да получават пълноценна, добре приготвена храна на възможно най-ниска цена. Трябва също да има и ресторант, в който здравословните ястия да се приготвят и сервират по един привлекателен начин. Това ще се окаже обучение за мнозина, които не са от нашата вяра. Нека тази част от делото да не се приема за отделна от другите части на делото за лагерните събрания. Всяка част от Божието дело е тясно свързана с другите части и всички трябва да напредват в свършена хармония. {7Т 41.4}

Семейно поклонение

Ако някога е имало време, когато всеки дом да трябва да бъде дом на молитвата, това време е сега. Преобладават безверието и скептицизмът. Греховете изобилстват. Покварата струи в жизнените потоци на душата и бунтът срещу Бога се проявява в живота. Поробени от греха, моралните сили се намират под тиранията на Сатана. Той се забавлява, като изкушава душата и докато някоя мощна ръка не се протегне за да спаси човека, той върви там, накъдето го води архибунтовникът. {7Т 42.1}

И въпреки това в нашето ужасно опасно време някои, които изповядват, че са християни, нямат семейно поклонение. Те не почитат Бога в дома, не учат и децата си да Го обичат и да се боят от Него. Мнозина толкова са се отделили от Него, че чувстват осъждане, когато се приближават към Него. Те не могат да пристъпват “смело пред престола на благодатта,” като издигат “святи ръце, без гняв и пререкания.” (Евреи 4:16; 1 Тимотей 2:8) Те нямат жива връзка с Бога. Те имат вид на благочестие без неговата сила. {7Т 42.2}

Идеята, че молитвата не е важна, е една от най-успешните сатанински хитрини за унищожението на душите. Молитвата представлява общуване с Бога, Изворът на мъдростта, Източникът на сила, мир и щастие. Исус се молеше на Отец “със силен вик и със сълзи.” Павел увещава вярващите: “Непрестанно се молете”; и във всичко с молитва и моление, с благодарност, да представят молбите си пред Бога. “Молете се един за друг” – казва Яков – “Голяма сила има усърдната молитва на праведния.” (Евреи 5:7; 1 Солунци 5:17; Яков 5:16) {7Т 42.3}

Родителите трябва да издигат жив плет около своите деца чрез искрени, ревностни молитви. Те трябва да се молят с пълна вяра Бог да живее с тях и святите ангели да пазят тях и децата им от жестоката сила на Сатана. {7Т 42.4}

Във всяко семейство трябва да има определено време за утринно и вечерно поклонение. Колко подходящо е родителите да събират децата си около себе си преди пукването на зората, да благодарят на небесния Баща за Неговата закрила през нощта и да Го молят за Неговата помощ, ръководство и бдяща загриженост през деня! Колко е уместно също когато дойде вечерта, родителите и децата заедно да се съберат още веднъж пред Него и да Му благодарят за благословенията на отминалия ден! {7Т 43.1}

Бащата, а в неговото отсъствие майката, трябва да провеждат богослужението, като избират някоя част от Писанието, която е интересна и лесна за разбиране. Службата трябва да е кратка. Когато се чете

дълга глава и се произнася дълга молитва, службата става уморителна и в края ѝ се усеща облекчение. Бог бива обезславян, когато часът на поклонение е направен скучен и тягостен, когато е толкова досаден, толкова безинтересен, че децата се ужасяват от него. {7Т 43.2}

Бащи и майки, правете часът на поклонение много интересен. Няма причина този час да не бъде най-приятното и забавно време от деня. Едно кратко обмисляне на подготовката за него ще ви даде възможност да го направите много интересен и полезен. Нека от време на време богослужението да се променя. Може да се задават въпроси върху прочетената част от Писанието и да се правят няколко задълбочени, подходящи коментари. Може да се изпее хвалебна песен. Произнесената молитва трябва да бъде кратка и конкретна. Нека този, който води молитвата да хвали Бога за Неговата доброта с прости, искрени думи и да Го моли за помощ. Когато обстоятелствата дават възможност, позволете на децата да участват в четенето и молитвата. {7Т 43.3}

Само вечността ще разкрие доброто, с което са изпълнени такива моменти на поклонение. {7Т 44.1}

Животът на Авраам, Божият приятел, беше живот на молитвата. Където и да разпънеш шатрата си, близо до нея той издигаше олтар, на който принасяше утринната и вечерната жертва. Когато шатрата му биваше преместена, олтарът оставаше. И ханаанецът чергар, когато се приближеше до този олтар, знаеше кой е бил там. Когато разпънеш палатката си, той поправяше олтара и се покланяше на живия Бог. {7Т 44.2}

Така също и домовете на християните трябва да бъдат светлини в света. От тях сутрин и вечер трябва да се издигат молитви до Бога като сладък тамян. И както росата сутрин, Неговите милости и благословения ще слизат върху молителите. {7Т 44.3}

Бащи и майки, събирайте всяка сутрин и вечер децата си около себе си и в смирена молитва издигайте сърцата си към Бога за помощ. Вашите скъпи близки са изложени на изкушения. Ежедневните неприятности обкръжават пътя на млади и стари. Онези, които желаят да живеят търпеливо, весело и с любов, трябва да се молят. Само когато постоянно получаваме помощ от Бога, ще можем да постигнем победата над егоизма си. {7Т 44.4}

Всяка сутрин посвещавайте себе си и децата си на Бога за този ден. Не правете планове за месеци или години – те не са ваше притежание. На вас е даден само един кратък ден. Работете за Господаря през неговите часове така, сякаш той ви е последният на земята. Изложете всички ваше планове пред Бога, за да бъдат изпълнени или отхвърлени, според това, което покаже Неговото провидение. Приемайте Неговите планове вместо вашите собствени, дори ако приемането им изисква изоставяне на любими планове. По този начин животът ви ще бъде все повече и повече преобразяван според божествения пример и “Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христос Исус.” (Филипяни 4:7) {7Т 44.5}

Отговорностите на брака

Скъпи Братко и Сестро: Вие сте се съединили в доживотен завет. Започнало е вашето обучение в брака. Първата година на съпружеския живот е година на придобиване на опит, в която съпругът и съпругата изучават различните качества на характера на другия така, както детето изучава уроците в

училище. В тази първа година от брачния ви живот нека няма никакви глави, които да помрачат бъдещото ви щастие. {7Т 45.1}

Придобиването на правилно разбиране за брачната връзка е дело на цял живот. Хората, които се женят, влизат в едно училище, което не трябва да завършват никога в този живот. {7Т 45.2}

Братко мой, времето, силата и щастието на твоята съпруга сега са обвързани с твоите. Влиянието ти върху нея може да бъде ухание от живот за живот или от смърт към смърт. Много внимавай да не провалиш живота ѝ. {7Т 45.3}

Сестро моя, сега ти трябва да научиш първите си практични уроци по отношение на отговорностите в брачния живот. Не забравяй да учиш тези уроци предано ден след ден. Не давай място на недоволството или раздражителността. Не копней за живот на леснина и безделие. Постоянно внимавай да не се отдаваш на егоизма. {7Т 45.4}

В съюза ви за цял живот обичта ви трябва да бъде подчинена на щастието на другия. Всеки трябва да служи за щастието на другия. Това е Божията воля за вас. Но макар да трябва да се съедините в едно, никой от вас не трябва да изгубва своята личност в другия. Бог е притежателят на вашата личност. Него трябва да питате: Кое е правилното? Кое е погрешното? Как мога най-добре да изпълня целта на моето създаване? “Вие не сте свои си; вие сте с цена купени: затова прославете Бога с телата си и душите си, които са Божии.” (1 Коринтяни 6:19, 20) Вашата любов към това, което е човешко, трябва да бъде на второ място след любовта ви към Бога. Изобилието на вашата обич трябва да прелива към Този, който даде Своя живот за вас. Когато живее за Бога, душата изпраща към Него своите най-добри и най-възвишени чувства. Дали най-големият изблик на вашата любов е за Него, който умря за вас? Ако е така, любовта ви един към друг ще бъде от небесен вид. {7Т 45.5}

Обичта може да бъде бистра като кристал и красива в своята чистота, но да е повърхностна, защото не е била изпитана и изпробвана. Направете Христос първият, последният и най-желаният във всичко. Дръжте Го постоянно пред погледа си и любовта ви към Него всеки ден ще става все по-дълбока и по-силна, когато бъде подложена на пробата на изпитанията. А с увеличаването на любовта ви към Него ще се задълбочава и засилва любовта ви един към друг. “А всички ние, с открито лице като в огледало, като гледаме Господната слава, се преобразяваме в същия образ от слава в слава.” (2 Коринтяни 3:18) {7Т 46.1}

Сега вие имате да изпълнявате задължения, които не сте имали преди брака. “Облечете се с милосърдие, благодет, смирение, кротост, дълготърпение.” “Ходете в любов, както и Христос ни възлюби.” Внимателно изследвай следното наставление: “Жени, подчинявайте се на своите мъже като длъжност към Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата... Но както църквата се подчинява на Христос, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже. Мъже обичайте жените си, както и Христос възлюби църквата и даде Себе Си за нея.” (Колосяни 3:12; Ефесяни 5:2, 22-25) {7Т 46.2}

Бракът – един съюз за цял живот – е символ на съюза между Христос и Неговата църква. Духът, който Христос проявява към църквата, е духът, който съпругът и съпругата трябва да проявяват един към друг. {7Т 46.3}

Нито съпругът, нито съпругата не трябва да желаят да властват. Господ е изложил принципа, който трябва да ни ръководи по този въпрос. Съпругът трябва да се грижи нежно за съпругата си, както

Христос се грижи нежно за църквата. А съпругата трябва да уважава и обича своя съпруг. И двамата трябва да изграждат дух на любезност, с решението никога да не огорчават или нараняват другия. {7Т 47.1}

Мои братко и сестро, вие и двамата имате голяма сила на волята. Можете да направите тази сила голямо благословение или голямо проклятие за себе си и за хората, с които се свързвате. Не се опитвайте да принудите другия да изпълнява вашите желания. Не можете да правите това и да запазите любовта си. Изявите на своеволие унищожават мира и щастието на дома. Нека брачният ви живот да не бъде едно съперничество. Ако е такъв, и двамата ще бъдете нещастни. Бъдете любезни в говора и нежни в действията, като се отказвате от собствените си желания. Мерете добре думите си, защото те имат мощно влияние за добро или за зло. Нека в гласовете ви да няма и нотка на острота. Внасяйте в съвместния си живот уханието на Христоподобие. {7Т 47.2}

Преди един мъж да влезе в съюз, така интимен като брачната връзка, той трябва да се научи да как управлява себе си и как да се отнася с другите. {7Т 47.3}

Във възпитанието на детето има моменти, когато твърдата, зряла воля на майката се сблъсква със сляпата, непокорна воля на детето. В такива моменти трябва да има голяма мъдрост от страна на майката. На детето може да се нанесе голяма вреда чрез неблагоприятно отношение и сурово принуждение. {7Т 47.4}

Тази криза трябва да се избягва винаги когато е възможно, защото тя означава жестока борба и за майката, и за детето. Но щом веднъж се навлезе в такава криза, детето трябва да бъде доведено до подчиняване на своята воля пред по-благоуразумната воля на родителя. {7Т 47.5}

Майката трябва напълно да се контролира, като не върши нищо, което би предизвикало дух на открито неподчинение у детето. Тя не трябва да дава заповеди на висок тон. Ще спечели много, ако поддържа тона си тих и нежен. Тя трябва да се справя с детето по начин, който ще го привлече към Исус. Трябва да осъзнае, че Бог е нейният Помощник, а любовта – нейната сила. Ако е мъдра християнка, тя не се опитва да насилва детето към подчинение. Тя ревностно се моли врагът да не печели победата и докато се моли, тя усеща възраждане на духовния живот. Вижда, че същата сила, която действа в нея, действа и в детето. То става по-кротко, по-покорно. Битката е спечелена. Нейното търпение, нейната любезност, нейните думи на мъдри ограничения са извършили делото си. След бурята идва покой, както слънцето пеква след дъжда. И ангелите, които са наблюдавали сцената, запяват радостни песни. {7Т 48.1}

Тези кризи идват също и в живота на съпруга и съпругата, които ако не са ръководени от Божия Дух, в такива моменти ще показват импулсивния, безразсъден дух, толкова често проявяван от децата. Сблъсъкът на воля с воля ще бъде като удара на кремък в кремък. {7Т 48.2}

Братко мой, бъди любезен, търпелив, въздържан. Помни, че съпругата ти те е приела като свой съпруг, не за да можеш да властваш над нея, но за да бъдеш нейн помощник. Никога не се дръж заповеднически и тиранично. Не упражнявай голямата си сила на волята, за да принуждаваш съпругата си да прави това, което ти искаш. Помни, че тя също има воля и че може да желае да прави това, което иска толкова много, колкото искаш и ти. Помни също, че ти имаш предимството на по-големия си опит. Бъди грижовен и вежлив. “Мъдростта, която е от горе, е преди всичко чиста, после миролюбива, кротка, сговорчива, пълна с милост и добри плодове.” (Яков 3:17) {7Т 48.3}

За вас двамата определено е крайно необходимо да спечелите една победа – победата над непреклонната воля. В тази борба можете да победите само с помощта на Христос. Можете дълго и упорито да се опитвате да подчините себе си, но ще се провалите, ако не получите сила отгоре. Чрез благодатта на Христос можете да спечелите победата над себе си и над егоизма си. Когато живеете Неговия живот, като проявявате самопожертвувателност на всяка стъпка и като постоянно проявявате съчувствие към нуждаещите се от помощ, вие ще печелите победа след победа. Ден след ден ще научавате по-добре как да побеждавате себе си и как да засилвате слабите страни на характера. Господ Исус ще бъде вашата светлина, вашата сила, вашият венец на тържество, защото подчинявате вашата воля на Неговата воля. {7Т 49.1}

Мъже и жени могат да постигнат Божия идеал за тях, ако желаят да приемат Христос за свой Помощник. Безрезервно се отдайте на Бога. Разбирането за това, че се стремите към вечния живот, ще ви донесе утеха и сила. Христос може да ви даде сила за победа. Чрез Неговата помощ вие можете напълно да премахнете корена на егоизма. {7Т 49.2}

Христос умря, за да може животът на човека да бъде обвързан с Неговия живот чрез съединяването на божественото и човешкото. Той дойде в нашия свят и живя като Богочовек, за да може животът на мъжете и жените да бъде така хармоничен, както Бог възнамерява да бъде. Спасителят ви призовава да се отречете от себе си и да поемете кръста. Тогава нищо няма да попречи на развитието на цялата личност. Ежедневната опитност ще разкрива здрави, хармонични действия. {7Т 49.3}

Помнете, мои скъпи братко и сестро, че Бог е любов и че чрез Неговата благодат можете да успеете да направите другия щастлив, както обещахте да направите в брачния обет. И чрез силата на Изкупителя вие можете да работите с мъдрост и сила, за да помогнете изкривения живот да бъде изправен в Бога. Кое е това, което Христос да не може да направи? Той е съвършен в мъдрост, в праведност, в любов. Не се затваряйте в своя собствен кръг, доволни да изливате цялата си обич един върху друг. Използвайте всяка възможност да допринасяте за щастието на хората около вас, като споделяте с тях обичта си. Любезните думи, състрадателните погледи, изразяването на одобрение ще бъдат за не един страдащ, самотен човек като чаша студена вода за жадната душа. Една дума на насърчение, едно любезно действие ще облекчат в голяма степен бремето, което тежи върху изтощените рамене. Истинското щастие се намира само в себеотрицателното служене. И всяка дума и дело на такова служене се записват в небесните книги, като извършени за Христос. “Понеже сте направили това на един от тези най-малки Мои братя,” – заявява Той – “на Мен сте го направили.” (Матей 25:40) {7Т 49.4}

Живейте в блясъка на любовта на Спасителя. Тогава вашето влияние ще ощастливява света. Позволете на Духа на Христос да ви управлява. Нека принципът на любезността да бъде винаги на устните ви. Думите и действията на хората, които са новородени за нов живот в Христос, се отличават с търпение и себепожертвувателност. {7Т 50.1}

“Никой не живее за себе си.” Характерът ще прояви себе си. Погледите, тонът на гласа, действията – всички те въздействат върху изграждането или помрачаването на щастието в домашния кръг. Те оформят темперамента и характера на децата, те вдъхновяват или унищожават доверието и любовта. Тези влияния правят всички по-добри или по-лоши, щастливи или нещастни. Ние дължим на семействата си познанието на словото, внесено на практика в живота. Трябва да направим всичко, което

ни е възможно, за да пречистваме, просвещаваме, утешаваме и насърчаваме тези, които са свързани с нас в семейната връзка. {7Т 50.2}

Втора част – Делото в нашите санаториуми

“Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти.” (3 Йоаново 2)

Обхватът на делото

Бог е подготвил Своя народ да просвети земята. Той им е поверил способности, с които трябва да разширяват Неговото дело, докато то се разпростре по цялото земно кълбо. Във всяка част на земята те трябва да основават санаториуми, училища, издателства и подобни на тях средства за завършването на Неговото дело. {7Т 51.1}

Окончателната вест на евангелието трябва да бъде занесена до всеки “народ и люде, езици и хора.” (Откровение 14:6) Много начинания за напредъка на тази вест предстоят да бъдат започнати и движени напред в чужди страни. Откриването на ресторанти за здравословна храна и лечебници, а също и изграждането на санаториуми за лечение на болните и страдащите, е точно толкова необходимо в Европа, колкото и в Америка. В много страни трябва да бъдат организирани медицински мисии, за да действат като Божия помагача ръка при служенето на измъчените. {7Т 51.2}

Христос сътрудничи на онези, които се заемат с медицинска мисионерска работа. Мъже и жени, които себеотрицателно вършат каквото могат за изграждането на санаториуми и лечебници в много страни, ще бъдат богато възнаградени. Хората, които посещават тези институции, ще имат полза във физическо, умствено и духовно отношение – изтощените ще бъдат ободрени, болните – възстановени здравословно, обременените от греха – облекчени. В далечни страни ще се чуе благодарност и звук на песен от онези, чиито сърца са обърнати от служенето на греха към праведност с посредничеството на тези организации. Чрез техните благодарствени хвалебни песни ще бъде дадено свидетелство, което ще спечели и други за вяроност към Христос и общуване с Него. {7Т 51.3}

Обръщането на души към Бога е най-великото, най-благородно дело, в което хората могат да имат дял. В това дело са разкрити Божията сила, Неговата святост, Неговото търпение и Неговата безгранична любов. Всяко истинско обръщане Го прославя и кара ангелите да запяват песен. {7Т 52.1}

Наближаваме края на историята на тази земя и различните страни от Божието дело трябва да бъдат развивани с много повече себепожертвувателност, отколкото се проявява днес. Делото за тези последни дни е мисионерска работа в особен смисъл. Представянето на настоящата истина, от първата буква на нейната азбука до последната, предполага мисионерски усилия. Работата, която трябва да бъде извършена, изисква жертви при всяка стъпка напред. От това самопожертвувателно служене работниците ще излязат пречистени като злато, изпитано с огън. {7Т 52.2}

Гледката на загиващите в греха души трябва да ни подбужда да полагаме по-големи усилия, за да дадем светлината на настоящата истина на онези, които са в тъмнина, а особено на хората в тези

области, където все още е направено твърде малко, за да се издигнат паметници на Бога. Във всички части на света сега трябва да се започне и да се продължи до завършването му едно дело, което отдавна трябваше да бъде извършено. {7Т 52.3}

В по-голямата си част нашите братя не са проявили необходимия интерес към основаването на санаториуми в европейските страни. За делото в тези страни ще възникнат много сложни въпроси поради обстоятелствата, типични за различните полета. Но според дадената ми светлина ще се изградят институции, които макар и незначителни отначало, ще стават все по-големи и по-силни чрез Божието благословение. {7Т 52.4}

Нашите институции в която и да е страна не трябва да бъдат струпани заедно на едно място. Бог никога не е планирал светлината на истината да бъде ограничавана по такъв начин. За известно време еврейският народ трябваше да се покланя на Бога в Ерусалим. Но Исус каза на самарянката: “Вярвай Ми, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте на Отца... Но иде час, и сега е, когато истинските поклонниците се ще покланят на Отца с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му. Бог е дух; и ония, които Му се покланят, трябва да се покланят с дух и истина”. (Йоан 4:21, 23, 24) Истината трябва да бъде посята на всяко място, до което можем да получим достъп. Тя трябва да се занесе в райони, които са лишени от познанието за Бога. Хората ще бъдат благославяни чрез приемането на Този, в когото са съсредоточени техните надежди за вечен живот. Приемането на истината, такава каквато е в Исус, ще изпълни сърцата им с песни за Бога. {7Т 53.1}

Израходването на големи суми само за няколко места противоречи на християнските принципи. Всяка сграда трябва да се издига с оглед на нуждата от подобни сгради и на други места. Бог призовава хората на отговорни постове в Неговото дело да не препречват пътя за напредъка на делото чрез егоистично използване на всички средства, които могат да бъдат осигурени, само за няколко покровителствани места или за няколко клона от делото. {7Т 53.2}

В началото на разпространението на вестта голяма част от нашия народ притежаваше духа на себеотричане и самопожертвувателност. По този начин беше поставено правилно начало и успехът съпътстваше положените усилия. Но делото не се е развивало така, както трябваше да се развива. Твърде много неща бяха съсредоточени в Батъл Крийк и Оуклънд и на няколко други места. Нашите братя изобщо не трябваше да строят толкова интензивно на което и да е място така, както направиха в Батъл Крийк. {7Т 53.3}

Господ е дал да се разбере, че Неговото дело трябва да напредва в същия дух, в който беше започнато. Светът трябва да бъде предупреден. Трябва да се навлиза в нови области. Дадената ни заповед е: “Прибавяйте нови територии; прибавяйте нови територии”. Няма ли ние като народ, чрез нашите делови начинания, чрез нашето отношение към един спасен свят, да носим едно дори по-ясно и по-решително свидетелство от носеното от нас преди двадесет или тридесет години? {7Т 54.1}

Ние бяхме огрени от силна светлина по отношение на последните дни от историята на тази земя. Нека липсата на мъдрост и сила в нас да не свидетелства за духовна слепота. Божиите вестители трябва да бъдат облечени в сила. Те трябва да показват възвишено благоговение към истината, което сега не проявяват. Господната тържествена, свята вест на предупреждение трябва да бъде разгласена в най-трудните области и в най-порочните градове – на всяко място, където все още не е огряла третата

ангелска вест. Към всеки трябва да бъде отправена последната покана за сватбената вечеря на Агнето. {7Т 54.2}

В разгласяването на вестта Божиите служители ще бъдат призвани да се борят с безброй затруднения и да преодоляват много препятствия. Понякога делото ще върви трудно, както се случи, когато пионерите изграждаха институциите в Батъл Крик, в Оуклънд и на други места. Но нека всички вършат каквото могат, като направят Господа своя сила, винаги избягват егоизма и благославят другите с добрите си дела. {7Т 54.3}

Ню Йорк

Когато бях в Ню Йорк през зимата на 1901 г., получих светлина по отношение на делото в този голям град. Нощ след нощ пред мен преминаваха начините на действие, които нашите братя трябва да предприемат. В района на Ню Йорк вестта трябва да изгрее като запалена лампа. Бог ще издигне работници за това дело, а Неговите ангели ще вървят пред тях. Макар че нашите големи градове бързо вървят към едно състояние, подобно на състоянието на предпотопния свят, макар че те са като Содом в покварата си, все пак в тях има много правдиви души, които като чуват поразителните истини на адвентната вест, ще почувстват убеждението на Духа. Ню Йорк е подготвен за делото. В този голям град вестта на истината ще бъде дадена с Божията сила. Господ се нуждае от работници. Той призовава онези, които са придобили опит в делото, да подемат и движат напред в страх от Него работата, която трябва да бъде извършена в Ню Йорк и в други големи градове в Америка. Той също търси и средства, които да бъдат използвани в това дело. {7Т 54.4}

Беше ми представено, че не трябва да оставаме удовлетворени от факта, че имаме вегетариански ресторант в Бруклин, но че и още такива трябва да бъдат изградени в други части на града. Хората, които живеят в една част на района на Ню Йорк, не знаят какво става в другите части на този голям град. Мъже и жени, които ядат в ресторантите, изградени на различни места, усещат подобрение на здравето. След като веднъж е спечелено тяхното доверие, те ще бъдат по-подготвени да приемат Божията изключителна вест на истина. {7Т 55.1}

Всеки път, когато се провежда медицинска мисионерска работа в нашите големи градове, трябва да се изнася и готварски курс. А когато е започнало голямо образователно мисионерско дело, трябва да се изгради някакъв ресторант за здравословна храна, който ще даде практически примери за правилно подбиране и здравословно приготвяне на храните. {7Т 55.2}

Когато бях в Лос Анджелис, ми беше казано, че не само в различни части на този град, но и в Сан Диего и в други туристически курорти в Южна Калифорния трябва да се изградят ресторанти за здравословна храна и лечебници. Нашите усилия в тези области трябва да включват големите крайбрежни курорти. Както гласът на Йоан Кръстител “Подгответе пътя на Господа” звучеше в пустинята, така трябва и гласът на Господните вестители да бъде чул в големите туристически и крайбрежни курорти. {7Т 55.3}

Южните Щати

Имам да предам една вест във връзка с южните области. Имаме да извършим голямо дело в това поле. Неговото състояние осъжда нашето християнско изповедание. Обърнете внимание на недостига на проповедници, учители и медицински мисионери. Помислете за невежеството, бедността, нещастieto, страданията на много от хората. А това поле се простира съвсем до вратите ни. Колко егоистични, колко невнимателни сме били към нашите съседи! Подминавали сме ги коравосъречно, като не сме правили почти нищо, за да облекчим страданията им. Ако евангелското поръчение беше изследвано и нашия народ му се беше покорил, Югът щеше да получи своя съразмерен дял от служенето. Ако онези, които са получили светлината, бяха ходили в нея, те щяха да осъзнаят, че върху тях лежи отговорността за обработването на тази дълго пренебрегвана част от лозето. {7Т 56.1}

Бог призовава Своя народ да Му даде от средствата, които Той му е поверил, за да може да бъдат изградени институции в пренебрегнатите области, които са узрели за жетвата. Той призовава хората, които имат пари в банките, да ги пуснат в обръщение. Когато даваме от средствата си за поддържането на Божието дело, ние показваме на практика, че обичаме безпределно Бога и че обичаме ближния си както себе си. {7Т 56.2}

Нека сега бъдат изградени училища и санаториуми на много места в Южните Щати. Нека бъдат учредени центрове на влияние в много от южните градове чрез откриването на хранителни магазини и вегетариански ресторанти. Нека има също и места за производство на прости и евтини здравословни храни. Но нека в делото да не се внася егоистичен, светски начин на действие, защото Бог забранява това. Нека с това дело да се заемат самопожертвувателни хора в страх Божии и с любов към своите съчовещи. {7Т 56.3}

Според дадената ми светлина, в южното поле, както и на всички други места, трябва да бъде организирано производство на здравословни храни, не като спекулация за лична печалба, но като бизнес, чрез който Бог е определил да се отвори врата на надежда за хората. На юг трябва да се обърне специално внимание на бедните, които са били ужасно пренебрегвани. Трябва да бъдат избрани способни и пестеливи хора, за да се заемат с работата за храната, защото за да има успех, трябва да се проявяват голяма мъдрост и пестеливост. Бог желае Неговият народ да извършва благоугодно служене в приготвянето на здравословна храна не само за своите собствени семейства, които са първата отговорност на вярващите, но и в помощ на бедните навсякъде. Те трябва да проявяват Христоподобна щедрост, като осъзнават, че представят Бога и че всичко, което притежават, е дар от Него. {7Т 57.1}

Братя, заемете се с това дело. Не давайте място на обезсърчението. Не критикувайте хората, които се опитват да правят нещо в правилната посока, но идете самите вие да работите. {7Т 57.2}

Във връзка с бизнеса за здравословна храна могат да бъдат изградени различни предприятия, които ще помагат на делото в южната област. Сега трябва да бъде извършено всичко, което хората в качеството си на мисионери за Бога могат да извършат в това поле, защото ако някога някоя област се е нуждаела от медицинска мисионерска работа, то това е Югът. През времето, което е отминало във вечността, мнозина трябваше да бъдат на Юг, като работят заедно с Бога чрез лични усилия и чрез даване от средствата си за своята собствена издръжка или за издръжката на други работници в това поле. {7Т 57.3}

На много места трябва да бъдат изградени малки санаториуми. Това ще отвори вратите за достъпа на библейската истина и ще премахне голяма част от предразсъдъците, които съществуват срещу хората, гледащи на чернокожите като притежаващи души за спасение така, както белите хора. {7Т 58.1}

Ако за цветнокожите хора бяха започнати тези страни от делото веднага след провъзгласяването на свободата, колко различно щеше да бъде тяхното състояние днес! {7Т 58.2}

Във всички страни

Господ ни призовава да достигнем до разбиране на нашите отговорности. Бог е дал на всеки човек работа. Всеки може да живее един полезен живот. Нека да научим всичко, което можем, и после да бъдем благословение за другите, като предаваме познанието на истината. Нека всеки действа според своите индивидуални способности, като с желание помага да се носи бремето. {7Т 58.3}

Навсякъде трябва да се извърши едно дело за всички класи от обществото. Трябва да се приближим до нещастните и покварените – онези, които са паднали чрез невъздържание. И в същото време не трябва да забравяме по-висшите класи – адвокатите, министрите, сенаторите и съдиите, мнозина от които са роби на навиците на невъздържание. Трябва да положим всяко възможно усилие, за да им покажем, че си струва душите им да бъдат спасени, че си струва да се стремят към вечния живот. На високопоставените трябва да представим обета за пълно въздържание, като ги каним да дадат парите, които иначе биха похарчили за вредното задоволяване на склонността към алкохол и тютюн, за изграждането на институции, където децата и младежите да могат да бъдат подготвени да заемат длъжности, чрез които да бъдат полезни в света. {7Т 58.4}

Над нас е изгряла голяма светлина, но колко малко от тази светлина отразяваме към света! Небесни ангели очакват човешките същества да им сътрудничат в практическото осъществяване на принципите на истината. Голяма част от това дело трябва да се извърши чрез посредничеството на нашите санаториуми и сродни предприятия. Тези институции трябва да бъдат паметници на Бога, където Неговата изцелителна сила да може да достига до всички класи – висши и низши, богати и бедни. Всеки долар, вложен в тях заради Христос, ще донесе благословение както на дарителя, така и на страдащото човечество. {7Т 58.5}

Медицинската мисионерска работа е дясната ръка на евангелието. Тя е необходима за напредъка на Божията кауза. Спасителната сила на истината ще се изяви, когато чрез нея мъже и жени са убедени да осъзнаят важността на правилните навици на живот. Във всеки град трябва да влязат работници, обучени да вършат медицинска мисионерска работа. Като дясна ръка на третата ангелска вест, Божиите начини за лечение на болестите ще отворят вратите за навлизането на настоящата истина. Медицинска литература трябва да се разпространява в много страни. Нашите лекари в Европа и в други държави трябва да осъзнаят необходимостта от наличието на здравни работници, подготвени от хора, работещи в реални условия и имащи възможност да достигнат до хората там, където са с най-необходимите наставления. {7Т 59.1}

Господ ще даде на нашите санаториуми, чиято работа вече е солидна, възможност да Му сътрудничат в подкрепата за новоизградените институции. Всяка нова институция трябва да се счита за сроден помощник във великото дело за разгласяването на третата ангелска вест. Бог е дал на нашите

санаториуми възможност да започнат едно дело, което ще бъде като камък, изпълнен с живот, който ще нараства, задвижван от невидима ръка. Нека този тайнствен камък бъде пуснат в движение. {7Т 59.2}

Господ ми е заповядал да предупредя хората, които в бъдеще изграждат санаториуми на нови места, да започнат своето дело скромно, като посветят своите способности в служба на Него. Построените сгради не трябва да бъдат обширни или скъпи. Трябва да се изградят малки местни санаториуми, свързани с нашите подготвителни училища. В тези санаториуми трябва да бъдат събрани способни и посветени млади мъже и жени – такива, които ще ходят в любов и страх Божии, и които когато бъдат подготвени за завършване, няма да мислят, че знаят всичко необходимо, но ще изучават усърдно и ще практикуват внимателно уроците, дадени от Христос. Пред такива хора ще върви правдата на Христос, а Божията слава ще бъде тяхната награда. {7Т 59.3}

Беше ми дадена светлина, че в много градове е целесъобразно с лечебницата да бъде свързан един ресторант. Двете могат да си сътрудничат в издигането на правилните принципи. Понякога е препоръчително те да бъдат свързани със стаи, които да служат като квартири за болните. Тези заведения ще служат като хранващи механизми за санаториумите, разположени в провинцията, и ще е по-добре да бъдат изградени в сгради под наем. В градовете не трябва да строим големи сгради, в които да се грижим за болните, защото Бог ясно е показал, че можем по-добре да се грижим за болните извън градовете. На много места ще бъде необходимо работата със санаториумите да се започне в градовете. Но възможно в най-голяма степен това дело трябва да бъде прехвърлено в провинцията веднага щом се осигурят подходящи места. {7Т 60.1}

Светлината, която ми беше дадена, е че вместо да посвещаваме енергията си на издигането на няколко гигантски медицински заведения, ние трябва да изграждаме множество по-малки. Почти е невъзможно да се намерят таланти хора, които да управляват един голям санаториум както е необходимо. Не всички работници са под контрола на Божия Дух, както трябва да бъде, и така навлиза светски дух. {7Т 60.2}

Силата за благодетелстване на човечеството и радостта от това не идват от скъпите сгради. Ние трябва да помним колко много хора страдат от недостиг на необходимата храна и облекло. При строежа на сгради не трябва да бъдем повлияни от желание за показ. Трябва да вършим своя дълг и да оставим резултатите на Бога, който единствен може да ни даде успех. Нека всички допълнителни средства, които имаме, да бъдат изразходвани за осигуряване на подходящи средства за възстановяване на здравето. Нека всички наши санаториуми да бъдат издигани, за да осигуряват здраве и щастие. Нека да бъдат разположени в такива места, че пациентите да имат благословието на слънчевата светлина. Нека да бъдат така организирани, че да се предотврати всяка излишна стъпка. {7Т 60.3}

В това дело е най-добре да се започнат малки начинания в много места и да позволим на Божието провидение да покаже колко бързо трябва да се увеличават средствата. Изградените малки предприятия ще се развият в по-големи институции. Ще има разпределение на отговорностите и по този начин работниците постепенно ще придобиват по-големи умствени и духовни сили. Изграждането на тези институции ще донесе голямо добро, ако всички свързани с тях хора подтиснат егоистичните стремежи и винаги имат предвид Божията слава. Много от нашите хора трябва да работят в нови полета, но нека никой не се стреми към известност. Умовете на работниците трябва да бъдат осветени. {7Т 61.1}

Нека във всичките си дела да помним, че същият Исус, който нахрани множествата с пет хляба и две малки рибки, и днес може да ни даде плодовете от нашия труд. Този, който каза на галилейските рибари “Хвърлете мрежите за улов”, и те, когато се подчиниха, ги напълниха почти до скъсване, желае Неговия народ да вижда в това доказателство за нещата, които Той може да направи за тях днес. Същият Бог, който даде на чадата на Израел манна от небето, е все още жив и царува. Той ще направлява Своя народ и ще им дава способности и разум за делото, което са призвани да извършат. В отговор на ревностната молитва Той ще даде мъдрост на онези, които се стремят да вършат дълга си съвестно и умно. С Неговото благословение делото, с което те са свързани, ще расте в големи размери, мнозина ще се научат да бъдат верни носители на бремето и усилията им ще бъдат придружени от успехи. {7Т 61.2}

Познаването на здравните принципи

Стигнахме до момента, когато всеки член на църквата трябва да се хване с медицинска мисионерска работа. Светът е една болница, пълна с жертви както на физически, така и са духовни заболявания. Хората навсякъде загиват поради липса на познание за истините, които са ни били поверени. Членовете на църквата трябва да се събудят, за да могат да осъзнаят своята отговорност да предават тези истини. Онези, които са били просветени от истината, трябва да бъдат носители на светлина за света. Скриването на нашата светлина в нашето време е ужасна грешка. Вестта към Божия народ днес е: “Стани, свети, защото светлина дойде на тебе и славата Господна те осия”. {7Т 62.1}

На всички страни виждаме хора, имали много светлина и познание, да избират преднамерено злото вместо доброто. Без да се опитват да отстранят слабостите си, те се влошават все повече. Но Божият народ не трябва да ходи в тъмнина. Вярващите трябва да ходят в светлината, защото те са реформатори. {7Т 62.2}

Медицинската мисионерска работа ще отвори много врати пред истинския реформатор. Никой не трябва да чака да бъде призван на някое далечно поле преди да започне да помага на другите. Където и да се намирате, можете да започнете веднага. Всеки има възможности в наличност. Заемете се с делото, за което бивате държани отговорни - делото, което трябва да бъде извършено във вашия дом и квартал. Не чакайте другите да ви подтикват към действие. Тръгнете напред в страх Божи без да се бавите, като помните своята лична отговорност пред Този, който даде живота си за вас. Действайте така, сякаш сте чули Христос да ви призовава лично да извършите всичко възможно в служенето за Него. Не се оглеждайте да видите кой друг е готов. Ако сте истински посветени, Бог чрез вас ще занесе истината на хора, които може да използва като проводници за занасяне на истината на мнозина, вървящи пипнешком в мрака. {7Т 62.3}

Всеки може да прави нещо. В опита си да намерят извинение някои казват: “Домашните ми задължения, моите деца изискват времето и средствата ми.” Родители, вашите деца трябва да бъдат ваши помощници, които да увеличават силата и способността ви да работите за Учителя. Децата са помладите членове на Господното семейство. Те трябва да бъдат насочени да посветят себе си на Бога, на когото принадлежат по сътворение и изкупление. Те трябва да бъдат научени, че цялата сила на тялото, ума и душата са Негови. Трябва да бъдат обучени да помагат в различните поприща на

самопожертвувателната служба. Не позволявайте децата да стават пречка. Децата трябва да споделят заедно с вас носенето както на духовното, така и на физическото бремене. Чрез помощта за другите те увеличават своето собствено щастие и полезност. {7Т 63.1}

Нека нашият народ показва, че има жив интерес към медицинската мисионерска работа. Нека вярващите се подготвят да бъдат полезни като изучават книгите, написани за наше наставление в тези поприща. Тези книги заслужават много повече внимание и разбиране, отколкото са получили. Много от това, което е полезно за всички да разберат, е било написано с конкретната цел за наставление в здравните принципи. Хората, които изучават и практикуват тези принципи, ще бъдат много благословени както физически, така и духовно. Разбирането на философията на здравето ще бъде защита срещу много от злините, които постоянно се увеличават. {7Т 63.2}

Мнозина, които желаят да придобият познания в медицинското мисионерско поприще, имат домашни задължения, които понякога ще им пречат да се срещат с други, за да учат. Такива хора могат да научат много в собствените си домове по отношение на ясната Божия воля за този клон на мисионерското дело, като по този начин увеличат възможностите си да помагат на другите. Бащи и майки, сдобивайте се с цялата помощ, която можете да получите от изучаването на нашите книги и издания. Четете “Добро здраве,” защото е пълна с ценна информация. Отделете време да четете на децата си от здравните книги, както и от книгите, разглеждащи по-подробно религиозни теми. Учете ги, че е важно да се грижат за тялото – домът, в който живеят. Образувайте домашен кръг за четене, където всеки член на семейството ще се откъсне от многото ежедневни грижи и ще се обедини в ученето. Бащи, майки, братя, сестри, заемете се от все сърце с това дело и вижте дали домашната ви църква няма постигне голям напредък. {7Т 63.3}

Особено младежите, които са свикнали да четат романи и повърхностни книги с приказки, ще извлекат полза от участието си във вечерното домашно изучаване. Млади мъже и жени, четете литературата, която ще ви даде истинско познание и която ще помогне на цялото семейство. Кажете твърдо: “Няма да прекарвам скъпоценните минути в четене на онова, от което нямам никаква полза и което само ми пречи да служа на другите. Ще посветя моето време и мисли на подготовката за служене на Бога. Ще затворя очите си за лекомислените и грешни неща. Моите уши са Господни и аз няма да слушам хитрите доводи на врага. Моят глас няма по никакъв начин да се подчини на воля, която не е под влиянието на Божия Дух. Тялото ми е храм на Светия Дух и всяка сила на цялото ми същество ще бъде посветена на достойни цели”. {7Т 64.1}

Господ е определил младежите да бъдат Неговата помагача ръка. Ако във всяка църква те желаят да посветят себе си на Бога, ако желаят да живеят себеотрицателно в дома си, като облекчават своята изтощена от грижи майка, тя може да намери време да посещава съседите, а когато има възможност, самите те могат да помагат, като извършват малки поръчки на милост и любов. В много домове могат да бъдат занесени книги и издания, разглеждащи въпросите на здравето и въздържанието. Разпространението на тази литература е важно нещо, защото по този начин може да бъде предадено скъпоценното познание във връзка с лечението на болестите – познание, което ще бъде огромно благословение за хората, които не могат да си позволят да плащат за посещение на лекар. {7Т 64.2}

Родителите трябва да се стремят да събудят интереса на своите деца към изучаването на физиологията. Съвсем малко от младежите имат някакво определено познание за тайните на живота.

Изучаването на чудесния човешки организъм, връзката и зависимостта между сложните му части, е тема, от която много родители почти не се интересуват. Въпреки че Бог им казва “Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да бъдеш здрав, както благоуспява душата ти”, те не разбират влиянието на тялото върху ума или на ума върху тялото. Вниманието им е заето с ненужни дреболии, а после използват като претекст липсата на време, за да извинят бездействието си в придобиването на необходимата информация, която може да им даде възможност да наставляват както трябва децата си. {7Т 65.1}

Ако всички пожелаят да придобият познания в тази област и почувстват важността да я прилагат на практика, ще бъдем свидетели на едно по-добро състояние на нещата. Родители, учете децата си да разбират причината и следствието. Покажете им, че ако нарушават здравните закони, те трябва да платят наказанието чрез страдание. Покажете им, че безразсъдството по отношение на телесното здраве води до безразсъдство в морала. Децата ви се нуждаят от търпеливи, предани грижи. Не е достатъчно да ги храните и обличате. Трябва също да се стремите да развивате умствените им сили и да внушавате в сърцата им правилните принципи. Но колко често красотата на характера и привлекателността на темперамента са изгубени от погледа заради страстното желание за външна красота! О, родители, не бъдете ръководени от светски разбирания. Не се опитвайте да постигнете светски стандарт. Определете сами за себе си коя е великата цел на живота и после подчинете всяко усилие на тези цел. Не можете безнаказано да пренебрегвате подходящото обучение на децата си. Недостатъците в техните характери ще направят вашата неверност публична. Злините, които оставяте непоправени, грубото, буйно поведение, неуважението и неподчинението, навичите на безделие и невнимание, ще донесат позор на вашето име и горчивина в живота ви. Съдбата на децата ви до голяма степен лежи в ръцете ви. Ако се провалите в дълга си, вие можете да ги поставите в редиците на врага и да ги направите проводници за унищожаването на други хора. От друга страна, ако предано ги наставлявате, ако чрез собствения си живот им давате пример за набожност, вие можете да ги заведете при Христос и те от своя страна ще повлияят на други, и така мнозина могат да бъдат спасени чрез вашето съдействие. {7Т 65.2}

Бащи и майки, осъзнавате ли важността на отговорността, почиваща върху вас? Осъзнавате ли необходимостта да пазите децата си от лекомислени, покваряващи навичи? Позволявайте на децата си да изграждат само такива приятелства, които ще имат правилно влияние върху техните характери. Не им позволявайте да излизат вечер, освен ако не знаете къде са и какво правят. Наставлявайте ги в принципите на моралната чистота. Ако сте пренебрегнали поучаването им в слово след слово, принцип след принцип, тук малко и там малко, веднага започнете да извършвате дълга си. Поемете отговорностите си и работете за сега и за вечността. Не оставайте да измине още един ден без да сте признали пренебрегването на децата си. Кажете им, че сега възнамерявате да извършите повереното ви от Бога дело. Помолете ги да се държат заедно с вас в реформата. Положете усърдни усилия да изкупите миналото. Не оставайте повече в състоянието на лаодикийската църква. В името на Господа призовавам всяко семейство да покаже истинската си същност. Реформирайте църквата във вашия собствен дом. {7Т 66.1}

Когато предано извършвате задълженията си в дома – бащата като свещеник на семейството, а майката като мисионер в дома – вие умножавате силите за извършване на добро извън дома. Когато усъвършенствате вашите собствени сили, вие ставате по-добре подготвени да работите в църквата и в

квартала си. Когато привързват децата си към себе си и към Бога, бащите, майките и децата стават съработници на Бога. {7Т 67.1}

Животът на истинския вярващ човек разкрива обитаващия в него Спасител. Последователят на Исус е Христоподобен в дух и характер. Той е кротък и смирен като Христос. Неговата вяра действа чрез любов и пречиства душата. Целият му живот е едно свидетелство за благодатта на Христос. Чистите доктрини на евангелието никога не унижават човека, който ги приема, никога не го правят груб, буен или нелюбезен. Евангелието усъвършенства, облагородява и възвисява, като осветява преценката и повлиява целия живот. {7Т 67.2}

Бог няма да допусне някой от Неговите искрени работници да бъде оставен да се бори сам срещу силно превъзхождащи сили и да бъде победен. Той запазва като скъпоценен бисер всеки, чийто живот е скрит с Христос в Бога. За всеки такъв човек Той казва: “Ще те положи като печат; защото те избрах”. (Агей 2:23) {7Т 67.3}

Възвишеното призвание на работниците в нашите санаториуми

Работниците в нашите санаториуми имат възвишено и свято призвание. Те трябва да осъзнаят святостта на своята работа. Характерът на тази работа и степента на нейното влияние изискват ревностни усилия и безрезервно посвещение. {7Т 68.1}

В нашите санаториуми болните и страдащите трябва да бъдат доведени до осъзнаването на нуждата си както от физическо възстановяване, така и от духовна подкрепа. Трябва да им се даде всяка възможност за възстановяване на физическото здраве, а също трябва да им се покаже какво означава да бъдеш благословен със светлината и живота на Христос, какво означава да бъдеш обвързан с Него. Те трябва да бъдат доведени до осъзнаването на факта, че благодатта на Христос в душата възвисява цялото същество. И няма по-добър начин да научат за живота на Христос, освен като го видят изявен чрез живота на Неговите последователи. {7Т 68.2}

Верният работник не откъсва погледа си от Христос. Като помни, че неговата надежда за вечен живот се дължи на кръста на Христос, той е решен никога да не опозори Този, който даде живота Си за него. Той дълбоко се интересува от страдащото човечество. Моли се и работи, бдящ за душите като един, който трябва да дава сметка и който знае, че душите, които Бог довежда до истината и праведността, си струва да бъдат спасени. {7Т 68.3}

Работниците в нашите санаториуми водят една свята война. На болните и измъчените те трябва да представят истината такава, каквата е в Исус. Трябва да я представят в цялата ѝ сериозност, но все пак с такава простота и деликатност, че душите да бъдат привлечени към Спасителя. В думите и действията си те трябва винаги да издигат Него като надежда за вечен живот. Не трябва да се изговаря нито една остра дума, не трябва да се извършва нито едно егоистично действие. Работниците трябва да се отнасят любезно към всички. Думите им трябва да бъдат любезни и нежни. Тези, които проявяват истинска скромност и християнска учтивост, ще печелят души за Христос. {7Т 68.4}

Трябва да се стремим да възстановяваме физическото и духовното здраве на онези, които идват в нашите санаториуми. Затова нека се подготвим да ги отклоним за известно време от това обкръжение, което ги отделя от Бога, и да ги въведем в една по-чиста атмосфера. На открито, заобиколени от

красивите Божии творения, дишащи свежия, здравословен въздух, на болните може най-добре да се говори за новия живот в Христос. Тук могат да се поучават Божиите слова. Тук блясъкът на Христовата правда може да сияе в сърцата, помрачени от греха. Търпеливо и със съчувствие водете болните към осъзнаването на нуждата им от Спасителя. Казвайте им, че Той дава сила на слабите и че увеличава мощта на безсилните. {7Т 69.1}

Трябва по-пълно да оценим значението на думите: “С голямо удоволствие седнах под сянката Му” (Песен на песните 2:3). Тези думи извикват в съзнанието ни картина не на бързо преминаване, а на тих покой. Има много хора, които изповядват, че са християни, но които са неспокойни и потиснати, много от тях са толкова натоварени с усилена дейност, че не могат да намерят време да почиват спокойно в Божиите обещания и които постъпват така, сякаш не могат да си позволят да имат мир и спокойствие. Към всички такива поканата на Христос е: “Елате при Мен... и Аз ще ви успокоя”. (Матей 11:28) {7Т 69.2}

Нека да се оттегляме от прашните, оживени магистрали на живота, за да си отпочиваме в сянката на Христовата любов. Тук получаваме сила за борбата. Тук научаваме как да намаляваме тежкия труд и безпокойствата и как да говорим и пеем за хвала на Бога. Нека отрудените и обременените да научат от Христос урока на спокойното доверяване. Ако желаят да притежават Неговия мир и покой, те трябва да седнат под Неговата сянка. {7Т 69.3}

Хората, които се занимават с работата по санаториумите, трябва да имат една съкровищница, пълна с богати опитности, защото истината бива вложена в сърцето и като свято нещо се отглежда и храни чрез Божията благодат. Основани и вкоренени в истината, те трябва да имат вяра, която действа чрез любов и пречиства душата. Постоянно молеци за благословения, те трябва да държат прозорците на душата затворени за земните неща и заразната атмосфера на света, а отворени към небето, за да приемат бляскавите лъчи на Слънцето на правдата. {7Т 70.1}

Кой се подготвя да се заеме с отзивчивост за медицинска мисионерска работа? Чрез тази работа умовете на хората, идващи за лечение в нашите санаториуми, трябва да бъдат доведени до Христос и научени да обединяват своята слабост с Неговата сила. Всеки работник трябва да бъде отзивчив и изпълнителен. Тогава може да представи възвишено в основни линии истината, каквато е в Исус. {7Т 70.2}

Работниците в нашите санаториуми са постоянно подложени на изкушения. Те се срещат с невярващи и тези връзки ще навредят на онези, които не са стабилни във вярата. Но вярващите, които живеят в Христос, ще се свързват с невярващите подобно на Него, като отказват да бъдат отклонени от своята преданост, но винаги готови да кажат дума навреме, винаги готови да сеят семената на истината. Те ще бъдат чрез молитвата, като твърдо запазват своята почтеност и ежедневно показват постоянството на своята религия. Влиянието на такива работници е благословение за мнозина. Чрез един добре подреден живот те привличат душите към кръста. Един истински християнин постоянно благодари на Христос. Той е винаги весел, винаги готов да изрече думи на надежда и утеха към страдащите. {7Т 70.3}

“Страхът от Господа е начало на мъдростта.” (Притчи 1:7) Едно изречение от Писанието е по-ценно от десет хиляди човешки идеи или доказателства. Хората, които отказват да следват Божия път, в края на краищата ще получат присъдата “Махнете се от Мен”. Но когато се покоряваме на Божия път,

Господ Исус ръководи умовете ни и изпълва устните ни с увереност. Можем да бъдем силни в Господа и в силата на Неговото могъщество. Когато приемем Христос, ние биваме облечени в сила. Спасителят, който живее в нас, прави Своята сила наша собственост. Истината става нашата стока в търговията. В живота не се проявява никаква несправедност. Ние можем да изричаме подходящи думи на онези, които не знаят истината. Присъствието на Христос в сърцето е оживотворяваща мощ, която дава сила на цялото същество. {7Т 71.1}

Заповядано ми е да кажа на работниците в нашите санаториуми, че неверието и самонадеяността са опасностите, за които трябва постоянно да бдят. Те трябва да водят борбата срещу злото с такава ревност и посвещение, че болните да чувстват възвисяващото влияние на техните себепожертвувателни усилия. {7Т 71.2}

Нито следа от егоизъм не трябва да опетнява нашето служене. “Не можете да служите на Бога и на мамона.” Възвисявайте Него, Човекът от Голгота. Възвисявайте Го чрез жива вяра в Бога, за да могат молитвите ви да побеждават. Осъзнаваме ли колко близо ще дойде Исус до нас? Той говори лично на всеки човек. Той ще разкрие Себе Си на всеки, който желае да бъде облечен с мантията на Неговата праведност. Той заявява: “Аз Господ, твоят Бог, ще държа дясната ти ръка”. Нека да бъдем в обстоятелства, където Той може да ни държи за ръката, където можем да чуем как Той казва с увереност и власт: “Аз съм живият; бях мъртъв, и ето, живея до вечни векове.” {7Т 71.3}

Една вест за нашите лекари

Лекарят християнин трябва да бъде вестител на милост за болните, носещ им лекарство както за болното тяло, така и за заразената от грях душа. Докато използва простите лекарства, които Бог е осигурил за облекчаване на физическите страдания, той трябва да говори за Христовата сила да изцелява болестите на душата. {7Т 72.1}

Колко необходимо е лекарят да живее в близко общуване със Спасителя! Болните и страдащите, с които той се занимава, имат нужда от помощта, която само Христос може да даде. Те имат нужда от молитвите, подсказани от Неговия Дух. Страдащият човек се оставя на мъдростта и милостта на лекаря, чиито способности и преданост може да са неговата единствена надежда. Тогава нека лекарят да бъде верен управител на Божията благодат, пазител както на тялото, така и на душата. {7Т 72.2}

Лекарят, който е получил мъдрост отгоре и който знае, че Христос е негов личен Спасител, защото самият той е бил доведен до Прибежището, знае как да се отнася с треперещите, виновни, заразени с грях души, които се обръщат към него за помощ. Той с увереност може да отговори на въпроса: “Какво да направя, за да се спася?” Той може да разкаже истината за любовта на Изкупителя. Може да говори от опит за силата на покаянието и вярата. Докато стои край болничното легло на страдащия, опитвайки се да говори думи, които ще му донесат помощ и утеха, Господ действа с него и чрез него. Когато умът на измъчения човек се хване за Мощния Изцелител, мирът на Христос изпълва неговото сърце и духовното здраве, което стига до него, бива използвано като Божията помагача ръка във възстановяването на здравето на тялото. {7Т 72.3}

Лекарят има скъпоценни възможности да събуди в сърцата на хората, с които се среща, усещане за голямата им нужда от Христос. Той трябва да изважда от съкровищницата на сърцето стари и нови

неща, като говори думи на утеха и наставление, за които хората копнеят. Той постоянно трябва да сее семената на истината, не като представя доктрини, но като говори за любовта на прощаващия греховете Спасител. Той не само трябва да дава наставления от Божието слово, заповед след заповед, правило след правило. Той трябва да напоява тези наставления със своите сълзи и да ги прави силни чрез молитвите си, за да може душите да бъдат спасени от смъртта. {7Т 72.4}

В своята сериозна, трескава загриженост да отблъснат опасността за тялото, лекарите рискуват да забравят опасността за душата. Лекарите, бдете, защото пред съдийския престол на Христос вие трябва да срещнете хората, пред чиито смъртни легла сега стоите. {7Т 73.1}

Важността на работата на лекаря, неговите постоянни срещи с болните и умиращите, изискват доколкото е възможно той да се откъсне от светските задължения, които могат да се извършват от други. Върху него не трябва да се възлага ненужно бреме, за да може той да има време да се запознава с духовните нужди на своите пациенти. Умът му трябва винаги да бъде под влиянието на Светия Дух, за да може да бъде способен да изговори навреме думите, които ще събудят вяра и надежда. {7Т 73.2}

Край леглото на умиращия не трябва да се изговаря нито една дума за доктрини или спорове. Страдалецът трябва да бъде насочен към Единствения, който желае да спаси всички, които идват при Него с вяра. Стрежете се ревностно и деликатно да помогнете на душата, която се колебае между живота и смъртта. {7Т 73.3}

Лекарят никога не трябва да кара своите пациенти да отправят вниманието си към него. Той трябва да ги учи да хванат протегнатата ръка на Спасителя с ръката на вярата. Тогава умът ще бъде осиян от светлината, излъчваща се от Слънцето на правдата. Това, което лекарите се опитват да правят, Христос направи на дело и в действителност. Те се опитват да спасят живота; Той е самият живот. {7Т 73.4}

Усилията на лекаря да насочва умовете на пациентите си към здравословни действия трябва да бъдат освободени от всяко човешко обаяние. Той не трябва да се отдава на човешкото, но да се извисява към духовното, хващайки се за вечните неща. {7Т 74.1}

Лекарят не трябва да става обект на нелюбезна критика. Това донася върху него излишен товар. Неговите грижи са тежки и той се нуждае от съчувствието на свързаните с него в делото хора. Той трябва да бъде подкрепян чрез молитви. Разбирането че е ценен, ще му даде надежда и смелост. {7Т 74.2}

Разумният лекар християнин има постоянно растящо разбиране за връзката между греха и болестта. Той се стреми да види все по-ясно отношението между причина и следствие. Осъзнава, че онези, които преминават курсовете за медицински сестри, трябва да получат цялостно обучение за принципите на здравната реформа, че трябва да бъдат поучавани да практикуват строго въздържание във всичко, защото невниманието по отношение на законите на здравето е непростимо за хората, определени да поучават другите как да живеят. {7Т 74.3}

Когато лекарят види, че един пациент страда от заболяване, причинено от неподходяща храна и пиетата, но пропуска да му каже за това и да изтъкне нуждата от реформата, той причинява вреда на един свой ближен. Пияниците, пушачите, хората отдадени на безнравственост – всички те призовават лекаря да заяви ясно и отчетливо, че това страдание е резултат от греха. Ние сме получили голяма светлина върху здравната реформа. Тогава защо не сме по-решително сериозни в стремежа си да противодействаме на причинителите на болестите? Как може нашите лекари да запазват своя мир, като

виждат постоянната борба с болката, като постоянно работят, за да облекчат страданията? Могат ли да се въздържат да не издигнат гласа си предупредително? Дали са човеколюбиви и милостиви, ако не поучават строгото въздържание като лекарство за болестта? {7Т 74.4}

Лекари, изучавайте предупреждението, което Павел даде на Римляните: “Моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше разумно служене. И не се съобразявайте с този свят, но преобразявайте се според обновяването на ума си, за да познаете от опит какво е Божията воля - това, което е добро, благоугодно на Него и свършено”. (Римляни 12:1, 2) {7Т 75.1}

Духовната работа на нашите санаториуми не трябва да бъде под ръководството на лекарите. Тази работа изисква мисъл, такт и широко познаване на Библията. С нашите санаториуми трябва да бъдат свързани проповедници, притежаващи тези качества. Те трябва да издигат стандарта на въздържанието от християнска гледна точка, като показват, че тялото е храм на Светия Дух и като изясняват на хората отговорността, лежаща върху тях като Божие купено притежание, да направят ума и тялото свят храм, подходящ за дом на Светия Дух. Когато въздържанието се представя като част от евангелието, мнозина ще осъзнаят нуждата от реформа. Те ще видят злото в опияняващите спиртни напитки и ще разберат, че пълното въздържание е единствената платформа, на която Божият народ може добросъвестно да застане. Когато се даде това наставление, хората ще се заинтересуват и от другите страни на библейските уроци. {7Т 75.2}

Стойността на живота на открито

Големите медицински институции в нашите градове, наречени санаториуми, вършат само малка част от доброто, което биха могли да направят, ако бяха разположени на място, където пациентите да имат преимуществата на живота на открито. Бяха ми дадени наставления, че на много места в провинцията трябва да бъдат изградени санаториуми и че работата на тези институции ще даде силен тласък на работата на здравето и праведността. {7Т 76.1}

Нещата от природата са Божии благословения, дадени за да носят здраве на тялото, ума и душата. Те са дадени на здравите, за да ги запазват здрави, и на болните, за да станат здрави. Приложени с водните процедури, те са по-резултатни при възстановяването на здравето, отколкото всички лекарствени средства в света. {7Т 76.2}

В природата болните откриват много неща, които отклоняват вниманието им от самите тях и от страданията им. Те могат да гледат навсякъде и да се наслаждават на красивите неща от природата – цветята, плодните дървета, отрупани с богатите си съкровища, горските дървета, хвърлящи освежителна сянка и хълмовете и долините с разнообразната им зеленина и многообразни форми на живот. {7Т 76.3}

Те не само биват забавлявани от заобикалящите неща, но в същото време научават скъпоценни духовни уроци. Заобиколени от чудесните Божии дела, умовете им се издигат от видимите към невидимите неща. Красотата на природата ги кара да мислят за несравнимото обаяние на обновената земя, където няма да има нищо, което да обезобразява красотата, нищо, което да покварява или разрушава, нищо, което да причинява болести или смърт. {7Т 76.4}

Природата е Божият лекар. Чистият въздух, веселата слънчева светлина, красивите цветя и дървета, овощните градини и лозята и упражненията на открито в тази обстановка са носещия здраве елексир на живота. Животът на открито е единственото лекарство, от което се нуждаят много болни хора. Неговото влияние е мощно за лечение на болестите, причинени от модерния живот – живот, който отслабва и разрушава физическите, умствените и духовните сили. {7Т 76.5}

Колко освежителни са покоят и свободата на провинцията за изтощените болни, свикнали с градския живот, ослепителния блясък на много светлини и шума на улиците! Колко нетърпеливо се обръщат към природните пейзажи! Колко доволни биха били поради предимствата на санаториум сред природата, където могат да седят на чист въздух, да се наслаждават на слънчевата светлина и да вдихват благоуханието на дървета и цветя! Балсамът на бора, ароматът на кедъра и елата притежават живителни свойства. А има и други дървета, които подобряват здравето. Нека такива дървета да не бъдат безразсъдно отсичани. Грижете се за тях там, където растат изобилно, и посадвайте от тях на местата, където няма достатъчно. {7Т 77.1}

Нищо не възстановява така добре здравето и щастието на хроничния болен, както животът сред привлекателната природна обстановка. Тук и най-безпомощните хора могат да бъдат оставяни да седят или лежат на слънце или в сянката на дърветата. Трябва само да повдигнат очи и да видят красивата зеленина над себе си. Чудят се как досега никога не са забелязвали колко грациозно се свеждат клоните, като оформят един жив балдахин над тях и като им осигурява точно сянката, от която се нуждаят. Обзема ги сладко чувство на покой и свежест, докато слушат шумоленето на лекия ветрец. Отпадналият дух се възражда. Помръкналите сили се възстановяват. Умът неусетно се успокоява, трескавият пулс става по-спокоен и равномерен. Когато болните укрепнат, те ще си позволят да направят няколко стъпки, за да наберат някои от прекрасните цветя – скъпоценни вестители на Божията любов към Неговото измъчено семейство тук долу. {7Т 77.2}

Насърчавайте пациентите да стоят повече на чист въздух. Направете планове да ги държите на открито, където чрез природата те могат да общуват с Бога. Разположете санаториумите върху обширни пространства земя, където чрез обработването на почвата пациентите могат да се възползват от едно здравословно упражнение на открито. Такива упражнения, заедно със здравословното лечение, ще извършат чудеса за възстановяването и укрепването на болното тяло и освежаването на изтощения и изморен ум. Сред такива благоприятни условия пациентите няма да изискват толкова много грижи, както когато са затворени в някой градски санаториум. Сред природата те няма да бъдат така склонни да недоволстват и да роптаят. Ще бъдат готови да учат уроци за Божията любов, ще бъдат готови да признаят, че Този, който се грижи така чудесно за птиците и цветята, ще се грижи и за съществата, които е направил по Свой образ. Така на лекарите и помощниците се дава възможност да стигат до душите, като издигат Бога на природата пред онези, които се стремят към възстановяване на здравето. {7Т 78.1}

През нощта ми беше показан един санаториум в провинцията. Заведението не беше голямо, но беше напълно оборудвано. Беше заобиколено с красиви дървета и храсти, отвъд които имаше овощни градини и дъбрави. Имаше свързани с него градини, в които пациентките, в избрано от тях време, можеха да отглеждат всякакви видове цветя, като всяка пациентка избере определено място, за което да

се грижи. Упражненията на открито в тези градини бяха предписвани като част от редовното лечение. {7Т 78.2}

Пред мен преминаваха сцена след сцена. В една сцена няколко страдащи пациенти току-що бяха дошли в един от нашите провинциални санаториуми. В друга видях същата група, но колко променена беше тяхната външност! Болестта беше изчезнала, кожата беше чиста, лицето весело. Тялото и умът изглеждаха движени от нов живот. {7Т 78.3}

Беше ми също казано, че когато хората, които са били болни, бъдат възстановени към здраве в нашите провинциални санаториуми и се върнат в домовете си, те ще бъдат живи символи и много други ще бъдат благоприятно впечатлени от преобразяването, която е настъпило в тях. Много от болните и страдащите ще се обърнат от градовете към провинцията, като откажат да се подчинят на навиците, обичаите и модата на градския живот. Те ще се опитат да възстановят здравето си в някои от нашите провинциални санаториуми. По този начин, макар да сме отдалечени на 30 или 45 километра, ние ще можем да достигаме до хората, а онези, които желаят да бъдат здрави, ще имат възможност да възстановят здравето си при най-благоприятните условия. {7Т 79.1}

Бог ще извърши чудеса за нас, ако желаем да си сътрудним с Него. Затова нека да следваме един разумен курс, за да може усилията ни да са благословени от небето и увенчани с успех. {7Т 79.2}

Защо младите мъже и жени, които се стремят да придобият познание за това как да се грижат за болните, да нямат в изобилие предимствата на чудесните природни средства? Защо да не бъдат най-усърдно учени да ценят и да използват тези средства? {7Т 79.3}

При избиране районите на санаториумите нашите лекари не са постигнали целта си. Те не са използвали природните дадености, както са имали възможност. Бог желае избраните за делото на санаториумите места да бъдат красиви, за да може пациентите да бъдат обкръжени с всичко, което радва сетивата. Дано Бог да ни помогне да направим всичко възможно, за да оползотворяваме жителната сила на слънчевата светлина и свежия въздух. Когато ние като народ внимателно следваме Господния план в делото за нашите санаториуми, ще се наслаждаваме на природните средства. {7Т 79.4}

Извън градовете

Хората, които се занимават с местоположението на нашите санаториуми, трябва с молитва да изучават естеството и целта на санаториумното дело. Те винаги трябва да помнят, че работят за възстановяването на Божия образ в човека. От една страна, трябва да донасят средствата, за облекчаване на физическите страдания, а, от друга страна, да носят евангелието за облекчаване на обременените от греха души. По този начин те трябва да действат като истински медицински мисионери. Трябва да посяват семената на истината в много сърца. {7Т 80.1}

В работата по избирането на местата за нашите санаториуми не трябва да се позволява никакъв егоизъм, нито лични амбиции. Христос дойде в този свят, за да ни покаже как да живеем и как да работим. Нека да се научим от Него да не избираме за нашите санаториуми местата, които са по нашия вкус, но онези места, които най-добре подхождат на нашето дело. {7Т 80.2}

Дадена ми е светлина, че в медицинската мисионерска работа сме пропуснали големи ползи като не сме успели да осъзнаем нуждата от промяна в нашите планове по отношение на местоположението на санаториумите. Господната воля е тези заведения да бъдат изградени извън градовете. Те трябва да бъдат разположени в провинцията, във възможно най-привлекателната обстановка. В природата – Господната градина – болните винаги ще намерят нещо, което да отклонява вниманието им от самите тях и ще издига мислите им към Бога. {7Т 80.3}

Бяха ми дадени наставления, че за болните трябва да се полагат грижи далеч от градската суетня, далеч от шума на колите по улиците и постоянното тракане на каруци и карети. Хората, които идват в нашите санаториуми от провинциални домове, ще се радват на едно тихо място, а в уединение пациентите ще бъдат по-готови да се поддадат на влиянието на Божия Дух. {7Т 80.4}

Едемската градина – домът на нашите първи родители – беше изключително красива. Изящни храсти и нежни цветя радваха окото на всяка крачка. В градината имаше всякакви дървета, много от тях отрупани с благоуханни и вкусни плодове. По клоните им птиците пееха радостно своите хвалебни песни. Адам и Ева, в своята неопетнена чистота, се наслаждаваха на Едемските гледки и звуци. И днес, макар че грехът е хвърлил своята сянка върху земята, Бог желае Неговите деца да намират удоволствие в делата на Неговите ръце. Разполагането на нашите санаториуми сред природните пейзажи ще бъде изпълнение на Божия план. А колкото по-отблизо следваме този план, толкова по-чудно ще действа Той, за да възстановява страдащото човечество. За нашите образователни и медицински заведения трябва да се избират места, където далеч от мрачните облаци на греха, които помрачават големите градове, може да се издигне Слънцето на правдата “с изцеление в крилата Си.” (Малахия 4:2) {7Т 81.1}

Нека ръководителите на нашето дело казват на хората, че санаториумите трябва да бъдат изградени сред най-приятната обстановка, на места необезпоковяни от градския шум, където чрез мъдри наставления мислите на пациентите могат да се свържат с Божиите мисли. Много пъти съм описвала подобни места. Но сякаш няма нито едно ухо, което да чуе. В последно време по един ясен и убедителен начин ми беше представено предимството на изграждането на нашите институции, особено нашите санаториуми и училища, извън градовете. {7Т 81.2}

Защо нашите лекари толкова много желаят да бъдат разположени в градовете? Самата атмосфера на градовете е замърсена. В тях пациентите, които имат да побеждават неестествения апетит, не могат да бъдат пазени както трябва. За пациентите, които са жертви на спиртното питие, баровете на града са постоянно изкушение. Поставянето на нашите санаториуми на местата, където са заобиколени от безбожие, представлява противодействие на усилията, правени за възстановяване на здравето на пациентите. {7Т 81.3}

В бъдеще състоянието на нещата в градовете ще става все по-нежелателно и влиянието на градската обстановка ще бъде признато за неблагоприятно при осъществяването на работата, която нашите санаториуми трябва да извършват. {7Т 82.1}

От гледна точка на здравето пушекът и прахът на градовете са много нежелателни. И пациентите, които през по-голямата част от времето си са затворени между четири стени, често се чувстват като затворници в стаите си. Когато погледнат през прозореца, те не виждат нищо друго освен къщи, къщи, къщи. Хората, които по този начин са затворени в стаите, си са склонни да мислят често за своите страдания и мъка. Понякога болният бива отровен от своя собствен дъх. {7Т 82.2}

Още много злини произлизат от изграждането на големи медицински заведения в големите градове. {7Т 82.3}

Защо да лишаваме пациентите от възстановяващите здравето благословения, които се намират в живота на открито? Казано ми бе, че когато болните биват насърчавани да излизат от стаите си и да прекарват време на чист въздух, като отглеждат цветя или вършат някаква друга лека, приятна работа, техните умове ще бъдат насочени от самите тях към нещо по-здравословно. Упражненията на чист въздух трябва да бъдат предписвани като благотворна, носеща живот необходимост. Колкото повече могат да бъдат задържани пациентите на открито, толкова по-малко грижи ще изискват. Колкото по-весела е заобикалящата ги среда, толкова повече ще бъдат те изпълнени с надежда. Заобиколете ги с красивите природни неща. Поставете ги на местата, където могат да гледат растящите цветя и да слушат птичите песни, и сърцата им ще запеят песен в хармония с песента на птиците. Затворете ги в стаите и дори ако тези стаи са много изискано мебелирани, те ще станат раздразнителни и унили. Дайте им благословенията на живота на открито и по този начин душите им ще бъдат възвисени. Тялото и умът ще почувстват облекчение. {7Т 82.4}

“Извън градовете” е моята вест. Нашите лекари отдавна трябва да са осъзнали тази цел. Надявам се, вярвам и се моля сега те да се събудят по отношение на важността от отиването в провинцията. {7Т 83.1}

Наближава времето, когато големите градове ще бъдат сполетени от Божиите съдби. Не след дълго тези градове ще бъдат ужасно разтърсени. Колкото и големи или здрави да са техните сгради, колкото и много предпазни мерки да са предприети срещу пожар, ако само Бог докосне тези сгради, след няколко минути те ще бъдат в развалини. {7Т 83.2}

Безбожните градове в нашия свят ще бъдат пометени от метлата на унищожението. В бедствията, които сега сполитат огромните сгради и големи части от градовете, Бог ни показва какво ще споходи цялата земя. Той ни е казал: “И научете притчата от смокинята: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че лятото е близо. Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата”. (Матей 24:32, 33) {7Т 83.3}

Тухлените и каменни сгради не са най-подходящите за санаториум, защото обикновено са студени и влажни. Някой може да каже, че една тухлена сграда има много по-привлекателен външен вид и че сградата трябва да бъде привлекателна. Но ние има нужда от обширни сгради. И ако тухлите са твърде скъпи, трябва да строим от дърво. Трябва да изучаваме пестеливостта. Това е необходимо поради големината на делото, което трябва да бъде извършено в много клонове от Божието морално лозе. {7Т 83.4}

Издадено е предположението, че пациентите няма да се чувстват в безопасност от пожар в дървена сграда. Но ако сме в провинцията, а не в градовете, където сградите са скупчени една до друга, един пожар би избухнал отвътре, а не отвън. Затова тухлите не биха били предпазна мярка. На пациентите трябва да се изясни факта, че за здравето една дървена сграда е за предпочитане пред тухлена. {7Т 84.1}

В продължение на години ми е давана специална светлина, че не трябва да съсредоточаваме нашето дело в градовете. Шумът и бъркотията, които изпълват тези градове, условията, създадени от профсъюзите и стачките, биха представлявали пречка за нашето дело. Някои се опитват да принудят

хората, обвързани с различни браншове, да се включат в определени професии. Това не е според Божието намерение, но според намерението на една сила, която ние не трябва по никакъв начин да приемаме. Божието слово се изпълнява – грешните се събират на снопове, готови да бъдат изгорени. {7Т 84.2}

Сега ние трябва да използваме всички дадени ни способности, за да предадем последната предупредителна вест на света. В това дело ние трябва да запазим своята индивидуалност. Не трябва да се обединяваме с тайни общества или професии. Трябва да стоим свободни в Бога, като постоянно очакваме наставленията на Христос. Всички наши действия трябва да бъдат предприети с разбирането за важността на делото, което трябва да се извърши за Бога. {7Т 84.3}

Дадена ми е светлина, че градовете ще бъдат изпълнени със смутове, насилие и престъпления и че тези неща ще се увеличават до края на историята на тази земя. {7Т 84.4}

В провинцията

През август 1901 г., докато бях на лагерно събрание в Лос Анджелис, във видения през в нощта присъствах на един църковен съвет. Въпросът, който се обсъждаше, беше за изграждане на санаториум в южна Калифорния. Някои настояваха този санаториум да бъдат построени в града Лос Анджелис и бяха посочени възражения против изграждането му извън града. Други се изказаха за предимствата на едно място в провинцията. {7Т 85.1}

Сред нас имаше Един, който представи този въпрос много ясно и с максимална простота. Той ни каза, че ще бъде грешка да се изгради санаториум в границите на града. Един санаториум трябва да има предимството да притежава обширна земя, за да може болните да работят на чист въздух. За нервните, меланхолични пациенти работата на открито е безценна. Нека да имат цветни лехи, за които да се грижат. В използването на грапата, мотиката и лизгара те ще намерят облекчение на много от болестите си. Безделието е причина за много болести. {7Т 85.2}

Животът на чист въздух е полезен за тялото и ума. Той е Божието лекарство за възстановяването на здравето. Чистият въздух, хубавата вода, слънчевата светлина и красивите природни околности – това са Неговите начини за възстановяването на болните в здраве с природни средства. За болните лягането на слънце или в сянката на дърветата е по-ценно, отколкото сребро или злато. {7Т 85.3}

В провинцията нашите санаториуми могат да бъдат заобиколени от цветя и дървета, овощни градини и лозя. Тук за лекарите и медицинските сестри е лесно да извличат от природните обекти уроци, които говорят за Бога. Нека да насочват пациентите към Този, чиято ръка е направила извисените дървета, изникващата трева и красивите цветя, като ги насърчават да виждат във всяка разтваряща се пъпка и разцъфващо цвете израз на Неговата любов към децата Му. {7Т 85.4}

Ясната Божия воля е нашите санаториуми да бъдат изградени толкова далеч от градовете, колкото е удачно. Доколкото е възможно, тези заведения трябва да бъдат разположени в тихи, уединени места, където ще възникнат възможности за даване на пациентите наставления по отношение на Божията любов и едемския дом на нашите първи родители, който чрез жертвата на Христос ще бъде възвърнат на човека. {7Т 86.1}

В полаганите усилия за възстановяване здравето на болните трябва да се използват красивите неща от Господното творение. Гледането на цветята, брането на узрелите плодове, слушането на веселите птичи песни има особено ободрително влияние върху нервната система. От живота на открито мъжете, жените и децата придобиват желание да бъдат чисти и открити. Чрез влиянието на оживотворяващите, възстановяващи, носещи живот свойства на големите природни медицински средства функциите на тялото биват засилени, разумът се събужда, въображението се оживява, духът се разведрява и умът се подготвя да оцени красотата на Божието слово. {7Т 86.2}

При тези влияния, обединени с влиянието на старателното лечение и пълноценната храна, болните намират здраве. Несигурната походка възстановява гъвкавостта си. Очите възвръщат блясъка си. Безнадеждните започват да се надяват. Някога отчаяното лице носи израз на веселие. Жалващите се тонове на гласа отстъпват на доволните тонове. Думите изразяват вярата: “Бог е наше прибежище и сила, винаги изпитана помощ в напасти”. (Псалм 46:1) Помрачената надежда на христианина е съживена. Вярата се завръща. Чуват се думите: “Да! И в долината на мрачната сянка ако ходя, няма да се уплаша от зло, защото Ти си с мене; Твоят жезъл и Твоята тояга, те ме утешават”. “Величае душата ми Господа и зарадва се духът ми в Господа, Спасителят мой”. “Той дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните”. (Псалм 23:4; Лука 1:46, 47; Исаия 40:29) Признаването на Божията доброта в осигуряването на тези неща ободрява ума. Бог е много наблизо и се радва да види, че даровете Му биват оценени. {7Т 86.3}

Когато светът бе сътворен, той беше свят и красив. Бог го обяви за много добър. Всяко цвете, всеки храст, всяко дърво изпълняваха намеренията на своя Творец. Всичко, върху което почиваше окото, беше прекрасно и изпълваше ума с мисли за Божията любов. Чрез изкушаването на човека да извърши грях, Сатана се надяваше да осуети потока на божествена любов, изливащ се към човешкия род. Но вместо това от неговото дело последва изява на нови и по-дълбоки прояви на Божията мъдрост и доброта. {7Т 87.1}

Не беше според Божието намерение Неговият народ да бъде струпан в градовете, скупчен в еднотипни къщи и квартири. В началото Той постави нашите първи родители в една градина, сред красивите гледки и привлекателните звуци на природата, и Той желае тези гледки и звуци да веселят хората и днес. Колкото по-тясно идваме в хармония с Божия първоначален план, толкова по-благоприятно ще бъде нашето място за възстановяване и съхраняване на здравето. {7Т 87.2}

Не сред богатите

Може да изглежда най-добре да изберем за нашите санаториуми места сред богатите. Може да изглежда, че това ще даде репутация на нашето дело и осигурена подкрепа за нашите заведения. Но в това няма светлина. “Господ не гледа, както гледа човек.” (1 Царе 16:7) Човек гледа външността, Бог гледа на сърце. Колкото по-малко големи сгради има около нашите институции, толкова по-малко неприятности ще имаме. Много от богатите притежатели на имоти са невярващи и непочтителни. Умовете им са изпълнени със светски мисли. Времето им е заето със светски забавления, веселби и веселие. Средствата им биват погълнати от разточителност в облеклото и разкошен живот. Небесните вестители не са добре дошли в домовете им. Те искат Бог да стои надалеч. Смирението е труден урок за

научаване от човечеството, а е особено труден за богатите и самодоволните. Онези които не мислят, че трябва да отговарят пред Бога за всичко, което притежават, са изкушени да възвисяват себе си, като че ли богатствата, включващи земи и банкови акции, са ги направили независими от Бога. Изпълнени с гордост и самонадеяност, те преценяват себе си чрез размера своето богатство. {7Т 88.1}

Има много богати хора, които в Божиите очи са неверни слуги. Бог е забелязал кражба в придобиването и използването на средствата. Те са пренебрегвали великия Притежател на всичко и не са използвали поверените им средства, за да облекчават страдащите и угнетените. Те са трупали за себе си гняв за деня на гнева, защото Бог ще награди всеки човек според неговите дела. Тези хора не се покланят на Бога. Техният идол е собствената им личност. Те изключват правосъдието и милостта от мислите си, като ги заменят с алчност и съперничество. Бог казва: “Няма ли да ги накажа за това?” (Еремия 9:9) {7Т 88.2}

Бог не би бил доволен, ако нашите заведения са разположени в подобен район, независимо колко много са видимите му предимства. Себелюбивите богаташи имат влияние, което променя другите умове, и врагът ще действа чрез тях, за да затруднява пътя ни. Лошите другари са винаги пагубни за набожността и посвещението и одобрени от Бога принципи могат да бъдат подронени чрез общуване с тях. Бог не иска никой от нас да бъде като Лот, който избра да има дом в едно място, където той и семейството му постоянно бяха изложени на влиянието на злото. Лот влезе в Содом богат. Напусна го без нищо, воден чрез ангелска ръка, докато вестителите на гнева чакаха, за да излеят огнените струи, които трябваше да погълнат обитателите на този много облагодетелстват град и да заличат неговата омайваща красота, като направят пусто и голо мястото, което някога Бог беше направил много красиво. {7Т 89.1}

Нашите санаториуми не трябва да бъдат разположени близо до богаташки жилища, където на тях ще се гледа като на нововъведение и грозно нещо, ще бъдат коментирани с неблагоприятност, защото приемат страдащи хора от всички класи. Чистата и неосквернена религия прави онези, които са Божии деца, едно семейство, свързано с Христос в Бога. Но духът на света е гордост, пристрастие, изключване на другите, благоразположение само към малцина. {7Т 89.2}

При издигането на нашите сгради трябва да стоим настрана от домовете на известни светски хора, за да търсят те нужната им помощ, като се отделят от обществото на приятелите си в по-уединени места. Няма да угодим на Бога като строим нашите санаториуми сред хора, които са разточителни в облеклото и начина си на живот и които са привлечени от външната показност в другите. {7Т 89.3}

Внимателно отношение в санаториумите

Като избран Божии народ, ние не можем да подражаваме на навиците, целите, привичките или модата на света. Не сме оставени в тъмнина, за да подражаваме на светски модели и да зависим от външността за успеха си. Господ ни е казал откъде идва нашата сила. “Ето Господното слово към Зоровавел, което казва: Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми, казва Господ на силите.” (Захария 4:6) Когато Господ сметне за необходимо, Той придава на ходещите в Неговия път сила, която им дава възможност да упражняват силно влияние за добро. Те са зависими от Бога и на Него трябва да дават

сметка за начина, по който използват талантите, поверени им от Него. Те трябва да разберат, че са Божии слуги и трябва да се стремят да възвеличават Неговото име. {7Т 90.1}

Тези, които обичат Бога, ще успеят. В Христос те ще изгубят егоизма си и светските примамки няма да имат сила да ги отклоняват от предаността им. Ще осъзнаят, че външният показ не носи сила. Самохвалството и външният показ не са нещата, които създават правилна представа за делото, което ние като избран Божии народ трябва да вършим. Хората, свързани с делото на нашите санаториуми, трябва да бъдат облечени с Христовата благодат. Това ще им придава най-силното влияние за добро. {7Т 90.2}

Бог е честен към нас. Неговите обещания са дадени при условие, че извършваме предано Неговата воля. Затова при строежа на санаториумите Той трябва да бъде направен първият, последният и над всичко. {7Т 90.3}

Нека всички, които са свързани със служенето на Бога, да внимават да не би чрез желание за показ да подведат другите към угаждане и себепрослава. Бог не желае никой от Неговите служители да предприема излишни скъпи начинания, които донасят тежко бремене от дългове на хората, като по този начин ги лишават от пари, които биха осигурили средства за Господното дело. Ако онези, които твърдят, че вярват в истината за настоящото време, ходят в пътя на Господа, за да вършат правда и правосъдие, те могат да очакват, че Господ ще им даде сполука. Но когато изберат да се отклонят от тесния път, те донасят гибел на себе си и на онези, които очакват напътствия от тях. {7Т 90.4}

Хората, които ръководят изграждането на медицинските заведения, трябва да дават правилен пример. Дори ако разполагат с пари, те не трябва да използват повече от абсолютно необходимото. Господното дело трябва да бъде ръководено с оглед на нуждите на всяка част от Неговото лозе. Ние всички сме членове на едно семейство, деца на един Баща и Господните приходи трябва да бъдат използвани с оглед на интересите на Неговата кауза по целия свят. Господ наблюдава всички части на полето и Неговото лозе трябва да бъде обработвано като едно цяло. {7Т 91.1}

Не трябва няколко места да поглъщат парите в хазната, но трябва да работим, за да изграждаме делото на много места. Към Господното царство трябва да се прибавят нови територии. Други части от Неговото лозе трябва да бъдат снабдявани със средства, които да дават известност за делото. Господ ни забранява да използваме егоистични планове в службата си за Него. Той ни забранява да прилагаме планове, които ще лишат нашия ближен от средствата, които биха му дали възможност да извърши своята част в представянето на истината. Трябва да обичаме ближния си както себе си. {7Т 91.2}

Трябва също да помним, че нашето дело трябва да съответства на нашата вяра. Ние вярваме, че Господ ще дойде скоро и не трябва ли нашата вяра да бъде изявена чрез сградите, които строим? Трябва ли да правим големи разходи на пари за една сграда, която скоро ще бъде погълната от огромния пожар? Нашите пари означават души и трябва да се използват, за да носят познание на онези, които поради греха си са под Божието осъждане. Затова нека да ограничим нашите амбициозни планове, нека да се пазим от разточителство или прахосничество, да не би Господната съкровищница да се изпразни и строителите да нямат средства, за да извършат определената си работа. {7Т 91.3}

За нашите по-стари заведения са били похарчени повече пари, отколкото е било необходимо. Хората, които са направили това, са предполагали, че тези харчове на пари ще донесат известност на делото. Но този претекст не е извинение за излишни разходи. {7Т 92.1}

Господ желае смиреният, кротък и скромнен дух на Учителя, който е Величието на небето, Царят на славата, винаги да бъде изявяван в нашите институции. Първото идване на Христос не се изследва така, както трябва. Той дойде, за да бъде наш пример във всичко. Животът Му се състоеше в пълно себеотрицание. Ако следваме Неговия пример, никога няма да изразходваме средства без да е необходимо. Никога не трябва да се стремим към външен показ. Нека нашето представяне да бъде такова, че светлината на истината да може да блести чрез нашите добри дела, за да бъде Бог прославен чрез използването на най-добрите методи за възстановяване на болните и за облекчаване на страдащите. Делото придобива репутация не чрез влагане на средства в големи сгради, но чрез поддържане на истинския стандарт на религиозните принципи с възвишено Христоводобие на характера. {7Т 92.2}

Грешките, които са допуснати при издигането на сгради в миналото, трябва да бъдат полезни предупреждения за нас в бъдеще. Ние трябва да забелязваме в какво са се провалили другите и вместо да повтаряме техните грешки, трябва да направим подобрения. Не трябва да има излишни разходи. Господ скоро ще дойде и харчовете ни за сгради трябва да бъдат в хармония с нашата вяра. Средствата ни трябва да се използват за изграждане на приветливи стаи, здравословна обстановка и пълноценна храна. {7Т 92.3}

Нашите представи за строежа и обзавеждането на заведенията ни трябва да бъдат формирани и моделирани от истинското, практическо познание на това какво означава да ходим смирено с Бога. Никога не трябва да се смята за необходимо да се придава външен вид на богатство. Никога не трябва да се осланяме на външният вид като средство за успех. Това е заблуда. Желанието да се постигне външен вид, който по никакъв начин не е уместен за делото, дадено ни от Бога да извършим, и който може да бъде поддържан само чрез харчене на голяма сума пари, е безмилостен тиранин. То е като язва, която разяжда най-важните органи. {7Т 93.1}

Хората със здрав разум оценяват удобството повече, отколкото елегантността и външния показ. Грешка е да се предполага, че като се поддържа външният вид, ще бъдат придобити повече пациенти, а следователно и повече средства. Но дори ако този начин на действие би донесъл увеличаване на средствата, ние не можем да се съгласим нашите санаториуми да бъдат обзаведани според представите за разкош на епохата. Християнското влияние е твърде ценно, за да бъде пожертвано по този начин. Цялата обстановка вътре и около нашите заведения трябва да бъде в съгласие с поученията на Христос и да бъде израз на нашата вяра. Нашето дело във всичките му клонове трябва да бъде пример не за показ и разкош, но за осветен разум. {7Т 93.2}

Не обширните, скъпи сгради, не богатата мебелировка, нито отрупаните с деликатеси маси ще донесат на нашето дело влияние и успех. Това ще постигнат вярата, действаща чрез любов и пречистваща душата, атмосферата на благодат, обкръжаваща вярващия човек и Светия Дух, действащ в ума и сърцето, който го прави благоухание от живот за живот и позволява на Бога да благослови работата му. {7Т 93.3}

Бог може да общува със Своя народ днес и да му дава мъдрост да върши Неговата воля точно така, както общуваше със Своя народ в древността и им даде мъдрост за построяване на скинията. В построяването на тази сграда Той изяви Своята сила и величие и Неговото име трябва да бъде прославяно в сградите, които се издигат за Него днес. Преданост, устойчивост и годност трябва да се виждат във всяка част. {7Т 93.4}

Хората, които носят отговорност за построяването на санаториум, трябва да представят истината като действат в духа и любовта на Бога. Както Ной в своето време предупреди света чрез построяването на ковчега, така и чрез преданата работа, извършвана днес в строежа на Господните здравни заведения, ще бъдат изнасяни проповеди и сърцата на някои ще бъдат убедени и обърнати. Затова нека работниците да чувстват най-силното желание за постоянната помощ от Христос, за да може изградените заведения да не са строени напразно. Докато работата по строежа напредва, нека те да помнят, че както в дните на Ной и Моисей Бог подготви всяка подробност на ковчега и скинията, така и в построяването на Неговите здравни заведения днес Той Самият наблюдава извършваната работа. Нека да помнят, че великият Майстор-Строител възнамерява да насочва Своето дело чрез Своето слово, чрез Своя Дух и чрез Своето провидение. Те трябва да отделят време да Го молят за съвет. Гласът на молитва и мелодията на святи песни трябва да се издигат като сладък тамян. Всички трябва да осъзнаят своята пълна зависимост от Бога. Те трябва да помнят, че строят заведение, в което ще се провежда работа с вечни последици и че чрез извършването на тази работа те трябва да бъдат Божии съработници. Нашето мото винаги трябва да бъде “Да гледаме към Исус.” А уверението е: “Аз ще те вразумя и ще те науча на пътя, по който трябва да ходиш; ще те съветвам, като върху теб ще бъде окото Ми”. (Псалм 32:8) {7Т 94.1}

Не за търсачите на удоволствия

До работниците в нашите санаториуми в южна Калифорния

Имам категорична вест за нашите хора в южна Калифорния. Господ не изисква от тях да осигуряват средства за забавление на туристите. Изграждането на заведения за тази цел ще бъде даване на погрешен пример на Господния народ. Резултатите няма да оправдаят вложените усилия. {7Т 95.1}

Защо строим санаториуми? За да може болните, които идват в тях за лечение, да могат да получат облекчение от физическите страдания, а също и да получат духовна помощ. Поради здравословното си състояние те са податливи на осветяващото влияние на здравните мисионери, които работят за тяхното възстановяване. Нека да работим мъдро за най-голяма тяхна полза. {7Т 95.2}

Ние не строим санаториумите за хотели. Приемайте в нашите санаториуми само хората, които желаят да се съобразяват с правилните принципи, които ще приемат храните, които ние добросъвестно поставяме пред тях. Ако позволим на пациентите да приемат опиващи питиета в стаите си или ако им сервираме месо, ние няма да можем да им окажем помощта, която трябва да получат с идването си в нашите санаториуми. Трябва да огласим факта, че поради принципите си ние изключваме такива артикули от нашите санаториуми и от здравословните си ресторанти. Не желаем ли да видим нашите близки освободени от болест и немощ и наслаждаващи се на здраве и сила? Тогава нека да бъдем верни на принципите. {7Т 95.3}

Хората, които работят за спасението на души, трябва да пазят себе си независими от светски планове за действие. Те не трябва да се обвързват с планове, които опозоряват тяхното вероизповедание, заради получаване на влиянието на някой, който е богат. Не трябва да продават душите си за финансови предимства. Не трябва да правят нищо, което ще забави Божието дело и ще понижи стандарта на праведност. Ние сме Божии служители и трябва да работим заедно с Него, като

вършим Неговото дело по Неговия начин, за да може всички, за които работим, да видят, че нашето желание е да достигнем едно по-възвишено равнище на святост. Хората, с които се свързваме, трябва да видят, че ние не само говорим за себеотрицание и жертви, но че ги извяваме в собствения си живот. Нашият пример трябва да вдъхновява онези, с които се свързваме в нашата работа, за да бъдат по-добре запознати с Божиите неща. {7Т 95.4}

Ако трябва да правим разноси за построяването на санаториуми, за да можем да работим за спасението на болните и измъчените, ние трябва да планираме работата си по такъв начин, че хората, на които желаем да помогнем, да получат необходимата им помощ. Трябва да правим всичко по силите си за излекуването на тялото, но трябва да направим спасението на душата далеч по-важно. На онези, които идват в нашите санаториуми като пациенти, трябва да бъде показан пътя на спасението, за да могат да се покаят и да чуят думите: “Прощават ти се греховете; иди си и не върши повече грехове”. {7Т 96.1}

Медицинската мисионерска работа в южна Калифорния не трябва да бъде продължавана чрез изграждането на една огромна институция за настаняване и забавляване на една разнородна група от любители на удоволствията, които биха внесли със себе си своите схващания и навици на невъздържание. Такова заведение би погълнало времето и талантите на работниците, от които има нужда на други места. Нашите способни хора трябва да вложат усилията си в санаториуми, изградени и ръководени с цел да се подготвят умовете за приемане на евангелието на Христос. {7Т 96.2}

Не трябва да поглъщаме времето и силата на хора, способни да продължават делото на Господа по очертаната от Него начин, в едно начинание за настаняване и забавляване на търсачите на удоволствия, чието най-голямо желание е да удовлетворяват егоизма си. Свързването на работниците с такова начинание би било заплаха за тяхната безопасност. Нека да пазим нашите млади мъже и жени от всякакви подобни опасни влияния. И ако нашите братя се заемат с такова начинание, те няма да ускорят делото за спасяването на души, както смятат, че ще стане. {7Т 97.1}

Нашите санаториуми трябва да бъдат изградени с една цел – напредъка на настоящата истина. И те трябва да бъдат ръководени по такъв начин, че в умовете на идващите в тях за лечение да бъде направено благоприятно впечатление в полза на истината. Поведението на работниците – от главния управител до работника с най-скромен пост – трябва да говори в защита на истината. Здравното заведение трябва да бъде проникнато от духовна атмосфера. Ние имаме да занесем на света една предупредителна вест и нашата ревност, нашето посвещение в служенето на Бога трябва да направят впечатление на идващите в нашите санаториуми. {7Т 97.2}

Възможно най-скоро на различни места в южна Калифорния трябва да бъдат изградени санаториуми. Нека да се постави начало на няколко места. Ако е възможно, нека да се купи земя, върху която вече са издигнати сгради. После, според изискванията на процъфтяването на делото, нека да бъдат направени съответни пристройки. {7Т 97.3}

Живеем в самия край на историята на тази земя и трябва да действаме внимателно, като разбираме каква е Господната воля, и напоени с Неговия Дух да вършим делото, което означава много за Неговата кауза – дело, което ще разгласява предупредителната вест на един заслепен, заблуден, загиващ в греха свят. {7Т 97.4}

В южна Калифорния има много имоти за продан, върху които вече са построени здания, подходящи за санаториумното дело. Някои от тези имоти трябва да бъдат купени и да се извършва медицинска мисионерска работа в практична, разумна насока. В южна Калифорния трябва да бъдат изградени няколко малки санаториума в полза на множествата, привлечени там с надеждата да намерят здраве. Дадено ми е наставление, че сега е нашата възможност да достигнем до болните, тълпящи се в лечебните курорти на южна Калифорния и че може да се извърши също едно дело в полза на грижещите се за тях. {7Т 98.1}

“Не казвате ли: Още четири месеца и жътвата ще дойде? Ето, казвам ви, погледнете и вижте, че нивите са вече бели за жътва.” (Йоан 4:35) {7Т 98.2}

Четири месеца носих в душата си бремето на медицинската мисионерска работа в южна Калифорния. Наскоро ми беше дадена много светлина по отношение на начина, по който Бога желае ние да провеждаме делото на санаториумите. Трябва да насърчаваме пациентите да прекарват голяма част от времето си на открито. Заповядано ми е да кажа на нашите братя да продължават да следят за евтини, привлекателни имоти в здравословни места, удобни за целите на санаториумите. {7Т 98.3}

Вместо да се инвестират в едно медицинско заведение всички средства, които могат да се намерят, ние трябва да изградим по-малки санаториуми на много места. Скоро репутацията на лечебните курорти в южна Калифорния ще се издигне по-високо, отколкото е сега. Сега е времето ние да навлезем в тази сфера с цел да провеждаме медицинска мисионерска дейност. {7Т 98.4}

Централизация

Св. Хелена, Калифорния, 4 септември 1902 г. Към ръководителите на нашето медицинско дело-
Скъпи братя,

Господ действа безпристрастно за всяка част от Своето лозе. Хората са тези, които разстройват Неговата работа. Той не дава на Своя народ привилегията да събира толкова много средства, за да изгражда здравни заведения на няколко места, така че нищо да не остане за подобни заведения на други места. {7Т 99.1}

В американските градове трябва да бъдат изградени много заведения, а особено в южните градове, където досега е направено малко. И много медицински мисионерски начинания трябва да бъдат започнати в чужди страни и да бъдат продължени успешно. Изграждането на санаториуми е така съществено за Европа и другите чужди държави, както за Америка. {7Т 99.2}

Господ желае Неговия народ да има правилно разбиране за работата, която трябва да се извърши, и вярващите като верни служители да напредват, като мъдро влагат средствата. При строежа на сгради Той желае те да преценяват стойността, за да видят дали имат достатъчно за довършването им. Той също желае те да помнят, че не трябва егоистично да събират всички възможни средства за влагане на няколко места, но че трябва да действат с оглед на многото други места, където трябва да се изградят институции. {7Т 99.3}

Според дадената ми светлина управителите на всички наши институции, а особено на новосъздадените санаториуми, трябва особено грижливо да ограничават харченето на средства, за да имат възможност да помагат на подобни заведения, които ще се изградят в други части на света. Дори

ако имат голяма сума пари в касата си, те трябва да правят всеки план с оглед на нуждите на Божието голямо мисионерско поле. {7Т 99.4}

Господната воля за Неговия народ не е да се изграждат огромни санаториуми, независимо от мястото. Трябва да се строят много санаториуми. Те не трябва да бъдат обширни, но достатъчно пълноценни, за да вършат добра и успешна работа. {7Т 100.1}

Бяха ми дадени предупреждения по отношение на работата за обучаването на сестри и медицински мисионерски евангелизатори. Не трябва да съсредоточаваме тази работа на едно място. Във всеки изграден санаториум трябва да бъдат обучавани млади мъже и жени за медицински мисионери. Господ ще отвори пътя пред тях, когато излязат да работят за Него. {7Т 100.2}

Доказателствата пред нас за изпълнението на пророчествата обявяват, че краят на всичко е наближил. Трябва да се извърши много важно дело извън и далеч от местата, където в миналото е било до голяма степен съсредоточено нашето дело. {7Т 100.3}

Когато довеждаме поток вода в една градина, за да я напояваме, ние не осигуряваме поливането само на едно място, като оставяме другите части сухи и неплодни, за да викат: “Дайте ни вода”. И все пак това е начинът, по който делото е било провеждано на няколко места, като е пренебрегвано голямото поле. Трябва ли пустите места да останат пусти? Не. Нека потокът да тече на всяко място, като донася със себе си веселие и плодородие. {7Т 100.4}

Никога не трябва да се осланяме на светско признание и ранг. В изграждането на заведенията никога не трябва да се опитваме да се съревноваваме със светски институции по големина и великолепие. Ние ще постигнем победата не чрез издигането на големи сгради в съперничество с нашите врагове, но чрез подхранването на един Христоподобен дух – дух на скромност и смирение. По-добре кръст и осуетени надежди с вечен живот в края, отколкото живот с князете и загуба на небето. {7Т 100.5}

Спасителят на света беше роден в скромно семейство, в един прокълнат от греха, порочен свят. Той беше отгледан в уединение и скромност в Назарет – един малък Галилейски град. Започна Своето дело в бедност и без светски ранг. Така Бог представи евангелието по един начин, напълно различен от начина, по който мнозина в наши дни считат за мъдро да разгласяват същото евангелие. {7Т 101.1}

В самото начало на разпространението на евангелието Той поучаваше Своята църква да разчита не на светски ранг и великолепие, но на силата на вярата и послушанието. Божието благоразположение е с много по-голяма стойност, отколкото златото и среброто. Силата на Неговия Дух е с неизмерима ценност. {7Т 101.2}

Така казва Господ: “Сградите ще дадат репутация на Моето дело, само когато хората, които ги издигат, следват наставленията Ми по отношение на изграждането на здравните заведения. Ако онези, които са управлявали и поддържали делото в миналото, са били винаги направлявани от чисти принципи на себепожертвувателност, никога не би имало егоистично събиране на една голяма част от Моите средства на едно или две места. Заведенията щяха да бъдат изградени на много места. Семената на истината, посети на много повече полета, щяха да изникнат и да родят плодове за Моя прослава. {7Т 101.3}

Сега трябва да се обърне внимание на местата, които са били пренебрегнати. Моят народ трябва да извърши едно енергично, бързо дело. Онези, които с чисти намерения напълно Ми се посвещават в

тяло, душа и дух, ще работят по Моя начин и в Моето име. Всеки ще върши определената си работа, като гледа към Мен – неговият Водач и Съветник. {7Т 101.4}

Аз ще наставлявам незнаещите и ще помазвам с небесен мехлем очите на мнозина, които сега са в духовен мрак. Ще издигам сътрудници, които ще изпълняват волята Ми да подготвят един народ, който да застане пред Мен във времето на края. На много места, които досега трябваше да бъдат снабдени със санаториуми и училища, Аз ще изградя Моите заведения и тези заведения ще станат образователни центрове за обучение на работниците.” {7Т 101.5}

Господ ще действа върху човешките умове в неочаквани среди. Някои, които видимо са противници на истината, чрез Божието провидение ще вложат средствата си за разрастване на имоти и издигане на сгради. С течение на времето тези имоти ще бъдат предложени за продажба на далеч по-ниска цена от стойността им. Нашите хора ще разпознаят ръката на Провидението в тези предложения и ще осигурят ценни имоти за използване в делото на обучението. Те ще планират и управляват със смирение, себеотрицание и саможертва. По този начин богати хора приготвят без да знаят помощни средства, които ще дадат възможност на Господния народ да напредва бързо с Господното дело. {7Т 102.1}

На различни места трябва да се купуват имоти, за да се използват за целите на санаториумите. Нашият народ трябва да търси възможности за закупуване на имоти далеч от градовете, на които вече са издигнати сгради и има овощни градини, които дават плод. Земята е ценно притежание. Към нашите санаториуми трябва да има прикрепени земи, малка част от които могат да бъдат използвани за домове на помощниците и на други хора, които биват обучавани за медицинска мисионерска работа. {7Т 102.2}

Постоянно ми се показваше, че не е мъдро да се издигат огромни здания. Не чрез големината на една институция ще бъде извършено най-голямото дело за душите. Един огромен санаториум изисква много работници. А там, където толкова много са събрани заедно, е изключително трудно да се поддържа високо ниво на духовност. В едно голямо заведение често се случва отговорните постове да бъдат заемани от работници, които нямат духовна насоченост и които не използват мъдростта в отношенията си с хората, към които ако се показва мъдро отношение, биха били пробудени, убедени и обърнати. {7Т 102.3}

Не е извършена и една четвърт от работата, която е можело да бъде извършена за разкриване на Писанията пред болните, и която би била извършена в нашите санаториуми, ако самите работници бяха получили изчерпателни наставления в религиозна насока. {7Т 103.1}

Там, където много работници са събрани на едно място, се изисква поддържане на доста по-възвишена духовна атмосфера, отколкото обикновено се поддържа в нашите големи санаториуми. {7Т 103.2}

Ние сме пред прага на вечния свят. Божиите съдби вече са започнали да падат над обитателите на света. Бог изпраща тези съдби, за да накара мъжете и жените да дойдат на себе си. Той има цел с всичко, което допуска да се случи в нашия свят, и желае ние да бъдем духовно настроени, за да бъдем способни да възприемем Неговите действия, така необичайни в миналото, но сега почти ежедневно случващи се. {7Т 103.3}

Пред нас стои едно велико дело – заключителното дело за предаването на Божията последна предупредителна вест към един грешен свят. Но какво сме направили, за да предадем тази вест? Моля

ви, погледнете към множеството места, които все още изобщо не са посетени. Вижте нашите работници, които обикалят в едно и също място, докато около тях е пренебрегнатия свят, тънещ в грехове и пороци – свят, който още не е предупреден. За мен това е страшна картина. Какво ужасяващо безразличие показваме към нуждите на един загиващ свят! {7Т 103.4}

Знакът на нашия духовен сан

Казано ми е, че нашите медицински заведения трябва да стоят като свидетели за Бога. Те са изградени, за да облекчават болните и измъчените, да събуждат дух на търсене, да разпръскват светлина и да ускоряват реформата. При правилно ръководство тези институции ще бъдат средството, за да се занесе на мнозина познание за реформите, необходими за подготвянето на един народ за идването на Господа – хора, които ние не бихме могли да достигнем по друг начин. {7Т 104.1}

Много от редовните клиенти на нашите медицински заведения имат възвишени идеи по отношение на постоянното Божие присъствие в заведенията, които посещават, и са много податливи на духовните влияния, които преобладават. Ако всички лекари, медицински сестри и помощници ходят благоразумно пред Бога, те имат повече от човешка сила в отношенията си с тези мъже и жени. Всяко заведение, чиито помощници са посветени, е проникнато от божествена сила. А постоянните клиенти не само получават облекчение от телесните немощи, но намират и лечителен балсам за заболелите си от греха души. {7Т 104.2}

Нека водачите сред нашия народ подчертават необходимостта от поддържането на силно религиозно влияние в нашите медицински заведения. Господ възнамерява те да бъдат места, където Той да бъде прославен в думи и действия, където Неговият закон да бъде възвеличаван и Библейските истини да бъдат изтъквани. Медицинските мисионери трябва да извършат велико дело за Бога. Те трябва да бъдат напълно нащрек и бдящи, облечени с всяка част от християнското всеоръжие и борещи се смело. Те трябва да бъдат верни на своя Вожд, като се покоряват на заповедите Му, включително тази, чрез която разкриват знака на своя духовен сан. {7Т 104.3}

Съблюдаването на съботата е знакът между Бог и Неговия народ. Нека да не се срамуваме да носим знака, който ни отличава от света. Когато наскоро обмислях този въпрос през нощта, Един, който има власт, ни посъветва да изучаваме наставленията, дадени на израелтяните по отношение на съботата. “Съботите Ми строго да пазите,” – им заяви Господ – “защото това е знак между Мен и вас във всичките ви поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам. И така, да пазите съботата, защото ви е свята... Шест дни да се работи, а седмият ден е събота за свята почивка, свята на Господа; всеки, който работи в съботния ден, да умре. И така, израелтяните да пазят съботата, като я празнуват във всичките си поколения за вечен завет. То е знак между Мен и израелтяните завинаги.” (Изход 31:13-17) {7Т 105.1}

Съботата е винаги знакът, който отличава покорните от непокорните. Сатана е действал с майсторска сила, за да направи четвъртата заповед невалидна и за да може да се изгуби от погледа Божия знак. Християнският свят е стъпкал под нозете си Господната събота и съблюдава една събота, постановена от врага. Но Бог има един народ, който Му е верен. Неговото дело трябва да бъде продължено в правилната насока. Хората, които носят Неговия знак, трябва да основават църкви и

институции като паметници за Него. Тези паметници, независимо колко скромни са на външен вид, постоянно ще свидетелстват срещу фалшивата събота, постановена от Сатана, а в полза на съботата, постановена от Господа в Едем, когато утринните звезди пееха заедно и всички Божии синове възкликаваха от радост. {7Т 105.2}

Нашите санаториуми са изложени на навлизането на един дух на непочитание и небрежност в съблюдаването на съботата. Върху хората, отговорни за медицинското мисионерско дело, лежи отговорността да дадат наставления на лекарите, медицинските сестри и помощните по отношение на неприкосновеността на Божия свят ден. Особено всеки лекар трябва да се стреми да дава правилен пример. Естеството на неговите задължения по един естествен начин го кара да оправдава извършването в събота на много неща, които трябва да се въздържа да не извършва. Доколкото е възможно, той трябва така да планира работата си, че да може да остави обикновените си задължения. {7Т 106.1}

Често лекарите и медицинските сестри са викани в събота, за да служат на болните, и понякога им е невъзможно да отделят време за почивка и за посещение на богослуженията. Нуждите на страдащото човечество не трябва никога да бъдат пренебрегвани. Чрез Своя пример Спасителят ни е показал, че е правилно да облекчаваме страданията в събота. Но излишната работа, като обикновените процедури и операции, които могат да бъдат отложени, трябва да бъде отсрочена. Нека пациентите да разберат, че лекарите и помощниците трябва да имат един ден за почивка. Нека да разберат, че работниците се боят от Бога и искат да пазят свято деня, който Той е отделил за съблюдаване от Своите последователи като знак между Него и тях. {7Т 106.2}

Обучаващите и обучаваните в нашите медицински заведения трябва да помнят, че правилното пазене на съботата означава много за тях и за редовните клиенти. Чрез пазенето на съботата, която Бог заявява да бъде пазена свято, те дават знака на своя духовен сан, като ясно показват, че са на Господната страна. {7Т 106.3}

Сега и винаги трябва да стоим като един отличаващ се и особен народ, свободен от всички светски начини на действие, незатрудняван от обединяването с онези, които нямат мъдрост да съзрат Божиите изисквания, така ясно изложени в Неговия закон. Всички наши медицински заведения са основани като заведения на адвентистите от седмия ден, за да представят различните страни на евангелската медицинска мисионерска работа и по този начин да подготвят пътя за идването на Господа. Ние трябва да показваме, че се стремим да действаме в съгласие с небето. Трябва да свидетелстваме на всички народи, люде и езици, че сме народ, който обича и се бои от Бога, народ, който пази свято Неговия паметник на сътворението - знакът между Него и покорните Му се деца, че Той ги осветява. И ясно трябва да показваме вярата си в скорошното идване на нашия Господ в небесните облаци. {7Т 106.4}

Като народ бяхме силно унижени от посоката на отдалечаване от граничните камъни, която някои наши братя на отговорни постове са поели. Има такива, които за да провеждат своите планове, са отрекли своята вяра чрез думите си. Това показва колко малко може да се разчита на човешката мъдрост и преценка. Сега, както никога преди, трябва да осъзнаем опасността от необмислено подвеждане към отдалечаване от верността към Божиите заповеди. Трябва да разберем, че Бог ни е дал една определена вест на предупреждение към света, така както даде на Ной вест на предупреждение за предпотопните хора. Нека нашият народ да внимава да не омаловажи значението на съботата, за да се обвързва с

невярващите. Нека вярващите да внимават да не се отдалечават от принципите на нашата вяра чрез създаване на впечатление, че не е лошо да се приспособяваме към света. Нека да се боят от вслушването в съветите на човек, независимо от поста му, който действа обратно на това, което Бога е направил, за да пази Своя народ отделен от света. {7Т 107.1}

Господ изпитва Своя народ, за да види кой ще бъде верен на принципите на Неговата истина. Нашата работа е да разгласяваме на света първата, втората и третата ангелски вести. При изпълнението на дълга си ние не трябва нито да презираме, нито да се страхуваме от враговете си. Обвързването чрез договори с хората, които не са от нашата вяра, не е според Божиите заповеди. Ние трябва да се отнасяме любезно и благовъзпитано с хората, които отказват да бъдат верни на Бога, но никога, никога не трябва да се обединяваме с тях в планове, засягащи жизненоважните интереси на Неговото дело. Като възложим доверието си на Бога, ние трябва неотклонно да вървим напред, вършейки делото Му със себеотрицание, в смирена зависимост от Него и предавайки себе си и всичко свързано с нашето настояще и бъдеще на Неговото провидение, като имаме твърда увереност от начало до края и помним, че получаваме небесните благословения не защото сме достойни, но поради достойнството на Христос и поради това, че чрез вяра в Него приемаме Божията изобилна благодат. {7Т 107.2}

Моля се моите братя да осъзнаят, че третата ангелска вест означава много за нас и че съблюдаването на истинската събота ще бъде знакът, който отличава служещите на Бога от тези, които не Му служат. Нека хората, които са задрямали и са станали равнодушни, да се събудят. Ние сме призвани да бъдем святи и трябва старателно да избягваме да създаваме впечатлението, че няма особено значение дали запазваме особените черти на нашата вяра или не. Върху нас почива тържественото задължение да заемем по-решителна позиция за истината и праведността, отколкото сме заемали в миналото. Разделителната линия между онези, които пазят Божиите заповеди и онези, които не ги пазят, трябва да бъде разкрита с очевидна яснота. Трябва добросъвестно да почитаме Бога, като усърдно полагаме всички усилия да поддържаме заветната връзка с Него, за да можем да получим Неговите благословения – благословения толкова решаващи за хората, които ще бъдат така жестоко изпитани. Създаването на впечатление, че нашата вяра, нашата религия, не е ръководещата сила в живота ни, означава да обезславим Бога в голяма степен. По този начин ние се отдалечаваме от Неговите заповеди, които са нашия живот, като отричаме, че Той е нашия Бог, а ние сме Неговия народ. {7Т 108.1}

Трябва да каним всички – висшите и низшите, богатите и бедните, всички касти и класи – да се възползват от нашите медицински заведения. Приемаме в нашите заведения хора от всички вероизповедания. Но колкото до нас, ние стриктно принадлежим към определено вероизповедание – ние носим святото Божие име и сме под Неговата теокрация. Но не трябва неблагоприятно да налагаме на който и да е човек конкретните точки на нашата вяра. {7Т 109.1}

За да може хората да не забравят истинския Бог, Йехова им даде един паметник на Своята любов и власт – съботата. Той казва: “Съботите Ми строго да позите, защото това е знак между Мен и вас”. (Изход 31:13) {7Т 109.2}

По отношение на Израел Господ заяви: “Ето народ, който ще се засели отделно и няма да се смята между народите”. (Числа 23:9) Тези думи се отнасят за нас така, както се отнасят и за древния Израел. Божият народ трябва да бъде отделен. Съблюдаването на съботата от седмия ден ще бъде знак между

тях и Бога, показващ, че те трябва да бъдат особен народ, отделен от света по обичаите и навиците си. Бог ще действа чрез тях, за да събере от всички народности един народ за Себе Си. {7Т 109.3}

Трета част – Здравословни храни

“Ядат... за подкрепа, а не за опиване!” (Еклесиаст 10:17)

Медицинската мисионерска работа в градовете

Сан Франсиско, Калифорния, 2 декември 1900г.

В Калифорния трябва да се извърши едно дело – дело, което странно защо е било пренебрегвано. Нека това дело да не се забавя повече. Когато се отворят врати за представянето на истината, нека ние да бъдем готови да влезем. Известна работа е била извършена в големия град Сан Франсиско, но когато преценяваме полето, виждаме ясно, че е положено само началото. Възможно най-скоро трябва да се започнат добре организирани кампании в различни части на този град, а също и в Оуклънд. Не се осъзнава степента на порочност в Сан Франсиско. Нашето дело в този град трябва да се разширява и задълбочава. Бог вижда в него много души за спасение. {7Т 110.1}

В Сан Франсиско е бил отворен ресторант за здравословна храна, а също и хранителен магазин и лечебници. Те вършат добра работа, но влиянието им трябва силно да се разшири. В Сан Франсиско и Оуклънд трябва да се отворят и други ресторанти, подобни на този на улица Маркет. По отношение на провежданата в момента кампания в тези области можем да кажем: Амин и амин. А скоро трябва да се изградят и други клонове на делото, които ще бъдат благословение за хората. Трябва да се провежда медицинска евангелизаторска работа по най-благоразумния и свършен начин. Тържественото, свято дело за спасяването на души трябва да напредва по един скромно, но все пак винаги възвишено начин. {7Т 110.2}

Къде е работната сила? Мъже и жени, които са напълно обърнати, мъже и жени, притежаващи проникателност и голяма предвидливост, трябва да действат като ръководители. Трябва да се прави правилна преценка при наемането на хора за това специално дело – хора, които обичат Бога и които ходят пред Него напълно смирено, хора, които ще бъдат успешни сътрудници в Божията ръка за извършването на целта, която Той има предвид – издигането и спасяването на човешките същества. {7Т 111.1}

Медицинските мисионерски евангелизатори трябва да могат да извършват отлична пионерска работа. Работата на проповедника трябва да бъде изцяло съчетана с тази на медицинския мисионерски евангелизатор. Християнският лекар трябва да счита своята работа за толкова възвишена, колкото и работата на проповедника. Той носи двойна отговорност, защото в него се съчетават качествата и на лекар, и на евангелски проповедник. Неговата работа е възвишена, свята и много необходима. {7Т 111.2}

Лекарят и проповедникът трябва да осъзнаят, че са заети с една и съща работа. Трябва да работят в свършено единство. Трябва да се съветват заедно. Чрез своето единство те ще свидетелстват, че Бог е

изпратил Своя Единороден Син в света, за да спаси всички, които вярват в Него като техен личен Спасител. {7Т 111.3}

Със служенето на Бога в големите градове трябва да се заемат лекари, чиито професионални качества надвишават тези на обикновения лекар. Те трябва да се опитват да достигнат до по-висшите класи. В Сан Франсиско се прави нещо в тази насока, но трябва да се направи много повече. Нека да няма недоразумения за естеството и важността на тези начинания. Сан Франсиско е голямо поле и е важна част от Господното лозе. {7Т 111.4}

Медицинските мисионери, които работят в евангелизаторска насока, вършат едно дело от такъв възвишен вид, каквото вършат техните съработници проповедниците. Усилията, влагани от тези работници, не трябва да се ограничават до по-бедните класи. По-висшите класи са били пренебрегвани необичайно защо. В по-висшите прослойки от обществото ще се намерят мнозина, които ще се отзоват на истината, защото тя е логична и защото носи печата на възвишения характер на евангелието. Не малко от така спечелените за каузата способни хора енергично ще навлязат в Господното дело. {7Т 112.1}

Господ призовава онези, които са на отговорни постове и на които Той е поверил Своите скъпоценни дарове, за да използват талантите на ума и средствата си в служене на Него. Нашите работници трябва да представят пред тези хора едно ясно изложение на нашия план на работа, като им кажат от какво имаме нужда, за да помагаме на бедните и нуждаещите се и да изградим това дело на една здрава основа. Някои от тях ще бъдат повлияни от Светия Дух да вложат пари в Господните средства по начин, който ще задвижи напред Неговата кауза. Те ще изпълнят Неговите намерения, като спомогнат за създаването на центрове на влияние в големите градове. Заинтересувани работници ще бъдат повлияни да предложат себе си за различните насоки на мисионерските кампании. Ще бъдат изградени ресторанти за здравословна храна. Но колко внимателно трябва да бъде извършвано това дело! {7Т 112.2}

Всеки ресторант за здравословна храна трябва да бъде едно училище. Работниците, свързани с него, трябва постоянно да учат и експериментират, за да могат да подобряват приготвянето на здравословните храни. В градовете това дело на обучение може да бъде провеждано в много по-голям мащаб, отколкото в по-малките места. Но на всяко място, където има църква, трябва да се дават наставления по отношение на приготвянето на прости, здравословни храни, които да се използват от хората, желаещи да живеят в съгласие с принципите на здравната реформа. А църковните членове трябва да предават на своите съседни светлината, която са получили по тази тема. {7Т 112.3}

Учениците в нашите училища трябва да бъдат учени как да готвят. Нека в този клон от образованието бъдат внесени тактичност и умения. Сатана действа с цялата измамливост на несправедността, за да отклонява краката на младите в пътеките на изкушенията, водещи към унищожение. Ние трябва да ги укрепваме и да им помагаме да устояват на изкушенията, засягащи задоволяването на апетита, които ще нападат от всяка страна. Обучението им в науката за един здравословен начин на живот представлява извършване на мисионерска работа за Господаря. {7Т 113.1}

На много места трябва да бъдат изградени готварски училища. Това дело може да започне скромно, но когато разумните готвачи правят всичко възможно, за да просветляват другите, Господ ще им даде умения и проникателност. Словото на Господа е: “Не им забранявайте, защото Аз ще им изява

Себе Си като техен Наставник”. Той ще работи с хората, които изпълняват Неговите планове, като учат другите как да внасят преобразувания в диетата си чрез приготвянето на здравословни, евтина храни. По този начин бедните ще бъдат насърчени да приложат принципите на здравната реформа. Това ще им помогне да станат трудолюбиви и уверени в себе си. {7Т 113.2}

Беше ми показано, че способни мъже и жени бяха обучавани от Бога как да приготвят пълноценни, вкусни храни по един приятен начин. Много от тях бяха млади, а имаше и хора на зряла възраст. Казано ми бе да насърча ръководенето на готварски училища във всички места, където се извършва медицинска мисионерска работа. Всеки стимул за насочване на хората към реформа трябва да бъде издиган пред тях. Нека над тях да огрява възможно най-много светлина. Учете ги как да правят всички възможни подобрения в приготвянето на храната и ги насърчавайте да предават на другите това, което са научили. {7Т 113.3}

Ще направим ли всичко по силите си, за да движим напред делото във всички наши големи градове? Хиляди по хиляди, които живея близо да нас, имат нужда от различни видове помощ. Нека служителите на евангелието помнят, че Господ Исус Христос каза на учениците Си: “Вие сте светлината на света. Град, поставен на високо, не може да се скрие”. “Вие сте солта на земята; но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли?” (Матей 5:14, 13) {7Т 114.1}

Господ Исус ще върши чудеса за Своя народ. В шестнадесетата глава на Марко четем: “И така, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето и седна отдясно на Бога. А те излязоха и проповядваха навсякъде, като Господ им съдействаше и потвърждаваше словото със знаменията, които ги придружаваха”. (стихове 19, 20) Тук ни е дадена увереността, че Господ подготвяше Своите избрани служители да се заемат с медицинска мисионерска работа след Неговото възнесение. {7Т 114.2}

От разказите за чудесата на Господа в осигуряването на вино на сватбата и нахранването на множествата научаваме един урок от най-голяма важност. Занимаването със здравословна храна е едно от Господните средства да удовлетворява една нужда. Небесният Източник на всички храни няма да остави Своя народ в невежество по отношение на приготвянето на най-добрите храни за всякакви сезони и случаи. {7Т 114.3}

Делото на ресторантите

Трябва да вършим повече, отколкото сме направили, за да достигнем до хората в градовете. Не трябва да издигаме големи сгради в градовете, но отново и отново ми е давана светлина, че трябва да изграждаме в градовете си малки заведения, които ще бъдат центрове на влияние. {7Т 115.1}

Господ има вест за нашите градове и трябва да разгласяваме тази вест в нашите лагерни събрания и чрез други обществени начинания, а също и чрез нашите издания. В добавка към това трябва да се изградят ресторанти за здравословна храна в градовете и чрез тях трябва да бъде разгласявана вестта за въздържание. Трябва да се предприемат мерки за провеждане на беседи свързани с нашите ресторанти. Където е възможно, нека да се осигурят зали, в които редовните посетители да бъдат поканени на лекции върху науката за здравето и християнското въздържание и където могат да получат наставления за приготвянето на пълноценна храна и за други важни теми. В тези беседи трябва да има молитви, песни и лекции не само на здравни теми и теми за въздържанието, но също и на други

подходящи библейски теми. Когато хората бъдат поучавани как да запазват физическото си здраве, ще се разкрият много възможности за сеене семената на евангелието на царството. {7Т 115.2}

Темите трябва да бъдат представени по такъв начин, че да повлияят благоприятно на хората. На тези срещи не трябва да има никакво театралничене. Песните не трябва да се изпълняват само от няколко човека. Всички присъстващи трябва да бъдат насърчени да се присъединят към хвалението с песни. Има хора, които притежават специалния дар на пеенето и има моменти, когато една специална вест се предава чрез солова песен или от няколко човека, пеещи заедно. Но песните рядко трябва да бъдат изпълнявани само от няколко човека. Способността да се пее е талант със силно влияние, който Бог желае всички да изграждат и да използват за прослава на Неговото име. {7Т 115.3}

На хората, идващи в нашите ресторанти, трябва да се дават материали за четене. Тяхното внимание трябва да бъде привлечено към нашата литература за въздържанието и реформата в храненето, а също трябва да им се дават и брошури, отнасящи се за уроците на Христос. Отговорността за осигуряването на тези материали за четене трябва да бъде споделена от всички наши хора. На всички, които идват, трябва да бъде давано нещо за четене. Възможно е мнозина да оставят брошурата непрочетена, но някои между хората, в чиито ръце я поставяте, може да търси светлина. Те ще прочетат и ще проучат това, което сте им дали, а после ще го предадат и на други. {7Т 116.1}

Работниците в нашите ресторанти трябва да живеят в такава близка връзка с Бога, че да разпознават подтиците на Неговия Дух да говорят лично за духовните неща на този и този човек, който идва в ресторанта. Когато егоизмът е разпънат на кръста и вътре е изграден Христос, надеждата на славата, ние ще извяваме чрез мисли, думи и дела реалността на нашата вяра в истината. Господ ще бъде с нас, а Светият Дух ще работи чрез нас, за да достига до хората, които са извън Христос. {7Т 116.2}

Господ ми е дал наставления, че това е делото, което трябва да се извърши от хората, управляващи нашите ресторанти. Напрежението и усилената дейност на работата не трябва да водят до пренебрегване на делото за спасението на души. Добре е да се служи на физическите нужди на нашите съчовеци, но ако не се намерят начини да се позволи на светлината на евангелието да заблести над хората, които ден след ден идват да се хранят, как ще се прослави Бог чрез нашите дела? {7Т 116.3}

Когато се започна делото на ресторантите, се очакваше, че това ще бъде начин за достигане на мнозина с вестта за настоящата истина. Беше ли постигнато това? {7Т 116.4}

На работниците в нашите ресторанти беше зададен следния въпрос от Един, който има власт: “На колко човека сте говори за спасението им? Колко са чули от устните ви сериозни призиви за приемане на Христос като техен личен Спасител? Колко са били доведени чрез вашите думи до отвръщане от греха и служене на живия Бог?” {7Т 117.1}

Грижа за помощниците

Управителите на нашите ресторанти трябва да работят за спасението на работниците. Те не трябва да работят прекомерно, защото по този начин ще достигнат до състояние, в което няма да имат нито сила, нито желание да помагат на работниците духовно. Трябва да посветят най-големите си усилия да дават наставления на своите работници в духовна насока, като им обясняват Писанията и се молят с тях

и за тях. Те трябва да опазват религиозните интереси на помощниците така грижливо, както родителите трябва да опазват религиозните интереси на своите деца. Те трябва да бдят над тях търпеливо и с нежност, като вършат всичко възможно, за да им помагат в усъвършенстването на християнските им характери. Думите им трябва да бъдат като златни ябълки в сребърни съдове. Действията им трябва да бъдат освободени от всяка следа на егоизъм и рязкост. Те трябва да устояват като войници, бдящи за душите - като такива, които ще дават отчет. Трябва да се стремят да държат своите помощници в изгодна позиция, където техният кураж постоянно ще се усилва и вярата им в Бога постоянно ще расте. {7Т 117.3}

Ако нашите ресторанти не биват управлявани по този начин, ще бъде необходимо да се предупреждават нашите хора да не изпращат децата си в тях като работници. Много от хората, които поддържат нашите ресторанти, не довеждат със себе си Божиите ангели. Те не желаят общуването с тези святи същества. Донасят със себе си светско влияние и за да устоят на това влияние, работниците трябва да бъдат тясно свързани с Бога. Управителите на нашите ресторанти трябва да правят повече за спасението на младите хора, които работят при тях. Те трябва да полагат по-големи усилия да поддържат духовния им живот, за да можете техните млади умове да не бъдат разклатени от светския дух, с който постоянно се срещат. Момичетата и младите жени в нашите ресторанти имат нужда от пастир. Всяка от тях трябва да бъде защитена чрез влиянието на дома си. {7Т 118.1}

Има опасност младежите, влизачи в нашите заведения като вярвачи с желание да помагат за Божията кауза, да станат слаби и обезсърчени, като изгубят ревността и куража си и се превърнат в студени и безразлични. Не можем да струпаем тези младежи в малки, мрачни стаи и да ги лишим от предимствата на домашния живот, а после да очакваме от тях да имат пълноценна религиозна опитност. {7Т 118.2}

Важно е да се изработят мъдри планове за отговорността към помощниците във всички наши заведения, а особено за тези, наети в нашите ресторанти. Трябва да се осигурят добри помощници и да се осигури всяко предимство, което ще им помогне да израстват в благодатта и в познаването на Христос. Те не трябва да бъдат оставени на милостта на случайните обстоятелства без редовно време за молитва и без никакво време за изучаване на Библията. Ако бъдат оставени по този начин, те стават небрежни и невнимателни, безразлични към вечните неща. {7Т 118.3}

Всеки ресторант трябва да бъде свързан с един мъж и неговата съпруга, които да служат за настойници на помощниците – съпруг и съпруга, които обичат Спасителя и душите, за които Той умря, и които спазват Господния път. {7Т 118.4}

Младите жени трябва да бъдат под грижите на една мъдра, благоразумна, почтена омъжена жена, която е напълно обърната към Господа и която внимателно ще пази работничките, особено младите. {7Т 119.1}

Работниците трябва да чувстват, че имат дом. Те са Божията помагача ръка и отношението към тях трябва да бъде така внимателно и нежно, каквото Христос заяви, че трябва да бъде отношението към малкото дете, което той постави сред учениците си. “А който съблазни едно от тези, малките, които вярват в Мен” – каза Той – “за него би било по-добре да се окачи на врата му един воденичен камък и да потъне в морските дълбочини.” “Внимавайте да не презирате нито едно от тези, малките, защото ви казвам, че техните ангели винаги гледат лицето на Моя Отец, Който е на небесата.” (Матей 18:6, 10)

Грижата за тези работници е една от причините в защита на идеята да имаме в голям град няколко малки ресторанта, вместо един голям. Малките ресторанти ще препоръчват принципите на здравната реформа точно толкова добре, колкото и по-големите заведения, а ще бъдат много по-лесно управлявани. Не сме упълномощени да храним света, но сме наставени да образуваме хората. В по-малките ресторанти няма да има толкова много работа за вършене, а помощниците ще имат повече време, което да посвещават на изучаване на Словото, повече време да учат как да вършат работата си добре и повече време да отговарят на въпросите на своите постоянни посетители, които желаят да научат за принципите на здравната реформа. {7Т 119.2}

Ако изпълним Божието намерение в това дело, праведността на Христос ще върви пред нас и Господната слава ще бъде нашата награда. Но ако няма жетва на души, ако самите помощници нямат духовна полза, ако те не прославят Бога в думи и дела, защо трябва да отваряме и поддържаме такива заведения? Ако не можем да управляваме нашите ресторанти за Божията слава, ако чрез тях не можем да упражняваме едно силно религиозно влияние, за нас би било по-добре да ги затворим и да използваме талантите на нашите младежи в други области на делото. Но нашите ресторанти могат да бъдат така управлявани, че да бъдат средство за спасение на души. Нека да търсим ревностно Господа, за да смирява сърцата ни, за да може да ни научи как да ходим в светлината на Неговите съвети, как да разбираме Неговото слово, как да го приемаме и как да го прилагаме на практика. {7Т 120.1}

Има опасност нашите ресторанти да бъдат управлявани по такъв начин, че нашите помощниците да работят много усилено ден след ден и седмица след седмица, а да не могат да посочат нито едно извършено добро. Този въпрос изисква внимателно обмисляне. Нямаме право да обвързваме нашите млади хора с едно дело, което не дава плодове за Божия слава. {7Т 120.2}

Има опасност делото на ресторантите, макар и смятано за чудесно успешно средство за правене на добро, да бъде така управлявано, че да издига само физическото благосъстояние на хората, които обслужва. Една работа може видимо да носи белезите на върховно превъзходство, но тя не е добра в Божиите очи, ако не е извършвана с искреното желание да се върши Неговата воля и де се изпълняват Неговите намерения. Ако Бог не бива признаван за начинател и цел на нашите действия, те биват претеглени на везните на светилището и биват намерени недостатъчни. {7Т 120.3}

Затваряне на нашите ресторанти в събота

Задаван е въпросът: “Трябва ли нашите ресторанти да бъдат отворени в събота?” Отговорът ми е: Не, не! Съблюдаването на съботата е нашето свидетелство пред Бога, белегът или знакът между Него и нас, че ние сме Негов народ. Този белег никога не трябва да бъде заличаван. {7Т 121.1}

Ако в събота работниците в нашите ресторанти трябваше да осигуряват ястия за множеството хора, които биха дошли, по същия начин, както правят през седмицата, къде ще остане техния ден за почивка? Каква възможност биха имали те за възстановяване на своите физически и духовни сили? {7Т 121.2}

Не преди много време ми беше дадена специална светлина по този въпрос. Беше ми показано, че ще се полагат усилия да се разруши нашия стандарт за спазването на съботата, че някои хора ще

защитават идеята за отваряне на нашите ресторанти в събота, но това никога не трябва да бъде правено. {7Т 121.3}

Пред мен премина една сцена. Бях в нашия ресторант в Сан Франсиско. Беше петък. Няколко от работниците бяха много заети да правят пакети с такива храни, които лесно могат да бъдат отнесени от хората в домовете им и хора чакаха, за да получат тези пакети. Попитах за значението на това и работниците ми казаха, че някои от техните постоянни клиенти били притеснени, защото поради затварянето на ресторанта те не можели в събота да получат същия вид храна, какъвто използвали през седмицата. Осъзнавайки стойността на пълноценните храни, получавани в ресторанта, те протестирали, че те им се отказват през седмия ден, и помолили управителите на ресторанта да го отворят всеки ден от седмицата, като посочили какви страдания биха преживели, ако това не се прави. “Това, което виждаш днес” – казаха работниците – “е нашият отговор към това искане за здравословни храни в събота. Тези хора вземат в петък храна, която им стига за събота, и по този начин избягваме укорите за това, че отказваме да отваряме ресторанта в събота.” {7Т 121.4}

Разделителната линия между нашия народ и света трябва винаги да бъде поддържана ясно забележима. Нашата програма е Божия закон, който ни задължава да съблюдаваме съботния ден, защото, както ясно е заявено в тридесет и първата глава на Изход, съблюдаването на съботата е знак между Бога и Неговия народ. “Съботите Ми строго да пазите” – заявява Той – “защото това е знак между Мен и вас във всичките ви поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещавам. И така, да пазите съботата, защото ви е свята... Тя е знак между мен и израелтяните винаги; защото за шест дни Господ направи небето и земята, а на седмия ден си почина и се успокои.” {7Т 122.1}

Трябва да зачитаме това “Така казва Господ”, макар и поради нашето покорство да причиняваме големи неудобства на онези, които не уважават съботата. От една страна имаме предполагаемите нужди на хората. От друга страна имаме Божиите заповеди. Кое има по-голяма тежест за нас? {7Т 122.2}

В нашите санаториуми семейството на пациентите с лекарите, медицинските сестри и помощниците трябва да бъде хранено в събота, както прави всяко друго семейство, с възможно най-малко работене. Но нашите ресторанти не трябва да бъдат отворени в събота. Нека работниците да бъдат уверени, че ще получават този ден за поклонение на Бога. Затворените врати в събота запечатват този ресторант като паметник на Бога – паметник, който заявява, че седмият ден е събота и че на него няма да се извършва никаква ненужна работа. {7Т 122.3}

Казано ми бе, че една от основните причини за изграждането на ресторантите за здравословна храна и лечебниците в центъра на големите градове е, че чрез това средство вниманието на изтъкнати хора ще бъде привлечено към третата ангелска вест. Като забележат, че тези ресторанти биват управлявани по един напълно различен начин от обикновените ресторанти, разсъдливи хора ще започнат да разпитват за причините за разликата в деловите методи и ще проучват принципите, които ни карат да сервираме по-добра храна. По този начин те ще бъдат доведени до познание на вестта за нашето време. {7Т 122.4}

Когато мислещи хора открият, че нашите ресторанти се затварят в събота, те ще разпитват за принципите, които ни карат да затваряме вратите в събота. В отговор на техните въпроси ние ще имаме възможност да ги запознаем с основанията на нашата вяра. Можем да им дадем броеве на нашите

периодични издания и брошури, за да имат те възможност да разберат разликата между “този, който служи на Бога и този, който не Му служи”. {7Т 123.1}

Не всички наши хора са толкова взискателни, колкото е нужно, по отношение на съблюдаването на съботата. Дано Бог им помогне да се реформират. На главата на всяко семейство подхожда да основе твърдо нозете си върху принципите на послушанието. {7Т 123.2}

Здравословни храни

Курабонг, Н. С. У., 10 март 1900г.

Миналата нощ пред мен бяха разкрити много неща. Производството и продажбата на здравословни храни ще изисква внимателно обмисляне с молитва. {7Т 124.1}

На много умове на различни места Господ наистина ще даде познание за това как да приготвят храни, които са здравословни и вкусни, ако види, че те ще използват това познание по правилен начин. Животните се разболяват от все повече болести и не след дълго животинската храна ще бъде изключена от мнозина, подобно на адвентистите от седмия ден. Трябва да се приготвят храни, които са здравословни и питателни, за да не се налага мъже и жени да ядат месо. {7Т 124.2}

Господ ще научи мнозина във всички части на света да съчетават плодове, зърнени храни и зеленчуци, за да получат такива храни, които ще поддържат живота и няма да донасят болести. Хора, които никога не са виждали рецепти за приготвяне на здравословни храни на пазара сега, ще действат умно, като правят опити с хранителните произведения на земята, и ще им бъде дадена светлина във връзка с употребата на тези произведения. Господ ще им покаже какво да правят. Този, който дава способности и проницателност на Своя народ в една част от света, ще даде способности и проницателност на Своя народ и в други части на света. Неговото намерение е хранителните богатства на всяка страна да бъдат приготвяни по такъв начин, че да могат да бъдат използвани в страните, за които са подходящи. Както Бог даваше манна от небето, за да храни децата на Израел, така сега ще дава на Своя народ от различни места умения и мъдрост да използва продуктите на тези страни, за да приготвя храни за заместители на месото. Тези храни трябва да бъдат произвеждани в различни страни, защото пренасянето им от една страна до друга ги прави толкова скъпи, че бедните не могат да си ги позволят. Изобщо не би било изгодно да се разчита на Америка, за да снабдява други страни със здравословни храни. Ще бъде изключително трудно да се работи с внесените стоки без финансова загуба. {7Т 124.3}

Всички, които се занимават със здравословни храни, трябва да работят самопожертвувателно за ползата на другите хора. Ако хората не позволят Господ да направлява умовете им, ще възникват несметни трудности, когато различни хора се заемат с това дело. Когато Господ дава на някой способности и проницателност, нека този човек да помни, че тази мъдрост не е дадена само за негова изгода, но че с нея трябва да помага на другите. {7Т 125.1}

Никой не трябва да мисли, че притежава цялото познание по отношение на приготвянето на здравословни храни, или че има изключителното право да използва Господните богатства на почвата и дърветата в своята работа. Никой не трябва да се чувства свободен да използва за свое собствено

удоволствие познанието, което Бог му е дал по този въпрос. “Даром сте приели, даром давайте.” (Матей 10:8) {7Т 125.2}

Нашата мъдрост се състои в приготвянето на прости, евтини, здравословни храни. Много от нашите хора са бедни и трябва да се осигурят здравословни храни на такива цени, че и бедните да могат да си позволят да ги платят. Божието намерение е и на най-бедните на всяко място да бъдат доставени евтини, здравословни храни. На много места трябва да се изградят фабрики за производството на тези храни. Това, което е благословение за делото на едно място, ще бъде благословение и на друго място, където е много по-трудно да се спечелят пари. {7Т 125.3}

Бог действа в полза на Своя народ. Той не желае вярващите да останат без средства. Връща ги към храната, първоначално дадена на човека. Тяхната храна се е състояла от ястия, направени от продуктите, които Той е осигурил. Продуктите, основно използвани в тези ястия, ще бъдат плодове, зърнени храни и ядки, но също ще се използват и различни кореноплодни растения. {7Т 125.4}

Печалбите от тези храни трябва да идват основно от света, вместо от Господния народ. Божият народ трябва да поддържа Божието дело. Вярващите трябва да навлизат в нови полета и да основават църкви. Върху тях лежи бремето на много мисионерски начинания. На тях не трябва да се възлага ненужно бреме. Бог е готов да помага на Своя народ във всеки момент на нужда. {7Т 126.1}

Хората, които приготвят рецепти за нашите медицински списания, трябва да бъдат особено внимателни. Някои от специално приготвените сега храни могат да бъдат подобрени и нашият замисъл за тяхната употреба ще трябва да бъде променен. Някои хора са използвали продуктите от ядки твърде изобилно. Мнозина са ми писали: “Не мога да използвам храните от ядки. Какво да употребявам вместо месото?” Една нощ сякаш стоях пред група от хора и им казвах, че ядките се използват твърде изобилно в приготвянето на техните храни; че организмът не може да се справи с тях, когато се приемат по начина, посочен в някои от дадените рецепти; и че ако се използват по-умерено, резултатите ще бъдат по-задоволителни. {7Т 126.2}

Господ желае хората, които живеят в страни, където могат да се сдобият с пресни плодове през голяма част от годината, да осъзнаят благословието, което имат в тези плодове. Колкото повече разчитаме на пресните плодове, току-що откъснати от дървото, толкова по-голямо ще бъде благословието. {7Т 126.3}

Някои, след като приемат вегетарианското хранене, се връщат към използването на месо. Това е наистина неразумно и разкрива недостатъчно познания за това как да се осигуряват подходящи храни вместо месото. {7Т 126.4}

В Америка и в други страни трябва да се изнасят готварски курсове, ръководени от мъдри учители. Трябва да направим всичко възможно, за да покажем на хората стойността на реформата в храненето. {7Т 126.5}

Производство на здравословни храни

Св. Хелена, Калифорния, 16 февруари 1901г.

Миналата нощ сякаш говорех на нашите хора, като им казвах, че като адвентисти от седмия ден ние трябва да изграждаме в себе си любов, търпение и истинска любезност. Исус ще укрепи ръководителите на Своя народ, ако те желаят да се учат от Него. Божият народ трябва да се стреми да достигне най-възвишеният стандарт на съвършенство. Особено хората, които са медицински мисионери, трябва да изявяват в дух, думи и характер, че следват Христос Исус, божественият Пример за медицинска мисионерска кампания. {7Т 127.1}

Имам много силно желание делото на всяко място да бъде провеждано според Неговите заповеди. Виждам надвиснали над нашия народ проблеми, високи колкото планини, поради начина, по който някои неща сега се извършват, а особено по отношение на работата със здравословни храни. Докато вървим напред, ще трябва да се сблъскаме с много сложни проблеми, причинени от хора, които ще донесат голямо затруднение. Планирането клони към непочтеност. {7Т 127.2}

Д-р Келог и неговите сътрудници са приготвили специален вид здравословни храни с голямо умение и ревностни усилия. Основната им подбуда е била да донесат полза на човечеството и Божието благословение е почивало върху техните усилия. Ако следват Божиите съвети, ако ходят по примера на Христос, те ще продължат да напредват, защото Бог ще дава умения и прозорливост на хората, които Го търсят себеотрицателно. В много отношения могат да бъдат направени подобрения на здравословните храни, разпращани от нашите фабрики. Господ ще научи Своите служители как да приготвят хранителни продукти, които са по-прости и по-евтини. Има мнозина, които Той ще поучава в тази насока, ако те желаят да ходят според Неговите съвети и в съгласие с братята си. {7Т 127.3}

До нашите братя във всички страни

Господ ми е заповядал да кажа, че Той не е ограничил до няколко човека цялата светлина, която трябва да се получи във връзка с най-добрите продукти от здравословни храни. Той ще даде на много умове на различни места такт и умения, които ще им дадат възможност да приготвят здравословни храни, подходящи за страните, в които живеят. {7Т 128.1}

Бог е изворът на всяка мъдрост, разум, талант. Той ще възвеличи Своето име, като даде на много умове мъдрост в приготвянето на здравословни храни. И когато извърши това, правенето на тези нови храни не трябва да бъде считано за нарушаване на правата на хората, които вече произвеждат здравословни храни, макар че в някои отношения храните, правени от различни хора, може да бъдат сходни. Бог ще вземе обикновени хора и ще им даде умения и проникателност в употребата на произведенията на земята. Той се отнася безпристрастно към Своите работници. Никой не е забравен от Него. Той ще внуши на бизнесмени, които пазят съботата, да изградят производства, които ще осигурят работа за Неговия народ. Ще учи Своите служители как да приготвят евтини здравословни храни, които могат да бъдат купувани от бедните. {7Т 128.2}

Във всичките си планове трябва да помним, че делото на здравословните храни е Божия собственост и че то не трябва да става финансова спекулация за лично обогатяване. То е Божи дар за Неговия народ и печалбата трябва да се използва за доброто на страдащите хора навсякъде. {7Т 128.3}

Особено в южните щати на Северна Америка трябва да бъдат планирани много неща и осигурени много средства, за да могат бедните и нуждаещите се да се издържат чрез промишления отрасъл на

здравословните храни. Чрез учители, които работят за спасението на техните души, те ще бъдат учени как да отглеждат и приготвят за храна тези неща, които виреят най-добре в техния район. {7Т 128.4}

Едно пагубно дело

Някои от нашите братя са извършили едно дело, което е нанесло голяма вреда на каузата. Познаването на начините за производство на здравословни храни, които Бог даде на Своя народ като средство за подпомагане на Неговата кауза, е разкрито от тези хора на светски предприемачи, които го използват за лична изгода. Те са продали Господните блага за собствена печалба. Хората, които по този начин са разкрили поверените им тайни по отношение на приготвянето на здравословни храни, са злоупотребили с възложеното им от Бога доверие. Когато видят последиците от това предателството към доверието, някои горчиво ще съжаляват, че не контролираха собственото си поведение и не изчакаха Господ да ръководи Своите служители в изпълнението на Неговите собствени планове. Някои хора, които се сдобиват с тези тайни, ще замислят да попречат на хранителното дело в нашите санаториуми и чрез невярно представяне ще заблудят хората, които ги подкрепят за тяхна собствена вреда. {7Т 129.1}

Бизнесът със здравословни храни не трябва да бъде заимстван или открадван от хората, които чрез управлението му се стремят да изградят и движат напред каузата. Д-р Келог, с помощта на други хора, е проучвал процесите за приготвяне на определени специални храни с големи разходи на средства и е осигурил скъпи устройства за тяхното производство. Тази работа е отнела голяма част от ценно време, защото е трябвало да бъдат направени много експерименти. И е правилно на хората, които така са работили и вложили средствата си, да им бъде позволено да пожънат плодовете на своя труд. Като Господен служител, на д-р Келог трябва да бъде разрешено да контролира една приемлива част от доходите от специалните продукти, които той чрез Божиата благословия е имал възможност да произведе, за да може той да има средства, с които да отпуска суми за напредъка на Божието дело, когато обстоятелствата изискват. Нека никой, който е научил тайните на техния състав, да не предприема приготвяне на тези специални храни, за да ги продава за лична печалба. Нека никой да не създава впечатлението, че действа в съгласие с хората, които първи са приготвили тези храни за продажба, когато всъщност не действа така. Никой няма право да се заема с произвеждане на тези храни по егоистичен начин. Нека всички да се приближаваме към Господа и със смирени сърца да се опитваме да Го прославяме с всяко действие. {7Т 129.2}

Имам едно предупреждение към хората, които познават методите на производство на специалните здравословни храни, произвеждани в нашите фабрики. Те не трябва да използват своите познания за егоистични цели или по начин, който ще представи неправилно каузата. Нито пък трябва да правят тези познания публични. Нека църквите да се заемат с това и да покажат на тези братя, че такъв начин на действие е предаване на доверието и това ще донесе позор на делото. {7Т 130.1}

Нека хората, които са работили и тези, които сега са наети за делото на произвеждането на здравословни храни, първо приготвени от д-р Келог или от който и да е пионер в тази работа, да не разкриват на други тайните на производството на специалните храни. Защото по този начин те ограбват с измамва делото от това, което трябва да бъде използвано за неговия напредък. Моля ви, братя,

направете прави пътеките за нозете си, да не би куците да бъдат отклонени от пътя. Не поставяйте информация в ръцете на онези, които поради липса на добросъвестно уважение към здравната реформа могат да изкарат нечисти стоки на пазара като здравословни храни. {7Т 130.2}

Заставайте на страната на правдата във всички ваши сделки. Тогава няма да се показвате в неблагоприятна светлина пред Бога или хората. Не се включвайте в никакви нечестни интриги. Хората, които заради лична печалба се заемат с производството на здравословни храни за санаториумите, се сдобиват с привилегия, на която нямат право. По този начин се причинява голямо объркване. Сега някои произвеждат и продават стоки, които привидно са здравословни храни, но съдържат вредни съставки. Освен това често храните са с такова ниско качество, че се нанася голяма вреда на делото чрез тяхната продажба, защото хората, които ги купуват мислят, че всички здравословни храни са сходни. {7Т 130.3}

Никой няма право да се възползва от деловите начинания, свързани със здравословните храни за санаториумите. Хората, които се занимават с храните, приготвени от д-р Келог с цената на големи разходи, трябва първо да постигнат споразумение с него, а също и с хората, които работят според неговите методи, и да се научат на най-добрите начини за приготвяне на тези храни. Този, който започва това дело за лична изгода, като в същото време създава впечатление у клиентите, че печалбата от продаваните от него стоки се използва в помощ на благотворителни начинания, докато всъщност се използва за личните му интереси, ни навлича Божия гняв. С течение на времето неговият бизнес ще пропадне и той ще докара нещата до такова объркано положение, че братята му ще трябва да го откупват, за да предотвратят позора за каузата. {7Т 131.1}

Господ силно се гневи, когато службата за Него бива опозорена от егоизма на заетите с нея хора. Той желае всяка част от Неговото дело да работи в съгласие с всяка друга част, както ставата се свърза с друга става. {7Т 131.2}

Господ иска Неговия народ да стои високо над всяка егоистична цел. Той иска вярващите да побеждават изкушенията, с които се сблъскват. Призовава към духовна връзка между светиите. Желает Неговите работници да стоят под Неговото ръководство. Той ще изглади и шлифова материала за Своя храм, като приготвя всяка част да съвпада точно с другата, за да може зданието да бъде свършено и цяло, без никакъв недостатък. {7Т 131.3}

Небето трябва да започне на тази земя. Когато вярващите от Господния народ са изпълнени с кротост и топлина, те ще осъзнаят, че Неговото знаме над тях е любов и Неговият плод ще бъде сладък в устата им. Те ще направят тук долу едно небе, в което да се приготвят за горното небе. {7Т 131.4}

Обучавайте хората

Св. Хелена, Калифорния, 20 август 1902г.

Навсякъде, където се проповядва истината, трябва да се дават наставления за приготвянето на здравословни храни. Бог желае хората навсякъде да бъдат учени да използват мъдро продуктите, които могат лесно да си набавят. Опитни учители трябва да показват на хората как да използват с най-голяма полза за себе си продуктите, които те могат да си отглеждат или с които могат да се снабдят в тази част

от страната. По този начин бедните, както и хората в по-добро положение, могат да се научат да живеят здравословно. {7Т 132.1}

От началото на делото за здравната реформа ние сме считали за необходимо да обучаваме, обучаваме, обучаваме. Бог желае ние да продължим това дело на обучаване на хората. Не трябва да го пренебрегваме поради страх от влиянието, което може да има това върху продажбите на здравословните храни, приготвени в нашите заводи. Това не е най-важният въпрос. Нашето дело трябва да показва на хората как могат да се сдобият и да си приготвят най-здравословната храна, как могат да сътрудничат на Бога във възстановяването на Неговия морален образ в самите тях. {7Т 132.2}

Нашите работници трябва да упражняват своята изобретателност в приготвянето на здравословните храни. Никой не трябва да си пъха носа в тайните на д-р Келог, но всички трябва да знаят, че Господ учи много умове на много места да приготвят здравословни храни. Има много продукти, които ако бъдат приготвени и съчетани по подходящ начин, могат да се превърнат в храни за благословение на хората, които не могат да си позволят да купят по-скъпите, специално приготвени здравословни храни. Този, който при построяването на скинията даде умения и проникателност за всякакъв вид изкуство, ще даде умения и проникателност на Своя народ за съчетаването на естествените хранителни продукти, като по този начин им покаже как да си осигурят здравословен начин на хранене. {7Т 132.3}

Познанието, свързано с приготвянето на здравословни храни, е Божия собственост и е предадено на човека, за да може той да го предаде на другите хора. Когато казвам това, аз нямам предвид специалните храни, които са стрували на д-р Келог и на други хора продължителни усилия и много разходи за усъвършенстването им. Аз имам предвид конкретно простите храни, които всички могат да си приготвят, наставленията за които трябва да бъдат давани свободно на хората, желаещи да живеят здравословно, а особено на бедните. {7Т 133.1}

Според плана на Господа мъже и жени на всяко място ще бъдат насърчени да развиват своите способности, като приготвят здравословни храни от естествените продукти на тази част от страната, където живеят. Ако очакват подкрепа от Бога, като упражняват уменията и изобретателността си под ръководството на Светия Дух, те ще се научат как да приготвят здравословни храни от естествените продукти. По този начин те ще могат да научат бедните как да си осигуряват храни, които ще заместят месото. Хората, на които е било помогнато по този начин, могат да свой ред да наставляват други. Това дело трябва да се върши с осветена ревност и енергичност. Ако това беше извършвано по-рано, днес щеше да има много повече хора в истината и много повече хора, които да могат да дават наставления. Нека да научим в какво се състои дълга ни и тогава да го извършим. Не трябва да бъдем зависими и безпомощни, чакащи други да извършат делото, което Бог е поверил на нас. {7Т 133.2}

При използването на храните трябва да упражняваме добрия трезв здрав разум. Когато открием, че определена храна не ни понася, не трябва да пишем писма с въпроси, за да научим причината за разстройството. Променете храненето, използвайте някои храни по-малко, опитайте други съчетания. Не след дълго ще познаваме влиянието, което определени съчетания имат върху нас. Като разумно човешко същество, нека всеки лично изследва принципите и използва опита и преценката си при вземането на решение кои храни са най-добри за него. {7Т 133.3}

Използваните храни трябва да бъдат подходящи за работата, с която сме ангажирани, и за климата, където живеем. Някои храни, които са подходящи в една страна, няма да вършат работа в друга. {7Т 134.1}

Има някои хора, които ще имат по-голяма полза да се въздържат от храна един или два дена на седмица, отколкото от каквото и да е лечение или медицински съвети. Еднодневен пост на седмица би бил от неизмерима полза за тях. {7Т 134.2}

Дадени са ми наставления, че ядките често се използват неразумно, че се използва твърде голямо количество ядки и че някои ядки не са така здравословни като други. Бадемите са за предпочитане пред фъстъците. Но фъстъците в ограничени количества могат да бъдат използвани заедно със зърнените храни, за да се приготви питателна и лесно смилаема храна. {7Т 134.3}

Маслините могат да бъдат приготвени по такъв начин, че да се ядат на всяко хранене и да има добри последици. Предимствата, които се търсят чрез използването на масло, могат да бъдат получени чрез приемането на подходящо приготвени маслини. Маслото в маслините облекчава запек и за туберкулозно болните и за хората, които имат възпалени, чувствителни стомаси, е по-добро от всяко друго лекарство. Като храна, то е по-добро от всяко масло от втора ръка с животински произход. {7Т 134.4}

Би било по-добре за нас да готвим по-малко и да ядем повече плодове в естественото им състояние. Нека да учим хората да ядат обилно от пряното грозде, ябълки, праскови, круши, дребни безкостилкови плодове и всички други видове плодове, които могат да намерят. Нека тези плодове да се приготвят за зимата чрез консервиране, като доколкото е възможно да се използват стъклени съдове, вместо консервни кутии. {7Т 134.5}

По отношение на месото трябва да обучаваме хората да го изоставят. Използването му пречи на доброто развитие на физическите, умствените и моралните сили. И трябва категорично да се обявяваме против използването на чай и кафе. Добре е също да изключим и мазните десерти. Млякото, яйцата и маслото не трябва да се причисляват към месото. Не е дошло времето да кажем, че използването на мляко и яйца трябва да бъде напълно преустановено. Има бедни семейства, чиято диета се състои главно от хляб и мляко. Те имат малко плодове и не могат да си позволят да купуват ядки. При преподаването на здравната реформа, както и при всяка друга работа за евангелието, трябва да се съобразяваме с положението на хората. Докато не ги научим как да си приготвят храни според здравната реформа, които са вкусни, питателни и все пак евтини, ние не можем свободно да представяме най-напредничавите предложения за хранене според здравната реформа. {7Т 134.6}

Нека реформата в храненето да става постепенно. Нека хората да бъдат учени как да приготвят храни без използването на мляко или масло. Казвайте им, че скоро ще дойде времето, когато няма да бъде безопасно да се използват яйца, мляко, сметана или масло, защото болестите по животните се увеличават пропорционално на увеличаването на пороците сред хората. Близко е времето, когато поради беззаконията на падналия човешки род, цялото животинско творение ще стине под болестите, които са проклятие за нашата земя. {7Т 135.1}

Бог ще даде на Своя народ способности и такт да приготвят здравословна храна без тези неща. Нека нашите вярващи да изключат всички нездравословни рецепти. Нека да се научат как да живеят здравословно, като учат другите на нещата, които те са научили. Нека да предават това познание, както

биха предавали библейските наставления. Нека да учат хората да пазят здравето си и да увеличават силата си, като избягват прекаленото готвене на храната, което е изпълнило света с хронично болни. Чрез поучения и пример показвайте, че храната, която Бог даде на Адам в неговото безгрешно състояние, е най-добрата за използване от човека, когато се опитва да възстанови безгрешното си състояние. {7Т 135.2}

Хората, които преподават принципите на здравната реформа, трябва да бъдат просветени по отношение на болестите и техните причинители, като осъзнават, че всяко действие на човека трябва да бъде в съвършено съгласие със законите на живота. Светлината, която Бог е дал за здравната реформа, е за нашето спасение и за спасението на света. Мъже и жени трябва да бъдат осведомени по отношение на човешкото тяло, създадено от нашия Творец като Неговото обиталище и над което Той иска да бъдем верни домоуправители. “Защото ние сме храм на живия Бог, както каза Бог: `Ще се заселя между тях и между тях ще ходя; и ще им бъде Бог и те ще Ми бъдат народ.’” (2 Коринтяни 6:16) {7Т 136.1}

Дръжте здраво принципите на здравната реформа и нека Господ да води искрените по сърце. Представяйте принципите на умереността в най-привлекателната им форма. Разпространявайте книгите, които дават указания по отношение на здравословния начин на живот. {7Т 136.2}

Хората ужасно се нуждаят от светлината, излъчваща се от страниците на нашите здравни книги и списания. Бог желае да използваме тези книги и списания като средства, чрез които струи светлина ще привлекат вниманието на хората и ще ги накарат да се вслушат в предупреждението от вестта на третия ангел. Нашите здравни списания са средства в полето, за да извършат едно специално дело за разпространяването на светлината, която обитателите на земята трябва да получат в това време на Божията подготовка. Те притежават неизказано влияние в областите на здравето, въздържанието и реформата в обществената хигиена и ще постигнат голямо добро чрез представянето на тези въпроси пред хората по подходящ начин и в тяхната истинска светлина. {7Т 136.3}

Господ ни е изпращал ред след ред и ако отхвърлим тези принципи, ние не отхвърляме вестителя, който ги преподава, но Този, който ни е дал тези принципи. {7Т 136.4}

Реформата, постоянната реформа, трябва да бъде напомняна на хората и трябва да подкрепяме нашето учение чрез нашия пример. Истинската религия и законите на здравето вървят ръка за ръка. Невъзможно е да се работи за спасението на мъже и жени без да се представя пред тях нуждата да се освободят от греховните удоволствия, които разрушават здравето, опорочават душата и пречат на божествената истина да влияе върху ума. Мъжете и жените трябва да бъдат учени да обмислят внимателно всеки навик и всяка привычка и веднага да изоставят онези неща, които довеждат тялото до нездравословно състояние и по този начин хвърлят мрачна сянка върху ума. Бог желае носителите на Неговата светлина винаги да имат пред себе си един висок стандарт. Чрез поучения и пример те трябва да поддържат своя съвършен стандарт високо над фалшивия сатанински стандарт, който ако бъде следван, ще доведе до нещастие, падение, болести и смърт както за тялото, така и за душата. Нека хората, които са научили как да ядат, пият и се обличат по начин, който да запазва здравето, да предават това познание и на други. Нека евангелието на здравето да се проповядва и на бедните от практическа гледна точка, за да могат те да знаят как правилно да се грижат за тялото, което е храмът на Светия Дух. {7Т 137.1}

“Издигнете знаме за племената... Кажете на сионовата дъщеря: Ето, Спасителят ти иде.” (Исаия 62:10, 11)

Божие намерение за нашите издателства

Свидетели за истината

“Вие сте Ми свидетели, казва Господ,” “за да прогласявате освобождение на пленниците и пускане на свобода на угнетените; за да прогласите благоприятната Господна година и деня на отмъщението на нашия Бог.” {7Т 138.1}

Нашето издателско дело беше изградено под Божието ръководство и напътствия. То беше определено да осъществи една конкретна цел. Адвентистите от седмия ден са избрани от Бога като специален народ, отделен от света. Чрез голямата секира на истината Той ги е осякъл от каменоломната на света и ги е свързал със Себе Си. Направил ги е Свои представители и ги е призовал да бъдат посланици за Него в заключителното дело на спасението. Най-великото дело, поверявано някога на смъртни хора, най-тържествените и страшни предупреждения, изпращани някога от Бога на човека, са им били поверени, за да бъдат занесени на света. И в осъществяването на това дело нашите издателства са сред най-успешните средства. {7Т 138.2}

Тези институции трябва да стоят като свидетели за Бога, учители на правдата за хората. Те трябва да излъчват истината като светеща лампа. Като голямо светило във фар на опасен бряг те трябва постоянно да изпращат лъчи в мрака на света, за да предупреждават хората за опасностите, които ги заплашват с унищожение. {7Т 138.3}

Изданията, разпространявани от нашите печатници, трябва да приготвят един народ, който да посрещне Бога. По целия свят те трябва да извършват същото дело, което беше извършено за еврейския народ от Йоан Кръстел. Чрез тревожни предупредителни вестии Божият пророк събуди хората от светските блянове. Чрез него Бог призова отстъпилия Израел към покаяние. Чрез представянето на истината той разкри разпространените заблуди. За разлика от фалшивите теории на своето време, истината в неговите поучения изпъкна като вечна сигурност. “Покайте се, защото наближи небесното царство” беше вестта на Йоан. (Матей 3:2) Тази същата вест трябва да се занесе и днес на света чрез изданията от нашите печатници. {7Т 139.1}

Пророчеството, което се изпълни чрез мисията на Йоан, очертава и нашето дело: “Пригответе пътя на Господа! Прави направете пътеките за Него!” (стих 3) Както Йоан приготви пътя за първото идване на Спасителя, така и ние трябва да приготвим пътя за второто. Нашите издателства трябва да възвисяват изискванията на Божия потъпкан закон. Стоящи пред света като реформатори, те трябва да показват, че Божият закон е основата на всяка трайна реформа. С недвусмислени, ясни думи те трябва да представят необходимостта от покоряване на неговите заповеди. Принудени от Христовата любов, те трябва да Му сътрудничат в изграждането на отдавна запустелите места, като възстановят основите на много поколения. Те трябва да стоят като възстановители на развалини, възобновители на места за живеене.

Чрез тяхното свидетелство съботата от четвъртата заповед трябва да застане като свидетел, постоянно напомнящ за Бога, който да привлече вниманието и да възбуди проучвания, които ще насочат умовете на хората към техния Творец. {7Т 139.2}

Нека никога да не се забравя, че тези институции трябва да сътрудничат на небесните пратеници. Те са сред сътрудниците, представени от летящия ангел “сред небето, който имаше вечното благовестие, за да прогласява на обитаващите по земята и на всеки народ, племе, език и хора. И каза със силен глас: Бойте се от Бога и Му въздайте слава, защото настана часът, когато Той ще съди.” (Откровение 14:6, 7) {7Т 139.3}

От тях трябва да излезе ужасното осъждане: “Падна, падна великият Вавилон, който напои всички народи от виното на своето разпалено блудстване”. (стих 8) {7Т 140.1}

Те са представени от третия ангел, който следва “и казваше със силен глас: Ако някой се поклони на звяра и на неговия образ и приеме белег на челото си или на ръката си, той ще пие от виното на Божия гняв”. (стихове 9, 10) {7Т 140.2}

Чрез нашите издателства до голяма степен трябва да бъде извършено делото на този друг ангел, който слиза от небето с голяма сила и осветява земята със своята слава. {7Т 140.3}

Сериозна е отговорността, която лежи върху нашите издателства. Хората, които ръководят тези организации, хората, които редактират периодичните издания и приготвят книгите, като стоят в светлината на Божиите намерения и са призвани на предупредят света, са държани отговорни пред Бога за душите на техните съчовеци. За тях, както и за служителите на словото, се отнася вестта, дадена от Бога на древния пророк: “Така е и с теб сине човешки; Аз те поставих страж на Израелевия дом; и така, чуй словото от устата Ми и ги предупреди от Моя страна. Когато казвам на беззаконника: Беззаконнико, непременно ще умреш!, а ти не проговориш, за да го предупредиш да се върне от пътя си, онзи беззаконник ще умре за беззаконието си, обаче от твоята ръка ще изискам кръвта му”. (Езекиил 33:7, 8) {7Т 140.4}

Никога тази вест не е важала с по-голяма сила, отколкото важи днес. Светът все по-малко иска да знае за Божиите изисквания. Хората са станали дръзки в греха. Порочността на обитателите на света почти е достигнала мярката на тяхното беззаконие. Тази земя почти е стигнала до точката, когато Бог ще разреши на разрушителя да постигне в нея каквото иска. Замяната на Божия закон с човешки закони, възвисяването на неделята вместо библейската събота просто чрез човешки авторитет е последното действие в драмата. Когато тази замяна стане всемирна, Бог ще разкрие Себе Си. Той ще стане във величието Си, за да разтърси ужасно земята. Ще излезе от мястото Си, за да накаже жителите на земята за беззаконието им и земята ще открие попитата от нея кръв и няма да скрива вече убитите си. {7Т 141.1}

Великата борба, която Сатана започна в небесните дворове, скоро, много скоро ще бъде завинаги разрешена. Скоро всички земни обитатели ще са взели страна или за, или срещу небесното управление. Сега, както никога преди, Сатана упражнява своята заблуждаваща сила, за да измами и унищожи всяка незащитена душа. Ние сме призвани да подтикнем хората да се приготвят за великите въпроси, стоящи пред тях. Трябва да предупредим хората, които стоят на самия ръб на унищожението. Божият народ трябва да вложи всички сили в борбата със сатанинските измами и в сриването на неговите крепости. Пред всяко човешко същество по широкия свят, което би послушало, ние трябва да изложим ясно

принципите, заложи на карта в голямата борба – принципи, на които виси вечната съдба на душата. Пред хората от близо и далеч ние трябва да поставим въпроса: “Следват ли големия отстъпник в неподчинение на Божия закон или следват Божия Син, който заяви: `Аз опазих заповедите на Моя Отец`?”. {7Т 141.2}

Това е делото, стоящо пред нас. За това бяха изградени нашите издателства. Точно тази работа очаква Бог от тяхна страна. {7Т 142.1}

Показване на християнските принципи

Ние трябва не само да публикуваме теорията на истината, но и да представяме на практика една илюстрация за нея в характера и живота си. Нашите издателства трябва да застанат пред света като възплъщение на християнските принципи. Ако Божиите намерения за тези институции се изпълняват, самият Христос стои в тях като глава на работниците. Свети ангели ръководят работата на всеки отдел. И всичко, което се прави във всяка насока, трябва да носи печата на небето, да изявява превъзходството на Божия характер. {7Т 142.2}

Бог е наредил Неговото дело да бъде представено на света чрез отличаваща се, свята линия на поведение. Той желае Неговия народ да показва чрез живота си предимството на християнството пред материализма. Чрез Неговата благодат е осигурено всяко средство за нас да показваме в деловите си взаимоотношения превъзходството на небесните принципи над принципите на света. Ние трябва да показваме, че работим на едно по-възвишено равнище от светските хора. Във всичко трябва да проявяваме чистота на характера, да показваме, че когато приемаме и се покоряваме на истината, тя прави приемателите Божии синове и дъщери, деца на небесния Цар, и че като такива те са честни в своите вземания-давания, верни, истинни и почитени както в малките, така и в големите неща в живота. {7Т 142.3}

В цялата наша работа, дори в техническата част, Бог желае да се изявява съвършенството на Неговия характер. Точността, уменията, тактът, мъдростта и съвършенството, което Той изискваше при построяването на земната скиния, Той желае да бъдат внесени във всичко, което ще бъде извършено в служенето на Него. Всяка сделка, с която се заемат Неговите служители, трябва бъде така чиста и така скъпа пред погледа Му, както бяха златото, ливана и смирната, които Мъдреците от изток донесоха на бебето Спасител с непоковарена вяра. {7Т 142.4}

Така в деловите си отношения последователите на Христос трябва да бъдат носители на светлина за света. Бог не иска от тях да се насилват да светят. Той не одобрява самодоволните опити да се показва ненадмината доброта. Той желае техните души да бъдат напоени с небесните принципи и тогава, когато влизат във връзка със света, те ще разкриват светлината, която е в тях. Тяхната честност, почтеност и непоколебима вяроност във всяко действие в живота ще бъде едно средство за просвещение. {7Т 143.1}

Божие царство не идва с външна показност. То идва чрез благо то вдъхновение на Неговото слово, чрез действието на Неговия дух в душата, чрез общуването с Него, който е нейния живот. Най-великата проява на Божие царство се вижда, когато човешкото естество бива доведено до съвършенството на Христовия характер. {7Т 143.2}

Един външен вид на богатство или издигнато положение, скъпа постройка или мебелировка не са решаващи за напредъка на Божието дело, нито пък постиженията, които печелят оваците на хората и водят към суета. Колкото и внушителен да изглежда, светският показ няма стойност пред Бога. {7Т 143.3}

Макар че сме длъжни да се стремим към съвършенство във външните неща, трябва винаги да помним, че тази цел не трябва да става ръководеща. Тя трябва да бъде подчинена на по-възвишени цели. Бог цени невидимото и вечното повече от видимото и преходното. Последното е ценно, само доколкото изявява първото. И най-превъзходните художествени изделия не притежават красота, която да може да се сравни с красотата на характера, която е плодът на Светия Дух, действащ в душата. {7Т 143.4}

Когато Бог даде Своя Син на света, Той надари човешките същества с нетленни богатства, в сравнение с които ценените от хората богатства от началото на света са нищо. Христос дойде на земята и застана пред човешките деца с натрупаната от вечността любов, а това е богатство, което ние ще получим чрез връзката си с Него, за да го изявяваме и раздаваме. {7Т 143.5}

Нашите институции ще издигнат Божието дело точно според степента на святото посвещение на работниците – чрез разкриването на силата на Христовата благодат да преобразява живота. Ние трябва да се различаваме от света, защото Бог е поставил печата Си върху нас, защото Той проявява в нас Своя Собствен характер на любов. Нашият Изкупител ни покрива със Своята праведност. {7Т 144.1}

Когато избира мъже и жени за Своята служба, Бог не пита дали те притежават образование, красноречие или светско богатство. Той пита: “Ходят ли те с такова смирение, че да мога да ги уча на Моя път? Мога ли да вложа думите Си в устата им? Те ще бъдат ли Мои представители?” {7Т 144.2}

Бог може да използва всеки човек в зависимост от степента, в която Той може да вложи Своя Дух в храма на душата. Работата, която Той ще приеме, е работата, която отразява Неговия образ. Неговите последователи трябва да носят като свои акредитивни писма до света незаличимите качества на Неговите вечни принципи. {7Т 144.3}

Мисионерски представителства

Нашите издателства са определени от Бога центрове и чрез тях трябва да бъде извършено едно дело, чиято величина още не е осъзната. Има области на действие и влияние, които още остават почти незасегнати от тях и към които Бог призовава за тяхното сътрудничество. {7Т 144.4}

Божието намерение е делото на изграждане на нови центрове постоянно да напредва, когато вестта на истината навлиза в новите полета. По целия свят Неговия народ трябва да издига паметници на Неговата събота – знакът между Него и тях, че Той е Този, Който ги освещава. Трябва да се изграждат издателски къщи на различни места в страните, където се извършва мисионерска работа. За да носят добра репутация на делото, за да бъдат центрове на усилия и влияние, за да привличат вниманието на хората, да развиват талантите и способностите на вярващите, да обединяват новите църкви и да подпомагат усилията на работниците, като им дават средства за по-лесно общуване с църквите и по-бързо разпространяване на вестта – всички тези неща и много други съображения зоват към изграждането на издателски центрове в мисионерските полета. {7Т 144.5}

В това дело е привилегия, да, задължение, на нашите изградени институции да вземат участие. Тези институции бяха основани със саможертва. Те бяха изградени чрез себеотрицателните дарения на Божия народ и чрез самопожертвувателната работа на Неговите служители. Бог възнамерява те да изявяват същия дух на саможертва и да вършат същото дело за подпомагане изграждането на нови центрове в други полета. {7Т 145.1}

Един и същ закон важи както за институциите, така и за отделните хора: Те не трябва да стават егоцентрични. Когато една институция бъде изградена и набира сила и влияние, тя не трябва постоянно да се стреми да печели все по-големи средства за себе си. За всяка институция, както и за всеки отделен човек, важи истината, че получаваме, за да даваме. Бог ни дава, за да можем да даваме. Веднага щом една институция си е спечелила име, тя трябва да се стреми да помага на другите Божии сътрудници, които са в по-голяма нужда. {7Т 145.2}

Това е в съгласие с принципите както на закона, така и на евангелието – принципите, илюстрирани чрез живота на Христос. Най-голямото доказателство за искреността на изповядваното от нас спазване на Божия закон и нашата изповед на вярност към нашия Изкупител е себеотрицателната, самопожертвувателна любов към нашите съчовеци. {7Т 145.3}

Славата на евангелието се състои в това, че то е основано върху принципа на възстановяването на божествения образ в падналия човешки род чрез постоянна изява на благотворителност. Бог ще удостои с почит този принцип навсякъде, където бива показван наяве. {7Т 146.1}

Хората, които следват Христовия пример на себеотрицание в името на истината, правят голяма впечатление на света. Техният пример е убедителен и заразителен. Хората виждат, че сред изповядващите се за Божи народ съществува онази вяра, която действа чрез любов и пречиства душата от егоизма. В живота на онези, които се покоряват на Божиите заповеди, светските хора виждат убедителни доказателства, че Божият закон е един закон на любов към Бога и към човека. {7Т 146.2}

Божият закон винаги трябва да бъде знак на Неговото благоразположение - само когато този знак бива изявяван в работата на нашите институции, той ще печели доверието на хората и ще донася средства за напредъка на Неговото царство. Господ ще оттегли Своите благословения там, където в някой етап от делото се задоволяват егоистични интереси. Но Той ще даде на Своя народ по целия свят блага, ако те ги използват за облагородяването на човечеството. Опитността от апостолските дни ще се повтори и за нас, когато ние с цялото си сърце приемем Божият принцип на благотворителността – когато се съгласим във всичко да се покоряваме на ръководството на Светия Дух. {7Т 146.3}

Училища за обучение на работници

Нашите институции трябва да бъдат мисионерски представителства в най-възвишения смисъл, а истинската мисионерска работа винаги започва с хората най-близо до нас. Във всяка институция трябва да се извърши едно мисионерско дело. Всички от управителя до най-скромния работник трябва да усещат отговорността си за необърнатите хора в техните собствени редици. Те трябва да полагат ревностни усилия да ги доведат до Христос. Като резултат от такива усилия, мнозина ще бъдат спечелени и ще станат верни и истинни в служенето си на Бога. {7Т 146.4}

Когато нашите издателски къщи поемат бремето за мисионерските полета, те ще осъзнаят необходимостта от осигуряване на едно по-широко обхватно и по-цялостно обучение за работниците. Те ще разберат важността на своите съоръжения за тази работа и ще видят нуждата от квалифицирани работници, които не само да изградят делото в своите собствени райони, но и да оказват резултатна помощ на институциите в нови полета. {7Т 147.1}

Бог възнамерява нашите издателски къщи да бъдат сполучливи училища за обучение както в деловата сфера, така и в духовната област. Управителите и работниците трябва винаги да помнят, че Бог изисква съвършенство във всичко, свързано със служенето за Него. Нека всички, които идват в нашите институции, за да бъдат обучавани, да разберат това. Нека да бъде дадена възможност на всички да придобият възможно най-голямата работоспособност. Нека да се запознаят с различните страни на делото, за да може, ако бъдат призовани в други полета, да имат едно цялостно обучение и по този начин да бъдат компетентни да поемат различни отговорности. {7Т 147.2}

Новите хора трябва да бъдат така обучени, че след необходимото време, прекарано в дадената институция, да могат да тръгнат подготвени да се заемат интелигентно с различните страни на печатарската работа и да дадат тласък на Божията кауза чрез влагането на всички свои сили и чрез способността си да предават на други знанията, които са получили. {7Т 147.3}

В съзнанието на всички работници трябва да бъде запечатан факта, че те трябва не само да бъдат обучени в деловите неща, но и да станат способни да носят духовни отговорности. Нека всеки работник да помни важността на личната връзка с Христос – една лична опитност за Неговата спасителна сила. Нека работниците да бъдат обучавани подобно на младежите в пророческите училища. Нека умовете им да бъдат оформени от Бога чрез Неговите определени сътрудници. Всички трябва да получат обучение в познаване на Библията, трябва да бъдат основани и вкоренени в принципите на истината, за да могат да се придържат към Господния път, за да вършат правда и правосъдие. Нека да се положат всички усилия да се събуди и насърчава мисионерския дух. Нека в съзнанието на работниците да се запечата усещането за възвишената привилегия, която им е предложена в това заключително дело на спасението - да бъдат използвани от Бога като Негова помагача ръка. Нека всеки да бъде учен да работи за другите чрез практически действия за душите, които са точно там, където е той. Нека всички да се учат да очакват от Божието слово наставления във всяка област на мисионерската работа. Тогава, когато Господното слово им е предадено, то ще внуши в умовете им предложения за работа в полето по такъв начин, че да донесат на Бога най-добрите добиви от всички части на Неговото лозе. {7Т 147.4}

Изпълнение на Божието намерение

Христос желае така да укрепи Своя народ чрез пълнотата на Своята сила, че чрез тях целия свят да бъде обкръжен от атмосфера на благодат. Когато Неговият народ се предаде на Бога с цялото си сърце, тази цел ще бъде осъществена. Господното слово към хората, свързани с Неговите институции, е: “Очистете се, вие, които носите съдовете Господни”. (Исаия 52:11) Нека във всички наши институции кариеризмът да отстъпи пред самопожертвувателната любов и работата за душите, които са близо и далеч. Тогава святото масло ще бъде изпразнено от двете маслинени клонки в златните цеви, а самите

те ще се излеят в съдовете, приготвени да го приемат. Тогава животът на Христовите работници наистина ще бъде изява на истините от Неговото слово. {7Т 148.1}

Любовта и страхът Божи, усещането на Неговата доброта и Неговата святост ще се разпространяват във всяка институция. Една атмосфера на любов и мир ще проникне във всеки отдел. Всяка изговорена дума, всяко извършено действие ще имат влияние, което е в съгласие с небесното влияние. Христос ще живее в хората и хората ще живеят в Христос. В цялото дело ще се извява не характера на ограничени човек, но характера на безкрайния Бог. Божественото влияние, предавано чрез свети ангели, ще влияе върху умовете, които се срещат с работниците. От тези работници ще се разнася едно благоухаещо влияние. {7Т 148.2}

Когато бъдат призвани да навлязат в нови полета, така обучените работници ще отидат като представители на Спасителя, подготвени да бъдат полезни в служенето за Него, способни чрез поучения и пример да предават на другите познанието на истината за нашето време. Красивото здание на характера, построено чрез божествената сила, ще получава светлина и слава от небето и ще стои пред света като свидетел, който насочва към трона на живия Бог. {7Т 149.1}

Тогава работникът ще напредва убедително и с удвоена сила. На работниците във всяка област ще бъде дадена нова работоспособност. Изданията, изпратени като Божии вестители, ще носят печата на Вечния. Лъчи светлина от светилището горе ще придружават скъпоценните истини, които те носят. Както никога преди те ще имат сила да събуждат в душите убеждение за греха, да създават глад и жажда за истината, да създават силна загриженост за нещата, които никога няма да преминат. Хората ще научат за примирителната жертва за греха и за вечната правда, която Месията е донесъл чрез Своята жертва. Мнозина ще бъдат подтикнати да споделят славната свобода на Божиите синове и ще застанат с Божия народ да приветстват скорошното идване на нашия Господ и Спасител в сила и слава. {7Т 149.2}

Нашата църковна литература

Силата и успехът на нашето дело зависят главно от вида на изданията, които излизат от нашите печатници. Затова трябва особено да се внимава в избора и подготовката на материалите, които ще стигнат до света. Необходима е голяма предпазливост и прозорливост. Нашата енергия трябва да бъде насочена към издаването на литература с най-чисто качество и най-възвишен характер. Нашите периодични издания трябва да излизат от печат натоварени с истина, която има жизненоважно духовно значение за хората. {7Т 150.1}

Бог е поставил в ръцете ни едно знаме, на което е написано: “Тук е търпението на светиите; тук са онези, които пазят Божиите заповеди и имат вярата на Исус”. (Откровение 14:12) Това е отличителна, отчетлива вест, която не трябва да звучи ни най-малко неопределено. Тя трябва да отклонява хората от пробитите резервоари, в които няма никаква вода и да ги насочват към неизчерпаемия Извор на живата вода. {7Т 150.2}

Целта на нашите издания

Нашите издания имат да извършат едно велико свято дело в ясното, просто и истинно изясняване на духовната основа на нашата вяра. Хората навсякъде вземат страна - всички се нареждат или под знамето на истината и праведността, или под знамето на отстъпилите сили, които се борят за върховенство. Сега Божията вест към света трябва да бъде предадена така забележително и убедително, че хората да бъдат доведени лице в лице, ум в ум, сърце в сърце със истината. Те трябва да бъдат подтикнати да видят нейното превъзходство над многочислените заблуди, които настъпателно си пробиват път, за да могат, ако е възможно, да заместят Божието слово в това тържествено време. {7Т 150.3}

Голямата цел на нашите издания е да се възвиси Бог, да се привлече вниманието на хората към живите истини от Неговото слово. Бог ни призовава да издигаме не нашето собствено знаме, нито знамето на този свят, но Неговото знаме на истина. {7Т 151.1}

Неговата подпомагача ръка може да бъде с нас, само когато правим това. Помислете за отношенията на Бога с Неговия народ в миналото. Забележете как Той ги възвеличаваше пред враговете им, докато носеха Неговото знаме. Но когато самодоволно се отклоняваха от предаността си, когато издигаха сила и принципи, които бяха противни на Него, те бяха оставяни да си докарват бедствия и поражения. {7Т 151.2}

Помислете за опитността на Даниил. Когато беше извикан да застане пред цар Навуходоносор, Даниил не се поколеба да признае източника на своята мъдрост. Дали това предано признаване на Бога намали влиянието на Даниил в царския двор? Ни най-малко. То беше тайната на неговата сила. То му осигури благоразположението на Вавилонския управник. В името на Бога Даниил разкри на царя изпратената от небето вест на наставление, предупреждение и укор и тя не го отврати. Нека днешните Божии работници четат твърдото, смело свидетелство на Даниил и следват неговия пример. {7Т 151.3}

Никога човек не проявява по-голямо безумие, отколкото когато се опитва да си осигури приемане и признание от света чрез жертване в каквато и да е степен на предаността и почитта, дължимата на Бога. Когато поставим себе си в обстоятелства, където Бог не може да сътрудничи с нас, нашата сила ще се окаже слабост. Всяко нещо, което се извършва за възстановяване на Божия образ в човека, се извършва защото Бог е успехът на работника. Единствено Неговата сила може да възстанови тялото, да изпълни ума с енергия или да обнови душата. В нашето издателско дело, както във всяка друга област на работа или християнски живот, ще бъде изявена истината на Христовите думи: “Без Мене не можете да направите нищо”. (Йоан 15:5) {7Т 151.4}

Бог е дал на хората безсмъртни принципи, пред които един ден ще се поклони всяка човешка сила. Той ни призовава да дадем на света една изява на тези принципи чрез поучения и пример. За хората, които Го почитат чрез предано придържане към Неговото слово, резултатът ще бъде славен. Устояването на принципите, които ще живеят през вечните векове, има голямо значение. {7Т 152.1}

Работниците се нуждаят от лична опитност

Редакторите на нашите периодични издания, учителите в нашите училища, президентите на нашите конференции имат нужда да пият от чистия поток на реката с живата вода. Всички трябва да разберат по-пълно думите, изговорени от нашия Господ към самарянката: “Ако беше знаела Божия дар

и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода!... А който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот”. (Йоан 4:10-14) {7Т 152.2}

Господното дело трябва да бъде разграничавано от обикновените житейски дела. Той казва: “И пак ще сложа ръката Си върху теб и ще очистя шлага ти като с луга, и ще отделия от теб всеки примес; и ще възстановя съдиите ти, както по-рано, и съветниците ти, както отначало; след което ще се наречеш Град на правда, Верен град; Сион ще се изкупи чрез правосъдие и тези, които се върнат в него, чрез правда”. (Исаия 1:25-27) Тези думи са пълни със значение. Те съдържат урок за всички, които заемат учителски места. {7Т 152.3}

Думите на Моисей съдържат дълбоко значение. “А Аароновите синове, Надав и Авиуд, взеха кадилниците си и като сложиха в тях огън и тамян, принесоха чужд огън и тамян, принесоха чужд огън пред Господа – нещо, което Той им беше забранил. Затова огън излезе от присъствието на Господа и ги изпепели; и умряха пред Господа. Тогава Моисей каза на Аарон: Това е, което каза Господ: Аз ще се изява като свят в онези, които се приближават към Мен, и ще се прославя пред целия народ.” (Левит 10:1-3) Това съдържа урок за всички, които се занимават с материалите, излизащи от нашите издателски институции. Святите неща не трябва да се смесват с обикновените. Книгите, които се разпространяват така нашироко, трябва да съдържат по-скъпоценни наставления, отколкото се появяват в обикновените издания днес. “Какво общо има плявата с житото?” (Еремия 23:28) Ние имаме нужда от чисто жито, напълно пресято. {7Т 153.1}

“Защото така ми говори Господ със силна ръка и ме научи да не ходя по пътя на този народ, като каза: Не наричайте съюз всичко, което този народ нарича съюз, и не се бойте от това, от което те се боят, нито се плашете. Господа на Силите – Него осветете, от Него се страхувайте и от Него треперете... Завържи увещанието, запечатай поуката между учениците Ми... При закона и при свидетелството! Ако не говорят според това слово, наистина няма зазоряване за тях.” (Исаия 8:11-20) {7Т 153.2}

Насочвам вниманието на всички работници към шестата глава от Исаия. Четете опитността на Божия пророк, когато вижда “Господа, седнал на висок и издигнат престол и полите Му изпълваха храма... Тогава казах: Горко ми, защото загинах; тъй като съм човек с нечисти устни и живея между хора с нечисти устни, понеже очите ми видяха Царя, Господа на Силите. Тогава при мен долетя един от серафимите, като държеше в ръката си разпален въглен, който беше взел с щипци от олтара. И като го допря до устата ми, каза: Ето, това се допря до устните ти; и беззаконието ти бе отнето и грехът ти бе умилолюбивен. Тогава чух гласа на Господа, Който казваше: Кого да изпратя? И кой ще отиде заради Нас? Тогава казах: Ето ме, изпрати мен”. (Исаия 6:1-8) {7Т 153.3}

Това е опитността, от която имат нужда хората, работещи във всички наши институции. Има опасност те да не поддържат една жива връзка с Бога и да не бъдат осветени от истината. По този начин те губят усещането за силата на истината, губят способността си да различават святото от обикновеното. {7Т 154.1}

Братя мои на отговорни постове, нека Господ не само да помаже очите ви, за да виждат, но и да излее в сърцата ви святото масло, което тече от двата маслинени клона през златните цеви в златната чаша, която подхранва светилниците на светилището. Дано Той “ви даде дух на мъдрост и откровение,

за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете каква е надеждата, към която ви призовава... и колко превъзходно велика е силата Му към нас, вярващите”. (Ефесяни 1:17-19) {7Т 154.2}

Като верни домоуправители, давайте навреме храна на Божието семейство. Представяйте истината на хората. Работете така, сякаш ви гледа цялата небесна вселена. Нямаме никакво време за губене – нито един миг. Скоро ще трябва да се сблъскаме с важни въпроси и трябва да бъдем скрити в пукнатината на канарата, за да можем да видим Исус и да бъдем съживени от Неговия Свят Дух. {7Т 154.3}

Материали за публикуване

Нека нашите периодични издания да бъдат посветени на публикуването на живи, сериозни материали. Нека всяка статия да бъде изпълнена с практични, възвишени, облагородяващи мисли, които ще дадат на читателя помощ, светлина и сила. Семейната религия и святостта на семейството трябва да бъдат почитани сега, както никога преди. Ако някога един народ е трябвало да ходи пред Бога като Енох, адвентистите от седмия ден трябва да направят това сега, като показват искреността си чрез непокаварени думи, чисти думи, думи изпълнени със съчувствие, любезност и любов. {7Т 155.1}

Има моменти, когато са необходими думи на укор и порицание. Хората, които излизат от правия път, трябва да бъдат подтикнати да видят опасността, в която са. Трябва да се предаде една вест, която да ги събуди от летаргията, сковаваща сетивата им. Трябва да настъпи морално обновление, иначе душите ще погинат в греховете си. Нека вестта на истината да прореже пътя си до сърцата като наточен двуостър меч. Отправляйте призови, които ще стреснат безгрижните и ще върнат безразсъдните, блуждаещи умове обратно към Бога. {7Т 155.2}

Трябва да се привлече вниманието на хората. Нашата вест е ухание от живот към живот или от смърт към смърт. Съдбите на душите са поставени на карта. Множество хора са в долината на решението. Трябва да се чуе глас, който вика: “Ако Йехова е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него”. (3 Царе 18:21) {7Т 155.3}

Същевременно при никакви обстоятелства не трябва да си позволяваме нищо, което има привкус на суров, изобличителен дух. Нека нашите периодични издания да не съдържат никакви остри словесни атаки, никакви унищожителни критики или язвителен сарказъм. Сатана почти е успял да изхвърли от света Божията истина и е доволен, когато нейните привидни защитници показват, че не са под влиянието на истината, което смекчава и осветчава душата. {7Т 155.4}

Нека пишещите за нашите периодични издания се занимават възможно най-малко с възраженията или доводите на противниците. В цялото наше дело трябва да посрещаме заблудата с истината. Поставете истината срещу всички лични намеци, забележки или обиди. Работете само с небесната валута. Използвайте само това, което носи Божия образ и адрес. Наблягайте на истината – нова и убедителна, за да разклатите основите на заблудата и да я премахнете. {7Т 156.1}

Бог желае винаги да бъдем спокойни и въздържани. Каквото и поведение да имат другите, ние трябва да представяме Христос, като вършим това, което Той би извършил в подобни обстоятелства. Силата на нашия Спасител не се състоеше в подбора на неоспорими и остри думи. Единствено Неговата

любезност, Неговият самопожертвувателен, смирен дух Го направиха покорител на сърцата. Тайната на нашия успех лежи в проявяването на същия дух. {7Т 156.2}

Единство

Онези, които говорят на хората чрез нашите периодични издания, трябва да запазват единството помежду си. В нашите издания не трябва да се намира нищо, което говори за несъгласие. Сатана винаги се опитва да създаде разногласия, защото той добре знае, че по този начин може най-успешно да противодейства на Божието дело. Не трябва да отваряме място за неговите хитрини. Молитвата на Христос за Неговите ученици беше: “Да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Теб, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил”. (Йоан 17:21) Всички истински работници за Бога ще действат в съгласие с тази молитва. В усилията си за напредъка на делото всички ще проявяват това единство на мненията и действията, което разкрива, че те са Божии свидетели и че се обичат един друг. За един свят, който е разкъсан от разединение и съперничество, тяхната любов и единство ще свидетелстват за връзката им с небето. Това е убедителното доказателство за божествения характер на тяхната мисия. {7Т 156.3}

Новини за опитности

Редакторите на нашите вестници имат нужда от сътрудничеството на нашите работници в полето и на нашите хора отблизо и далеч. В нашите вестници трябва да се намират съобщения от работниците от всички части на света – статии, които предават живи опитности. Ние нямаме нужда от измислици. Но в ежедневието има истински опитности, които ако бъдат разказани в кратки статии и на прост език, ще бъдат по-увлекателни от измислиците, докато в същото време ще бъдат и едно безценно помощно средство за християнската опитност и за практическата мисионерска работа. Ние имаме нужда от истината, убедителната истина, и от посветени мъже, жени и младежи. {7Т 157.1}

Вие, които обичате Бога, чиито умове са изпълнени със скъпоценните новини за опитности и с живата действителност на вечния живот, поддържайте пламъка на любовта и светлината в сърцата на Божия народ. Помагайте им да се справят с житейските проблеми. {7Т 157.2}

Статиите, които стигат до хиляди читатели, трябва да показват чистотата, възвишеността и осветеността на тялото, душата и духа от страна на авторите. Писателската дейност трябва да се използва под влиянието на Светия Дух като средство за посяването на семето за вечния живот. Нека мястото в нашите вестници бъде заето от материали с истинска стойност. Занимавайте умовете си с теми, достойни за вечните интереси. Бог ни призовава да говорим с Него на планината и когато чрез вяра видим Този, който е невидим, нашите думи наистина ще бъдат ухание от живот за живот. {7Т 157.3}

Вестта за нашето време

Нека всички да поучават, да пишат и да публикуват повече неща, свързани със събитията, които сега трябва да се изпълнят и които засягат вечното добруване на душите. Давайте храна на време на стари и млади, на светии и грешници. Нека всичко, което може да бъде казано, за да събуди църквата от дрямката ѝ, да бъде изнесено без бавене. Нека не се губи време в размишления за онези неща, които не са решаващи и нямат никаква връзка с настоящите нужди на хората. Четете първите три стиха от Откровение и разберете какво дело се изисква от хората, които твърдят, че вярват в Божието слово. {7Т 157.4}

“Откровението от Исус Христос, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати и го яви чрез ангела Си на своя слуга Йоан, който възвести Божието слово и свидетелството за Исус Христос, и всичко, което е видял. Блажен, който прочита, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо.” (Откровение 1:1-3) {7Т 158.1}

Издаването на книги

Нека да се отделя повече време на издаването и разпространяването на книги, съдържащи настоящата истина. Насочвайте вниманието към книги, засягащи вярата на практика и благочестието, а също и такива, които разглеждат пророческото слово. Хората трябва да бъдат научени да четат сигурното слово на пророчествата в светлината на живите писания. Те трябва да знаят, че знаменията на времето се изпълняват. {7Т 158.2}

Единствено Бог може да даде успех както на подготвянето, така и на разпространяването на нашите издания. Ако ние с вяра отстояваме Неговите принципи, Той ще ни сътрудничи в даването на книгите в ръцете на хората, които ще извлекат полза от тях. Трябва да се молим за Светия Дух, да Му се доверяваме, да вярваме в Него. Смирената, ревностна молитва ще направи повече за увеличаване разпространението на нашите книги, отколкото всички скъпи декорации в света. {7Т 158.3}

Бог разполага с големи и грандиозни средства, с които човек може да се сдобие, а действието на божествените посредници ще се развие по съвсем прост начин. Божественият Учител казва: “Единствено Моят Дух е способен да поучава и да убеждава за грях. Външните неща създават само временно впечатление в ума. Аз ще направя истината да въздейства върху съвестта, а хората ще бъдат Мои свидетели по целия свят, предявяващи моите претенции върху времето, парите и ума на човека. Всички тези неща Аз купих на Голготския кръст. Използвайте дадените от Мене таланти, за да разгласявате истината в цялата ѝ простота. Нека евангелието да бъде изпратено да всички части на света и да подтикна обременените души да зададат въпроса: `Какво трябва да направя, за да се спася?’” {7Т 159.1}

Цените

Нашите периодични издания са били предложени за изпробване в рамките на ограничено време на много ниска цена, но това не е успяло да постигне определената цел – да се осигурят много постоянни абонати. Тези усилия се правят с цената на значителни разходи, често на загуба, и с най-добри мотиви.

Но ако не беше направено никакво намаление на цената, щеше да бъде спечелен голям брой постоянни абонати. {7Т 159.2}

Направени са планове да се намалят цените на нашите книги без да се направи съответна промяна в цената на производството им. Това е грешка. Делото трябва да бъде рентабилно. Нека да не се намаляват цените на книгите чрез специални оферти, което може да се нарече примамка или подкуп. Бог не одобрява тези методи. {7Т 159.3}

Има търсене на евтини книги и това търсене трябва да бъде задоволено. Но правилният подход е да се намали цената на производството. {7Т 159.4}

В новите полета, сред необразованите или частично цивилизовани народи има голяма нужда от малки книги, които да представят истината с прости думи и да бъдат богато илюстрирани. Тези книги трябва да се продават на ниски цени и, разбира се, илюстрациите трябва да бъдат евтини. {7Т 160.1}

Преводите

Трябва да се направят далеч по-големи усилия, за да се разшири разпространението на нашата литература във всички части на света. Предупреждението трябва да се занесе до всички страни и до всички народи. Нашите книги трябва да бъдат преведени и издадени на много различни езици. Ние трябва да размножим изданията, засягащи нашата вяра, на английски, немски, френски, норвежки, шведски, испански, италиански, португалски и на много други езици. И хората от всички националности трябва да бъдат просветени и обучени, за да могат и те също да се включат в делото. {7Т 160.2}

Нека нашите издателски къщи да направят всичко, което им е възможно, за да разпространят в света небесната светлина. По всички възможни начини привличайте вниманието на хората от всеки народ и език към онези неща, които ще насочат умовете им към Книгата на книгите. {7Т 160.3}

Изключително внимателно трябва да бъдат избирани членовете на съветите за книгите. Хората, които трябва да преценяват книгите, предложени за издаване, трябва да бъдат малко и добре подбрани. Само такива, които имат опит в познанието за авторството, са подготвени да действат като такива. Трябва да се избират само хора, чиито сърца са под влиянието на Божия Дух. Те трябва да бъдат хора на молитвата, хора, които не възвишават себе си, но които обичат Бога и се боят от Него, и уважават своите братя. Само такива, които като не се доверяват на себе си, биват водени от Божествената мъдрост, са подходящи да заемат този важен пост. {7Т 160.4}

Търговското дело

Господ заповяда да бъдат изградени издателски къщи за оповестяване на настоящата истина и за осъществяване на различните страни на работата, която това дело включва. Същевременно те трябва да държат връзка със света, за да може истината на бъде като светлина от светилник, която да осветява всички, които са в дома. Според Божието провидение Даниил и неговите приятели бяха свързани с великите хора от Вавилон, за да могат тези хора да се запознаят с религията на евреите и да научат, че Бог управлява всички царства. Във Вавилон Даниил беше поставен на много труден пост, но макар че

предано изпълняваше задълженията си като държавник, той твърдо отказваше да се включи в каквото и да е дело, което би било срещу Бога. Този начин на действие предизвика спорове и по този начин Господ привлече вниманието на царя на Вавилон към вратата на Даниил. Бог имаше светлина за Навуходоносор и чрез Даниил на царя бяха представени предсказания, засягащи Вавилон и други царства. Чрез тълкуванието на съня на Навуходоносор Йехова беше възвисен като по-могъщ от земните владетели. Така чрез верността на Даниил Бог беше почетен. Господ желае нашите издателски къщи да свидетелстват за Него по подобен начин. {7Т 161.1}

Възможности в търговското дело

Едно от средствата, чрез които тези институции са доведени до контакт със света, е търговското дело. По този начин се отваря една врата за предаване на светлината на истината. {7Т 161.2}

Работниците може да смятат, че вършат само светски бизнес, когато се заемат със самата работа, която ще предизвика въпроси по отношение на вратата и принципите, на които те държат. Ако те имат правилен дух, те ще могат да изричат думи навреме. Ако светлината от небесната истина и любов е в тях, те няма да могат да я съдържат. Самият начин, по който ръководят бизнеса, ще показва действието на божествените принципи. За нашите работници – занаятчиите, както и за древните такива, може да се каже: “Аз го изпълних с Божия Дух, с мъдрост, със способност, със знание и с всякакво изкуство”. (Изход 31:3) {7Т 161.3}

Да не стои на първо място

В никакъв случай издателствата не трябва да бъдат посветени предимно да търговска работа. Когато на тази работа се даде първото място, свързаните с издателските къщи хора изгубват от погледа си целта, за която са били изградени и работата им се влошава. {7Т 162.1}

Има опасност ръководителите, чиито духовни възприятия са изопачени, да сключват договори за печатането на съмнителни материали само заради печалбата. Като следствие от заемането с такава работа се губи от погледа целта, за която са били изградени издателствата, и институциите се считат до голяма степен за подобни на всяко друго търговско начинание. По този начин Бог бива опозорен. {7Т 162.2}

В някои от нашите издателски къщи търговското дело изисква постоянно увеличаване на скъпите машини и другите устройства. Така изискваните разходи са тежък дан върху средствата на институцията и при голямото количество работа се изисква не само увеличаване на машините, но и по-голям брой работници, отколкото биха могли да бъдат добре обучени. {7Т 162.3}

Твърди се, че търговското дело е финансово изгодно за кантората. Но Един с власт е направил точно преценка на стойността на тази работа в нашите водещи издателски къщи. Той представи истинската равностметка, като показа, че загубата надвишава печалбата. Той показа, че тази работа постоянно принуждава работниците да бързат. В атмосферата на припряност, суматоха и материализъм истинската набожност и посвещение угасват. {7Т 162.4}

Не е необходимо търговската работа да бъде изцяло отхвърлена от издателските къщи, защото това би затворило врата за лъчите светлина, които трябва да бъдат дадени на света. А връзката с външни екипи може да не бъде пагубна за работниците, както работата на Даниил като държавник не го накара да отстъпи от вярата и принципите си. Но всеки път, когато работата с външни хора влияе върху духовността на институцията, нека тя да бъде отхвърляна. Изграждайте такова дело, което представя истината. Нека това винаги да стои на първо място, а търговската работа на второ. Нашата мисия е да предадем на света вестта на предупреждение и милост. {7Т 163.1}

Цените

В усилията да се осигури подкрепа отвън, за да се облекчат издателските къщи от финансови затруднения, цените са били снижени до такава степен, че работата не носи никаква печалба. Хората, които ласкаят себе си, че има печалба, не са водили точна сметка за всеки разход. Не намалявайте цените, за да си осигурите някоя поръчка. Поемайте само такава работа, която ще донесе задоволителна печалба. {7Т 163.2}

Едновременно с това в нашето дело не трябва да има нито сянка от егоизъм или измама. Нека никой да не се възползва от чуждото невежество или нужда, като поставя извънредно високи цени за извършена работа или продадени стоки. Ще има силно изкушение да се отклоним от пътеката на правдата. Ще има неизброими аргументи в защита на подчиняването на обичайната практика и възприемането на процедури, които всъщност са нечестни. Някои настояват, че в отношенията с мошеници човек трябва да се подчини на установената практика; че ако държи на непоколебимата честност, той няма да може да напредва в бизнеса и да си осигури препитание. Къде е вярата ни в Бога? Той ни има като Свои синове и дъщери при условие, че ние излизаме от света и се отделяме, и не се докосваме до нечисто нещо. Към Неговите институции, както и към отделните християни, са отправени думите “Първо търсете Божието царство и Неговата правда”, а Неговото обещание, че всичко, от което се нуждаем за този живот ще ни се прибави, е сигурно. Нека върху съвестта като с желязна писалка върху камък, бъде написано, че истинският успех, както за този живот, така и за бъдещия, може да бъде осигурен само чрез предано придържане към вечните принципи на правдата. {7Т 163.3}

Покваряваща литература

Когато нашите издателски къщи извършват голяма количество търговска работа, има силна опасност да бъде внесен нежелателен вид литература. При един случай, когато вниманието ми беше насочено към тези въпроси, моят Водач попита човек, заемащ отговорен пост в едно издателство: “Колко ти плащат за тази работа?” Цифрите бяха поставени пред Него. Той каза: “Това е твърде малка сума. Ако вършиш работата по този начин, ще се сблъскаш със загуба. Но дори ако получаваш по-голяма сума, този вид литература може да бъде издавана само с голяма загуба. Влиянието върху работниците е покваряващо. Всички вести, които Бог ще им изпраца и които представят святостта на работата, биват обезсилвани от твоето съгласие за печатане на такива материали”. {7Т 164.1}

Светът е залян от книги, които би било по-добре да бъдат изгорени, отколкото разпространявани. Книги за войната с индианците и други подобни на тези, публикувани и разпространявани като план за печелене на пари, е по-добре никога да не бъдат четени. В такива книги има сатанинско обаяние. Отвратителните разкази за престъпления и жестокости имат омайна сила над много младежи, като възбуждат в тях желание да се прославят с най-порочни дела. Има много по-строго исторически книги, чието влияние не е много по-добро. Зверствата, жестокостите, разпуснатите нрави, описани в тези писания, са действали в много умове като квас, насочващ към извършването на подобни действия. Книгите, които очертават сатанинските действия на хората, правят злите дела обществено достояние. Ужасните подробности на престъпленията и злочестините не трябва да бъдат отново преживявани мислено и никой, който вярва в истината за това време, не трябва да играе роля в увековечаването на спомена за тях. {7Т 164.2}

Любовните истории и повърхностните, вълнуващи разкази съставляват един друг тип книги, който е проклятие за всеки читател. Авторът може да вложи добра поука и през цялото си произведение да вплете религиозни гледища, но в повечето случаи Сатана е само облечен в ангелски дрехи, за да може по-успешно да мами и съблазнява. Умът бива засегнат до голяма степен от това, с което се храни. Читателите на повърхностни, увлекателни разкази, стават неподготвени за задълженията, които лежат пред тях. Те живеят един нереален живот и нямат желание да изследват Писанията, да се хранят с небесната манна. Умът отслабва и губи силата си да размишлява върху големите въпроси за дълга и съдбата. {7Т 165.1}

Беше ми казано, че младежите са изложени на най-голямата опасност чрез неподходящи четива. Сатана постоянно подвежда както младите, така и хората на зряла възраст, да бъдат омаяни от безполезни истории. Ако можеше голяма част от издаваните книги да бъде изгорена, щеше да се спре една напасть, която извършва ужасно дело за отслабването на ума и покваряването на сърцето. Никой не е така вкоренен в правилните принципи, че да бъде необезпокояван от изкушенията. Всички тези долнокачествени четива трябва да бъдат решително изоставени. {7Т 165.2}

Нямаме разрешение от Бога да се заемаме както с отпечатването, така и с продажбата на такива издания, защото те са средства за погубването на много души. Зная за какво пиша, защото този въпрос беше разкрит пред мен. Нека хората, които вярват във вестта за нашето време, да не се заемат с такава работа с мисълта да спечелят пари. Господ ще нанесе мор върху така спечелените средства. Той ще разпилее повече, отколкото е събрано. {7Т 166.1}

Има още един вид литература, по-оскверняваща и от проказата, по-смъртоносна и от египетските язви, от която нашите издателски къщи трябва неуморно да се пазят. При приемането на търговска работа, нека те да внимават, да не би материалите, представящи самата същност на Сатана, да бъдат допуснати в нашите институции. Нека в нашите издателски къщи да няма място за произведенията, разкриващи унищожителните за душата теории за хипнозата, спиритуализма, католицизма или други тайни на беззаконието. {7Т 166.2}

Нека служителите да не се занимават с нищо, което ще посее и едно семе на съмнение по отношение на авторитета или чистота на Писанията. При никакви обстоятелства пред младежите да не се представят атеистични гледища, защото умовете им така жадно поглъщат всичко ново. И при

възможно най-високите приходи, които могат да бъдат получени, такова произведение би могло да се издаде само с цената на неизмерими загуби. {7Т 166.3}

Ако позволим материали от този тип да минават през нашите институции, това означава да поставим в ръцете на служителите и да представим на света плода от забраненото дърво на познанието. Това означава да поканим Сатана да влезе с неговата омайваща наука, за да внушава своите принципи в самите институции, които са изградени за напредъка на свещеното Божие дело. Издаването на материали от такъв вид ще представлява зареждане оръжията на враговете и поставянето им в техните ръце, за да бъдат използвани срещу истината. {7Т 166.4}

Мислите ли, че Исус ще застане в издателството, за да действа чрез човешките умове със Своите служещи ангели? Мислите ли, че Той ще направи истината, излизаша от печатарските преси, да бъде сила за предупреждението на света, ако точно в самото издателство се позволява на Сатана да покварява умовете на работниците? Може ли Божието благословение да съпътства изданията, излизаци от печатарските преси, когато чрез същите преси биват печатани сатанински ереси и заблуди? “Изворът пуска ли от същия отвор сладка и горчива вода?” (Яков 3:11) {7Т 167.1}

Управителите на нашите институции трябва да разберат, че с приемането на поста, те стават отговорни за духовната храна, давана на работниците, докато са в тази институция. Те са отговорни за вида на материалите, които излизат от нашите печатници. От тях ще се иска сметка за упражняваното влияние чрез внасянето на материали, които биха осквернили тази институция, биха повлияли разлагачо върху работниците и биха заблудили света. {7Т 167.2}

Ако такива материали намерят място в нашите издателства, ще се окаже, че не е лесно да се отхвърли неуловимата сила на сатанинските гледища. Ако на изкуителя се позволи да посее своите зли семена, те ще покълнат и ще дадат плод. Ще има реколта, която той да събира точно в институциите, изградени чрез средствата на Божия народ за напредъка на Божието дело. Това ще доведе до изпращането в света на група от обучени неверници, вместо християнски работници. {7Т 167.3}

За тези неща отговорност носят не само управителите, но и служителите. Имам една вест към работниците във всяка издателска къща, изградена сред нас: Тъй като вие обичате Бога и се боите от Него, отказвайте да имате каквото и да е общо с познанието, за което Бог предупреди Адам. Нека словослагателите отказват да подреждат и едно изречение от такива материали. Нека коректорите отказват да четат, печатарите да печатат и книгоvezците да подвързват. Ако поискат от вас да се занимавате с такива материали, изискайте събрание на работниците в издателството, за да може да стане ясно какво означават такива неща. Отговарящите за тази институция може да настояват, че вие не сте отговорни, че управителите се занимават с тези неща. Но вие сте отговорни – отговорни за използването на вашите очи, ръце, умове. Те са ви поверени от Бога, за да бъдат използвани за Него, а не в служба на Сатана. {7Т 167.4}

Когато в нашите издателски къщи се печатат материали, съдържащи заблуди, които противодействат на Божието дело, Бог държи отговорни не само хората, които позволяват на Сатана за залага капани за душите, но и онези, които по някакъв начин сътрудничат в делото на изкуителя. {7Т 168.1}

Братя мои на отговорни постове, внимавайте да не впрегнете вашите работници в каруцата на суеверието и ереста. Нека институциите, определени от Бога да излъчват животодаваща истина, да не бъдат превръщани в средства за разпространяване на унищожаваша душата заблуда. {7Т 168.2}

Нека нашите издателски къщи, от най-малките до най-големите, отказват да печатат такъв вид пагубни материали. Нека да се разбере от всички, с които трябва да работим, че литературата, съдържаща сатанинската наука е изключена от всички наши институции. {7Т 168.3}

Ние се свързваме със света, не за да бъдем повлияни от светските заблуди, но за да можем като Божии сътрудници да повлияем на света с Неговата истина. {7Т 168.4}

Издателските къщи в мисионерските полета

Има много работа за извършване в посока на изграждане на центрове за нашето дело в новите полета. Трябва да се изградят мисионерски печатници на много места. С нашите мисионерски училища трябва да бъдат свързани средства за печатане и за обучаване на работниците в тази насока. Там, където се обучават хора от различни националности, които говорят различни езици, всеки от тях трябва да се научи да печата на своя собствен език, а също и да превежда на този език от английски. А докато учи английски, той трябва да преподава своя език на такива английски говорещи студенти, на които може да се налага да го научат. По този начин някои от чуждестранните студенти може да покрият разходите за обучението си, а работниците могат да бъдат подготвени да оказват ценна помощ в мисионерските начинания. {7Т 169.1}

В много случаи издателското дело трябва да започне в малък мащаб. То ще трябва да се бори с много трудности и да бъде придвижвано напред с малко средства. Но никой не трябва да се обезсърчава поради това. Светският начин е работата да се започва с великолеписие, показност и самохвалство, но всичко ще се провали. Божият начин е да направи малките неща начало на тържеството на истината и праведността. По тази причина никой не трябва да бъде въодушевен от едно благоприятно начало или разочарован от видимата слабост. За Своя народ Бог е богатствата, пълнотата и силата, когато те гледат към невидимите неща. Следването на Неговите напътствия означава избиране пътя на сигурността и истинския успех. “И тази победа, която е победила света, е нашата вяра.” (1 Йоаново 5:4) {7Т 169.2}

Божият дело не се изгражда с човешка сила, нито човешката сила може да го унищожи. На хората, които продължават Неговото дело пред лицето на трудности и съпротива, Бог ще дава постоянни напътствия и ще ги пази със святите Си ангели. Неговото дело на земята никога няма да престане. Изграждането на Неговия духовен храм ще бъде продължено напред, докато той бъде завършен и крайъгълният камък ще бъде донесен с възгласите: “Благодат, благодат да бъде върху него”. {7Т 170.1}

Християнинът трябва да бъде полезен за другите. По този начин ще бъде полезен и на себе си. “Който пои, сам ще бъде напоен.” (Притчи 11:25) Това е един от законите на небесното управление, закон, чрез който Бог определя да бъдат съхранявани потоците на добрите дела, така както водите на голямата бездна в постоянното си обръщение непрекъснато се връщат към своя източник. Силата на християнските мисии се състои в изпълнението на този закон. {7Т 170.2}

Казано ми беше, че навсякъде, където са били осигурени средства за изграждането и напредъка на делото чрез себеотрицание и настоятелни усилия и Господ е дал успех на делото, хората на това място трябва да дават от своите средства, за да помагат на Неговите служители, които са били изпратени в нови полета. Навсякъде, където делото е било изградено на добра основа, вярващите трябва да се чувстват отговорни да помагат на нуждаещите се, като прехвърлят дори с цената на голяма жертва част от или всичките средства, които в предишните години са били вложени в интерес на делото в техния район. Това е Господното намерение за разрастването на делото. Това е законът за възстановяването в неговата правилна насока. {7Т 170.3}

Връзката между издателските къщи

Чрез образа на лозата и клоните се илюстрира връзката на Христос с Неговите последователи и връзката на последователите Му един с друг. Всички клони са свързани един с друг, но всеки от тях притежава индивидуалност, която не се прелива в индивидуалността на друг. Всички имат обща връзка с лозата и зависят от нея за своя живот, израстване и плодовитост. Те не могат да се подхранват един друг. Всеки сам по себе си трябва да бъде съсредоточен върху лозата. И макар клоните да си приличат един на друг, те също са и различни. Тяхното единство се състои в общата им връзка с лозата и чрез всеки, макар и не по един и същ начин, се проявява живота на лозата. {7Т 171.1}

Този символ съдържа един урок не само за отделните християни, но и за институциите, които са включени в службата за Бога. В тяхната връзка една с друга всяка трябва да запази своята самостоятелност. Обединението на една с друга произтича от обединението с Христос. В Него всяка институция е свързана с всяка друга, докато едновременно с това нейната самоличност не се прелива в самоличността на друга. {7Т 171.2}

По едно време се настояваше, че интересите на делото ще бъдат подпомогнати чрез обединяване на нашите издателски къщи, като на практика бъдат поставени под едно управление. Но Господ показва, че това не трябва да се случва. Неговият план не е да се концентрира властта в ръцете на няколко човека или да се постави една институция под контрола на друга. {7Т 171.3}

Нашето дело ми беше представено като една малка, съвсем малка рекичка в началото. На пророк Езекиил беше даден символа на водата, извираща “изпод прага на дома към изток... при южната страна на жертвеника”. Четете Езекиил 47 глава. Особено обърнете внимание на стих 8: “Тогава ми каза: Тази вода изтича откъм източната страна, слиза към полето и се влива в морето; и когато се излее в морето, водата му ще се изцери”. Затова нашето дело ми беше представено като разширяващо се на изток и на запад, до морските острови и до всички части на света. С разширяването на делото ще трябва да бъдат управлявани големи начинания. Делото не трябва да бъде съсредоточено на едно място. Човешката мъдрост твърди, че е по-удобно да се струпват нови начинания там, където делото вече е придобило репутация и влияние, но в тази посока са били допуснати грешки. Силата и развитието идват от носенето на бремето. А освобождаването на работниците от различните места от отговорност в голяма степен означава да ги поставим в ситуация, където характерите им ще останат неизградени и силите им ще бъдат ограничавани и отслабени. Делото е на Господа, а Неговата воля не е силата и

работоспособността да бъдат съсредоточени на едно място. Нека всяка институция да остане независима, действаща според Божия план под Неговото ръководство. {7Т 171.4}

Обединяване

Където и да се следва, курсът на обединяване клони към възвеличаване на човешкото вместо божественото. Хората, които носят отговорности в различните институции, очакват от централната власт ръководство и подкрепа. Когато усещането за лична отговорност отслабне, те изгубват най-възвишеното и най-скъпоценното от всички човешки преживявания – постоянната зависимост на душата от Бога. Тъй като не осъзнават нуждата си, те не успяват да съхранят онази постоянна бдителност и молитва, онова постоянно предаване на Бога, които единствено могат да направят хората способни да чуват и да се покоряват на поученията на Неговия Свят Дух. Човекът бива поставен на мястото, където трябва да бъде Бог. Хората, които са призовани да служат в този свят за небесни посланици, се задоволяват да търсят мъдрост от грешащи, ограничени човеци, когато могат да имат мъдростта и силата на непогрешимия, безграничен Бог. {7Т 172.1}

Господ не е определил работниците в Неговите институции да очакват помощ или да се доверяват на човек. Той желае те да бъдат съсредоточени върху Него. {7Т 173.1}

Нашите издателски къщи не трябва никога да бъдат така свързани една с друга, че една да има власт да налага начина на управление на друга. Когато в ръцете на няколко човека се постави такава голяма власт, Сатана ще полага решителни усилия да изопачи преценката, да вмъкне тайно погрешни принципи на действие, да внесе погрешна линия на поведение. По този начин той не само може да поквари една институция, но чрез това може да спечели контрол върху други и да даде погрешен модел на делото в отдалечени части. По този начин влиянието за зло се разпростира нашироко. Нека всяка институция да запазва моралната си независимост, като продължава своето дело в своето собствено поле. Нека работниците във всяко поле разбират, че те трябва да вършат своята работа пред погледа на Бога, Неговите святи ангели и непадналите светове. {7Т 173.2}

Ако една институция възприеме погрешна линия на поведение, нека друга да не бъде покварена. Нека да стои вярна на принципите, които са били изразени при изграждането ѝ, като продължава делото в съгласие с тези принципи. Всяка институция трябва да се стреми да работи в съгласие с всяка друга, само докато това е съвместимо с истината и правдата. Но никога не трябва да върви към обединяване с другите повече от това. {7Т 173.3}

Съперничество

Не трябва да съществува съперничество между нашите издателски къщи. Ако се подхранва такъв дух, той ще се разрасне и укрепне и ще изблъска нашия мисионерски дух. Той ще наскърби Божия дух и ще пропъди от институцията служещите ангели, изпратени да сътрудничат на онези, които ценят Божията благодат. {7Т 173.4}

Ръководителите на нашите институции не трябва никога и в най-малката степен да се опитват да се възползват един от друг. Такива опити са мерзост пред Бога. Непочтените взаимоотношения, опитът да

се правят непочтени сделки един с друг, е зло, което Той няма да търпи. Всеки опит да се издигне една институция за сметка на друга е погрешен. Всеки коментар или намек, който цели да намали влиянието на някоя институция или нейните работници, противоречи на Божията воля. Такива опити са подбудени от сатанински дух. Щом веднъж намерят почва, те ще действат като квас, за да покварят работниците и да осуетят Божието намерение за Неговата институция. {7Т 174.1}

Сътрудничество

Нека всеки отдел в нашето дело, всяка институция, свързана с нашата кауза, да бъдат ръководени в посока на любезността и щедростта. Нека всеки клон на делото, макар и да съхранява своя отличаващ се от другите характер, да се опитва да защитава, подкрепя и изгражда всеки друг клон. Хора с различни способности и качества са наети, за да движат различните клонове на делото. Божият план винаги е бил такъв. Всеки работник трябва да отдава на своята част в делото специални усилия, но всеки има привилегията да изучава и да работи за здравето и благосъстоянието на цялото тяло, от което той е част. {7Т 174.2}

Не обединяване, нито съперничество или критикуване, а сътрудничество е Божият план за Неговите институции, за да може “цялото тяло, сглобявано и свързано чрез службата на всяка става, според съразмерното действие на всяка една част” да изработи “растенето на тялото за своето назидание в любовта”. (Ефесяни 4:16) {7Т 174.3}

Хората, които набират поръчки

Чрез несъстоятелността на хората, набиращи поръчки, да платят дълговете си, нашите дружества за религиозни брошури са изпаднали в дългове. Те не могат да изпълнят задълженията си към издателските къщи. Така тези институции изпадат в затруднение и работата им бива възпрепятствана. Някои хора, набиращи поръчки, са смятали, че с тях се отнасят лошо, когато се изисква да плащат бързо на издателите за получените книги, но бързото връщане на средствата е единственият успешен начин за водене на бизнес. {7Т 175.1}

Небрежният начин, по който някои от набиращите поръчки хора са извършвали работата си, показва, че те трябва да научат важни уроци. Пред мен бяха представени много небрежни действия. Чрез немарливост в светските дела някои са си изградили навици на небрежност и отпуснатост и са внесли тези недостатъци в Господното дело. {7Т 175.2}

Бог призовава към решителни подобрения в различните клонове на делото. Търговията, свързана с Неговата кауза, трябва да бъде белязана с по-голяма точност и прецизност. Трябва да има твърди, решителни усилия за започването на крайното необходимите реформи. {7Т 175.3}

“Проклет да бъде онзи, който върши делото Господне небрежно.” (Еремия 48:10) {7Т 175.4}

“Когато принесете сляпо животно за жертва, казвате, че не било лошо. И когато принесете куцо или болно, пак не било лошо! Принеси го сега на началника си; ще бъде ли благоразположен към теб, ще те приеме ли?” (Малахия 1:8) “Проклет да бъде измамникът, който... прави оброк, жертва на Господа

нещо с недостатък; защото аз съм велик Цар, казва Господ на Силите, и името Ми е страшно.” (стих 14)
{7Т 175.5}

Авторът

Бог желае да доведе хората до пряка връзка със Себе Си. Във всичките Си взаимоотношения с човешките същества Той възприема принципа на личната отговорност. Той се опитва да насърчи чувството за лична зависимост и да внуши нуждата от лично ръководство. Неговите дарби са поверени на хората като отделни личности. Всеки човек е направен наместник на святи отговорности. Всеки трябва да изпълни своята отговорност според напътствията на Дарителя и всеки трябва да даде пред Бога отчет за настойничеството си. {7Т 176.1}

Във всичко това Бог се опитва да доведе хората до връзка с божественото, за да може чрез тази връзка човек да бъде преобразен в подобие на Божеството. Тогава принципът на любовта и добротата ще бъде част от неговото естество. В опита си да осуети тази цел, Сатана постоянно действа, за да насърчи зависимостта на човек от човек, да направи хората роби на човеци. Когато той успее по този начин да отклони умове от Бога, той вмъква тайно своите собствени принципи на егоизъм, омраза и съперничество. {7Т 176.2}

Във всичките ни взаимоотношения един с друг Бог желае внимателно да съблюдаваме принципа на личната отговорност и зависимостта от Него. Това е принцип, който особено нашите издателски къщи трябва да имат предвид във взаимоотношенията си с авторите. {7Т 176.3}

Някои настояват, че авторите нямат право да държат авторското право за своите собствени произведения; че трябва да дадат произведенията си под контрола на издателската къща или конференцията; и че освен за разходите, включени в изработването на ръкописа, те не трябва да изискват никакъв дял от печалбата; че тя трябва да бъде оставена на конференцията или на издателската къща, за да бъде отпускана според тяхната преценка за различните нужди на делото. По този начин авторското право на автора върху това произведение би било напълно прехвърлено от него върху други. {7Т 176.4}

Но Бог не гледа на този въпрос по този начин. Способността за написване на книга е дар от Бога като всеки друг талант, за усъвършенстването на който притежателят му е отговорен пред Бога и трябва да влага печалбата под Неговото ръководство. Нека да се помни, че той не е наша собственост, която ни е поверена да влагаме за себе си. Ако беше така, ние бихме могли да твърдим, че имаме право да го предоставяме на нечие усмотрение; бихме могли да прехвърляме отговорността си върху други и да прехвърляме нашето домоуправителство на тях. Но това не може да стане, защото Господ ни е направил поотделно Негови служители. Самите ние сме отговорни за влагането на тези средства. Нашите собствени сърца трябва да бъдат осветени. В нашите ръце трябва да има нещо, което да дадем като част от дохода, който Бога ни е поверил, ако случаят го изисква. {7Т 177.1}

Би било точно толкова приемливо конференцията или издателската къща да присвоят това, което произлиза от действието на ума на някой брат, колкото да придобият контрол върху доходите, които получава от своите къщи или земи. {7Т 177.2}

Нито пък е оправдано твърдението, че поради заплатата, която един работник в издателската къща получава за своя труд, силата на неговото тяло, ум и душа принадлежат изцяло на институцията и тя има право на всички произведения на неговото перо. Извън времето на работа в институцията, времето на работника е под негов собствен контрол, за да бъде използвано както той намира за подходящо, доколкото тази употреба не противоречи на задълженията му към институцията. За това, което той може да изработи през тези часове, той е отговорен пред собствената си съвест и пред Бога. {7Т 177.3}

Няма по-голяма изява на обида към Бога от това един човек да постави талантите на друг човек под своя пълен контрол. Злото не бива премахнато от факта, че печалбите от сделката ще бъдат посветени на Божиата кауза. При такива взаимоотношения човекът, който позволява умът му да бъде ръководен от ума на друг човек, по този начин се отделя от Бога и се излага на изкушения. Чрез прехвърлянето на отговорността за своето настояничество върху други хора и чрез зависимостта от тяхната мъдрост той поставя човек на мястото, където трябва да стои Бог. Хората, които се опитват да постигнат такова прехвърляне на отговорността са заслепени по отношение на последиците от техните действия, но Бог ги е поставил ясно пред нас. Той казва: “Проклет да бъде онзи човек, който уповава на човека и прави плътта своя мишца”. (Еремия 17:5) {7Т 177.4}

Нека авторите да не бъдат подтиквани да дават или продават правото си върху книгите, които са написали. Нека да получават справедлив дял от печалбата от своите произведения. После нека да считат средствата си като кредит от Бога, който трябва да бъде управляван според мъдростта, която Той ще даде. {7Т 178.1}

Хората, които притежават способността да пишат книги, трябва да разберат, че притежават способност да влагат получената печалба. Макар да е правилно да внесат част от нея в църковната съкровищница, за да задоволят общите нужди на каузата, те трябва да чувстват задължението да се запознаят с нуждите на делото и с молитва към Бога за мъдрост трябва лично да разпределят средствата си там, където нуждата е най-голяма. Нека да започнат някакъв вид благотворителност. Ако умовете им са под ръководството на Светия Дух, те ще имат мъдрост да прозрат къде има нужда от средства и чрез облекчаването на тази нужда те ще бъдат богато благословени. {7Т 178.2}

Ако беше следван Господния план, сега щеше да съществува различно състояние на нещата. Нямахме да бъдат похарчени толкова много средства само на няколко места, като се оставят толкова малко вложения за многото места, където знамето на истината все още не е издигнато. {7Т 178.3}

Нека нашите издателски къщи да внимават да не би във взаимоотношенията си с Божиите работници да бъдат допуснати да владеят погрешни принципи. Ако има свързани с институцията хора, чиито сърца не са под ръководството на Светия Дух, те със сигурност ще наклонят делото в погрешна посока. Някои, които твърдят, че са християни, считат свързаната с Господното дело търговия за напълно отделна от религиозното служене. Те казват: “Религията си е религия, а бизнесът си е бизнес. Ние сме решени да постигнем успех в това, с което се занимаваме, и ще сграбчим всяко възможно предимство, за да напредваме в тази специална насока на делото”. Така се въвеждат планове, противоречащи на истината и правдата, под предлог, че това или онова трябва да бъде извършено, защото е добро дело и съдейства за напредъка на Божиата кауза. {7Т 179.1}

Хора, които поради егоизъм са станали ограничени и недалновидни, чувстват, че имат привилегията да избутват точно онези, които Бог използва, за да разпространяват светлината, която Той

им е дал. Чрез угнетителни планове работниците, които трябва да бъдат свободни в Бога, са били възпирани чрез ограничения от хората, които бяха само техни съработници. Всичко това носи печата на човешкото, а не на божественото. То е човешко изобретение, което води към несправедливост и тирания. В Божията кауза няма и капчица несправедливост. Тя не се опитва да спечели предимство чрез лишаване на членовете на Неговото семейство от тяхната индивидуалност или от техните права. Господ не одобрява своеволната власт, нито ще се отнася към някого егоистично или с измама. За Него всички подобни действия са противни. {7Т 179.2}

Той заявява: “Мразя грабителство с неправда”. “Да нямаш в къщата си различни ефи, голяма и малка. Вярна и права теглилка да имаш; вярна и права ефа да имаш... Защото всички, които вършат неправда, са мерзост за Господа, твоя Бог”. (Исаия 61:8; Второзаконие 25:14-16) {7Т 179.3}

“Той ти е показал, човече, какво е доброто; и какво иска Господ от теб: не е ли да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог?” (Михей 6:8) {7Т 180.1}

Едно от най-възвишените приложения на тези принципи откриваме в осъзнаването на човешкото право над самия себе си, над контрола на собствения ум, над настойничеството върху собствените таланти, правото да получава и да дава плодовете от собствения си труд. В нашите институции ще има сила и мощ, само когато те осъзнаят тези принципи във всичките си взаимоотношения със своите съчовеци – само когато в деловите си отношения обръщат внимание на наставленията от Божието слово. {7Т 180.2}

Всяка сила, която Бог ни е заел – независимо дали физическа, умствена или духовна – трябва да бъде свято пазена, за да извърши делото, възложено ни за нашите съчовеци, които загиват в невежеството си. Всеки човек трябва да застане на своя пост на дълга свободно, като служи на Господа смирено и е отговорен за своето собствено дело. “Каквото и да вършите, работете от сърце, като за Господа, а не като на човеци; понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството. Слугувайте на Господ Христос.” “Който ще въздаде на всеки според делата му.” (Колосяни 3:23, 24; Римляни 2:6) {7Т 180.3}

Сатанинските умения се използват за изнамиране на безбройни планове и начини за постигане на неговите цели. Той работи за ограничаването на религиозната свобода и за внасянето в религиозния свят на един вид робство. Организациите, институциите, които не са поддържани чрез Божията сила, ще действат под сатанинския диктат, за да поставят хора под властта на хора. А измамата и лукавството ще имат вид на ревност за истината и за напредъка на Божието царство. Това в нашите действия, което не е прозрачно като светлината, принадлежи към методите на княза на злото. {7Т 180.4}

Хората изпадат в заблуда като започват с погрешни предпоставки и после правят всичко възможно, за да докажат истинността на заблудата. В някои случаи първите принципи са отчасти истинни, примесени със заблуда. Но това не води до никакви правилни действия. И точно затова хората биват заблудени. Те желаят да царуват и да станат властни, и в усилията си да оправдаят своите принципи те възприемат методите на Сатана. {7Т 181.1}

Ако хората отблъскват предупрежденията, които Господ им изпраща, те дори стават водещи в злите постъпки. Такива хора си присвояват упражняването на Божиите прерогативи – в стремежа Си да управляват човешките умове те се осмеляват да правят това, което Самият Бог няма да направи. По този начин те следват по стъпките на католицизма. Въвеждат свои собствени методи и планове и чрез своята

погрешна представа за Бога отслабват и вярата на другите в истината и внасят фалшиви принципи, които действат като квас, за да опетняват и покваряват институциите и църквите. {7Т 181.2}

Всяко нещо, което снижава понятието на човека за праведност, справедливост и безпристрастно мнение, всяка умисъл или поучение, което довежда човешките сътрудници на Бога под контрола на човешки умове, накърнява тяхната вяра в Бога и отделя душата от Него. {7Т 181.3}

Бог няма да подкрепи никое средство, чрез което човек и в най-малката степен властва над своя ближен или го потиска. Веднага щом един човек започне да съставя железни правила за други хора, той обезславя Бога и поставя в опасност своята собствена душа и душите на своите братя. {7Т 181.4}

Църквата и издателската къща

Дългът на църквата към издателската къща

Членовете на църквата, в чиито район е разположена една от нашите издателски къщи, са удостоени с честта да имат сред тях едно от специалните средства на Господа. Те трябва да ценят тази чест и да осъзнаят, че тя включва една много свещена отговорност. Тяхното влияние и пример до голяма степен ще подпомагат или ще пречат на осъществяването на неговата мисия. {7Т 182.1}

Докато се приближаваме към последната криза, е от решаващо значение между Господните сътрудници да съществува съгласие и единство. Светът е изпълнен с бури, войни и разногласия. И все пак хората ще се обединят под едно ръководство – папската власт – за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели. Този съюз е укрепен от големият отстъпник. Докато се опитва да обедини своите сътрудници във войната срещу истината, той ще действа, за да раздели и разпръсне нейните защитници. Ревност, лоши подозрения и коварни думи биват внушавани от него, за да създават разногласия и спорове. Членовете на Христовата църква имат силата да осушат намеренията на противника на душите. В такова време като нашето нека те да не бъдат в несъгласие един с друг или с някой от Господните работници. Сред общото разединение нека да има едно място, където съществуват съгласие и единство, защото Библията е направена ръководството в живота. Нека Божият народ да чувства, че върху него лежи една отговорност да изгради Божиите средства. {7Т 182.2}

Братя и сестри, Господ ще бъде доволен, ако се заемете с цялото си сърце да подкрепяте издателството със своите молитви и средства. Молете се всяка сутрин и вечер то да получи Божиите най-богати благословения. Не насърчавайте критиките и роптанията. Нека от устните ви да не излизат недоволство и ропот. Помнете, че ангелите чуват тези думи. Всички трябва да видят, че тези институции са определени от Бога. Хората, които ги очернят, за да служат на своите собствени интереси, трябва да дават сметка пред Бога. Той определя, че всичко, свързано с Неговото дело, трябва да бъде считано за свещено. {7Т 182.3}

Бог желае ние да се молим много повече, а да говорим много по-малко. Небесният праг е облян със светлината на Неговата слава и Той ще позволи тази светлина да блести в сърцето на всеки, който желае да стои в правилна връзка с Него. {7Т 183.1}

Всяка институция ще трябва да се бори с трудности. Изпитанията са допуснати, за да изпитат сърцата на Божия народ. Когато някое от Господните средства бива сполетяно от бедствие, това ще

покаже колко истинска вяра имаме в Бога и в Неговото дело. Нека в такъв момент никой да не гледа на нещата в най-лошата светлина и да не дава израз на съмнения и неверие. Не критикувайте хората, които носят бремето на отговорността. Нека разговорите в домовете ви да не бъдат отровени от критика към Господните работници. Родителите, които подхранват този критичен дух, не носят на децата си това, което ще ги направи мъдри за спасение. Думите им разклащат вярата и доверието не само в децата, но и в по-възрастните. Всички имат твърде малко уважение и почит към свещените неща. Сатана ще се съюзи много пламенно с критикуващия, за да подхранва неверие, завист, ревност и неуважение. Сатана винаги действа, за да насажда в хората своя дух, да угасва любовта, която трябва да бъде свято подхранвана между братя, да разрушава доверието, да възбужда завист, зли предположения и разногласия на езика. Нека да не се окажем действащи като негови съработници. Едно отворено за неговите внушения сърце може да посее много семена на недоволство. По този начин може да бъде извършено дело, чиито последици в унищожаването на души няма да бъдат никога напълно изявени до великия ден на окончателния съд. {7Т 183.2}

Христос заявява: “А който съблазни едно от тези, малките, които вярват в Мен, за него би било по-добре да се окачи на врата му един воденичен камък и да потъне в морските дълбочини. Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото идва съблазънта!” (Матей 18:6, 7) Тук се възлага голяма отговорност върху църковните членове. Нека те да внимават, да не би чрез невнимание към душите на младите във вярата или чрез сеене семената на съмнението и неверието под подстрекателството на Сатана да се намерят виновни за гибелта на някоя душа. “Направете за краката си прави пътища, за да не се отклони куцото, но, напротив, да бъде изцелено. Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа. И внимавайте да не би някой да не достигне до Божията благодат; да не би да поникне някой горчив корен, за да ви смуцава и мнозинството да се зарази от него.” (Евреи 12:13-15) {7Т 184.1}

Силата на сатанинските сътрудници е голяма и Господ призовава вярващите от Своя народ да се подкрепят един друг “като се основавате на своята най-свята вяра”. {7Т 184.2}

Вместо да помагат на Сатана, нека всички научат какво означава да помагат на Бога. В тези тягостни времена Той има едно дело, което трябва да бъде извършено и което изисква непоколебимата смелост и вяра, които ще ни направят способни да се подкрепяме един друг. Всички трябва да застанат рамо да рамо и сърце до сърце, като Божии съработници. Какво ли не би могло да бъде извършено във и чрез Божията благодат, ако членовете на църквата застанат заедно, за да подкрепят Неговите работници, да помагат със своите молитви и влияние, когато обезсърчението притиска от всички страни! Тогава настава времето да действаме като верни настойници. {7Т 184.3}

Вместо критики и порицания, нека нашите братя и сестри да имат думи на насърчение и увереност, които да говорят по отношение на Господните начинания. Бог ги призовава да насърчават сърцата на хората, които носят тежко бремене, защото Той действа с тях. Той призовава Своя народ да разпознава подкрепящата сила в Неговите начинания. Отдайте слава на Господа, като се опитвате да вложите всичките си способности, за да им помогнете да имат влиянието, което трябва да имат. {7Т 185.1}

Когато имате възможност, говорете на работниците. Говорете думи, които ще носят сила и вдъхновение. Ние като цяло сме твърде безразлични един към друг. Твърде често забравяме, че нашите

съработници имат нужда от сила и поощрение. В моменти на особени затруднения и трудности имайте грижата да ги уверите във вашия интерес и съчувствие. Докато се опитвате да им помогнете с молитвите си, нека те да научат, че правите това. Изпращайте по линията Божията вест към Неговите работници: “Бъди силен и смел”. (Исус Навин 1:6) {7Т 185.2}

Ръководителите на нашите институции имат една много трудна задача да поддържат реда и да възпитават мъдро младежите, които са под тяхното ръководство. Църковните членове могат да направят много, за да подкрепят ръцете им. Когато младежите не желаят да се подчинят на дисциплината на институцията или по някой въпрос на различие с началниците си са решени да постигнат своето, не позволявайте на родителите сляпо да подкрепят и да се съгласяват с децата си. {7Т 185.3}

По-добре е, далеч по-добре е, ако децата ви страдат, по-добре да лежат в гробовете си, отколкото да се отнасят с безразличие към принципите, които лежат в самата основа на предаността към истината, към другите хора и към Бога. {7Т 185.4}

В случай на трудности с хората, които се грижат за тях, идете направо при ръководителите и научете истината. Помете, че управителите на различните отдели разбират много по-добре от другите кои правила са крайно необходими. Проявете доверие в тяхната преценка и уважение към техния авторитет. Научете децата си да уважават и почитат хората, към които Бог е показал уважение и почит, като ги е сложил на отговорни постове. {7Т 186.1}

Няма по-добър начин, по който църковните членове да могат успешно да подпомогнат усилията на ръководителите на нашите институции, отколкото даването на пример за правилен ред и дисциплина в техните собствени домове. Нека чрез своите думи и поведение родителите дават на децата си пример за това какви желаят да бъдат децата. Нека чистотата на говора и истинската християнска любезност да бъдат постоянно проявявани. Нека да няма никакво насърчение към грях, никакво злонамерено говорене или злонамерени подозрения. Учете децата и младежите да уважават себе си, да бъдат верни на принципите, верни на Бога. Учете ги да уважават и да се подчиняват на Божия закон и на домашните правила. Тогава те ще упражняват тези принципи в собствения си живот и ще ги пренасят във всичките си взаимоотношения с другите. Те ще обичат ближния си както себе си. Ще създават чиста атмосфера и ще упражняват влияние, което ще насърчава слабите души в пътеката, която води към святостта и небето. {7Т 186.2}

Децата, които получават такива наставления, няма да бъдат бреме и причина за тревога в нашите институции. Те ще бъдат подкрепа за хората, които носят отговорността. При правилни наставления те ще бъдат подготвени за отговорни постове и чрез поучения и пример постоянно ще помагат на другите да вършат правото. Те ще преценяват точно своите собствени дарби и ще използват по най-пълноценния начин своите физически, умствени и духовни сили. Такива души са укрепени срещу изкушенията. Те няма да бъдат лесно победени. С Божието благословение такива характери са носители на светлина. Тяхното влияние обучава другите на един делови живот, който е практически християнски живот. {7Т 186.3}

Църковните членове, изпълнени с Христовата любов към душите и съзнаващи своите привилегии и възможности, могат да упражняват върху младежите в нашите институции неопределимо влияние за добро. Техният пример на преданост в дома, в работата и в църквата, проявите им на приятелско доброжелателство и християнска любезност, съчетани с искрен интерес към духовното благосъстояние

на младежите, ще постигнат много в оформянето на характерите на тези младежи за служене на Бога и на другите хора, както в този живот, така и в бъдещия. {7Т 187.1}

Дългът на издателската къща към църквата

Както църквата има отговорност към издателската къща, така също и издателската къща има към църквата. Всяка трябва да помага на другата. {7Т 187.2}

Хората на отговорни постове в издателската къща трябва да не си позволяват да бъдат така потънали в работа, че да нямат време за поддържане на духовния интерес. Когато този интерес се поддържа жив в издателската къща, той ще упражнява мощно влияние в църквата. А когато се поддържа жив в църквата, той ще упражнява мощно влияние в издателската къща. Божието благословение ще почива върху делото, когато то се ръководи по такъв начин, че се печелят души за Христос. {7Т 187.3}

Всички работници в издателската къща, които изповядват името на Христос, трябва да бъдат работници в църквата. За техния духовен живот е крайно необходимо да усъвършенстват всяко средство на благодатта. Те ще придобият сила не когато стоят като наблюдатели, но когато станат работници. Всеки трябва да бъде включен в някакъв вид постоянна, систематична работа, свързана с църквата. Всички трябва да осъзнават, че това е тяхно задължение като християни. Чрез обета си при кръщението те са дали тържествено обещание да правят всичко по силите си, за да изграждат църквата на Христос. Покажете им, че любовта и верността към техния Изкупител, верността към стандарта на истинската зрелост, верността към институцията, с която са свързани, изисква това. Докато пренебрегват тези задължения, те не могат да бъдат верни служители на Христос, не могат да бъдат истински почтени мъже и жени, не могат да бъдат приемливи работници в Божията институция. {7Т 187.4}

Ръководителите на институцията в нейните различни отдели трябва да проявяват специално внимание към изграждането на правилни навици на младежите в тези отдели. Когато църковните богослужения се пренебрегват или задълженията, свързани с нейната работа остават неизвършени, нека да бъде установена причината. Опитвайте се да събудите лекомислените с любезни, тактични усилия и да съживите помръкващия интерес. {7Т 188.1}

Никой не трябва да позволява на работата си да бъде извинение за пренебрегването на святата служба към Господа. Много по-добре ще бъде те да оставят работата, която ги занимава, отколкото да пренебрегват дълга си към Бога. {7Т 188.2}

Към братята, на които са поверени отговорности в издателските къщи

Изтъквам ви важността от посещаването на нашите годишни срещи, не само деловите срещи, но и срещите, които ще служат за вашето духовно просвещение. Вие не осъзнавате необходимостта да имате една близка връзка с небето. Без тази връзка нито един от вас не е в безопасност, нито е подготвен да върши Божието дело приемливо. {7Т 188.3}

В тази работа, повече отколкото в някои светски бизнес, успехът е зависим от духа на посвещение и себепожертвувателност, с който се извършва работата. Хората, които носят отговорност като ръководители в делото, трябва да бъдат в такова състояние, в което да могат да бъдат дълбоко повлияни от Божия Дух. Вие трябва да имате толкова по-голямо от другите нетърпение да получите кръщението със Светия Дух и познанието за Бога и Христос, колкото е по-отговорен вашия пост от този на обикновения работник. {7Т 188.4}

Всички естествени и придобити таланти са дар от Бога и трябва постоянно да бъдат под ръководството на Неговия Дух, на Неговата божествена, осветяваща сила. Вие трябва много дълбоко да чувствате липсата си на опит в тази работа и да влагате ревностни усилия за придобиване на необходимото познание и мъдрост, за да можете да използвате всяко качество на тялото и ума по такъв начин, че да прославите Бога. {7Т 189.1}

“Ще ви дам и ново сърце.” Христос трябва да живее в сърцата ви, както кръвта е в тялото и циркулира като оживотворяваща сила. Тази тема е винаги много належаща. Докато истината трябва да бъде наше всеоръжие, нашите убеждения трябва да бъдат укрепявани чрез живото състрадание, което се изявяваше в живота на Христос. Ако истината, живата истина, не е илюстрирана в характера, никой човек не може да устои. Има само една сила, която може да ни направи непоколебими и да ни поддържа в това състояние – Божията благодат в истината. Този, който се доверява на каквото и да е друго нещо, е вече залитнал и готов да падне. {7Т 189.2}

Бог желае вие да разчитате на Него. Възползвайте се пълноценно от всяка възможност да дойдете в светлината. Ако оставате отделени от святите влияния, идващи от Бога, как можете да разграничавате духовните неща? {7Т 189.3}

Бог ни призовава да се възползваме пълноценно от всяка възможност, за да можем да се приготвим за Неговото дело. Той очаква да вложите цялата си енергия в извършването му и сърцата ви винаги да съзнават святостта и ужасната отговорност на това дело. Божието око е върху вас. Не е безопасно за никой от вас да донася в Неговото присъствие една жертва с недостатъци, жертва, която не ни е коствала нито изучаване, нито молитва. Той не може да приеме такава жертва. {7Т 189.4}

Умолявам ви да се събудите и сами да потърсите Бога. Докато Исус от Назарет минава, извикайте с истинска настойчивост към Него “Смили се над мене, Сине Давидов” и ще прогледате. Чрез Божията благодат ще получите онова, което ще бъде по-ценно за вас, отколкото златото, среброто или скъпоценните камъни. {7Т 190.1}

Ако въобще има момент, по-важен от друг, когато хората трябва да съхранят връзката си с Бога, той е когато са призовани да носят специална отговорност. Когато отиваме на война, за нас не е безопасно да изхвърляме оръжията си. Точно тогава трябва да бъдем въоръжени с цялото Божие всеоръжие. Всяка част от него е крайно необходима. {7Т 190.2}

Никога не подхранвайте мисълта, че можете да бъдете християни, но все пак да се затворите в себе си. Всеки един е част от голямата човешка мрежа и естеството и качеството на вашата опитност ще бъдат до голяма степен зависими от опитностите на хората, с които сте свързани. Исус казва: “Където двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях”. (Матей 18:20) Затова нека не преставаме да се събираме заедно, както някои имат обичай да престават. Но нека се увещаваме един друг толкова повече, колкото виждаме, че приближава денят. {7Т 190.3}

Правете социалните срещи на църквата възможно най-интересни. Нека всеки присъстващ да чувства, че има да извършва някакво задължение на срещата. Помагайте на небесните ангели, които се опитват да направят правилно впечатление на всеки работник. {7Т 190.4}

Святостта на Божиите средства

Има мнозина, които не правят разлика между едно обикновено делово начинание като работилница, фабрика или нива, и една институция, изградена специално за напредъка на интересите на Божията кауза. Но съществува същата разлика, която в древните времена Бог правеше между свещеното и обикновеното, между свящото и нечестивото. Той желае всеки работник в нашите институции да разграничава и оценява тази разлика. Хората, които заемат пост в нашите издателски къщи, са високо почетени. Върху тях е възложена свята отговорност. Те са призвани да бъдат съработници на Бога. Те трябва да оценяват възможностите на такава близка връзка с небесните сътрудници и трябва да чувстват, че са високо привилегирани заради това, че им се разрешава да отдадат на Господната институция своите способности, своята служба и своята неуморима бдителност. Те трябва да имат убедителна цел, възвишено вдъхновение, ревност да направят издателската къща точно това, което Бог иска да бъде – светлина в света, верен свидетел за Него, паметник на съботата от четвъртата заповед. {7Т 191.1}

“Направи устата ми като остър меч, покри ме под сянката на ръката Си; и ме направи като лъскава стрела, и ме скри в колчана Си. Той ми каза: Ти си Мой слуга, ти си Израел, в когото ще се прославя... Малко нещо е да Ми бъдеш слуга, за да възстановиш племената на Яков и за да възвърнеш опазените на Израел; ще те дам още за светлина на народите, за да бъдеш Мое спасение до земния край.” (Исая 49:2-6) Това казва Господ на всички, които по някакъв начин са свързани с Неговите определени институции. Те имат Божието благоволение, защото са водени по канали, където блести светлината. Те са на специална служба за Бога и не трябва да считат, че това е нещо маловажно. Тяхното чувство за отговорност и посвещение трябва да бъде съответно на поста им на свята отговорност. Не трябва да бъдат допускани лекомислени, обикновени разговори и нищожно поведение. Трябва да бъде насърчавано и подхранвано чувството за святост на мястото. {7Т 191.2}

За него, определеното от Господа средство, Той полага постоянни, бдителни грижи. Машините може да са задвижвани от хора, които умеят да ги управляват, но колко лесно би било да се развали един малък болт, една малка част от машината, и колко пагубни биха могли да бъдат последиците! Кой е предотвратявал нещастните случаи? Божиите ангели наблюдават работата. Ако очите на хората, управляващи машините, можеха да бъдат отворени, те биха различили небесните покровители. Във всяка стая на издателската къща, където се извършва работа, има по един свидетел, който отбелязва духа, с който тя бива извършвана и записва проявената вяръност и себепожертвувателност. {7Т 192.1}

Ако не съм успяла да представя начина, по който Бог гледа на Своите институции – като центрове, чрез които Той действа по един специален начин – дано Той да обрисова тези неща в умовете ви чрез Своя Свят Дух, за да можете да схванете разликата между обикновена и свещена служба. {7Т 192.2}

И църковните членове, и наетите хора в издателската къща трябва да чувстват, че като съработници на Бога имат да изиграят една роля в опазването на Неговата институция. Те трябва да

бъдат предани пазители на нейните интереси във всяка посока, като се опитват да я запазят не само от загуби и бедствия но и от всичко, което може да я оскверни или замърси. Нейното чисто име не трябва да бъде никога опетнено от някое тяхно действие, дори само от дъх на лекомислена критика или неодобрение. Божиите институции трябва да бъдат считани от тях за свята отговорност – да бъдат пазени така ревностно, както беше пазен ковчегът от древния Израел. {7Т 192.3}

Когато работниците в издателската къща бъдат научени да считат този голям център за свързан с Бога и под Неговото ръководство; когато осъзнаят, че той е канал, през който светлината от небето трябва да бъде предадена на света, те ще гледат на него с голямо уважение и благоговение. Те ще питаят най-добри мисли и най-благородни чувства, за да може в работата си да бъдат сътрудници на небесните разумни същества. Когато работниците осъзнаят, че са в присъствието на ангели, чиито очи са твърде чисти, за да гледат беззаконие, те ще сложат здрава юзда върху мислите, думите и действията. Ще им бъде дадена морална сила, защото Господ казва: “Онези, които славят Мен, тях ще прославя и Аз”. (1 Царе 2:30) Всеки работник ще придобие скъпоценна опитност и ще притежава вяра и сила, които ще бъдат по-силни от всички обстоятелства. Всички ще могат да кажат: “Господ присъства на това място”. {7Т 193.1}

Зависимостта от Бога

Първият урок, на който трябва да бъдат научени работниците в нашите институции, е урокът на зависимостта от Бога. Преди да могат да постигнат успех в която и да е област, всеки един от тях трябва да приеме истината, съдържаща се в думите на Христос: “Без Мене не можете да направите нищо”. {7Т 194.1}

Праведността се корени в богоподобие. Нито едно човешко същество не е праведно, докато не придобие вяра в Бога и не поддържа една жива връзка с Него. Както полското цвете стои с корена си в почвата, както то трябва да получава въздух, роса, дъжд и слънчева светлина, така и ние трябва да получаваме от Бога онова, което служи за оживотворяване на душата. Единствено чрез участието в Неговото естество ние получаваме сила да се покоряваме на Неговите заповеди. Нито един човек – висш или низш, опитен или неопитен – не може постоянно да води един чист и енергичен живот пред другите хора, освен ако животът му не е скрит с Христос в Бога. Колкото повече дейности развива сред хората, толкова по-близка трябва да бъде връзката на сърцето с Бога. {7Т 194.2}

Господ е дал наставления за това наетите в издателската къща хора да бъдат обучавани в религиозна насока. Тази работа има безкрайно по-големи последици, отколкото финансовата печалба. Духовното здраве на работниците трябва да бъде първа грижа. Всяка сутрин отделяйте време да започнете работата си с молитва. Не считайте това за пропиляно време – това е време, което ще живее през вечните векове. Това средство ще донесе успех и духовна победа. Машините ще реагират на докосването на ръката на Господаря. Божието благословение със сигурност си струва да бъде искано и работата не може да бъде извършвана правилно, ако няма едно правилно начало. Ръцете на всеки работник трябва да бъдат укрепени, сърцето му трябва да бъде пречистено, преди Господ да може да го използва успешно. {7Т 194.3}

Ако ние желаем да живеем един истински християнски живот, съвестта трябва да бъде съживена от прекия допир с Божието слово. Всички скъпоценни неща, които Бог ни е осигурил на безкрайно висока цена, няма да имат никакво влияние над нас – те не могат да ни укрепяват и да причиняват духовно израстване, ако не ги усвоим. Трябва да ядем от Божието слово – да го направим част от себе си. {7Т 195.1}

Нека вечер, обед или рано сутрин да се събират малки групи, за да изучават Библията. Нека да имат време за молитва, за да могат да бъдат укрепени, просветени и осветени от Светия Дух. Христос иска в сърцето на всеки работник да бъде извършено това дело. Ако самите вие желаете да отворите вратата, за да го приемете, върху вас ще дойде голямо благословение. В събранието ви ще има Божии ангели. Вие ще се храните с листата от дървото на живота. Какви свидетелства ще можете да дадете за любящото опознаване с вашите колеги работници в тези скъпоценни моменти, когато търсите Божиите благословения. Нека всеки да разказва за своята опитност с прости думи. Това ще донесе повече утеха и радост на душата, отколкото всички приятни музикални инструменти, които могат да бъдат внесени в църквите. Христос ще дойде в сърцата ви. Единствено чрез това средство можете да поддържате съвършенството си. {7Т 195.2}

Мнозина смятат за изгубено времето, отдадено на търсенето на Господа. Но когато Той идва, за да помага на човешките усилия, и мъже и жени Му сътрудничат, определено ще се забележи промяна в делото и в резултатите. Всяко сърце, което е било посетено от ярките лъчи на Слънцето на правдата, ще показва действието на Божия Дух в говоренето, мисленето и характера. Машините ще работят камо смазани с масло и направлявани от ръката на майстор. Ще има по-малко търкания, когато духът на работниците получава масло от двата маслинени клона. Святото влияние ще бъде предавано на другите с думи на любезност, топлина, любов и насърчение. {7Т 195.3}

Боящи се от Бога мисионери трябва да полагат ревностни усилия в полза на новациите, за да могат те да бъдат обърнати. Те трябва да бъдат внимателно поучавани по отношение на истината. Трябва да бъдат насърчавани да изучават Библията ежедневно и трябва да имат наставник, който да чете и да изучава заедно с тях. {7Т 196.1}

Увеличаващото се познание за Христос, което се придобива чрез изучаване на Писанията под ръководството на Светия Дух, прави приемателя способен да различава правилното и погрешното във всички житейски работи. Ако хората, свързани с нашите издателски къщи, придобият това познание и бъдат вкоренени и основани в истината, те ще ходят в пътя на Господа, за да извършват правда и правосъдие. {7Т 196.2}

Хората, които се занимават със свещени неща в издателствата и във всеки клон на Божието дело, трябва да влагат най-висшата мощ на своите умствени и морални сили. Те трябва постоянно да изучават не човешката воля, но Божията воля. Неговата благодат трябва да бъде изявявана в цялата им работа. {7Т 196.3}

Ние трябва да бъдем “не лениви; пламенни по дух, като служите на Господа”. (Римляни 12:11) Ние трябва да бъдем действени в работата си, но един друг елемент трябва да се смесва с тази енергия – жива ревност в служенето на Бога. В ежедневната си работа трябва да внасяме посвещение, набожност, Богоподобие. Ако продължавате работата си без това, вие правите най-голяма грешка в живота си – вие ограбвате Бога, докато привидно Му служите. {7Т 196.4}

Сътрудничество

При изграждането на институции в нови полета често е необходимо да се възложат отговорности на личности, които не са напълно запознати с подробностите на работата. Тези личности работят на голяма загуба и ако те и техните съработници не притежават себепожертвувателен интерес към Господната институция, ще последва състояние на нещата, което ще попречи на нейния разцвет. {7Т 197.1}

Мнозина чувстват, че частта от делото, която извършват, принадлежи единствено на тях и че никой друг не трябва да прави никакви предложения във връзка с нея. Точно тези хора може да са невежи по отношение на най-добрите начини на ръководене на работата, но ако някой посмее да им предложи съвет, те се засягат и стават още по-решени да следват своята самонадеяна преценка. Също така и някои от работниците не желаят да помагат или дават насоки на своите съработници. Други, които са неопитни, не желаят невежеството им да става известно. Те правят грешки с цената на загуба на много време и материали, защото са твърде горди, за да искат съвет. {7Т 197.2}

Причината за проблема не е трудна за определяне. Работниците са били самостоятелни нишки, когато е трябвало да считат себе си за нишки, които трябва да бъдат вплетени заедно, за да може да се създаде шарката. {7Т 197.3}

Тези неща наскърбяват Светия Дух. Бог желае ние да се учим един от друг. Неосветената независимост ни води до състояние, в което Той не може да работи с нас. Сатана е много доволен от такова състояние на нещата. {7Т 197.4}

Не трябва да има никаква потайност, никакво безпокойство да не би други да придобият познанието, което няколко човека притежават. Такъв дух поражда постоянни подозрения и ограничения. Възбуждат се злонамерени мисли и злонамерени подозрения и братската любов изчезва от сърцето. {7Т 197.5}

Всяка част от Божието дело е свързана с всяка друга част. Не може да съществува изключителност в една институция, където Бог има власт, защото Той е Господ на тактичността, на изобретателността. Той е основата на всички правилни методи. Той е, който предава познание по отношение на тях и никой човек не трябва да гледа на това познание като на изключително негово. {7Т 198.1}

Всеки работник трябва да бъде заинтересуван от всяка страна на делото и ако Бог му е дал предвидливост, способности и познание, които ще помогнат във всяка насока, той трябва да предаде това, което е получил. {7Т 198.2}

Всички способности, които могат да бъдат свързани с институцията чрез безкористни усилия, трябва да бъдат внесени в нея, за да я доведат до успех – един жив, действащ Божи сътрудник. Осветените работници, които притежават таланти и влияние, са хората, от които се нуждаят издателските къщи. {7Т 198.3}

Всеки работник ще бъде изпитан по отношение на това дали работи за напредъка на Господната институция или служи на своите собствени интереси. Онези, които са били обърнати, ще дават ежедневно свидетелство, че не се стремят да използват за своя собствена изгода предимствата и познанията, които са придобили. Те осъзнават, че божественото провидение им е дало тези предимства

и че като Господни средства те могат да служат на Неговата кауза чрез извършването на изключителна работа. {7Т 198.4}

Никой не трябва да работи поради любовта си към похвалите или поради стремеж към върховенство. Истинският работник ще върши всичко възможно, защото по този начин може да прослави Бога. Той ще се стреми да усъвършенства всички свои качества. Ще извършва задълженията си като за Бога. Единственото му желание ще бъде Христос да получи почит и съвършена служба. {7Т 198.5}

Нека работниците вложат всички свои сили в усилието да спечелят предимства за Господното дело. Когато вършат това, самите те ще придобият сила и работоспособност. {7Т 198.6}

Самоконтрол и преданост

Нямаме никакво право да претоварваме нито умствените, нито физическите си сили до такава степен, че лесно да избухваме и да изговаряме думи, които обезславят Бога. Господ желае винаги да бъдем спокойни и търпеливи. Каквото и да правят другите, ние трябва да представяме Христос, като правим това, което Той би направил при подобни обстоятелства. {7Т 199.1}

Човекът на отговорен пост трябва всеки ден да взема решения, от които зависят резултати с огромна важност. Той често трябва да мисли бързо, а това може да бъде направено с успех само от онези, които упражняват пълно въздържание. Умът се засилва под правилното влияние на физическите и умствените сили. Ако напрежението не е твърде голямо, той придобива нова сила при всяко изпитание. {7Т 199.2}

Никой освен искреният християнин не може да бъде истински джентълмен. {7Т 199.3}

Неизпълнението на всяка подробност от Божиите изисквания означава сигурен провал и загуба за извършителя на злото. Когато не пази Господния път, той ограбва Своя Творец от служенето, което Му дължи. Това се отразява на самия него. Той не успява да придобие онази благодат, мощ и сила на характера, която е привилегия за всеки, отдаващ всичко на Бога. Като живее отделен от Христос, той е изложен на изкушения. Прави грешки в работата си за Господаря. Неверен на принципа в малките неща, той не успява да извърши Божията воля в по-големите. Действа според принципите, с които самият той е свикнал. {7Т 199.4}

Бог не може да се свърже с онези, които живеят за свое собствено удоволствие и за да поставят себе си на първо място. Хората, които правят това, ще бъдат в края на краищата последни от всички. Грехът, който е почти безнадежден и неизкореним, е гордостта от собствената преценка, самотнието. Това пречи на израстването. Когато един човек има недостатъци в характера, но не успява да осъзнае това; когато е толкова обладан от самонадеяност, че не може да види грешката си, как може да бъде очистен? “Здравите нямат нужда от лекар, а болните.” (Матей 9:12) Как може някой да стане по-добър, когато смята, че пътищата му са съвършени? {7Т 199.5}

Когато някой, за когото се очаква да е воден и поучаван от Бога, кривне от пътя поради самоувереност, мнозина последват неговия пример. Неговите погрешни стъпки могат да имат за последица заблуждаването на хиляди. {7Т 200.1}

Размишлявайте за притчата за смокиновото дърво: {7Т 200.2}

“Някой си имаше в лозето си посадена смокиня; и дойде да търси плод на нея, но не намери. И каза на лозаря: Ето, три години вече идвам да търся плод на тази смокиня, но не намирам. Отсечи я, защо да изтощава земята? А той в отговор му каза: Господарю, остави я и това лято, докато разкопая около нея и насипя тор; и ако след това даде плод, добре, но ако не даде, ще я отсечеш.” Лука (13:6-9) {7Т 200.3}

“След това.” В тези думи има урок за всички, които са свързани с Божието дело. На дървото, което не раждаше плодове, беше даден един изпитателен период. Бог по подобен начин търпи дълго време Своя народ. Но от онези, които са имали големи предимства и които заемат постове на възвишени и святи отговорности, а не раждат никакъв плод, Той казва: “Отсечи я, защо да изтощава земята?” {7Т 200.4}

Нека хората, свързани с Господните специални средства, да помнят, че Той ще очаква плодове от Своето лозе. Изискваните добиви ще бъдат в съответствие с дарените благословения. Небесни ангели са посещавали и служили на всяко място, където са изградени Божии институции. Неверността в тези институции е по-голям грях, отколкото би бил някъде другаде, защото неверността има по-голямо влияние, отколкото би имала другаде. Нелоялността, несправедливостта, нечестността, мълчаливото одобрение на злото препречват светлината, която Бог е планирал да блести от Неговите средства. {7Т 200.5}

Светът наблюдава, с готовност да критикува остро и строго вашите думи, вашето поведение и вашите делови сделки. Всеки, който има роля по отношение на Божието дело, е наблюдаван и претеглян на везните на човешкото разбиране. Благоприятни или неблагоприятни впечатления за библейската религия се създават постоянно в умовете на всички, с които трябва да работите. {7Т 201.1}

Светът наблюдава, за да види какви плодове раждат хората, изповядващи се за християни. Той има право да очаква себеотрицание и себепожертвувателност от онези, които твърдят, че са напреднали във вярата в истината. {7Т 201.2}

Сред работниците е имало и ще продължава да има хора, които не чувстват нужда от Исус на всяка крачка. Те смятат, че не могат да отделят време за молитва и за посещение на богослужения. Те имат толкова много работа, че не могат да намерят време да поддържат душата си в Божията любов. Когато това се случи, Сатана е на линия, за да създава лъжливи фантазии. {7Т 201.3}

Работниците, които не са усърдни и предани, причиняват неизмерима вреда. Те дават пример на другите. Във всяка институция има такива, които служат с цяло сърце и с радост, но дали квасът няма да ги засегне? Ще бъде ли оставена институцията без някои примери на искрена християнска вяроност? Когато хората, които твърдят, че са представители на Христос, показват, че са необърнати и имат груби, егоистични, нечисти характери, те трябва да бъдат отстранени от делото. {7Т 201.4}

Работниците трябва да осъзнаят свещената отговорност, с която Господ ги е удостоил. Импулсивните подбуди и променливите действия трябва да бъдат изоставени. Онези, които не могат да разграничават свещеното и обикновеното, не са сигурни настойници на възвишените отговорности. Когато са изкушени, те ще изменят на своята отговорност. Хората, които не оценяват привилегиите и възможностите на връзката с Божието дело, няма да устоят, когато врагът им представи своите измамливо привлекателни изкушения. Те лесно биват подведени от егоистични, славолюбиви проекти. Ако след като светлината им е била представена, те все още не могат да разграничават правилното от

погрешното, колкото по-скоро бъдат изолирани от институцията, толкова по-чисто и по-възвишено ще бъде естеството на делото. {7Т 202.1}

В която и да е от Господните институции не трябва да бъде задържан никой, който в криза не успява да осъзнае, че Господните средства са свещени. Ако работниците нямат охота за истината; ако тяхната връзка с институцията не ги прави по-добри и не им носи любов към истината, тогава след достатъчен изпитателен срок ги отстранете от делото, защото тяхното безверие влияе върху другите. Чрез тях действат зли ангели, за да заблуждават онези, които започват като новаци. Трябва да приемате за нови работници хора, които са обещаващи младежи и които обичат Бога. Но ако ги свържете с други, които нямат любов към Бога, те постоянно са в опасност от влиянието на безверието. Колебливите и материалистите, онези, които са склонни към клюкарство, които обсъждат недостатъците на другите, докато не обръщат внимание на своите, трябва да бъдат отстранени от делото. {7Т 202.2}

Опасността от неподходящите четива

Когато виждам опасността от неподходящите четива, заплашваща младежите, не мога да се въздържа да не представя още по-подробно предупрежденията, дадени ми във връзка с това голямо зло. {7Т 203.1}

Опасността за работниците, която произхожда от занимаването с материали от нежелателен характер, не се осъзнава достатъчно. Тяхното внимание е привлечено и интересът им възбуден от темите, с които се занимават. Изреченията се запечатват в паметта. Внушават се мисли. Почти несъзнателно четецът е повлиян от духа на писателя и умът и характерът запечатват злото. Има някои, които имат слаба вяра и малка сила за себеконтрол и за тях е трудно да пропъдят мислите, внушени от такава литература. {7Т 203.2}

Преди да приемат настоящата истина, някои са изградили навика да четат романи. При свързването си с църквата те са направили усилия да преодолеят този навик. Да се постави пред тази група четиво, подобно на онова, от което те са се отказали, е все едно да се предложи алкохол на алкохолик. Поддавайки се на постоянно стоящото пред тях изкушение, те скоро губят охота за добри четива. Няма интерес към изучаването на Библията. Моралната им сила отслабва. Грехът изглежда все по-малко и по-малко отблъскващ. Проявява се увеличаваща се нелоялност, растяща неохота към практичните житейски задължения. С изкривяването на ума, той бива подготвен да поглъща всяко четиво с възбудителен характер. По този начин се отваря пътя за Сатана да доведе душата напълно под своето господство. {7Т 203.3}

Произведения, които не са така определено заблуждаващи и покваряващи, все пак трябва да бъдат избягвани, ако внушават отвращение от изучаването на Библията. Това слово е истинската манна. Нека всички да потискат желанието за четива, които не са храна за ума. Не можете да вършите Божието дело с ясна възприемчивост, докато умът е обладан от този вид четива. Хората, служещи на Бога, не трябва да губят нито време, нито пари за повърхностни четива. Какво е плявата в сравнение с житото? {7Т 203.4}

Няма време да се занимавате с маловажни забавления, с удовлетворяване на себелюбиви склонности. Време е да се занимавате със сериозни мисли. А не можете да разсъждавате върху

себеотрицателния, самопожертвувателен живот на Изкупителя на света и да намирате удоволствие в шегички, насмешки и губене на времето си в глупости. Имате огромна нужда от практическа опитност в християнския си живот. Имате нужда от обучаване на ума за Божието дело. Религиозната опитност е до голяма степен определена от типа на книгите, които четете в свободните си мигове. {7Т 204.1}

Ако обичате Писанията и ги изследвате винаги, когато имате възможност, за да можете да извлечете техните богати съкровища, тогава можете да бъдете сигурни, че Исус ви привлича към Себе Си. {7Т 204.2}

“Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христос. Защото в Него обитава телесно цялата пълнота на Божеството. И вие имате пълнота в Него.” (Колосяни 2:8-10) {7Т 204.3}

Ние не можем да имаме пълнота в Христос и все пак да бъдем готови да приемем онези неща, които идват от така наречените велики хора на земята и да поставим тяхната мъдрост преди мъдростта на най-великия Учител, който светът някога е познавал. Търсенето на познание от такива източници е представено в Словото като пиене от спукани щерни, които не могат да задържат вода. {7Т 204.4}

Нека Божията истина да бъде предметът на съзерцание и размишление. Четете Библията и я считайте за Божия глас, говорещ направо на вас. Само тогава ще намерите вдъхновение и онази мъдрост, която е божествена. {7Т 205.1}

Струпването на много книги за изучаване твърде често вмъква между Бога и човека една грамада от познания, която отслабва ума и го прави неспособен да усвои онова, което вече е възприел. Умът става мрачен. Има нужда от мъдрост, за да може човек да избира правилно между това множество от автори и словото на живота, за да може да яде плътта и да пие кръвта на Божия Син. {7Т 205.2}

Братя мои, отхвърляйте потоците от низините и идвайте при чистите води на Ливан. Никога няма да можете да ходите в Божията светлина, докато трупате в ума си грамада от материали, които той не може да обработи. Сега е времето да решим да получим небесната помощ и да позволим на ума да бъде повлиян от Божието слово. Нека да затворим вратата към толкова многото четива. Нека да се молим повече и да се храним с думите на живота. Докато благодатта не заработи по-дълбоко в ума и сърцето, ние никога няма да можем да видим Божието лице. {7Т 205.3}

Избягвайте дълговете

Бог не желае Неговото дело постоянно да бъде затруднявано от дългове. Когато изглежда желателно да се добавят към една институция сгради или други средства, внимавайте да не се простирате над финансовите си възможности. По-добре отсрочете подобренията, докато Провидението отвори пътя за тях, за да бъдат направени без да се сключват договори с тежки дългове и с необходимост да се плаща лихва. {7Т 206.1}

Издателските къщи са били направени места за вложения от нашите хора и по този начин им е била създадена възможност да дават средства, за да подпомагат клонове от делото в различни полета, и са помагали в провеждането на други начинания. Това е хубаво. В тази насока не е било направено прекалено много. Господ вижда всичко това. Но според дадената ми светлина всяко усилие трябва да бъде предприето така, че да бъде свободно от дългове. {7Т 206.2}

Издателското дело беше основано чрез себеотрицание и трябва да бъде провеждано според принципите на стриктната пестеливост. Въпросът за финансите може да бъде разрешаван, ако когато има нужда от средства, работниците се съгласят на намаление в заплатите. Това беше принципът, който Господ ми разкри, за да бъде внедрен в нашите институции. Когато парите не стигат, трябва да бъдем склонни да ограничим нашите потребности. {7Т 206.3}

Нека изданията бъдат подходящо оценени и после всички в нашите издателски къщи да се учат да спестяват по всеки възможен начин, дори ако по този начин бъде причинено значително неудобство. Внимавайте за малките разходи. Спрете всяко изтичане на средства. Точно малките загуби се оказват тежки в края на краищата. Съберете остатъците, нека да не се изгуби нищо. Не пропилявайте минутите в разговори, изгубените минути развалят часовете. Упоритото усърдие, действащо с вяра, винаги ще бъде увенчано с успех. {7Т 206.4}

Някои смятат, че е под достойнството им да се грижат за малките неща. Те смятат, че това е доказателство за ограничен ум и свидлив дух. Но малките течове са потопили много кораби. Нищо, което би послужило за нечия цел, не трябва да бъде пропилявано. Липсата на пестеливост със сигурност ще навлече дългове на нашите институции. Макар че е възможно да се получат много пари, те ще бъдат изгубени в малките харчове във всеки клон от делото. Пестеливостта не е скъперничество. {7Т 206.5}

Всеки мъж или жена, наети в издателската къща, трябва да бъдат верни стражи, бдящи нищо да не бъде прахосано. Всички трябва да внимават за предполагаеми нужди, които изискват изразходване на средства. Някои хора живеят по-добре с четиристотин долара на година, отколкото други с осемстотин. Точно така стоят нещата и с нашите институции – някои хора могат да ги управляват с далеч по-малко капитали, отколкото други. Бог желае всички работници да проявяват пестеливост, а особено да бъдат верни счетоводители. {7Т 207.1}

Всеки работник в нашите институции трябва да получава справедливо възнаграждение. Ако работниците получават подходящи заплати, те с удоволствие ще правят дарения за каузата. Не е правилно някои да получават големи суми, а други, които предано вършат крайно необходима работа, съвсем малко. {7Т 207.2}

Все пак има случаи, когато трябва да се прави разлика. Има хора, свързани с издателските къщи, които носят тежки отговорности и чиято работа има голяма стойност за институцията. На много други постове те биха имали далеч по-малко грижи, а много по-голяма финансова изгода. Всички могат да забележат, че е несправедливо да се плащат на такива хора същите заплати, които се плащат на работещите просто механична работа. {7Т 207.3}

Ако жена бъде определена от Господа да извърши определена работа, нейната работа трябва да бъде оценена според стойността ѝ. Някои може да смятат, че е добра политика да се позволява на хората да посвещават времето и труда си на делото без възнаграждение. Но Бог не одобрява такива уговорки.

Когато се изисква себеотрицание поради недостиг на средства, бремето не трябва да почива изцяло върху няколко човека. Нека всички да се обединят в жертването. {7Т 207.4}

Господ желае хората, натоварени с Неговите блага, да проявяват любезност и щедрост, а не стиснатост. Нека в сделките си да не се опитват да искат настоятелно всяка възможна стотинка. Бог гледа с презрение на такива методи. {7Т 208.1}

Работниците трябва да получават възнаграждение според часовете, в които честно се трудят. Този, който работи на цял работен ден, да получава според времето. Ако някой отдава ума, душата и силата си в понасянето на бремето, той трябва да получи полагаемото му се възнаграждение. {7Т 208.2}

На никой човек не трябва да се дава прекомерна заплата, дори ако притежава особени способности и квалификация. Работата, извършвана за Бога и Неговата кауза, не трябва да бъде поставяна на користолюбива основа. Работниците в издателската къща нямат повече изморителен труд, по-големи разходи, нито по-тежки отговорности, отколкото работниците в другите клонове. Техният труд не е по-изморителен, отколкото труда на предания проповедник. Точно обратното, като правило проповедниците правят далеч по-големи жертви, отколкото работниците в нашите институции. Проповедниците отиват там, където са изпратени. Те са войници, готови да се преместят всяка минута и да посрещнат всеки спешен случай. До голяма степен те са излишно разделени от семействата си. Като правило, работниците в издателските къщи имат постоянен дом и могат да живеят със семействата си. Това спестява много разходи и може да бъде вземано предвид при относителните възнаграждения на работниците в служенето и в издателските къщи. {7Т 208.3}

Тези, които работят с отдаденост в Господното лозе, като дават всичко според способностите си, не са хората, които трябва да поставят най-високата оценка на собствената си служба. Вместо да се надуват от гордост и самомнение и да измерват с точност всеки работен час, те трябва да сравняват своите усилия с работата на Спасителя и да се считат за безполезни слуги. {7Т 209.1}

Братя, не се интересувайте от това колко малко можете да извършите, за да достигнете най-ниския стандарт, но се събудете, за да обхванете пълнотата на Христос, за да можете да извършите много за Него. {7Т 209.2}

Господ иска хора, които виждат делото в неговата величина и които разбират принципите, преплетени с него от самото му възникване. Той няма да допусне да се внесе светски ред на нещата, който да оформя делото в напълно различни насоки от тези, които е очертал за Своя народ. Делото трябва да носи характера на своя Автор. {7Т 209.3}

В жертвата на Христос за падналите хора се срещнаха милост и истина, правда и мир се целунаха. Когато тези качества се отделят от най-чудесното и очевидно успешно дело, то не струва нищо. {7Т 209.4}

Господ не е отделил няколко човека, към които да е благоразположен, а за другите да не Го е грижа. Той няма да въздигне един, а да отхвърли и потиска друг. Всички, които са истински обърнати, ще проявяват същия дух. Те ще се отнасят с другите хора така, както биха се отнесли с Христос. Никой няма да пренебрегва правата на другия. {7Т 209.5}

Божиите служители трябва да имат толкова голяма почит към свещеното дело, с което се занимават, че да не внасят в него нито една капчица егоизъм. {7Т 209.6}

Вяра и смелост

Господ заповяда на Моисей да разкаже на Израелевите чада за Неговите взаимоотношения с тях в избавянето им от Египет и тяхното чудно запазване в пустинята. Той трябваше да им припомни тяхното неверие и ропот, когато ги постигаше изпитание, и Господната голяма милост и загриженост, която

никога не ги беше изоставяла. Това щеше да оживи тяхната вяра и да засили смелостта им. Въпреки че щяха да бъдат доведени до осъзнаването на своите грехове и слабости, те щяха също да разберат, че Бог е тяхна правда и сила. {7Т 210.1}

Точно толкова важно е Божият народ в наши дни да помни как и кога са били изпитани и в какво се е провалила вярата им, къде са застрашили Божията кауза чрез своето неверие, а също и чрез своята самоувереност. Божията милост, Неговото подкрепящо провидение, Неговите избавления, които никога не трябва да бъдат забравяни, трябва да бъдат разказвани стъпка по стъпка. Когато вярващите от Божият народ по този начин си припомнят миналото, те трябва да видят, че Господ винаги поддържа едни и същи взаимоотношения. Те трябва да осъзнаят даваните предупреждения и трябва да внимават да не повтарят грешките си. Като отхвърлят всяко разчитане на себе си, те трябва да се доверят на Него да ги спаси от повторно обезславяне на името Му. При всяка победа, спечелена от Сатана, са застрашени души. Някои стават обект на неговите изкушения и никога не се възстановяват. Затова нека хората, които са правили грешки, да ходят предпазливо, като на всяка стъпка се молят: “Стъпките ми са се пазили здраво в Твоите пътища; краката ми не са се подхлъзнали”. (Псалм 17:5) {7Т 210.2}

Бог изпраща изпитания, за да изпробва кой ще остане верен при изкушенията. Той довежда всички до трудни положения, за да види дали те ще се доверят на една сила извън самите тях и над тях. Всеки има неизвестни качества на характера, които трябва да излязат наяве чрез изпитания. Бог позволява онези, които са самонадеяни, да бъдат силно изкушени, за да могат да осъзнаят своята беспомощност. {7Т 210.3}

Когато при нас дойдат изкушения; когато можем да видим пред себе си не увеличение на благоденствието, но затруднение, което изисква жертва от страна на всички, как ще приемем сатанинския намек, че ни чака много усилено време? Ако се вслушваме в неговите внушения, ще се появи неверие в Бога. В такъв момент ние трябва да помним, че Бог винаги се е грижил за Своите институции. Трябва да гледаме към делото, което е извършил, към реформите, които е направил. Трябва да съберем доказателствата за Небесните благословения, знаците за доброто, като кажем: “Господи, вярваме в Теб, в Твоите служители и в Твоето дело. Ние ще се доверяваме на Теб. Издателската къща е Твое собствено средство и ние няма да отпаднем или да бъдем обезсърчени. Ти Си ни удостоил с почит, като си ни свързал със Своя център. Ние ще пазим Господния път, за да извършваме правда и правосъдие. Ще извършим своята част, като останем верни на Божето дело”. {7Т 211.1}

Ако не ни достига вяра в обстоятелствата, когато дойдат трудностите, няма да ни достига вяра при всякакви обстоятелства. {7Т 211.2}

Най-голяма ни нужда е вярата в Бога. Когато гледаме към тъмната страна, изпускаме ръката си от Господа Бога на Израел. Когато сърцето е открито за страхове и догадки, пътят на напредъка е препречен от неверие. Нека никога да не считаме, че Бог е изоставил Своето дело. {7Т 211.3}

Трябва да има по-малко думи на неверие, по-малко предположения, че този или онзи препречва пътя. Вървете напред с вяра. Доверете се на Господа да приготви пътя за Своето дело. Тогава ще намерите покой в Христос. Когато развивате вярата си и се поставяте в правилна връзка с Бога, и чрез ревностна молитва събирате сили за вашия дълг, вие ще бъдете задействани чрез Светия Дух. Многого проблеми, които сега са необясними, ще можете да разрешите чрез постоянно доверие в Бога. Не трябва

да живеете в болезнена неопределеност, защото живеете под ръководството на Светия Дух. Можете да вървите и да работите с увереност. {7Т 211.4}

Трябва да имаме по-малко вяра в това, което можем да направим, и повече вяра в това, което Господ може да направи за нас, ако имаме чисти ръце и непокварени сърца. Вие не сте се заели с вашето собствено дело – вие вършите Божието дело. {7Т 212.1}

Има нужда от повече любов, повече откритост, по-малко подозрения, по-малко злонамерени мисли. Трябва да бъдем по-малко склонни да обвиняваме и осъждаме. Точно това е толкова противно на Бога. Сърцето трябва да бъде смекчено и покорено от любовта. Безсилното състояние на нашия народ е причинено от факта, че сърцата на вярващите не са прави пред Бога. Отчуждението от Него е причината за отежненото състояние на нашите институции. {7Т 212.2}

Не се безпокойте. Когато гледате на външните неща и се оплаквате при настъпването на трудности и напрежение, вие показвате една хилава, отслабнала вяра. Показвайте чрез думите и делата си, че вярата ви е непобедима. Господ има богати източници. Той притежава света. Гледайте към Този, който има светлина, сила и успех. Той ще благослови всеки, който се опитва да дава светлина и любов. {7Т 212.3}

Господ желае всички да разберат, че благополучието им е скрито с Него в Христос; че то зависи от тяхното смирение и кротост, тяхното предано покоряване и посвещение. Когато те желаят да научат урока на великия Учител – да умрат за себе си, да не полагат доверието си в никой човек, да не правят плътта своя мишца – тогава, когато Го призоват, Господ ще бъде за тях настояща помощ във всяко време на нужда. Той ще ръководи преценките им. Той ще бъде до дясната им ръка, за да ги съветва. Той ще им казва: “Това е пътят; ходете по него”. {7Т 212.4}

Нека братята на отговорни постове да говорят с вяра и смелост на работниците. Хвърляйте мрежата си от правилната страна на лодката, от страната на вярата. Докато продължава изпитанието, показвайте какво може да бъде направено от една посветена, жива църква. {7Т 213.1}

Ние не разбираме както трябва великата битка, която продължава да се води между невидими фактори, борбата между верните и неверните ангели. Добри и зли ангели се борят за всеки човек. Това не е въображаема битка. Това не са привидните битки, в които ние участваме. Ние трябва да се изправим пред много мощни противници и от нас зависи да определим кой ще спечели. Трябва да намерим силата си там, където ранните ученици намериха своята: “Всички те единодушно бяха в постоянна молитва и моление.” “И внезапно стана шум от небето като фученето на силен вятър и изпълни цялата къща, където седяха.” “И те всички се изпълниха със Светия Дух.” (Деяния 1:14; 2:2, 4) {7Т 213.2}

Няма извинение за отстъпничеството или безнадеждността, защото всички обещания на небесната благодат са за онези, които гладуват и жадуват за правдата. Силното желание, представено чрез глада и жаждата, е една гаранция, че желаният запас ще бъде даден. {7Т 213.3}

Веднага щом осъзнаем нашата неспособност да вършим Божието дело и се покорим, за да бъдем ръководени от Неговата мъдрост, Господ ще може да работи с нас. Ако желаем да освободим душата от егоизма, Той ще задоволи всички наши нужди. {7Т 213.4}

Поставете ума и волята си в обстоятелства, където Светия Дух може да ги достигне, защото Той няма да работи чрез ума и съвестта на друг човек, за да достигне вашите. С искрена молитва за мъдрост

направете Божето дело предмет на изучаването си. Приемайте съвет от осветения ум, напълно предаден на Бога. {7Т 214.1}

Гледайте към Исус в непринуденост и вяра. Съзърцавайте Исус, докато духът бъде поразен от прекалено голямата светлина. Ние не се молим дори наполовина от нужното. Ние не вярваме дори наполовина от необходимото. “Искайте и ще ви се даде.” (Лука 11:9) Молете се, вярвайте, укрепявайте се един друг. Молете се така, както не сте се молили никога преди, Господ да положи ръката Си върху вас, за да можете да бъдете способни да възприемете дължината и широчината, дълбочината и височината, и да познаете Христовата любов, която никое знание не може да схване, за да се изпълните с цялата Божия пълнота. {7Т 214.2}

Фактът, че сме призвани да изтърпим изпитанията, доказва, че Господ Исус вижда в нас нещо много скъпоценно, което желае да усъвършенства. Ако Той не виждаше в нас нищо, с което да прослави Своето име, Той не би губил време да ни пречиства. Ние не полагаме особени усилия при кастренето на растението калина. Христос не хвърля безполезни скали в Своята пещ. Той изпитва ценната руда. {7Т 214.3}

Ковачът слага желязото и стоманата в огън, за да може да разбере какъв е металът. Господ позволява Неговите избрани да бъдат сложени в пещта на страданието, за да може да види какъв е характерът им и дали може да ги оформи и моделира за Своето дело. {7Т 214.4}

Самопожертвувателност

Законите на Христовото царство са толкова прости, но все пак толкова съвършени, че човешките добавки към тях ще създадат объркване. И колкото по-прости са нашите планове за работа в служба на Бога, толкова повече ще можем да осъществим. Възприемането на светски подход в Божието дело означава покана за нещастията и поражението. Простотата и смирението трябва да отличават всяко сполучливо усилие за напредъка на Неговото царство. {7Т 215.1}

За да може евангелието да стигне до всички народи, племена, езици и хора, трябва да има самопожертвувателност. Хората на отговорни постове трябва във всички неща да действат подобно на верни настойници, като съвестно пазят фондовете, които са били създадени от хората. Трябва да се внимава да не се допускат излишни харчове. При издигането на сгради и осигуряването на средства за делото трябва да внимаваме да не направим подготовката си толкова сложна, че да се изразходват ненужно пари, защото при всички случаи това означава неспособност да се осигури необходимото за разширяването на делото в други полета, особено в чужди страни. Средствата не трябва да бъдат изтегляни от касата, за да се изграждат институции в полетата у нас с риск да се парализира напредъка на истината в далечни райони. {7Т 215.2}

Божии пари трябва да бъдат използвани не само в непосредствения ви район, но и в далечни страни, на морските острови. Ако Неговият народ не се заема с тази работа, Бог със сигурност ще премахне възможността, която не е употребена за правилното място. {7Т 215.3}

Мнозина сред вярващите едва имат достатъчно за ядене, но в дълбоката си нищета донасят десетъците и приношенията си в Господната съкровищница. Мнозина, които знаят какво означава да се поддържа Божията кауза в трудни и мъчителни обстоятелства, са вложили средства в издателските

къщи. Те на драго сърце са понесли трудности и лишения, бдели са и са се моли за успеха на делото. Техните дарове и пожертвования изразяват ревностната благодарност на сърцата им към Този, който ги е призовал от тъмнината в Своята чудесна светлина. Техните молитви и милостиня се издигат като паметник пред Бога. Към небето не може да възлезе по-благоуханен тамян. {7Т 215.4}

Но Божието дело в цялата си широта е едно цяло и едни и същи принципи трябва да управляват всички негови клонове. То трябва да носи печата на мисионерското дело. Всеки отдел на каузата е свързан с всички части на евангелското поле и духът, който управлява един отдел, трябва да се чувства в цялото поле. Ако една част от работниците получават големи заплати, има други в различни клонове на делото, които също ще искат високи заплати, и духът на самопожертвувателност ще отслабне. Други институции ще бъдат заразени от същия дух и ще изгубят Господното благоразположение, защото Той никога не може да одобри егоизма. По този начин нашата настъпателна работа ще се прекрати. Невъзможно е тя да бъде продължавана, освен с постоянни жертви. От всички части на света идват призови за хора и средства, за да се продължи делото. Ще бъдем ли принудени да кажем: “Трябва да чакате, нямаме никакви пари в касата”? {7Т 216.1}

Някои от хората с опит и набожност, които започнаха това дело, които се отрекоха от себе си и не се поколебаха да направят жертви за неговия успех, сега спят в гроба. Те бяха определените от Бога канали, Неговите представителни мъже, чрез които на църквата бяха предадени принципите на духовния живот. Те имаха опитност от най-висока стойност. Не можеха да бъдат купени или продадени. Тяхната чистота, посвещение и самопожертвувателност, тяхната жива връзка с Бога, бяха благословени при изграждането на делото. Нашите институции се отличаваха с дух на самопожертвувателност. {7Т 216.2}

Във времето когато се борехме с нищетата, хората, които виждаха колко чудно Бог работеше за каузата, чувстваха, че върху тях не може да се възложи по-голяма чест, отколкото да бъдат свързани с интересите на делото чрез свещените връзки, които ги свързваха с Бога. Щяха ли да свалят бремето и да се договарят с Господа за пари? Не, не. Дори и всеки нагаждач да напуснеше поста си, те никога не биха изоставили делото. {7Т 217.1}

Вярващите, които в ранната история на каузата правиха жертви за изграждането на делото, бяха пропити от същия дух. Те чувстваха, че Бог изискваше от всички свързани с Неговата кауза безусловно посвещение на тялото, душата и духа, на всички техни сили и способности, за да направят делото успешно. {7Т 217.2}

Но в някои отношения делото се е покварило. Макар че се е разширило в обхват и средства, набожността е помръкнала. {7Т 217.3}

В историята на Соломон се съдържа един урок за нас. Ранните години на този цар на Израел бяха изпълнени с блестящи перспективи. Той избра Божията мъдрост и славата на неговото царуване възбуди учудването на света. Той можеше да върви от сила към сила, от характер към характер, дори да се доближи почти до подобие на Божия характер. Но колко тъжна е неговата история. Той беше издигнат до най-святия пост на отговорност, но се оказа неверен. Превърна се в самонадеян, горд и себевъзвеличаващ се човек. Ламтежът за политическа сила и себепревъзнасяне го доведе до сключване на съюзи с езически народи. Среброто на Тарсис и златото на Офир бяха набавени на ужасна цена, дори жертване на почтеността и предателство към свещените отговорности. Връзките с идолопоклонници

поквариха вярата му. Една погрешна стъпка доведе до следващата. Сринати бяха бариерите, които Бог беше издигнал за безопасността на Своя народ. Животът му беше покварен от многоженството, а най-накрая той се предаде на поклонението на фалшиви богове. Един характер, който беше твърд, чист и възвишен, стана слаб и белязан с морална неспособност. {7Т 217.4}

Не липсваха злонамерени съветници, които повлияха според предпочитанията си върху този някога благороден, независим ум, защото той не направи Бога свой водач и съветник. Неговата фина чувствителност се притъпи. Добросъвестният, внимателен дух на ранното му управление се промени. Удовлетворяването на собствените страсти стана негов бог. Като последица от това, неговата политика беше белязана със сурови присъди и жестока тирания. Разточителството, проявявано в егоистично угаждане на себе си, наложи изтощителни данъци върху бедните. От най-мъдрият цар, който някога е държал скиптър, Соломон се превърна в деспот. Като цар той беше кумирът на народа и всичко, което казваше и правеше беше вземано за образец. Неговият пример упражни едно влияние, чиито последици могат да станат напълно известни, само когато делата на всички бъдат прегледани пред Бога и всеки човек бъде съден според делата, извършени в тялото. {7Т 218.1}

О, как може Бог да изтърпи злодеянията на онези, които са имали голяма светлина и предимства, но все пак са последвали пътя, който сами са си избрали, за своя вечна вреда! Соломон, който при посвещаването на храма тържествено беше възложил на хората “Нека вашите сърца бъдат съвършени спрямо Господа, нашия Бог” (3 Царе 8:61), избра свой собствен път и в сърцето си се отдели от Бога. Умът, който някога беше отдаден на Бога и вдъхновен от Него да напише най-скъпоценните думи на мъдрост (книгата Притчи) – истини, които са увековечени – този благороден ум стана чрез лоши връзки и поддаване пред изкушенията безполезен и лишен от морална сила, и Соломон опозори себе си, опозори Израел, опозори и Бога. {7Т 218.2}

Като гледаме тази картина, виждаме в какво се превръщат човешките същества, когато дръзват да се отделят от Бога. Една погрешна стъпка подготвя пътя за друга и всяка стъпка бива направена полесно от предишната. По този начин се оказва, че душите следват друг водач вместо Христос. {7Т 219.1}

Всички, които заемат постове в нашите институции, ще бъдат изпитани. Ако те желаят да направят Христос свой образец, Той ще им даде мъдрост, познание и проникателност. Те ще израстват в благодат и способности подобно на Христос. Характерите им ще бъдат оформени според Неговото подобие. Ако не успеят да пазят Господния път, един друг дух ще управлява ума и преценката, и те ще правят планове без Господа, ще поемат свой собствен път и ще изоставят постове, които са заемали. На тях им е била дадена светлина. Ако се отделят от нея, нека никой да не ги подкупва, за да ги придума да останат. Те ще бъдат спънка и примка. Дошло е времето, когато трябва да бъде разтърсено всичко, което може да бъде разтърсено, за да може да останат онези неща, които не могат да бъдат разтърсени. Случаят на всеки човек ще се прегледа пред Бога. Той измерва храма и поклонниците в него. {7Т 219.2}

“Както овчарят дири стадото си... така и Аз ще подиря овците Си и ще ги избавя от всички места, където бяха разпръснати в облачния и мрачен ден.” (Езекиил 34:12)

Нуждите на южното поле

Господ очаква далеч повече от нас, отколкото сме Му дали в самопожертвувателно служене за хората от всички класи в южните щати на Америка. Това поле лежи пред самата ни врата и в него има да се извърши много работа за Господаря. Тази работа трябва да бъде извършена сега, докато ангелите продължават да задържат четирите ветрища. Няма време за губене. {7Т 220.1}

Господ дълго е чакал човешки сътрудници, чрез които да действа. Колко още дълго ще бъде Той задължен да чака мъже и жени, които да отговорят на призива “Идете днес да работите на Моето лозе”? Необходими са вестители на милост не само на няколко места на юг, но в цялото поле. Богати и бедни се нуждаят от светлината. {7Т 220.2}

Сега мъже и жени трябва да предлагат себе си, за да занесат истината по главните и странични пътища на това поле. Има хиляди, които могат да отдадат себе си в служба на Бога. Той би ги приел и би действал чрез тях, като ги направи вестители на мир и надежда. {7Т 220.3}

Работниците ще срещнат мнозина, които ще закоравят сърцата си срещу убеждението на Божия Дух. Но ще срещнат също и мнозина, които гладуват за хляба на живота и които като приемат вестта, ще излязат да сеят семената на истината. {7Т 220.4}

Когато Господ възложи на Моисей делото за извеждането на Израелевите чада от Египет, Той му даде уверението: “Аз ще бъда с теб”. “Самият Аз ще вървя с теб и Аз ще те успокоя”. (Изход 3:12; 33:14) Същото уверение се дава на онези, които ще излязат да работят за Господа в южното поле. {7Т 221.1}

Мои братя и сестри, общувайте с Бога, за да може да бъдете напоени с Неговия Дух, и тогава да отидете, за да предадете на други благодатта, която сте получили. Примерът на Спасителя трябва да ни вдъхновява да полагаме ревностни, себеотрицателни усилия за доброто на другите. Той дойде в този свят като неуморим слуга на човешката нужда. Любовта към изгубения род се проявяваше във всичко, което Той казваше и правеше. Той облече Своята божественост в човешко естество, за да може да застане сред хората като един от тях, който споделя тяхната бедност и страдания. Какъв деен живот водеше Той! Ден след ден Той можеше да бъде видян да влиза в скромните обиталища на лишения и мъка, говорещ за надежда на отчаяните и за мир на измъчените. Това е делото, което Той иска Неговия народ да извърши днес. Смирен, милостив, състрадателен, жалостив, Той обикаляше да върши добро, като издигаше смазаните и утешаваше страдащите. Никой, който дойде при Него, не си отиде без помощ. На всички Той носеше надежда и радост. Където и да отидеше, носеше благословение. {7Т 221.2}

Трябва да се смирим пред Бога, защото съвсем малко членове от Неговата църква полагат усилия, които до някаква степен съответстват на усилията, които Господ желае да полагат. Възможностите, които Той ни е дал, обещанията, които е изказал, привилегиите, които ни е дарил, трябва да ни вдъхновяват за далеч по-голяма ревност и посвещение. Всеки нов член на църквата трябва да бъде още един сътрудник за провеждане плана на изкуплението. Цялата сила на Божия народ трябва да бъде

посветена на довеждането на много синове и дъщери при Него. В служенето ни не трябва да има никакво безразличие, никакъв егоизъм. Всяко отклонение от себеотрицанието, всяко отслабване на ревностните усилия означава даване на врага на толкова много сила. {7Т 221.3}

Един призив към цветнокожата раса

Провъзгласяването на освобождаването на робите в южните щати отвори врати, през които християнските работници трябваше да влязат, за да разкажат историята за Божията любов. В това поле имаше скъпоценни бисери, които Господните работници трябваше да потърсят като скрити съкровища. Но макар че цветнокожите хора бяха освободени от политическо робство, мнозина от тях са все още под робството на невежеството и греха. Мнозина от тях са ужасно унижени. Няма ли до тях да стигне нито една предупредителна вест? Ако хората, на които Бог е дал голяма светлина и много възможности, бяха извършили делото, което Той желае да извършат, днес би имало паметници в цялото южно поле – църкви, санаториуми и училища. Мъже и жени от всички класи биха били поканени на евангелското празненство. {7Т 222.1}

Господ е натъжен поради злочестините в южното поле. Христос плака при вида на тези злочестини. Ангелите смълчаха музиката от арфите си, когато погледнаха към един народ, който поради робството в миналото не може да помогне на самия себе си. А онези, в чиито ръце Бог е поставил факлата на истината, запалена от божествения олтар, не са осъзнали, че на тях е поверена работата за занасяне на светлина в това помрачено от греха поле. Има хора, които са се отказали от делото за спасяване на потъпканите и унижените, отказали са да помагат на безпомощните. Нека служителите на Христос веднага започнат да изкупват небрежността си, за да може черното петно от доклада за тях да бъде изтрито. {7Т 222.2}

Сегашното състояние на южното поле е позор за Изкупителя. Но ще ни накара ли това да повярваме, че задачата, която Христос даде на Своите ученици, когато им каза да проповядват евангелието на всички народи, не може да бъде изпълнена? Не, не! Христос има сила за изпълнението на Своето поръчение. Той е напълно способен да извърши делото, което Му е възложено. В пустинята, въоръжен с “Писано е”, Той се срещна и победи най-силните изкушения, които врагът можеше да използва срещу Него. Той доказа силата на словото. А провалът е на Божия народ. Това, че словото няма върху сърцата силата, която е трябвало да има, става ясно от настоящото състояние на света. Но това се дължи на избора на хората да не се покоряват, а не заради това, че словото има по-малко сила. {7Т 223.1}

Един призив от цветнокожата раса

Господ е гледал с мъка тази най-жалка от всички гледки – цветнокожата раса в робство. Той желае в работата си за тях да помним тяхното освобождение от робство от провидението, тяхната обща връзка с нас по сътворение и изкупление и тяхното право на благословенията от свободата. {7Т 223.2}

Преди известно време през нощта сякаш бях на една среща, където се обсъждаше делото в южното поле. Въпросите бяха задавани от една група интелигентни цветнокожи хора: “Няма ли Бог вест за

цветнокожите хора от Юга? Те нямат ли души за спасение? Новият завет не включва ли и тях? Ако Господ ще дойде скоро, не е ли време да се направи нещо за южното поле?” {7Т 223.3}

Беше казано: “Ние не поставяме под въпрос нуждата от мисии в чужди страни. Но ние поставяме под въпрос правото на онези, които твърдят, че имат настоящата истина, да отминават милиони човешки същества в своята собствена страна, мнозина от които са така невежи, както езичниците. Защо е направено толкова малко за цветнокожите хора от Юга, много от които са невежи и мизерстващи, и имат нужда да бъдат научени, че Христос е техният Творец и Изкупител? Как могат да повярват в Този, за когото не са чули? Как могат да чуят без проповедник? И как може някой да проповядва, освен ако не е изпратен?” {7Т 224.1}

“Ние излагаме този въпрос пред онези, които изповядват, че вярват в истината за нашето време. Какво правите за непросветената цветнокожа раса? Защо нямате по-дълбоко усещане за нуждите на южното поле? Не почива ли върху служителите на евангелието отговорността да задействат планове, чрез които този народ да бъде обучен? Не учи ли на това поръчката на Спасителя? Правилно ли е изповядващите се за християни да се държат настрана от това дело, като само няколко носят товара? Във всичките ви планове за медицинска мисионерска работа и мисионерска работа в чужбина, Бог не ви ли е дал вест и за нас?” {7Т 224.2}

Тогава този, който имаше власт, стана и призова всички да обърнат внимание на наставленията, които Господ е дал по отношение на делото в Юга. Той каза: “В Юга трябва да бъде извършена много по-голяма евангелска работа. Трябва да има сто работника там, където сега има само един.” {7Т 224.3}

“Нека Божият народ да се събуди. Мислите ли, че Господ ще благослови онези, които не са чувствали никаква отговорност за това дело и които позволяват да бъде препречван пътя на неговия напредък?” {7Т 224.4}

Когато бяха изречени тези думи, бяха проявени дълбоки чувства. Някои предложиха себе си за мисионери, докато други седяха безмълвни, очевидно без да се интересуват от темата. {7Т 225.1}

Тогава бяха изречени думите: “Югът е най-безперспективното поле. Но колко би могло да се промени настоящото състояние на нещата, ако след освобождаването на цветнокожия народ от робството, мъже и жени бяха работили за тях, както трябва да работят християните, като ги поучават как да се грижат за себе си!” {7Т 225.2}

Състоянието на цветнокожите в Юга не е по-обезсърчително, отколкото беше състоянието на света, когато Христос остави небето, за да дойде да му помогне. Той видя човечеството потънало в окаяност и грехове. Той знаеше, че мъжете и жените бяха покварени и унижени, и че подхранваха най-отвратителните пороци. Ангелите се чудеха, че Христос ще предприеме една видимо безнадеждна задача. Те се чудеха, че Бог може да търси един толкова грешен род. Не можеха да видят място за любов. Но “Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот”. (Йоан 3:16) {7Т 225.3}

Христос дойде на тази земя с една вест на милост и прошка. Той положи основата на една религия, чрез която евреи и езичници, черни и бели, свободни и роби, са свързани заедно в едно общо братство и са признати за равни в Божиите очи. Спасителят чувства безгранична любов към всяко човешко същество. Във всеки един Той вижда възможности за усъвършенстване. Той посреща онези, за които е

дали живота Си, с божествена енергия и надежда. В Неговата сила те могат да живеят един живот, богат на добри дела, изпълнен със силата на Духа. {7Т 225.4}

Евангелие за бедните

Бедността на хората, при които сме изпратени, не трябва да ни пречи да работим за тях. Христос дойде на тази земя, за да ходи и работи сред бедните и страдащите. Те получиха най-голям дял от Неговото внимание. И днес, в лицето на Своите деца, Той посещава бедните и нуждаещите се, като облекчава неволите и намалява страданията. {7Т 226.1}

Премахнете страданието и нуждата и ние по никакъв начин няма да можем да разбираме милостта и любовта на Бога, по никакъв начин няма да имаме представа за състрадателния, милостив небесен Баща. Никога евангелието не придобива по-прекрасен вид, отколкото когато се занесе до най-нуждаещите се и бедстващи райони. Тогава неговата светлина заблестява с най-чисто сияние и с най-голяма сила. Истината от Божието слово влиза в колибата на селянина. Лъчите от Слънцето на правдата осветяват грубата къщурка на бедняка, като донасят радост на болните и страдащите. Там са и Божиите ангели, а проявата на проста вяра превръща коричката хляб и чашата вода в пиршество. Прощаващият греховете Спасител приветства бедните и невежите и им дава да ядат от хляба, който слиза от небето. Те пият от водата на живота. Онези, които са били презирани и пренебрегвани, чрез вяра са издигнати до почетното звание на Божии синове и дъщери. Възвисени над света, те седят в небесни места в Христос. Те може да нямат никакви земни съкровища, но са намерили бисера с голяма цена. {7Т 226.2}

Какво може да бъде направено

Проблемът, който стои пред нас, е как най-добре да извършим делото в това трудно поле. Дългите години на пренебрегване са го направили далеч по-трудно, отколкото то иначе би било. Натрупали са се много препятствия. {7Т 226.3}

В медицинската мисионерска работа можеше да бъде постигнат голям напредък. Можеха да бъдат изградени санаториуми. Принципите на здравната реформа можеха да бъдат разгласени. Това дело трябва да се подеме сега. И в него не трябва да се внася и капчица егоизъм. То трябва да бъде извършено с ревност, упоритост и посвещение, които ще отворят вратите, през които може да влезе истината, за да остане. {7Т 227.1}

На Юг има много неща, които могат да бъдат извършени от членове на църквата миряни – хора с ограничено обучение. Има мъже, жени и деца, които трябва да бъдат научени да четат. Тези бедни души жадуват за познание на Бога. {7Т 227.2}

Нашите хора на Юг не трябва да чакат красноречиви проповедници и талантиливи хора. Те трябва да подемат делото, което Господ поставя пред тях, и да правят всичко, което могат. Той ще приеме и ще действа чрез скромни, ревностни мъже и жени, дори ако те не са красноречиви или високо образовани. Мои братя и сестри, направете мъдри планове за работа и вървете напред с доверие в Господа. Не подхранвайте чувството, че сте способни и прозорливи. Започнете и работете смирено. Бъдете жив

израз на истината. Направете Божието слово свой съветник. Тогава истината ще се разпространява със сила и ще се обръщат души. {7Т 227.3}

Нека семейства от пазители на съботата се преместят на Юг и показват чрез живота си истината пред онези, които не я познават. Тези семейства могат да си помагат едно на друго, но нека да внимават да не извършват нищо, което може да препречи пътя им. Нека да оказват християнска помощ, като хранят гладните и обличат голите. Това ще има далеч по-силно влияние за добро, отколкото изнасянето на проповеди. Има нужда както от състрадателни думи, така и от състрадателни дела. Христос започна предаването на Своята вест с дела на любов и човеколюбие. Нека тези работници да ходят от къща на къща, като помагат там, където има нужда от помощ, и когато се представи възможност, да разказват историята на кръста. Тяхната тема трябва да бъде Христос. Няма нужда да разсъждават върху доктринални въпроси. Нека да говорят за делото и жертвата на Христос. Нека да издигат Неговата праведност, а чрез живота си да разкриват Неговата чистота. {7Т 227.4}

Истинският мисионер трябва да бъде въоръжен с ума на Христос. Сърцето му трябва да бъде изпълнено с Христоводобна любов и трябва да бъде верен и непоколебим в принципите. {7Т 228.1}

На много места трябва да бъдат изградени училища и хората, които са нежни и състрадателни, които като Спасителя са развълнувани от гледката на злочестината и страданието, трябва да преподават на стари и млади. Нека Божието слово да бъде преподавано по такъв начин, че да може всички да го разберат. Нека учениците да бъдат насърчени да изучават уроците на Христос. Това ще разшири ума и ще усилва интелекта повече, отколкото изучаването на каквото и да е друго нещо. Нищо не дава такава жизненост на способностите, както допирът до Божието слово. {7Т 228.2}

Полето с памук не трябва да бъде единственото средство, чрез което цветнокожите хора да могат да си осигуряват препитание. Те трябва да бъдат научени как да обработват почвата, как да отглеждат различни реколти и как да садят и да се грижат за овощни градини. Старателни усилия трябва да бъдат полагани, за да се развиват техните способности. По този начин в тях ще се пробуди мисълта, че те са ценни за Бога, защото са Негова собственост. {7Т 228.3}

Сред цветнокожите ще се намерят някои, чиито интелект твърде дълго е бил помрачаван, за да може бързо да бъде подготвен за използване от тях. Но те могат да бъдат научени да опознават Бога. Ярките лъчи на Слънцето на правдата могат да заблестят в помръкналите стаи на техните умове. Те имат привилегията да притежават живота, който е съизмерим с Божия живот. Посвявайте в умовете им възвисяващи, облагородяващи мисли. Живейте пред тях такъв живот, който ще изясни разликата между порок и чистота, между мрак и светлина. Нека те да четат в живота ви какво означава да бъдеш християнин. Веригата, която е била спусната от Божия трон, е достатъчно дълга, за да достигне и най-големите дълбочини. Христос може да издигне грешните и от ямата на позора и да ги постави там, където ще бъдат признати за Божии деца, наследници с Христос на безсмъртно наследство. {7Т 228.4}

Мнозина са напълно обезсърчени. Те са станали безразлични, защото са били презирани и изоставяни. На тях се гледа като на неспособни да разберат или да приемат евангелието на Христос. Все пак чрез чудото на божествената благодат те могат да бъдат променени. Под ръководството на Светия Дух ще изчезне глупостта, която кара възвисяването им да изглежда така безнадеждно. Бавно схващаният, замъглен ум ще се пробуди. Робът на греха ще бъде освободен. Духовният живот ще ги

оживотвори и ще даде сила. Пороците ще изчезнат и невежеството ще бъде победено. Чрез вяра, която действа с любов, сърцето ще бъде пречистено, а умът просветен. {7Т 229.1}

Има други сред цветнокожите, които имат бърза възприемчивост и остри умове. Мнозина от цветнокожата раса са богати с вяра и доверие. Бог вижда сред тях скъпоценни бисери, които един ден ще заблестят ярко. Цветнокожите хора заслужават повече от ръцете на белите хора, отколкото са получавали. Има хиляди, които имат умове, способни да бъдат облагородени и възвисени. С подходяща работа мнозина, на които се е гледало като безнадеждни, ще станат учители на своята раса. Чрез Божията благодат расата, която врагът е потискал поколения наред, може да се издигне до величието на дадената от Бога зрелост. {7Т 229.2}

Господ желае изоставените места на Юга, където гледката е толкова отблъскваща, да станат като Божията градина. Нека нашите хора се пробудят и изкупят миналото. Задължението да работим за цветнокожите хора лежи тежко върху нас. Няма ли да се опитаме да поправим, доколкото е в нашите възможности, вредата, която в миналото е била нанесена на тези хора? Няма ли броят на мисионерите на Юг да се умножи? Няма ли да чуем за мнозина доброволци, които са готови да влязат в това поле, за да изведат души от тъмнината и невежеството в чудесната светлина, на която ние се радваме? Бог ще излее Своя Дух върху онези, които отвърщат на Неговия призив. В силата на Христос те могат да извършат едно дело, което ще изпълни небето с ликуване. {7Т 230.1}

“Така казва Господ Йехова: Ето, Аз, самият Аз, ще потърся овцете Си и ще ги подиря... Така и Аз ще подиря овцете Си и ще ги избавя от всички места, където бяха разпръснати в облачния и мрачен ден... Самият Аз ще паса овцете Си и Аз ще ги успокоя, казва Господ Йехова. Ще потърся изгубената и ще докарам изгонената, ще превържа ранената и ще подкрепя немощната... И като склуча с тях завет за мир... ще направя тях и местата около хълма Си за благословение; и ще изпращам дъжда на времето му; дъжд на благословение ще бъде... И ще познаят, че Аз, Господ, техния Бог, съм с тях... И вие, хора, сте Мои овце, овцете на пасбището Ми, и Аз съм ваш Бог, казва Господ Йехова.” {7Т 230.2}

Средища на влияние

Дадено е добро начало в южното поле. В движението на събитията напред Господ е работил най-чудно за напредъка на Своето дело. Водени са битки, спечелвани са победи. Създадени са благоприятни впечатления. Премахнати са много предразсъдъци. {7Т 231.1}

През нощта бях водена от моя Водач в Юга - от място на място, от град в град. Видях голямото дело, което трябва да бъде извършено – което трябваше да бъде извършено още преди години. Сякаш разглеждахме много места. Най-много се интересувахме от местата, където делото вече беше изградено, и от онези, където беше отворен пътя за поставяне на начало. Видях, че има институции за напредъка на Господното дело. Едно от тези места беше Грейсвил и едно друго – Хънтсвил, където имаме индустриални училища. Тези училища трябва да получат насърчение и помощ, защото Господ ръководеше тяхното изграждане. Всяко има свои собствени предимства. {7Т 231.2}

От дадената ми светлина зная, че делото в Хилдебран ще бъде голямо благословение за околните области, ако бъде подходящо управлявано. Беше ми казано, че трябва да изградим училища точно в такива райони, далеч от градовете и техните изкушения. {7Т 231.3}

Единствено вечността ще направи явно делото, извършено за цветнокожите хора от малките училища във Висксбърг, Язуу Сити и други точки в Юга. В това поле имаме нужда от много повече такива училища. {7Т 231.4}

Трябва да осигурим по-големи средства за образование и обучение на младежите от Юга, както на белите, така и на цветнокожите. Трябва да се изградят училища далеч от големите градове, където младежите могат да се учат да обработват земята и по този начин да спомогнат за самоиздръжката на себе си и на училището. Във връзка с тези училища трябва да се развиват всички различни страни на делото, селскостопански или фабрични, в зависимост от разположението на мястото. Нека да се събират средства за изграждането на такива училища. В тях учениците могат да придобият образование, което с Божието благословение ще ги подготви да печелят души за Христос. Ако се обединят със Спасителя, те ще израснат духовно и ще станат ценни работници в Неговото лозе. {7Т 231.5}

С нашите по-големи училища трябва да бъдат свързани малки санаториуми, за да може учещите да имат възможност да придобиват познания за медицинската мисионерска работа. Тази страна от делото трябва да бъде въведена в нашите училища като част от редовното обучение. Малки санаториуми трябва да бъдат изградени във връзка с училищата в Грейсвил и Хънтсвил. {7Т 232.1}

Нашвил като център

Като народ ние трябва да обърнем специално внимание на делото в Нашвил. По настоящем този град е място с огромна важност в южното поле. Нашите братя избраха Нашвил като център на делото в Юга, защото Господ в мъдростта Си ги насочи там. Той е благоприятно място, в което да се постави началото. Нашите работници ще открият, че за цветнокожата раса е по-лесно да се работи в този град, отколкото в много други градове на Юг. В този град има голям интерес към цветнокожите от хора не от нашата вяра. Във и близо до града има големи образователни институции за цветнокожите хора. Влиянието на тези институции е приготвило пътя, за да направим ние този град център за нашата работа. {7Т 232.2}

Истината трябва да намери достъп до образователните институции в Нашвил. В тези институции има хора, които трябва да бъдат достигнати от третата ангелска вест. Всичко, което може да се направи, за да се заинтересуват тези учители и студенти от вестта на настоящата истина, трябва да се направи сега и то трябва да се направи по един мъдър и разумен начин. От опитните учители могат да се научат скъпоценни уроци по отношение на най-добрите начини за помагане на цветнокожите хора. {7Т 233.1}

Истината трябва също да бъде представена и пред онези, които са дали от своите средства и влияние в полза на цветнокожата раса. Те за заели благородна позиция за възвисяването на този народ. Те трябва да добият представа за нашето дело, което ще бъде за тях жив пример. Ние трябва да направим всичко възможно, за да премахнем предразсъдъците срещу нашето дело, съществуващи в умовете им. Ако вложените от нас усилия са в съгласие с Божията воля, мнозина сред тях ще бъдат убедени и обърнати. Господ прави светлината да блести по пътя на онези, които я търсят. {7Т 233.2}

Нашвил е лесен за достъп от Грейсвил и Хънтсвил. Чрез делото в Нашвил делото в Грейсвил и Хънтсвил ще бъде потвърдено и установено. Грейсвил и Хънтсвил са достатъчно близо до Нашвил, за да подкрепят делото там и да бъдат укрепени от него. {7Т 233.3}

Започването на издателското дело в Нашвил беше извършено според Божието намерение. В южното поле има нужда от печатница за издаване на истината за нашето време, а особено от печатни материали за четене, подходящи за различните класи от хора в това поле. А и няма град в Юга подходящ от Нашвил за напредъка на издателската работа. Изграждането на такава институция е движение напред. Ако се управлява правилно, тази институция ще създаде реноме на делото в Юга и ще бъде средство за предаване на познанието за истината за много души. Издателската къща в Нашвил ще има нужда да бъде подкрепяна още известно време чрез дарове и дарения. {7Т 233.4}

В Нашвил беше започнато също и санаториумното дело. То трябва да бъде добре управлявано и подкрепяно. Медицинската мисионерска работа е наистина помагащата ръка на евангелското служене. Тя отваря пътя за навлизането на истината. {7Т 234.1}

Заповядано ми е да предупредя моите братя в южното поле да не действат прибързано за изграждане на големи начинания и нови центрове точно сега, като по този начин ще се разделят техните работници и средства и така ще отслабнат силите им в този критичен момент от тяхното дело. Нека да почакаат, докато някои от започнатите начинания стигнат по-близо до съвършенството. Нека да не се втурват в нови начинания преди институциите в Грейсвил и Хънтсвил да станат по-стабилно установени и начинанията, съсредоточени в Нашвил да се закрепят. {7Т 234.2}

За сега има сравнително малко места в Юга, които са били разработени. Има много, много градове, в които не е било извършено нищо. Трябва да бъдат изградени центрове на влияние на много места, като се отворят магазини за здравословна храна, вегетариански ресторанти и лечебници. Не всичко, което трябва да бъде извършено, може да бъде определено преди да се даде началото. Нека отговарящите за южното дело да се молят по този въпрос и да помнят, че Бог ръководи. Нека да не се проявява тесногърдие или егоизъм. Планирайте да движите делото напред скромно, разумно, пестеливо. {7Т 234.3}

Поръчение за работниците

Колелото на Провидението се върти бавно, но сигурно. Ние не знаем колко скоро нашият Господ ще каже: “Свърши се”. Неговото идване приближава. Скоро нашите възможности за работа ще бъдат завинаги отминали. Ще ни бъде разрешено да работим само още малко време. Братя мои, няма ли са се опитвате с ревностни усилия да издигате паметници за Бога навсякъде в южните щати? Трябва да се основават църкви. Трябва да се строят домове за поклонение. Трябва да се изградят малки училища и санаториуми. И трябва да се укрепват издателските начинания. {7Т 235.1}

Клоновете на делото, които трябва да се изградят на различни места в Юга, ще имат нужда от мъже и жени на мъдростта и молитвата, мъже и жени, които ще движат сигурно и разумно делото напред от етап на етап – като се трудят усилено, като се молят и работят пестеливо като назначени от Бога работници. Ситуацията изисква лични, неуморими, обединени усилия. {7Т 235.2}

Тухла по тухла, стена най-висока строи се;
снежинка след друга, снегът най-дълбок се натрупва.

Търпеливо постоянство в добри дела – това трябва да бъде нашето мото. Ние трябва да полагаме настойчиви усилия, като напредваме стъпка по стъпка, докато се спечели надбягването, докато се постигне победата. {7Т 235.3}

Когато започна издателското дело в Нашвил, открито признатата цел на работниците беше да не влизат в дългове. Но в отчаяните си усилия да направят тухли без слама, нашите братя бяха доведени до отклонение от тази цел и като резултат делото беше въввлечено в трудности. Но Божиите работници в Нашвил не трябва да се обезсърчават поради това. Делото не трябва да спира. Нека сега всички се опитват най-сериозно да избягват грешките от миналото. Нека да оградят себе си като с плет от бодлива тел срещу склонността да влизат в дългове. Нека твърдо да кажат: “От сега нататък няма да напредваме по-бързо, отколкото покаже Господ и колкото позволяват средствата, които имаме, дори ако доброто дело трябва да изчака малко. При поставяне на начало в нови места ние ще работим по-скоро в малък мащаб, отколкото да въвличаме Господната кауза в дългове”. {7Т 235.4}

Нека да не се обезсърчават онези, които са работили толкова ревностно, за да доведат делото в южното поле до неговото настоящо състояние на напредък. Нека всички правят това, което им е възможно, за да установят делото в Нашвил на здрава основа. Господ има грижата за онези, които храбро са се опитвали да извършат това, от което е имало толкова голяма нужда. В Своята милост, доброта и любов Господ се смилява над тях. Той все още ги приема за Свои съработници. Той знае всичко за всеки един от тях. Те е трябвало да преминат през огъня на страданието при извършването на първоначалната пионерска работа. Бог ще бъде прославен в онези, които са били Негови съработници за разрохкването на почвата в полетата, които никога преди не са били обработвани. {7Т 236.1}

Братя, в южното поле пред нас стои едно голямо дело, което все още едва сме започнали. Не трябва да продължаваме да стоим, както сме стояли в продължение на години, страхуващи се от това дело. Има хора, които са се трудили твърдо и усилено и Господ признава и поздравява техните себепожертвувателни усилия. Той ги е благословил. Те са получили своята награда, защото са видели хората, на които са помогнали, да полагат нозете си върху Вечната Кана на и от своя страна да помагат и на други. {7Т 236.2}

Братя мои в южното поле, моля ви в името на Господа Бога на Израел, да се държите като мъже. Господ е на кормилото. Той ще даде на Своите служители благодат и мъдрост. Божията цел е хората, на които са поверени отговорности, да се съветват и да се молят заедно в християнско единство. В единството има живот и сила, които не могат да бъдат придобити по никакъв друг начин. В църквата ще има огромна сила, когато енергията на членовете се обедини под управлението на Духа. Тогава Бог ще може мощно да действа чрез Своя народ за обръщането на грешници. {7Т 236.3}

Бог живее и царува. Той ще отвори пътя за пренебрегваното южно поле, за да бъде обработено за Него. Нека работниците там се обърнат за помощ към Господа и с радост да разгласяват Неговата истина. Господ идва скоро. Говорете за това, молете се за това, вярвайте в това. Направете го част от живота си. Ще трябва да се сблъскате със съмнения, неодобрителен дух, но това ще отстъпи пред твърдото, последователно доверие в Бога. Когато затрудненията или пречките се появят, издигнете душата си към Бога в песни на благодарност. Опашете се с християнското всеоръжие и бъдете сигурни, че нозете ви са “обути с готовност чрез благовестието на мира”. Проповядвайте истината смело и

ревностно. Помнете, че Господ гледа със съчувствие към това поле и че Той познава неговата нищета и неговата нужда. Усилията, които полагате, няма да се окажат безполезни. {7Т 237.1}

Нашите църкви в Юга трябва да преживеят едно духовно възкресение. Едно велико и тържествено дело стои пред членовете на всяка църква. Те трябва да се приближат към Христос в себеотрицание и самопожертвувателност, като целта им е да предадат Божията вест на милост на своите съчовеци. Нека да работят предпазливо и смирено, като всеки уважава работата на другите. Някои могат да работят по един начин, а други по друг, така както Господ може да ги призове и ръководи. Но нека никой не роптае, че не може да прослави Бога чрез използването на таланти, които Той не му е поверил да съхранява. Бог ни държи отговорни само за работата, която е поставил в ръцете ни. Всички могат да направят едно нещо: Те могат да избягват ненужното затрудняване на работата на другите, като критикуват усилията им, като поставят камъни пред колата, която техните братя се опитват да избутат нагоре по хълма. Ако някой не желае да постави рамото си зад колелото, нека поне се въздържа от пречене на онези, които работят. Бог призовава работници, които ще откажат да обезсърчават своите съработници. {7Т 237.2}

Когато вярващите от Божият народ се трудят сериозно, смирено, самопожертвувателно, те ще получат богатата награда, за която говори Йов: “Ухо, като ме чуеше, ме облажаваше... Благословиенето от този, който беше близо до загиване, идваше за мен; и аз веселях сърцето на вдовицата... Бях баща на сиромасите; изследвах делото на непознатия за мен”. (Йов 29:11-16) {7Т 238.1}

Благословиенето от добрите дела ще следва до вечния живот онези, които отричат личната изгода заради своя Спасител. Когато изкупените застанат около трона на Бога, онези, които са били спасени от греха и покварата, ще дойдат със следните приветствени думи при хората, които са работили за тях: “Бях без Бога и без надежда на света. Загивах в покварата и греха. Жадувах за физическа и духовна храна. Ти дойде при мен с любов и състрадание, нахрани ме и ме облече. Ти ме насочи към Божия Агнец, който отнема греховете на света”. {7Т 238.2}

Братя мои от Юга, укрепете се, да, укрепете се. Ръката на потисничеството и обирничеството няма да ви измъчва, ако възвисите святите принципи на Божия закон. Когато врагът идва като порой, Духът на Господа ще издигне подпора за вас срещу него. Вие сте се заели с едно важно дело и трябва да внимавате, да бдите и да се молите, да изправяте пътеките за нозете си, да не би куците да бъдат отклонени от пътя. Работете с поглед, обърнат единствено към Божията слава, с чувство за своята лична отговорност. Помнете, че единствено Господ може да даде успех на вашите усилия. {7Т 238.3}

Работниците от Юга трябва да постигнат най-високите духовни достижения, за да може работата им в това поле да има успех. Личната молитва, семейната молитва, молитвата в общите събрания за поклонение на Бога – всички те са крайно необходими. А трябва и да живеем молитвите си. Трябва да сътрудничим на Христос в Неговото дело. {7Т 239.1}

Единството с Христос и един с друг е нашата единствена сигурност. Нека да не даваме възможност на Сатана да сочи църквите ни с думите: “Гледайте как тези хора, стоящи под знамето на Христос, се мразят един друг. Изобщо няма защо да се страхуваме от тях, докато изразходват повече сили в борби между самите тях, отколкото във воюване с моите сили”. {7Т 239.2}

От миналите си преживявания трябва да се учим как да избягваме провалите. Ние се молим на нашия небесен Отец “Не ни въвеждай в изкушение”, а след това твърде често не вземаме предпазни

мерки краката ни да не ни водят в изкушение. Трябва да стоим настрана от тези изкушения, които лесно ни побеждават. Нашият успех бива изработен от самите нас чрез благодатта на Христос. Ние трябва да отместим от пътя камъка за препъване, който е причинил много мъка на нас и на други хора. {7Т 239.3}

При изграждането на делото в нови места пестете по всеки възможен начин. Събирайте къшеите, нека нищо не се изгуби. Делото за спасяване на души трябва да бъде провеждано по начина, който е очертал Христос. Той заявява: “Ако някой иска да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва”. (Матей 16:24) Само чрез покоряването на това слово ние можем да бъдем Негови ученици. Наближаваме края на историята на тази земя и различните насоки на Божието дело трябва да бъдат движени напред с много повече самопожертвувателност, отколкото до сега е била проявявана. {7Т 239.4}

Ние сме в този свят, за да си помагаме един на друг. В Христовото дело няма територии с граници и хората, които се опитват да поставят такива граници в Неговото дело днес, по-добре да се молят: “Господи, дай ми ново сърце”. Когато притежават ума на Христос, те ще видят многото части от Господното лозе, които все още не са разработени. Те никога няма да кажат: “Нашите средства са нужни, за да се продължат начинанията, които имаме тук. Няма смисъл да искате средства от нас”. {7Т 240.1}

Ден след ден човешките същества решават въпроса за живота или смъртта, решават дали ще имат вечен живот или вечно унищожение. И все пак мнозина от онези, които изповядват, че служат на Господа, се задоволяват да заемат своето време и внимание с маловажни въпроси. Те са доволни от разногласията помежду си. Ако бяха посветени на службата на Господаря, те не биха спорили като едно семейство от непокорни деца. Всеки би стоял на своя пост на дълга, работещ със сърце и душа като мисионер на кръста на Христос. Светият Дух би обитавал в сърцата на работниците и биха били извършвани дела на праведност. Работниците биха носили със себе си в своето служене молитвите и съчувствието на една пробудена църква. Те биха получавали своите заповеди от Христос и не биха имали време за спорове. Вестите биха идвали от устни, докоснати с жив въглен от божествения олтар. Биха били изговаряни сериозни, пречистени думи. Към небето биха се издигали смирени, съкрушени молитви на вяра. Докато с едната ръка работниците биха се държали за Христос, с другата те биха хващали грешниците и биха ги привличали към Спасителя. {7Т 240.2}

“Кой от вас, ако има сто овце, и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и не отива след изгубената, докато я намери? И като я намери, вдига я на рамената си радостен. И като си дойде у дома, свиква приятелите и съседите си и им казва: Радвайте се с мен, че си намерих изгубената овца. Казвам ви, че също така ще има повече радост на небето за един грешник, който се кае, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.” {7Т 241.1}

“Или коя жена, ако има десет драхми и изгуби една драхма, не запалва светило, не помига къщата и не търси грижливо, докато я намери? И като я намери, свиква приятелките и съседките си и казва: Радвайте се с мен, защото намерих драхмата, която бях изгубила. Също така, казвам ви, има радост пред Божиите ангели за един грешник, който се кае.” (Лука 15:4-10) {7Т 241.2}

Не бойте се

На онези, които работят в Юга, бих казала: Не се обезсърчавайте от настоящата немощ на делото. Вие е трябвало да се борите срещу трудности, които на моменти са заплашвали да ви победят. Но с Божията помощ ви е била дадена възможност да вървите напред. Ако всички в нашите редици знаеха колко трудно беше в миналите години да се изгради делото в местата, които оттогава са станали важни центрове, те щяха да осъзнаят, че е необходима смелост, за да се изправим пред една безперспективна ситуация и да заявим с издигнати към небето ръце: “Няма да се провалим, нито ще се обезсърчим”. Онези, които не са разкопавали земята в нови и трудни полета, не разбират трудностите на пионерската работа. Ако те можеха да разберат Божият начин на действие, щяха не само да ликуват поради това, което е било извършено, но и щяха да вият причина за ликуване в бъдещето на делото. {7Т 242.1}

Братя мои, няма причина за обезсърчение. Доброто семе бива засявано. Бог ще бди над него, като го направи да изникне и да роди изобилна реколта. Помнете, че много от начинанията за спасяване на души в началото са били провеждани сред големи трудности. {7Т 242.2}

Заповядано ми е да ви кажа: Вървете предпазливо, като винаги вършите това, което Господ заповядва. Вървете напред смело, уверени, че Господ ще бъде с онези, които Го обичат и Му служат. Той ще действа в полза на Своя пазещ завета народ. Той няма да ги остави да станат за укор. Ще пречисти всички, които Му се предават, и ще ги направи за възхвала на земята. Нищо друго не е така скъпо за Бога, както Неговата църква. Той ще действа с мощна сила чрез смирени, предани хора. Христос казва днес: “Аз съм с вас, като помагам на вашите предани, доверчиви усилия, и ви давам скъпоценни победи. Аз ще ви укрепявам, когато осветите себе си за служба на Мене. Ще ви дам успех в усилията ви да пробудите души, които са мъртви в прегрешенията и греховете си”. {7Т 242.3}

Непоколебимата вяра и самопожертвувателната любов ще победят трудностите, които възникват по пътя на дълга, за да възпрепятстват напредъка на борбата. Когато вдъхновените от тази вяра вървят напред в делото за спасяване на души, те ще бягат и няма да се изморят, ще вървят и няма да се изтощат. {7Т 243.1}

Уверявам ви, че ако работите в правилната насока, Бог ще ви примири с враговете ви. Той ще ви помага и ще ви укрепява. Направете завет с Бога, че ще внимавате добре какво говорите. “А който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло.” (Яков 3:2) Помнете, че отмъстителният говор никога не кара човек да чувства, че е спечелил победа. Позволете на Христос да говори чрез вас. Не изгубвайте благословието, което произлиза от избягването на злите мисли. {7Т 243.2}

Помнете, че молитвата е източникът на вашата сила. Един работник не може да постигне успех, докато забързано претупва молитвите си и се втурва да свърши нещо, за което се страхува, че може да бъде пренебрегнато или забравено. Отправля само няколко забързани мисли към Бога. Не отделя време да мисли, да се моли, да очаква от Господа подновяване на физическата и духовната сила. Той скоро се изтощава. Не чувства възвисяващото, вдъхновяващо влияние на Божия Дух. Не бива раздвижван от свеж живот. Неговото измъчено тяло и уморен мозък не получават успокоение от личната връзка с Христос. {7Т 243.3}

“Чакай Господа; дерзай и нека се укрепи сърцето ти. Да! Чакай Господа.” “Добре е да се надява някой и тихо да очаква спасението от Господа.” (Псалм 27:14; Пл. Ер. 3:26) Има хора, които работят по цял ден и до късно през нощта, за да извършат това, което според тях трябва да бъде извършено. Господ

гледа жалостиво тези изтощени, силно обременени носители на товара и им казва: “Елате при Мен... и аз ще ви успокоя”. (Матей 11:28) {7Т 243.4}

Божиие работници ще се сблъскат със смут, тревоги и изтощение. Понякога в несигурност и объркване те почти се предават на отчаянието. Когато дойде тази неспокойна нервност, нека да си спомнят поканата на Христос: “Елате вие сами... и си починете малко”. Спасителят “дава сила на отслабналите и умножава мощта на немощните”. (Исаия 40:29) {7Т 244.1}

Ще се появят трудности, които ще изпитат вашата вяра и търпение. Изправете се смело пред тях. Гледайте от добрата страна на нещата. Ако делото е спъвано, уверете се, че това не е ваша грешка, и тогава продължете, ликуващи в Господа. Небето е изпълнено с радост. То ехти от хваленията за Този, който направи такава чудна жертва за изкуплението на човешкия род. Не трябва ли църквата на земята да бъде изпълнена с хваление? Не трябва ли християните да оповестяват по целия свят радостта от служенето на Христос? Хората, които в небето се присъединяват към ангелския хор в химн на хваление, трябва на земята да научат песента на небето, чийто основен тон е благодарението. {7Т 244.2}

Никога не позволявайте да отпада смелостта ви. Никога не говорете с неверие поради това, че външните обстоятелства са против вас. Когато работите за Господаря, ще чувствате натиска от липсата на средства, но Господ ще чуе и ще отговори на молитвите ви за помощ. Нека думите ви да бъдат: “Понеже Господ Йехова ще ми помогне, затова не се смуствам, затова съм втвърдил лицето си като кремък и зная, че няма да бъда посрамен.” (Исаия 50:7) {7Т 244.3}

Ако направите грешка, обърнете поражението си в победа. Уроците, които Бог изпраща, ако се научат добре, винаги ще докарват помощ в подходящото време. Доверете се на Бога. Молете се много и вярвайте. Вие ще бъдете повече от победители, когато се доверявате, надявате, вярвате и когато държите здраво ръката на Безкрайната Мощ. {7Т 244.4}

Истинските работници живеят и работят чрез вяра. Понякога те се изтощават, когато гледат бавния напредък на делото поради разразяването на битката между силите на доброто и злото. Но ако откажат да изгубят сили или да бъдат обезсърчени, те ще видят облаците да се разнасят и да се изпълнява обещанието за избавление. През мъглата, с която ги е обкръжил Сатана, те ще видят блясъка на ярките лъчи на Слънцето на правдата. {7Т 245.1}

Работете с вяра и оставете резултатите на Бога. Молете се с вяра и тайната на Неговото провидение ще донесе отговора. Понякога може да изглежда, че няма да успеете. Но работете и вярвайте, като влагате в усилията си вяра, надежда и смелост. След като сте направили всичко, което можете, чакайте Господа, като разгласявате Неговата верност, и Той ще извърши словото си. Чакайте не с раздрознително безпокойство, но с неустрашима вяра и непоклатимо доверие. {7Т 245.2}

“Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас? Онзи, Който не пожали Своя Син, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?... Кой ще ни отлъчи от Христовата любов? Скръб ли или утеснение, гонение или глад, голота, беда или нож?... Не; във всичко това ставаме повече от победители чрез Този, Който ни е възлюбил. Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое и да било друго създание ще ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.” {7Т 245.3}

Шеста част – Съвет към тези, които носят отговорности

“Според дарбата, която всеки е приел, служете с нея един на друг като добри настойници на многообразната Божия благодат.” (1 Петрово 4:10)

Проповедниците и деловите въпроси

Дадени са ми наставления по отношение на важността на това нашите проповедници да бъдат освободени от отговорностите, които основно трябва да бъдат понасяни от делови хора. През нощта бях в едно събрание, състоящо се от няколко наши братя, които носят бремето на делото. Те бяха дълбоко объркани от финансовите дела и се съветваха как може делото да бъде управлявано най-успешно. Някои смятаха, че броят на работниците може да бъде ограничен, но все пак да се постигнат всички крайно необходими резултати. Един от братята, заемащ отговорен пост, обясняваше плановете си и говореше за това, което желае да види осъществено. Няколко други представиха въпроси за обмисляне. Тогава Един, притежаващ величие и власт, се изправи и пристъпи към изказване на принципите, които да ни ръководят. {7Т 246.1}

На няколко проповедници Говорителят каза: “Вашата работа не се състои в ръководенето на финансовите въпроси. Не е мъдро вие да предприемате това. Бог има за вас определени отговорности, но ако се занимавате с насоки от делото, за които не сте пригодени, вашите усилия в представянето на словото ще се окажат безуспешни. Това ще ви донесе обезсърчение, което ще ви направи неспособни точно за работата, която трябва да вършите - работа, която изисква предпазливо благоразумие и безпогрешна, неогоистична преценка.” {7Т 246.2}

Хората, които са заети с писането и говоренето на словото, трябва да посещават по-малко църковни съвети. Те трябва да поверяват по-маловажните въпроси на хора с делови способности и по този начин да избягват постоянното напрежение, което ограбва ума от неговата естествена жизненост. Те трябва да отделят далеч по-голямо внимание на съхраняването на здравето си, защото жизнеността на ума зависи основно от жизнеността на тялото. Подходящи периоди на сън и почивка и изобилие от физически упражнения са крайно необходими за здравето на тялото и ума. Да се лиши естеството от неговите часове за почивка и възстановяване чрез позволяването на един човек да върши работата на четирима, трима или дори двама, ще доведе до непоправими загуби. {7Т 247.1}

Обучавайте хората по деловите въпроси

Онези, които смятат, че годността на един човек за определен пост го прави способен да заема няколко други поста, са изложени на грешки, когато планират напредъка на делото. Те са склонни да възлагат върху един грижите и бремето, които трябва да бъдат разделени между няколко. {7Т 247.2}

Опитът има голяма стойност. Господ желае да има разумни хора, свързани с Неговото дело, хора със способности на различни отговорни постове в нашите конференции и институции. Особено има нужда от посветени бизнесмени – хора, които ще внасят принципите на истината във всяка делова сделка. Отговарящите за финансовите въпроси не трябва да приемат други задължения, задължения,

които те не са способни да носят, нито пък управлението на деловите въпроси трябва да бъде поверявано на неспособни хора. Ръководителите на делото понякога са допусkali грешки, като са позволявали назначаването на хора, лишени от такт и способности, да управляват важни финансови начинания. {7Т 247.3}

Хората с перспективи в делова насока трябва да развиват и усъвършенстват талантите си чрез най-цялостно учене и обучение. Те трябва да бъдат насърчавани да поставят себе си в обстоятелства, където като учащи се ще могат бързо да придобият познания за правилните делови принципи и методи. Нито един бизнесмен, свързан сега с делото, не трябва да бъде новак. Ако хората от някоя част от делото трябва да подобрят своите възможности за помъдряване и работоспособност, то това са тези, които използват способностите си в делото на изграждането на Божието царство в нашия свят. С оглед на факта, че живеем толкова близо до края на историята на тази земя, трябва да има по-голямо усърдие в работата, по-бдително очакване, бдение, молитва и работа. Човешкият сътрудник трябва да се стреми да придобие съвършенство, за да може да бъде християнин за пример – съвършен в Христос Исус. {7Т 248.1}

Правилните принципи са изключително важни

Хората, които се трудят в делова насока, трябва да вземат всяка предпазна мярка срещу изпадане в грешки чрез погрешни принципи или методи. Докладът за тях трябва да бъде като този за Даниил във вавилонския двор. Когато всички негови делови сделки бяха подложени на най-щателна проверка, не можа да бъде открита нито една грешка. Докладът за неговия делови живот, макар и непълен, съдържа уроци, които си струва да се изучават. Той разкрива факта, че един бизнесмен не е задължително интригант или хитрец. Той може да бъде човек, наставляван от Бога при всяка стъпка. Докато беше министър-председател на Вавилон, Даниил беше Божи пророк, получаващ светлина от небесното вдъхновение. Неговият живот е пример за това какъв може да бъде всеки бизнесмен християнин. {7Т 248.2}

Бог не приема и най-великолепното служене, докато егоизмът не е сложен на олтара като едно живо всеизгаряне. Коренът трябва да бъде свят иначе не може да има нормални, здрави плодове, които единствено са приемливи за Бога. Сърцето трябва да бъде обърнато и посветено. Мотивите трябва да бъдат правилни. Вътрешният светилник трябва да бъде снабден с масло, което тече от небесните вестители през златните цевии в златната купа. Господните вести никога не идват до човека напразно. {7Т 248.3}

Истините, скъпоценните, живителни истини, са свързани с вечното добруване на човека както в този живот, така и във вечността, която се разкрива пред нас. “Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.” (Йоан 17:17) Божието слово трябва да бъде живяно на практика. То ще живее и ще остане завинаги. Докато светските стремежи, светските кроежи и най-великите планове и цели на хората ще погинат като тревата, тези, които са “разумни, ще сияят със светлината на простора, както и онези, които обръщат мнозина в правда – като звездите до вечни векове”. (Даниил 12:3) {7Т 249.1}

В настоящия момент Божията кауза се нуждае от мъже и жени, които притежават редки умения и добри административни способности; мъже и жени, които търпеливо и цялостно ще проучат нуждите на

делото в различните полета; които имат голяма способност за работа; които имат топли, любезни сърца, трезвост, здрав разум и безпристрастна преценка; които са осветени от Божия Дух и смело могат да казват Не, Да и Амин на предложенията; които имат стабилни убеждения, ясна проникателност и чисти, състрадателни сърца; които живеят на практика думите “Всички вие сте братя”; които се стремят да възвисяват и възстановяват падналото човечество. {7Т 249.2}

Отделяйте време да говорите с Бога

Дадени ми е специална заповед във връзка с нашите проповедници. Божията воля не е те да се стремят да забогатяват. Те не трябва да се заемат със светски начинания, защото това ги прави неспособни да отдават най-добрите си сили за духовните неща. Но трябва да получават заплати, достатъчни за да издържат себе си и семействата си. Върху тях не трябва да се възлагат толкова много отговорности, че да не могат да отдават подходящото внимание на църквата в техните собствени семейства, защото тяхно специално задължение е да обучават децата си за Господа. {7Т 250.1}

Голяма грешка е проповедникът постоянно да е зает с делови въпроси, като ходи от място на място и стои до късно през нощта на църковни съвети и съвети на ръководството. Това му докарва изтощение и обезсърчение. Проповедниците трябва да имат време за почивка, за да получат от Божието слово богата храна от хляба на живота. Те трябва да имат време да пият освежителни глътки на утеха от потока с жива вода. {7Т 250.2}

Нека проповедниците и учителите да помнят, че Бог ги държи отговорни да изпълняват службата си по най-добрия начин според способностите си, да внасят в своята работа най-доброто от силите си. Те не трябва да поемат задължения, противоречащи на делото, което Бог им е дал. {7Т 250.3}

Когато проповедниците и учителите, смачкани под бремето на финансовите отговорности, застанат на амвона или в класната стая с изтощен мозък и претоварени нерви, какво може да се очаква, освен използването на обикновен огън, вместо свещения огън, запален от Бога? Принудените, измъчени усилия разочароват слушателите и вредят на говорителя. Той не е имал време да потърси Господа, не е имал време да помоли с вяра за мирото на Светия Дух. {7Т 250.4}

За да може усилията на Божиите работници да бъдат успешни, те трябва да получават благодат и работоспособност, които единствено Бог може да даде. Обещанието е “Искайте и ще получите” (Йоан 16:24). Тогава защо да не отделим време, за да искаме, да отворим ума си за внушенията на Светия Дух, за да може душата да бъде оживотворена от свежа порция живот? Самият Христос прекарваше много време в молитва. Всеки път, когато имаше възможност, Той се отделяше насаме с Бога. Когато се свеждаме пред Бога в смирена молитва, Той поставя един жив въглен от Своя олтар върху нашите устни, като ги осветява за делото на предаването на библейската истина на хората. {7Т 251.1}

Заповядано ми е да кажа на моите съработници: Ако желаете да имате небесните богатства, трябва да имате общуване с Бога в тайно. Докато не направите това, душата ви ще бъде така лишена от Светия Дух, както бяха лишени от роса и дъжд хълмовете на Галаад. Когато бързате от една работа към друга, когато имате толкова много неща за вършене, че не можете да отделите време, за да говорите с Бога, как можете да очаквате сила в работата си? {7Т 251.2}

Причината, поради която толкова много от нашите проповедници изнасят еднообразни, безжизнени проповеди, е че те позволяват на различни неща от светски характер да отнемат тяхното време и внимание. Докато няма постоянно израстване в благодатта, ще ни липсват думи, подходящи за случая. Общувайте тясно със собственото си сърце, а после общувайте тясно с Бога. Докато не направите това, вашите усилия щ бъдат безплодни – направени такива от неосветената припряност и объркване. {7Т 251.3}

Проповедници и учители, нека вашето дело да бъде благоуханно от богата духовна благодат. Не го превръщайте в обикновено, като го смесвате с обикновените неща. Вървете напред и все напред. Очистете себе си от всяка нечистота на плътта и на духа, като се усъвършенствате в святост в страх от Господа. {7Т 251.4}

Имаме нужда от духовно пробуждане всеки ден. Нашите молитви трябва да бъдат по-ревностни, тогава ще станат по-резултатни. Все по-силна трябва да става нашата вяра, че Божият Дух ще бъде с нас, като ни прави чисти и свети, така изправени и благоуханни като ливанските кедри. {7Т 251.5}

Евангелските проповедници трябва да пазят служенето си от всякакви светски или политически неща, като влагат цялото си време и таланти в християнските кампании. {7Т 252.1}

Прикрепването на един проповедник на едно място, чрез възлагането върху него на надзора на деловите въпроси, свързани с работата на църквата, не е благоприятно за неговата духовност. Правенето на това не е в съгласие с библейския план, както е описан в шестата глава на Деяния. Изучавайте този план, защото той е одобрен от Бога. Следвайте словото. {7Т 252.2}

Този, който раздава словото на живота, не трябва да позволява върху него да бъдат възлагани прекалено много товари. Той трябва да отделя време за изучаване на словото и за себеизпитване. Ако внимателно изследва собственото си сърце и отдава себе си на Господа, той по-добре ще разбира как да схваща скритите Божии неща. {7Т 252.3}

Вместо да избираме работата, която ни е най-приятна, а да отказваме да вършим нещо, което братята ни мислят, че трябва да вършим, ние трябва да запитаме: “Господи, Ти какво желаеш да направя?” Вместо да определяме пътя, който нашите естествени склонности ни подтикват да следваме, трябва да се молим: “Научи ме, Господи, на пътя Си и ме води по равна пътека”. (Псалм 27:11) {7Т 252.4}

Финансови подробности на работата в градовете. Нашите проповедници трябва да се научат да оставят деловите и финансови въпроси на мира. Отново и отново ми бяха давани указания, че това не е работа на проповедничеството. Те не трябва да бъдат тежко обременявани с деловите подробности дори на градското дело, но трябва да бъдат в готовност да посещават места, където е бил събуден интересът към вестта, и особено да посещават нашите лагерни събрания. Когато се провеждат тези събрания, нашите работници не трябва да мислят, че трябва да останат в градовете, за да се грижат за деловите въпроси, свързани с различните страни на градското дело, нито трябва прибързано да си тръгват от лагерните събрания, за да вършат тази работа. {7Т 252.5}

Ръководителите на нашите конференции трябва да намерят бизнесмени, за да се грижат за финансовите подробности на градското дело. Ако не могат да се намерят такива хора, нека да бъдат осигурени средства за обучаването на хора, които да поемат това бреме. {7Т 253.1}

Осветени финансисти. Скандинавските институции не трябваше да стигат до положението, в което са, а не биха били в това положение, ако преди години нашите братя в Америка бяха направили каквото трябваше. Човек с опит в делова насока, с практически познания по счетоводство, трябваше да бъде изпратен в Европа, за да контролира воденето на сметките в нашите институции там. И ако тази работа изискваше повече от един човек, повече от един трябваше да бъде изпратен. По този начин щяха да бъдат спестени хиляди и хиляди долари. {7Т 253.2}

В нашето дело в Америка трябва да бъдат наемани такива хора – хора, които са посветени на Бога, хора, които знаят какви са небесните принципи, хора, които са научили какво означава да ходят с Бога. Ако такива хора бяха надзиравали финансовите дела на нашите конференции и институции, днес щеше да има много пари в касата. И нашите институции сега щяха да се намират в състоянието, в което Бог е заявил, че трябва да се намират, като подпомагат делото чрез себеотрицание и самопожертвувателност. {7Т 253.3}

Работата на проповедничеството

Много полета, побелели за жетва, още не са разработени, защото ни липсват самопожертвувателни помощници. В тези полета трябва да се навлезе и много работници трябва да отидат в тях с вероятността да поемат своите собствени разноски. Но някои от нашите проповедници не са много склонни да поемат върху себе си бремето на това дело. Те са малко склонни да работят с искреното великодушие, което характеризираше живота на нашия Господ. {7Т 254.1}

Бог е натъжен, когато вижда липсата на себеотрицание и настойчивост в Своите служители. Ангелите са удивени от тази гледка. Нека работещите за Христос изучават Неговия себепожертвувателен живот. Той е нашият пример. Могат ли днешните проповедници да очакват да бъдат призвани да понесат по-малко трудности, отколкото ранните християни, валдензите и реформаторите от всяка епоха, в усилията им да занесат евангелието до всяка страна? {7Т 254.2}

Бог е поверил на Своите проповедници делото за разгласяването на Неговата последна вест на милост към света. Той не е доволен от хората, които не влагат цялата си енергия в тази работа от най-голяма важност. Неверността от страна на определените стражи на стените на Сион поставя в опасност каузата на истината и я излага на подигравките на врага. Време е нашите проповедници да осъзнаят отговорността и святостта на тяхната мисия. Горко им, ако не успеят да извършат работата, за която те самите признават, че Бог е поставил в ръцете им. {7Т 254.3}

Не малко проповедници са небрежни точно към работата, която са били определени да вършат. Защо тези, които са отделени за делото на служенето, се поставят като членове на комисии и съвети? Защо са викани да присъстват на толкова много делови срещи, отдалечени на много голямо разстояние от работните им полета? Защо деловите въпроси не са поставени в ръцете на бизнесмени? Проповедниците не са били отделени, за да вършат тази работа. Финансите на делото трябва да бъдат управлявани както му е редът от способни хора, но проповедниците са отделени за друга част от делото. Нека управлението на финансовите въпроси почива върху други, вместо върху хората, ръкоположени за служенето. {7Т 254.4}

Проповедниците не трябва да бъдат викани тук и там, за да присъстват на църковни съвети с цел да се разрешават обикновени делови въпроси. Много от нашите проповедници са вършили тази работа в миналото, но това не е работата, с която Господ желае те да се занимават. Върху тях са били поставени твърде много финансови отговорности. Когато се опитват да носят тези отговорности, те пренебрегват изпълнението на евангелската поръчка. Бог гледа на това като обезславяне на Неговото име. {7Т 255.1}

Голямото лозе на Господа изисква от служителите Му това, което още не е получило – ревностна, упорита работа за душите. Проповедничеството е станало слабо и обезсилено и при неговото посредствено служене църквите също стават слаби. Като резултат от техните усилия, проповедниците почти нямат какво да покажат във връзка с обръщането на душите. Истината не се занася до пустите места на земята. Тези неща лишават Бога от славата, която Му принадлежи. Той търси работници, които ще бъдат както потребители, така и производители. {7Т 255.2}

Светът трябва да бъде предупреден. Проповедниците трябва да работят ревностно и посветено, като разкриват нови полета и се заемат с лична работа за душите, вместо да се въртят в църквите, които вече са получили голяма светлина и много предимства. {7Т 255.3}

Заседания

Нека хората, които посещават съвети, да помнят, че се срещат с Бога, който им е дал тяхната работа. Нека да се събират заедно с почит и сърдечно посвещение. Те се срещат, за да обсъждат важни въпроси, свързани с Божията кауза. Техните действия и в най-малката подробност трябва да показват, че те желаят да разберат Неговата воля по отношение на плановете за напредъка на Господното дело, които трябва да се направят. Нека да не губят нито секунда в маловажни разговори, защото Господната работа трябва да бъде провеждана по един делови, свършен начин. Ако някой член на съвет е небрежен и непочтителен, нека да му бъде напомнено, че се намира в присъствието на един Свидетел, който преценява всички действия. {7Т 256.1}

Казано ми е, че срещите на съветите не са винаги угодни на Бога. Някои идват на тези съвети със студен, неотстъпчив, критичен, лишен от любов дух. Такива могат да причинят голяма вреда, защото с тях е присъствието на лукавия, което ги държи на погрешната страна. Често тяхното безчувствено отношение към обсъжданите мерки внася объркване, като забавя решенията, които трябва да бъдат взети. Божиите служители, нуждаещи се от почивка на ума и сън, са били дълбоко наскърбени и обременени от тези въпроси. В надеждата си да стигнат до решение, те продължават срещите до много късно. Но животът е твърде скъпоценен, за да бъде застрашаван по този начин. Позволете на Господа да носи бремето. Изчакайте Той да оправи трудностите. Дайте почивка на изтощения мозък. Неразумно късните часове са разрушителни за физическите, умствените и духовните сили. Ако на мозъка се дават подходящи периоди на почивка, мислите ще бъдат ясни и будни, и работата ще бъде изпълнена бързо. {7Т 256.2}

Връзката на храненето с църковните съвети

Преди нашите братя да се съберат на заседание или църковен съвет, всеки един трябва да представи себе си пред Бога, като внимателно изпита сърцето си и критично прецени мотивите си. Молете се Господ да може да Се разкрие пред вас, за да не отправяте неразумна критика или да осъждате предложения. {7Т 257.1}

На изобилно сервирани маси хората често ядат много повече, отколкото може лесно да бъде смляно от стомаха. Пренатовареният стомах не може да върши работата си както трябва. Резултатът е неприятно чувство на нечувствителност в мозъка, а умът не действа бързо. Създава се смущение от неподходящите хранителни комбинации; започва ферментация; кръвта се заразява и мозъкът се обърква. {7Т 257.2}

Навикът да се преяжда или да се ядат твърде много храни на едно ядене често причинява разстройство в храносмилането. По този начин се причинява сериозна вреда на нежните храносмилателни органи. Стомахът напразно протестира и умолява мозъка да разсъди от причина към следствие. Прекаленото количество изядена храна или неподходящото комбиниране извършва своето увреждащо дело. Неприятните предупредителни знаци напразно се обаждат. Последицата е страдание. Болестта заема мястото на здравето. {7Т 257.3}

Някои могат да запитат: Какво общо има това с църковните съвети? Твърде много. Последиците от погрешния начин на хранене се внасят в съвещанията и църковните съвети. Мозъкът бива засегнат от състоянието на стомаха. Разстроеният стомах води до едно разстроено, нестабилно състояние на ума. Болният стомах води до едно болестно състояние на ума и често прави човека упорит в поддържането на погрешни мнения. Мнимата мъдрост на такъв човек е глупост пред Бога. {7Т 257.4}

Излагам това като причина за ситуацията в много съвещания и църковни съвети, където въпроси, изискващи внимателно проучване, са били разглеждани съвсем накратко, а са били прибързано вземани решения от най-голяма важност. Често, когато е трябвало да има единодушие на мненията в утвърдителна посока, категорични отрицателни гледища напълно са променяли атмосферата, царяща на една среща. Такива резултатите са ми били представяни отново и отново. {7Т 258.1}

Представям тези въпроси сега, защото ми е заповядано да кажа на моите братя в проповедничеството: Чрез невъздържание в храненето вие ставате неспособни да виждате разликата между свещен и обикновен огън. Чрез това невъздържание вие също показвате вашето незачитане на предупрежденията, които Господ ви е дал. Неговото слово към вас е: “Кой измежду вас се бои от Господа и слуша гласа на Неговия слуга, но ходи в тъмнина и няма светлина? Такъв нека уповава на името Господне и нека се обляга на своя Бог. Ето, всички вие, които запалвате огън, които обграждате себе си с главни, ходете в пламъка на огъня си и сред главните, които сте разпалили; това ще имате от ръката Ми – в скръб ще легнете.” (Исая 50:10, 11) {7Т 258.2}

Няма ли да се приближаваме към Господа, за да може да ни спаси от всяко невъздържание в ядене и пиене, от всяка несвята, похотлива страст, от всеки порок? Няма ли да се смирим пред Бога, като отхвърлим всичко, което покварява плътта и духа, за да може в страх от Него да имаме свършена святост на характера? {7Т 258.3}

Нека всеки, който седи на заседание или съвет, да впише в сърцето си думите: **Аз работя за времето и за вечността и съм отговорен пред Бога за мотивите, които ме подтикват към действие. Нека това бъде неговото мото. Нека молитвата на псалмиста да бъде неговата молитва:** {7Т 258.4}

“Господи, постави стража на устата ми, пази вратата на устните ми. Да не наклониш сърцето ми към каквото и да е лошо нещо.” (Псалм 141:3, 4) {7Т 259.1}

При обсъждане на напредъка на делото никой не трябва да бъде контролираща сила или глас вместо всички. Предложените методи и планове трябва внимателно да бъдат обсъдени, за да може всички братя да преценят техните относителни качества и да решат кой трябва да бъде възприет. В проучването на полетата, към които дългът сякаш ни зове, е добре да вземаме предвид трудностите, с които ще се сблъскаме в тези полета. {7Т 259.2}

Доколкото е възможно, съветите трябва да дават възможност на хората да разберат техните планове, за да може преценката на църквата да подкрепи усилията им. Мнозина от църковните членове са благоразумни и имат и други отлични качества на ума. Трябва да бъде събуден интересът им към напредъка на делото. Мнозина могат да бъдат доведени до по-дълбоко вникване в Божието дело и да търсят мъдрост отгоре, за да разширяват Христовото царство чрез спасяването на души, копнеещи за словото на живота. Мъже и жени с благородни умове ще бъдат прибавени към бройката на онези, за които се казва: “Не вие избрахте Мене, но Аз избрах вас... за да излезете в света и да принасяте плод”. (Йоан 15:16) {7Т 259.3}

Църковна дисциплина

В отношенията с греховни църковни членове, Божият народ трябва внимателно да следва заповедите, дадени от Спасителя в осемнадесетата глава на Матей. {7Т 260.1}

Човешките същества са собственост на Христос, купени от Него на безкрайна цена, свързани с Него чрез любовта, която Той и Неговият Отец са показали към тях. Затова колко внимателни трябва да бъдем в отношенията си един с друг! Хората нямат право да подозират, че другите хора са извършили зло. Църковните членове нямат право да следват своите собствени импулси и склонности във взаимоотношенията си с други членове, които са извършили грях. Те дори не трябва да изразяват своите предубеждения по отношение на греха, защото по този начин влагат в други умове кваса на злото. Отрицателни слухове за някой брат или сестра в църквата се предават от църковните членове един на друг. Правят се грешки и се извършва несправедливост поради нежеланието от страна на някой да следва напътствията, дадени от Господ Исус. {7Т 260.2}

“И ако съгреши брат ти спрямо теб” – заяви Христос – “иди, покажи вината му между теб и него насаме”. (Матей 18:15) Не казвай на други за злото. Казва се на един, после на друг, на трети. И постепенно мълвата расте и злото се увеличава, докато цялата църква започва да страда. Уреди въпроса “между теб и него насаме”. Това е Божият план. “Не бързай да излезеш, за да се караш, да не би най-сетне да не знаеш какво правиш, когато те засрами ближния ти. Разисквай делото си с ближния си сам, но не разкривай чужди тайни.” (Притчи 25:8, 9) Не търпи греха в своя брат, но не го излагай, защото по този начин увеличаваш трудността, като правиш порицанието да изглежда като отмъщение. Поправи го по начина, очертан в Божието слово. {7Т 260.3}

Не позволявай негодуванието да узрява в злоба. Не позволявай раната да гнояса и да избие в отровни думи, които покваряват умовете на слушащите. Не позволявай на горчивите мисли да остават,

за да изпълнят твоя и неговия ум. Иди при брат си и смирено и искрено говори с него за проблема. {7Т 261.1}

Независимо какво е провинението, това не променя плана, който Бог е направил за уреждане на недоразумения и лични оскърбления. Разговорът насаме и в духа на Христос с този, който е сбъркал, често ще премахне затруднението. Иди при сгрешилия със сърце изпълнено с Христовата любов и съчувствие, и се опитай да оправиш нещата. Разисквай с него спокойно и тихо. Нека от устните ти да не се изплъзват гневни думи. Говори по начин, който ще предизвика неговата по-добре преценка. Помни думите: “Който е обърнал грешния от заблудения му път, ще спаси една душа от смърт и ще покрие много грехове”. (Яков 5:20) {7Т 261.2}

Занесете на брат си лекарството, което ще излекува болестта на неприязнта. Извършете своя дял, за да му помогнете. Заради мира и единството на църквата чувствайте, че е както привилегия, така и задължение да направите това. Ако ви послуша, спечелили сте го за приятел. {7Т 261.3}

Цялото небе се интересува от разговора между този, който е бил засегнат, и този, който е сбъркал. Когато извършилият греха приеме укора, поднесен в любовта на Христос, и признае вината си, като поиска прошка от Бога и брат си, слънчева светлина от небето изпълва сърцето му. На спора е сложен край. Приятелството и доверието са възстановени. Мехлемът на любовта премахва болезнеността, причинена от греха. Божият Дух свързва сърце със сърце и небето запява песен за възстановеното единство. {7Т 261.4}

Когато хората, обединени по този начин в християнско общение, се обърнат към Бога с молитва и дадат обет да имат справедливи взаимоотношения, да обичат милостта и да ходят смирено с Бога, върху тях идват големи благословения. Ако те са причинили зло на други, те продължават делото на покаянието, изповедта и възстановяването на щетите, напълно решени да правят добро един на друг. Това е изпълняване на Христовия закон. {7Т 262.1}

“Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама и от устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума.” (Матей 18:16) Вземете със себе си хора, които са духовни, и поговорете със сгрешилия във връзка с греха. Той може да се поддаде на обединените призови на своите братя. Когато види съгласието им по въпроса, умът му може да бъде просветен. {7Т 262.2}

“И ако не послуша тях”, тогава какво трябва да се направи? Трябва ли няколко човека на църковен съвет да поемат върху себе си отговорността за изключването на сгрешилия от членство? “И ако не послуша тях, кажи това на църквата.” (Стих 17) Нека църквата да предприема действия във връзка със своите членове. {7Т 262.3}

“А ако не послуша и църквата, нека бъде за теб като езичник и бирник.” (Стих 17) Ако той не желае да обърне внимание на гласа на църквата, ако отхвърля всички усилия, положени за да бъде поправен, върху църквата лежи отговорността да го освободи от членство. Тогава неговото име трябва да бъде задраскано от книгите. {7Т 262.4}

Никой църковен служител не трябва да съветва, никой съвет не трябва да препоръчва, нито някоя църква да гласува името на извършителя на грях да бъде премахната от църковните книги, докато не бъдат предано извършени наставленията, дадени от Христос. Когато тези наставления са били изпълнени, църквата е изчистила себе си пред Бога. Злото трябва да бъде изявено такова, каквото е, и трябва да бъде премахнато, за да не може да се разпространява все повече и повече. Здравето и чистота

на църквата трябва да бъдат съхранени, за да може тя да стои пред Бога неопетнена, облечена в мантията на Христовата праведност. {7Т 262.5}

Ако съгрешилият човек се покае и се покори на Христовата дисциплина, на него трябва да се приложи друг процес. А дори и ако не се покае, дори ако остане извън църквата, Божиите служители все още имат да извършат за него едно дело. Те трябва ревностно да се опитват да го спечелят за покаяние. И колкото и отежнено да е било неговото прегрешение, ако той се поддаде на усилията на Светия Дух и чрез изповед и изоставяне на греха даде доказателство за покаяние, на него трябва да му бъде простено и да бъде отново посрещнат в кошарата. Братята му трябва да го насърчават в правия път, като се отнасят с него така, както биха желали с тях да се отнасят, ако са на неговото място, като внимават те също да не бъдат изкушени. {7Т 263.1}

“Истина ви казвам” – продължи Христос – “Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата.” (Стих 18) {7Т 263.2}

Това твърдение е в сила за всички епохи. Църквата е удостоена с властта да действа вместо Христос. Тя е Божието средство за запазване на реда и дисциплината сред Неговия народ. На нея Господ е делегирал властта да решава всички въпроси относно нейното благополучие, чистота и ред. Върху нея лежи отговорността да изключва от членството си онези, които не са достойни, които с нехристиянското си поведение ще нанесат позор върху истината. Всичко което църквата извършва в съответствие със заповедите, дадени в Божието слово, ще бъде одобрено от небето. {7Т 263.3}

Пред църквата изникват за разрешаване въпроси със сериозни последици. Божиите служители, ръкоположени от Бога за водачи на Неговия народ, след като извършат своята част, трябва да предадат целия въпрос на църквата, за да може да има единство по отношение на взетите решения. {7Т 263.4}

Господ желае Неговите последователи да действат с голямо внимание във взаимоотношенията си един с друг. Те трябва да възвисяват, да възстановяват, да изцеляват. Но в църквата не трябва да съществува пренебрежение към подходящата дисциплина. Членовете трябва да считат себе си за ученици в едно училище, които се учат как да изграждат характери, достойни за високото им призвание. В църквата тук долу Божиите деца трябва да бъдат подготвени за великото обединяване в църквата горе. Онези, които тук живеят в единство с Христос, могат да очакват един безкраен живот в семейството на изкупените. {7Т 264.1}

Божията любов към падналия род е една конкретна проява на любовта – любов, родена от милост, защото човешките същества като цяло не я заслужават. Милостта предполага несъвършенство на обекта, към който се проявява. Милостта беше пусната в действие единствено заради греха. {7Т 264.2}

Възможно е да е необходима много работа за изграждането на твоя характер, възможно е да си груб камък, който трябва да бъде подравнен и шлифован преди да може да заеме място в Божия храм. Не трябва да се изненадваш, ако Бог с чук и длето изрязва острите ъгли на твоя характер, докато бъдеш подготвен да запълниш мястото, което Той е определил за теб. Никое човешко същество не може да извърши това дело. То може да бъде извършено единствено от Бога. И бъди сигурен, че Той няма да нанесе нито един излишен удар. Всеки Негов удар е нанесен с любов, заради твоего вечно щастие. Той познава твоите немощи и работи, за да възстановява, не за да унищожава. {7Т 264.3}

“Грижете се един за друг”

Често ще срещате души, които са под натиска на изкушенията. Вие не знаете колко жестоко се бори с тях Сатана. Внимавайте да не обезсърчите такива души и по този начин да дадете на изкушителя предимство. {7Т 265.1}

Всеки път, когато видите или чуете нещо, което трябва да бъде поправено, търсете Господа за мъдрост и благодат, да би в опита си да бъде верни, да се окажете сурови. {7Т 265.2}

Винаги е унизително да се изтъкват грешките на човека. Не правете преживяването по-горчиво чрез ненужно порицание. Нелюбезната критика донася обезсърчение, като прави живота мрачен и нещастен. {7Т 265.3}

Братя мои, вземайте надмощие с любов, вместо със суровост. Когато сбъркалият осъзнае греха си, внимавайте да не унищожите неговото самоуважение. Не се опитвайте да обиждате и наранявате, но по-скоро да превързвате и лекувате. {7Т 265.4}

Никой човек не притежава чувствителност толкова изострена или естество толкова фино, колкото нашия Спасител. И какво търпение показва Той към нас. Година след година Той понася нашите слабости и невежество, нашата неблагодарност и непокорство. Въпреки всички наши заблуди, нашето коравосърдечие, нашето пренебрежение към святите Му думи, Неговата ръка е все още протегната. И Той ни моли: “Любете се един друг, както Аз ви възлюбих”. (Йоан 13:34) {7Т 265.5}

Братя, считайте себе си за мисионери не сред езичници, но сред вашите съработници. Изисква се много време и работа, за да убедите една душа по отношение на специалните истини за нашето време. И когато души се обръщат от греха към правдата, има радост на небето в присъствието на ангелите. Мислите ли, че служебните духове, които бдят над тези души, са доволни да виждат по какъв безразличен начин се отнасят към тях мнозина, които твърдят, че са християни? Царуват човешките предпочитания. Показва се пристрастие. Към един се проявява доброжелателство, докато отношението към друг е сурово. {7Т 265.6}

Ангелите гледат със страхопочитание и удивление мисията на Христос в света. Те се възхищават на любовта, която Го накара да отдаде Себе си в жертва за греховете на хората. Но колко безразлично гледат хората на цената на Неговата кръв! {7Т 266.1}

Не трябва да започваме, като се опитваме да се обичаме един друг. Това, което ни трябва, е любовта на Христос в сърцето. Когато личното Аз е потопено в Христос, истинската любов изниква непринудено. {7Т 266.2}

Ние ще победим чрез упорито търпение. Търпението в служенето е онова нещо, което донася покой за душата. Само смирените, усърдни, предани труженици допринасят за добруването на Израел. Една дума на любов и насърчение ще извърши повече за потушаването на избухливия нрав и своенравния характер, отколкото цялото критикуване и порицание, което можете да струпате върху грешащия. {7Т 266.3}

Вестта на Господаря трябва да бъде оповестена в духа на Господаря. Нашата единствена сигурност е подчиняването на нашите мисли и импулси под ръководството на Великия Учител. Божии ангели ще осигуряват на всеки истински работник богат опит в извършването на това. Благодатта на смирението ще оформи нашите думи в изрази на Христоподобна нежност. {7Т 266.4}

Към учителите в нашите училища

Скъпи мои Братя и Сестри: Господ ще действа в полза на всички, които желаят да ходят смирено с Него. Той ви е поставил на отговорни постове. Ходете внимателно пред Него. Божията ръка е на кормилото. Той ще управлява кораба между скалите, докато стигне в небето. Той ще вземе слабите неща на този свят, за да смути нещата, които са силни. {7Т 267.1}

Моля се да направите Бога свой Съветник. Вие не сте отговорни пред никой човек, но сте под Божието ръководство. Стойте близо до Него. Не приемайте светски представи като свой критерий. Нека няма никакво отклоняване от Господните методи на работа. Не използвайте обикновен огън, но свещения огън, който Господ е запалил. {7Т 267.2}

Бъдете смели в работата си. Дълги години съм изтъквала пред нашите хора нуждата от еднакво натоварване на физическите и умствените сили при обучението на младежите. Но за онези, които никога не са изпитвали стойността на дадените наставления да се съчетават ръчния труд с изучаването на книгите, е трудно да разберат и изпълняват дадените напътствия. {7Т 267.3}

Правете всичко по силите си, за да предадете на учениците си благословенията, които Бог ви е дал. С дълбоко, искрено желание да им помогнете, ги водете в земята на знанието. Стойте близо до тях. Ако учителите нямат любовта и благостта на Христос, изобилстваща в сърцата им, те ще проявяват твърде много духа на суров, тираничен господар. {7Т 267.4}

Господ желае вие да се научите как да използвате мрежата на евангелието. За да можете да имате успех в работата си, дупките във вашата мрежа трябва да бъдат малки. Приложението на Писанията трябва да бъде такова, че значението да бъде лесно възприемано. Тогава използвайте възможно най-пълно издърпването на мрежата. Пристъпвайте направо към целта. Колкото и голямо да е познанието на един човек, то е безполезно, ако не може да го предаде на другите. Нека патоса на гласа ви, неговото дълбоко чувство, да прави впечатление на сърцата. Подтиквайте учениците си да предават себе си на Бога. “Пазете себе си в Божията любов, очаквайки милостта на нашия Господ Исус Христос за вечен живот. И към едни, които са в съмнение, бъдете милостиви; други спасявайте, като ги изтръгвайте от огъня; а към други показвайте милост, със страх, като се гнусите даже и от осквернената от плътта дреха.” (Юда 21-23) Когато следвате примера на Христос, ще имате скъпоценната награда да видите своите ученици спечелени за Него. {7Т 267.5}

Настъпателни усилия

Господ Бог на Израел копнее за плодове. Той призовава Своите работници да се разпростират повече, отколкото правят сега. Той желае те да направят света поле на своята работа, вместо да работят само за нашите църкви. Апостол Павел ходеше от място на място, като проповядваше истината на хората в мрака на заблудата. Той работи една година и шест месеца в Коринт и доказва божествения характер на своята мисия като основа една процъфтяваща църква, съставена от евреи и езичници. Христос никога не ограничаваше усилията Си на едно място. Селата и градовете на Палестина отекваха с истините, които капеха от устните Му. {7Т 268.1}

Поздравът на Христос към света

Проповедта на планината е небесна благословия за света, един глас от Божия трон. Тя беше дадена на човечеството, за да бъде за тях закон за задълженията им и небесна светлина, тяхна надежда и утеха в унието. Тук Князът на проповедниците, Най-великият Учител, изрича думите, които Отец Му даде да изговори. {7Т 268.2}

Блаженствата са Христовият поздрав не само към онези, които вярват, но и към цялото човешко семейство. Той сякаш за миг беше забравил, че е в света, а не в небето. И използва познатият поздрав от света на светлината. Благословенията потичат от устните Му като избликване на дълго задържан поток от изобилен живот. {7Т 269.1}

Христос не ни оставя в съмнения по отношение на чертите на характера, които винаги ще оценява и благославя. От амбициозните любимци на света Той се насочва към онези, които те не признават, като провъзгласява за благословени всички, които приемат Неговата светлина и живот. За бедните по дух, кротките, миротворците, скърбящите, презираните, преследваните Той отваря Своите ръце за прибежище с думите: “Елате при Мен... и Аз ще ви успокоя”. (Матей 11:28) {7Т 269.2}

Христос може да гледа злочестината на света без капка тъга заради това, че е сътворил човека. В човешкото сърце Той вижда нещо повече от грях, нещо повече от злочестина. В Своята безкрайна мъдрост и любов Той вижда възможностите на човека, върхът, който той може да постигне. Христос знае, че макар човешките същества да са злоупотребили с милостите и да са унищожили дадената им от Бога възвишеност, все пак Творецът ще бъде прославен в тяхното изкупление. {7Т 269.3}

Проповедта на планината е образец за начина, по който трябва да поучаваме. Колко усилия е положил Христос да направи тайните да не бъдат повече тайни, но ясни, прости истини! В Неговите наставления няма нищо неясно, нищо трудно за разбиране. {7Т 269.4}

“И като отвори устата си, поучаваше ги.” (Матей 5:2) Неговите думи не бяха изречени шепнешком, нито пък говорът Му беше суров и неприятен. Той говореше ясно и подчертано, с тържествена, убедителна сила. {7Т 269.5}

“И когато Исус свърши тези думи, народът се чудеше на учението Му; защото ги поучаваше като Един, Който има власт, а не като техните книжници.” (Матей 7:28, 29) {7Т 269.6}

Едно сериозно изучаване на Проповедта на планината с молитва ще ни подготви да разгласяваме истината, да даваме на други светлината, която сме получили. Ние първи трябва да внимаваме на себе си, като приемаме със смирени сърца принципите на истината и ги изпълняваме със свършено покорство. Това ще донесе радост и мир. По този начин ние ядем плътта и прием кръвта на Божия Син, а също израстваме по сила в Неговата сила. Нашият живот бива уподобен на Неговия живот. Нашият дух, нашите склонности, нашите навици се подчиняват на волята на Този, за когото Бог заяви: “Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение”. (Матей 3:17) {7Т 270.1}

Във всички времена думите на Христос, изговорени от Планината на благословието, ще запазят своята сила. Всяко изречение е един бисер от съкровищницата на истината. Принципите, изложени в тази проповед, са за всички времена и за хората от всички класи. С божествена изразителност Христос предаде Своята вяра и надежда, като посочваше група след група от хора като благословени, защото са изградили праведни характери. Ако живее живота на Дарителя на живота чрез вяра в Него, всеки може

да постигне стандарта, издигнат чрез думите Му. Такова постижение не заслужава ли дълготрайни, неуморни усилия? {7Т 270.2}

Перспективата

Приближаваме към края на историята на тази земя. Пред нас стои велико дело – заключителното дело на предаване на последната предупредителна вест за един грешен свят. Има хора, които ще бъдат взети от ралото, от лозето, от различни други видове работа, и ще бъдат изпратени от Господа да занесат тази вест на света. {7Т 270.3}

Светът е объркан. Когато гледаме тази картина, перспективите изглеждат обезсърчителни. Но Христос приветства с уверена надежда точно мъжете и жените, които ни причиняват обезсърчение. В тях Той вижда умения, които ще им дадат възможност да заемат място в Неговото лозе. Ако те постоянно се учат, чрез Своето провидение Той ще направи мъжете и жените подходящи да извършат едно дело, което не е извън техните способности. Чрез даването на Светия Дух Той ще даде сила на словото им. {7Т 271.1}

Много от безплодните, неразработени полета трябва да бъдат разработени от начинаещи. Блестящата перспектива на Спасителя за света ще вдъхне увереност в много работници, които ако започнат със смирение и вложат сърцата си в делото, ще се окажат точните хора за времето и мястото. Христос вижда цялото нещастие и отчаяние на света, гледката на което би стоварила върху някои от нашите работници с големи способности толкова тежко обезсърчение, че те не биха знаели дори как да започнат делото по завеждането на мъже и жени до първото стъпало на стълбата. Техните точни методи имат малка стойност. Те биха застанали над по-ниските стъпала на стълбата с думите: “Елате тук горе, където сме ние”. Но бедните души не знаят къде да поставят краката си. {7Т 271.2}

Сърцето на Христос е възрадвано от гледката на хората, които са бедни във всеки смисъл тази дума; възрадвано от гледката на онеправданите, които са кротки; възрадвано от очевидно ненаситния глад за праведност и от неспособността на мнозина да започнат. Той приветства именно самото състояние на нещата, което би обезсърчило много проповедници. Той поправя нашата греховна набожност, като дава отговорността на работата за бедните и нуждаещите се в трудните места на земята на мъже и жени, които имат сърца, изпитващи състрадание към невежите и към онези, които са извън правия път. Господ учи тези работници как да се срещат с хората, на които Той желае да помогне. Те ще бъдат насърчени, когато виждат да се отварят за тях врати, за да влязат в места, където могат да извършват медицинска мисионерска работа. Тъй като имат ниска самоувереност, те отдават на Бога цялата слава. Техните ръце може да са груби и неумели, но сърцата им са податливи на жалост. Те са изпълнени с искрено желание да направят нещо, за да облекчат злочестината, която толкова много изобилства. И Христос е настояща помощ за тях. Той работи чрез онези, които съзират милост в нещастията, печалба в загубата на всичко. Когато Светлината на света минава наблизо, се появяват предимства във всички трудности, ред в объркването, успех и Божия мъдрост в онова, което е изглеждало провал. {7Т 271.3}

Мои братя и сестри, приближете се до хората в служенето си. Издигнете онези, които са изпаднали в униние. Отнасяйте се към нещастията като към предрешени благословения, към злочестините като

към милости. Работете по начин, който ще накара надеждата да изникне на мястото на отчаянието. {7Т 272.1}

Обикновените хора трябва да заемат своето място като работници. Когато споделят мъката на ближните си, както Спасителят споделяше мъката на човечеството, те ще видят чрез вяра, че Той работи с тях. {7Т 272.2}

“Близо е великият ден Господен. Близо е и много бърза.” (Софония 1:14) Бих казала на всеки работник: Вървете напред със смирена вяра и Господ ще върви с вас. Но бъдете в молитва. Това е техниката на вашата работа. Силата е от Бога. Работете уповавайки се на Него, като помнете, че вие сте Негови съработници. Той е вашият Помощник. Вашата сила е от Него. Той ще бъде вашата мъдрост, вашата праведност, вашето осветение, вашето изкупление. Носете игото на Христос, ежедневно усвоявайте от Него Неговата кротост и смирение. Той ще бъде вашата Утеха, вашият Покой. {7Т 272.3}

Сила отгоре

Както божественият дар – силата на Светия Дух – беше даден на учениците, така и днес ще бъде даден на всички, които търсят правилно. Единствено тази сила може да ни направи мъдри за спасение и да ни подготви за горните дворове. Христос иска да ни даде благословение, което ще ни направи святи. “Това ви говорих,” – казва Той – “за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна”. (Йоан 15:11) Радостта в Светия Дух е радост, носеща здраве и живот. Чрез даването на Светия Дух Бог ни дава Себе Си, като прави Себе си извор на божествени влияния, за да дава здраве и живот на света. {7Т 273.1}

След като Бог така щедро ви дава Своите дарове, помнете, че то е за да можете да ги върнете на Дарителя, умножени чрез предаването им. Внасяйте в живота на другите светлина, радост и мир. Всеки ден се нуждаем от дисциплината на смиряването на себе си, за да можем да бъдем готови да приемем небесния дар, не за да го трупаме и не за да ограбваме Божиите деца от Божието благословение, но за да го даваме на другите в цялата му изобилна пълнота. Кога повече от сега ще се нуждаем от едно сърце, отворено за приемане, което тръпне от силното желание да дава? {7Т 273.2}

Дългът ни повелява да черпим основно от съкровищницата на божественото познание. Бог желае да получаваме много, за да можем да даваме много. Той желае да бъдем канали, чрез които да може да дава изобилно от Своята благодат на света. {7Т 273.3}

Нека молитвите ви бъдат искрени и с вяра. Господ желае да извърши за нас “много повече, отколкото искаме или мислим”. (Ефесяни 3:20) Говорете за това, молете се за това. Не говорете със съмнения. Ние не можем да си позволим да дадем възможност на Сатана да види, че има сила да помрачи нашите лица и да вгорчи живота ни. {7Т 273.4}

Молете се с вяра. И не пропускайте да доведете живота си до хармония с молбите си, за да можете да получите благословенията, за които се молите. Нека вярата ви да не отслабва, защото получените благословения са съответни на упражнената вяра. “Нека ви бъде според вярата ви.” “И всичко, което поискате в молитва, като вярвате, ще получите.” (Матей 9:29; 21:22) Молете се, вярвайте, ликувайте. Пейте хваления на Бога, защото е отговорил на молитвите ви. Хванете се за Неговите обещания. “Верен е Този, Който е обещал.” (Евреи 10:23) Не се изгубва нито една искрена молба. Каналът е отворен,

потокът тече. Той носи със себе си лечителни свойства, изливайки възстановителен поток на живот, здраве и спасение. {7Т 274.1}

На всеки учител е дадена свещената привилегия да представя Христос. И когато учителите се опитват да направят това, те могат да подхранват насърчителното убеждение, че Спасителят е съвсем близо до тях, като им дава думи да говорят за Него и посочва начини, по които могат да проявяват Неговите добродетели. {7Т 274.2}

Учителите се сблъскват с много изпитания. Над тях надвисва обезсърчението, когато виждат, че усилията им не винаги биват оценени от техните ученици. Сатана се стреми да ги засегне с телесни немощи, с надеждата, че те ще възроптаят срещу Бога, за да забравят Неговата доброта, милост, любов и извънмерната тежина на слава, която очаква победителя. Нека да помнят, че чрез изпитанията Бог ги води към по-съвършено доверие в Него. Окоето Му е винаги върху тях и ако в объркването си погледнат към Него с вяра, Той ще ги извади от пещта пречистени като злато, изпитано с огън. Той позволява изпитанията да стигнат до тях, за да ги привлече по-близо при Себе Си, но не възлага върху тях бреме, по-голямо отколкото могат да понесат. И заявява: “Никак няма да те оставя и никак няма да те забравя”. (Евреи 13:5) Той винаги е готов да избави онези, които Му се доверяват. Нека затрудненият, извънредно изтощен учител да каже: “Дори и да ме убие, аз пак ще Го чакам.” “Защото, ако и да не цъфти смокинята, нито да има плод по лозите, трудът на маслината да се осуети и нивите да не дадат храна, стадото да се премахне от оградата и да няма говеда в оборите, пак аз ще се веселя в Господа, ще се радвам в Бога на спасението си.” (Авакум 3:17, 18) {7Т 274.3}

Ученици, помагайте на своите учители. Когато правите това, вие им давате надежда и смелост. Вие им помагате и в същото време помагате на себе си да напредвате. Помнете, че основно от вас зависи дали вашите учители стоят на изгодна позиция и работата им е призната за успешна. {7Т 275.1}

Вие трябва да бъдете учащи се в най-възвишения смисъл, като виждате зад учителя Бога и учителя, който Му сътрудничи. {7Т 275.2}

Възможностите ви за работа бързо отминават. Нямайте време за губене в удоволствия. Само когато ревностно се стремите да успеете, ще придобиете истинско щастие. Предлагат ви се скъпоценни възможности във времето, което прекарвате в училище. Направете ученическият си живот възможно най-съвършен. Ще преминете този път само веднъж. И от вас самите зависи дали делото ви ще бъде успех или провал. Когато успявате да придобиете познание за Библията, вие трупате съкровища, които да раздавате. {7Т 275.3}

Ако имате някой съученик, който изостава, обяснете му урока, който не разбира. Това ще подпомогне вашето собствено разбиране. Използвайте прости думи. Изразявайте мислите си на език, който е ясен и лесен за разбиране. {7Т 275.4}

Когато помагате на съучениците си, вие помагате на своите учители. И често този, чийто ум изглежда вял, ще схване идеите по-бързо от съученик, отколкото от учител. {7Т 275.5}

Това е сътрудничеството, което Христос препоръчва. Великият Учител стои до теб, като ти помага да помагаш на този, който изостава. {7Т 276.1}

В училищния си живот може да имате възможност да говорите на бедните и невежите за чудесните истини на Божието слово. Възползвайте се от всяка подобна възможност. Господ ще благослови всеки миг, прекаран по този начин. {7Т 276.2}

Живеем във време, когато Сатана действа с цялата си сила, за да обезсърчава и побеждава онези, които работят в служба на Бога. Но не е необходимо ние да се проваляме, нито да бъдем обезсърчени. Трябва да проявяваме по-голяма вяра в Бога. Трябва да се доверяваме на Неговото живо слово. Ако не се хванем по-здраво за горното, никога няма да можем да се справим със силите на мрака, които ще бъдат видени и почувствани във всяка област на делото. {7Т 276.3}

Земните щерни често ще се изпразват, вировете ще пресъхват, но в Христос има жив извор, от който можем да черпим постоянно. Колкото и много да черпим и да даваме на другите, винаги ще остава изобилно. Няма опасност да изчерпим запаса, защото Христос е неизчерпаемият извор на истината. {7Т 276.4}

Етиката, насаждана от евангелието, не признава друг стандарт, освен съвършенството на Божия ум, на Божията воля. Всички добродетелни качества на характера съжителстват в Бога като едно съвършено, хармонично цяло. Всеки, който приема Христос за свой личен Спасител, има привилегията да притежава тези качества. Това е техниката на святостта. {7Т 276.5}

Загриженост за борещите се с трудности

В продължение на години е била проявявана недостатъчна мъдрост в отношенията с хората, които поемат и провеждат Господното дело на трудни места. Често тези хора работят далеч над силите си. Те имат съвсем малко пари за влагане в напредъка на работата и са задължени да правят жертви, за да продължават делото напред. Те работят за малки заплати и живеят в ужасно строга пестеливост. Молят хората за средства и самите те дават пример за щедрост. Отдават на Бога хвала за това, което е направено, като осъзнават, че Той е Начинателят и Усъвършителят на тяхната вяра и че само чрез Неговата сила те имат възможност да напредват. {7Т 277.1}

Понякога, след като работниците са носили бремето и разгара на работата, и чрез търпеливи, упорити усилия са изградили училище или санаториум, или някое друго начинание за напредъка на делото, техните братя вземат решение, че някой друг може да се справи по-добре и затова той трябва да поеме ръководството на работата, която те са извършвали. В някои случаи решението се взема без необходимото обмисляне и без необходимото признание за онези, които са понесли неприятната част от работата, които са работили, молили са се и са се борили, като са влагали в усилията си цялата си сила и енергия. {7Т 277.2}

Бог не е доволен от този начин на отношение с Неговите работници. Той призовава Своя народ да подкрепя ръцете на онези, които изграждат делото на нови, трудни места, като отправят към тях думи на насърчение и поощрение. {7Т 277.3}

В своята жар, в своята ревност за напредъка на каузата, тези работници може да допускат грешки. Може в желанието си да намерят средства за подпомагане на бедстващи начинания, те да са се присъединили към планове, които не водят до най-доброто за делото. Като вижда, че тези планове ще ги отклонят от това, което Той желае да правят, Господ позволя да ги постигнат разочарования, които съкрушават техните надежди. Пожертвани са пари, а това е голяма мъка за онези, които в заблудението си са се надявали да придобият средства за подпомагане на каузата. {7Т 278.1}

Когато работниците напрягаха всеки нерв, за да съберат средства, които да им помогнат в спешен случай, някои от техните братя седяха отстрани, като критикуваха и подозираха злонамереност, като правеха вредни тълкувания на мотивите на силно обременените работници и правеха работата им по-трудна. Заслепени от егоизъм, тези критикари не забелязваха, че братята им бяха достатъчно огорчени и без неодобрението на хората, които не бяха понасяли тежкото бреме и отговорности. Разочарованието е голямо изпитание, но християнската любов може да превърне поражението в победа. Несполуките ще учат на предпазливост. Ние се учим от нещата, които претърпяваме. По този начин придобиваме опит. {7Т 278.2}

Нека да се проявяват загриженост и мъдрост в отношенията с работници, които макар да са направили грешки, са показали искрен, самопожертвувателен интерес към делото. Нека техните братя да кажат: “Няма да влошаваме нещата, като поставяме друг на твоето място, без да ти дадем възможност да поправиш грешката си и да застанеш в изгодна позиция за отбрана, свободен от бремето на несправедливата критика”. Нека да им бъде дадено време да се оправят, да превъзмогнат обкръжаващите ги трудности и да застанат пред ангели и хора като достойни работници. Те са направили грешки, но щяха ли да се справят по-добре онези, които оспорват и критикуват? На обвиняващите Го фарисеи Христос каза: “Този сред вас, който няма грях, нека пръв да хвърли камък”. (Йоан 8:7) {7Т 278.3}

Има хора, които прибързано желаят да реформират нещата, които им изглеждат погрешни. Те смятат, че трябва да бъдат избрани да заемат мястото на хората, които са направили грешки. Те подценяват това, което тези работници са направили, докато другите са гледали и критикували. Чрез действията си те казват: “Могат да направя велики неща. Могат да провеждам делото успешно”. Заповядано ми е да кажа на онези, които мислят, че знаят много добре как да избягват грешките: “Не съдете, за да не бъдете съдени”. (Матей 7:1) В някои неща може да избегнете грешките, но в други сте склонни да правите сериозни грешки, които би било много трудно да се поправят и които биха внесли объркване в делото. Тези грешки биха могли да причинят повече вреда, отколкото онези, които вашите братя са направили. {7Т 279.1}

Дадени са ми наставления, че хората, които поставят основата за някоя работа, и които пред лицето на предразсъдъците си пробиват с мъка пътя напред, не трябва да бъдат представяни в неблагоприятна светлина, за да може други да заемат местата им. Има искрени работници, които въпреки критиката от някои от братята им, са вървели напред в делото, което Бог е казал, че трябва да бъде свършено. Ако те сега бъдат отстранени от отговорния си пост, би се създадо впечатление, което би било несправедливо към тях и неблагоприятно за делото, защото направените промени биха били считани за извинение за направената несправедливата критика и съществуващите предубеждения. Господ не желае да се предприемат никакви стъпки, които биха били несправедливи към онези, които дълго и ревностно са се трудили, за да изградят повереното им дело. {7Т 279.2}

Неразумни промени

Направени са много промени, които е по-добре никога да не са били направени. Често, когато работниците недоволстват, вместо да бъдат насърчени да останат там, където са и да постигнат успех в

работата си, те са изпращани на друго място. Но те отнасят със себе си същите черти на характера, които преди са разваляли тяхната работа. Те ще проявят същия нехристиянски дух, защото не са научили урока на търпеливото, смирено служене. {7Т 280.1}

Моля за различен ред на нещата. Трябва да бъдат направени промени в групите от работници в нашите конференции и институции. Трябва да се търсят работоспособни и посветени хора и да бъдат насърчавани да се свързват с носителите на отговорности като помощници и съработници. Нека да има хармонично единство между новото и старото в духа на братската любов. Но нека промените в управлението да не бъдат направени рязко по такъв начин, че да донесат обезсърчение на онези, които са работили сериозно и успешно, за да доведат делото до някаква степен на напредък. Бог няма да одобри нищо, направено за обезсърчението на Неговите верни служители. Нека принципите на справедливостта да бъдат следвани от онези, чиито дълг е да осигурят най-резултатното управление на нашите издателски къщи, нашите санаториуми и нашите училища. {7Т 280.2}

Призив към служене

Бог търси работници. Каузата има нужда от хора, които са се издигнали сами; които като са се оставили в Господните ръце като смирени ученици, са се оказвали Негови съработници. Това са хората, от които се нуждае проповедничеството и работата в училищното дело. Нека онези, които са показали, че са мъже, да излязат и да извършат каквото могат в служенето на Господаря. Нека да встъпят в редовете на работниците и с търпеливи, продължителни усилия да докажат своята стойност. Ние се учим да плуваме не на сушата, но във водата. Нека те да изпълняват предано службата, към която са призовани, за да може да станат способни да носят още по-високи отговорности. Бог дава на всички възможност да се усъвършенстват в служенето си на Него. {7Т 280.3}

Този, който взема всеоръжието, за да воюва в доброто войнстване, ще придобива все по-големи способности, докато се стреми да усъвършенства познанието си за Бога, като работи в съгласие с плана, който Бог е изложил за съвършеното развитие на физическите, умствените и духовните сили. {7Т 281.1}

Млади мъже и жени, събирайте запаси от знания. Не чакайте, докато някой човешки изпит ви обяви за способни да работите, но излезте по шосетата и плетовите и започнете да работите за Бога. Използвайте мъдро познанието, което имате. Използвайте способностите си с преданост, като щедро раздавате светлината, която Бог ви дава. Учете как най-добре да носите на другите мир, светлина, истина и многото други изобилни небесни благословения. Постоянно се усъвършенствайте. Простирайте се все по-нависоко и по-нависоко. Сега е ценна способността да изисквате много от силите на ума и тялото, като никога не изпускате от очи вечните реалности. Търсете Господа най-ревностно, за да можете да ставате все по-пречистени, по-духовно развити. Тогава ще имате най-хубавата диплома, която някой може да притежава – Божието одобрение. {7Т 281.2}

Независимо колко големи или малки са вашите таланти, помнете, че това, което имате е само под ваше попечителство. По този начин Бог ви изпитва, като ви дава възможности да докажете верността си. Вие Му дължите всички ваши способности. На Него принадлежат силите на вашето тяло, ум и душа и тези сили трябва да се използват за Него. Вашето време, влияние, способности, умения – всички те трябва да бъдат отчитани пред Този, който дава всичко. Най-добре използва дарбите си този, който се

опитва с искрени усилия да изпълнява Господния велик план за облагородяването на човечеството, като помни винаги, че трябва да бъде както учител, така и ученик. {7Т 281.3}

Когато млади хора отидат да работят и въпреки многото трудности постигнат успех, нека да не се правят предложения те да поемат друга работа, а работата, която са започнали да се даде под ръководството на хора, които са по-възрастни и с повече опит. Когато нашите млади хора се борят с трудностите, те може да направят грешки, но ако продължават напред упорито, техните поражения ще бъдат превърнати в победи. {7Т 282.1}

Съработници мои, упорствайте в работата, която сте започнали. Продължавайте да действате, докато спечелите победа след победа. Обучавайте себе си за успеха. Не изпускайте от очи най-възвишения стандарт, за да можете да постигате все по-голямо и по-голямо добро, като по този начин отразявате Божията слава. {7Т 282.2}

Бог е надарил някои от Своите служители със специални таланти и никой не е призван да омаловажава техните отлични постижения. Но нека никой не използва своите таланти, за да възвисява себе си. Нека те да не се считат за покровителствани повече от ближните си, нито да възвисяват себе си над другите искрени, ревностни работници. Господ гледа на сърце. Този, който е най-посветен на служенето на Бога, е най-високо ценен от небесната вселена. {7Т 282.3}

Небето наблюдава, за да види как хората, заемащи влиятелни постове, ще изпълнят своето настояничество. Изискванията към тях като настояници се измерват чрез степента на тяхното влияние. В отношението си към ближните си те трябва да бъдат справедливи, нежни и предани като бащи. Те трябва да имат Христов подобен характер, като се обединяват с братята си в най-близката връзка на единство и общение. {7Т 282.4}

Мъдро разпределение на средствата

Затрудняващият въпрос за средствата е тревожил мнозина. Чрез своите измамни, съблазнителни планове Сатана отново и отново е препречвал пътя на напредъка. Църквата не е стояла с упование в Бога, но поддавайки се на изкушенията на врага, се е опитвала да провежда планове, които изискват средства, далеч надвишаващи нейните приходи. Много пари са били инвестирани само на няколко места. Това е лишило мисионерските полета от помощта, която е трябвало да получат. При изграждането на делото в своята част от полето, хората са следвали егоистични планове и са изтегляли средства от Господната съкровищница, като са забравяли, че всички приходи са Господни и че трябва да бъдат снабдени и други части от Неговото лозе. Поради причини, с които те няма да бъдат доволни да се сблъскат в деня на съда, те затвориха очите си за нуждите на техните съработници. По този начин бедстващите полета са били оставени неразработени. Чрез впускането в издигане на големи сгради без преценка на цената, без вземане предвид колко ще бъде нужно, за да се изгради кулата, някои хора са донесли дългове, обезсърчение и объркване на делото. Пътят на напредъка в новите полета е бил препречен. {7Т 283.1}

Някакво безумие е обзело умовете на някои, като ги е накарало да извършат това, което би погълнало средства без никакви изгледи за възвръщането им след това. Ако тези пари бяха използвани по начина, който Господ показва, че трябва, щяха да бъдат събрани работници и подготвени да извършат

делото, което трябва да бъде извършено преди идването на Господа. Неправилното използване на средствата показва нуждата от Господното предупреждение, че Неговото дело не трябва да бъде възпрепятствано от човешки схеми, че то трябва да бъде извършвано по начин, който ще укрепва Неговата кауза. {7Т 283.2}

Чрез действия по погрешни планове, някои хора са докарали дългове на каузата. Нека това да не се повтаря. Нека хората начело на делото действат предпазливо, като отказват да зариват Божията кауза в дългове. Нека никой да не действа безразсъдно, непредпазливо, като мисли без да е сигурен, че всичко ще бъде добре. {7Т 284.1}

Излишното вълнение и интерес в делото на едно място не допринася с нищо за напредъка на делото като цяло. Когато се правят планове да се издигне сграда на едно място, внимателно обмислете другите места, които имат точно толкова голяма нужда от пари за издигането на необходимите сгради. Времето е кратко и макар да трябва да се издигат сгради, нека това да бъде извършено с дължимото вземане предвид на всички части от Господното лозе. Нека този, който ръководи строежа, да бъде човек със здрав и осветен разум, а не такъв, който в нетърпението си да издигне един прекрасен архитектурен образец, ще донесе объркване на делото чрез скъпи вложения. {7Т 284.2}

Бог не е творец на объркване, но на ред и напредък. Нека онези, които желаят да движат напред Неговото царство, да бързат бавно и да строят разумно. Нека никой не прибързва с объркващото предположение, че средствата трябва да бъдат вложени, за да се прави показ. Така казва Господ: “Средствата не трябва да бъдат харчени по такъв начин, защото това става за сметка на души”. {7Т 284.3}

Последицата от егоистичното управление стои днес пред нас като илюстрация на мъдростта на хора, чиито умове и сърца се нуждаеха от ръководството на Светия Дух. Господ има много начини за изпитване и изпробване на онези които твърдят, че са християни. С безпогрешна точност Той е проследил последиците от човешката мъдрост, като е показал на онези, които са смятали, че вършат велики неща, че те трябва да преосмислят миналото; че имат нужда да видят, че не са били подбуждани от Светия Дух, но че в много неща са отхвърлили Господните съвети. Ако те бяха направили това изпитване на себе си в началото на своята работа, както Господ им заповядваше на направят, години на служене, обезславящо Бога, щяха да бъдат променени в служене от любов. Всяко сърце във всяко семейство трябва да предприеме делото на себеизпитването, иначе някои като Саул ще открият, че са определени за унищожение. Това е особено приложимо за хората на отговорни постове. Господ казва: “Аз няма да служа на никакви егоистични начинания”. Всеки трябва сега да потърси Господа. Божият народ няма да издържи изпитанието, ако не настъпи събуждане и реформация. Господ няма да допусне в домовете, които приготвя за праведните, нито една душа, която е самонадеяна. {7Т 284.4}

При никакви обстоятелства нашия народ в която и да е страна не трябва да влага всички свои средства в една голяма, скъпа медицинска институция. Струпването на голям брой хора на едно място не е благоприятно за осигуряването на най-добрите резултати за физическото или духовното възстановяване. А освен това, изграждането на такава институция би било ограбване на други места, където трябва да се изградят здравни институции. Където и да работим, някои ще искат да си осигурят възможно най-много средства, за да построят една голяма сграда, но това не е най-мъдрият план. Когато се правят планове за институция на едно място, трябва да имаме предвид нуждите и на другите места.

Нека да се проявява пестеливост, за да може да се дадат на хората и от други части на страната подобни предимства. {7Т 285.1}

Нашите възрастни работници пионери

На възрастните работници пионери, които са били свързани с делото на третата ангелска вест от самото начало, чиито преживявания в него датират почти от преминаването на времето от 1844 г., Господ казва: “Вашата помощ е необходима. Не поемайте върху себе си товари, които други по-млади могат да носят. Вашето задължение е да внимавате в житейските си навици. Трябва да бъдете мъдри в използването на вашите физически, умствени и духовни сили. Вие, които сте преминали през толкова много и така разнообразни преживявания, трябва да правите всичко възможно, за да съхранявате силите се, за да можете да работите за Господа, докато Той позволява да оставате на мястото си, за да помагате за напредъка на Неговото дело”. {7Т 286.1}

Тези носители на отговорности могат да кажат заедно с Йоан: “Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което наблюдавахме и ръцете ни попипаха, за Словото на живота (защото животът се яви и ние видяхме и свидетелстваме, и ви възвестяваме вечния живот, който беше у Отца и се яви на нас); това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос... И известието, което чухме от Него и известяваме на вас, е това, че Бог е светлина и в Него няма никаква тъмнина. Ако кажем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действаме според истината. Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Сина Му Исус Христос ни очиства от всеки грях”. (1 Йоаново 1:1-7) {7Т 286.2}

Каузата има нужда от помощта на възрастните ръце, възрастните работници, които са имали години опит в Божието дело; които са наблюдавали развитието и напредъка на вестта в различните й насоки; които видяха мнозина да стигат до фанатизъм, чрез подхранване на заблудата от фалшиви теории и чрез отхвърлянето на всички направени усилия, целящи да се позволи на светлината от истината да разкрие суеверията, които навлизаха, за да объркват умовете и да обезсилват вестта, която в тези последни дни трябва да бъде дадена в нейната чистота на остатъка от Божия народ. {7Т 286.3}

Много от изпитаните Божии служители са заспали в Исус. Нека да благодарим за помощта на онези, които са останали живи до днешния ден. Нека тяхното свидетелство да бъде оценено. Добрата ръка на Господа е била с тези предани работници. Той ще ги въздигне със силната Си ръка, казвайки: “Облегнете се на Мен. Аз ще бъда вашата сила и вашата изключително голяма награда”. Хората, които бяха в разпространяването на вестта от началото, които се бориха смело, когато битката ставаше ожесточена, не трябва сега да изгубват своя авторитет. {7Т 287.1}

Трябва да бъде подхранвано най-нежно внимание към онези, чиято цел на живота е обвързана с Божието дело. Въпреки многото им слабости, тези работници все още притежават таланти, които им позволяват да останат на своите места. Бог желае те да заемат водещи постове в Неговото дело. Те са останали верни сред бури и изпитания и са сред нашите най-ценни съветници. Колко благодарни трябва да бъдем, че те все още могат да използват дарбите си в служенето на Господа. {7Т 287.2}

Нека да не се забравя факта, че в миналото тези ревностни борци пожертваха всичко за напредъка на делото. Фактът, че са остарели и побелели в служенето си на Бога, не е причина те да престанат да упражняват едно влияние, превъзхождащо влиянието на хора, които имат далеч по-малко познание за делото и далеч по-малка опитност в божествените неща. Макар и изтощени и неспособни да носят по-тежки товари, отколкото могат и трябва да носят младите хора, тяхната стойност като съветници е от най-висока степен. Те са правили грешки, но са станали мъдри чрез провалите си. Научили са се да избягват заблудите и опасностите и не са ли точно затова подготвени да дават мъдри съвети? Те са издържали проверката и изпитанията и въпреки че са изгубили част от силата си, не трябва да бъдат избутвани от по-неопитни работници, които знаят много малко за работата и саможертвата на тези пионери. Господ не ги пренебрегва по този начин. Той им дава специална благодат и познание. {7Т 287.3}

Когато Йоан беше стар и побелял, му беше дадена една вест, която да предаде на преследваните църкви. Евреите направиха няколко опита да отнемат живота му, но Господ каза: “Нека да живее. Аз, който го създадох, ще бъда с него и ще го пазя”. Този възрастен ученик постоянно свидетелстваше за Господаря. С красиви думи, с мелодичен глас, говорещ така, че да направи впечатление на всички, които го слушаха, той разказваше за думите и делата на Христос. Той беше изпратен като изгнаник на Патмос, но Христос го посети в неговото изгнаничество и му предаде внушителните истини, намиращи се в Откровение. {7Т 288.1}

Когато хората, които са прекарвали живота си в служене на Бога, се приближават към края на своята земна история, ще им бъде внушено от Светия Дух да разкажат опитностите, които са имали във връзка с Неговото дело. Разказът за Неговите чудни взаимоотношения с Неговия народ, за Неговата голяма доброта при избавянето им от изпитанията трябва да бъде повтарян на новодошлите във вярата. Трябва да бъдат разказани също и изпитанията, които са постигнали Божиите служители поради отстъпничеството на хора, някога обединени с тях в работата, да се разкаже и за действието на Светия Дух да обезсили лъжите, разказвани срещу онези, които поддържаха вярата си твърда от началото до края. {7Т 288.2}

Старите знаменосци, които са все още живи, не трябва да бъдат поставяни на трудни места. Онези, които служиха на своя Господар, когато делото вървеше трудно, които изтърпяха нищета и останаха верни на истината, когато броят ни беше малък, трябва винаги да бъдат почитани и уважавани. Заповядано ми е да кажа: Нека всеки вярващ да уважава възрастните пионери, които са понесли изпитания, трудности и много лишения. Те са Божии работници и са играли важна роля в изграждането на Неговото Дело. {7Т 289.1}

Господ желае по-младите работници да придобиват мъдрост, сила и зрелост чрез близостта с възрастните работници, които са били оставени живи за каузата. Нека по-младите хора осъзнаят, че за тях е голяма ползата да има такива работници сред тях. Нека да показват голямо уважение към хората с побелели коси, които са имали голям опит в развитието на делото. Нека да им дават почетно място в заседанията си. Бог желае онези, които са дошли в истината в по-късни години, да обръщат внимание на тези думи. {7Т 289.2}

Дано Господ да благословя и подкрепя нашите възрастни и изпитани работници. Дано Той да им помага да имат мъдрост по отношение на запазването на своите физически, умствени и духовни сили.

Заповядано ми е от Господа да кажа на онези, които дадоха своето свидетелство в ранните дни на вестта: “Бог ви е надарил със сила на разума и желае вие да разбирате и да се подчинявате на законите, които се отнасят до здравето на организма. Не бъдете неблагоприятни. Не работете прекалено. Отделяйте си време за почивка. Бог желае вие да останете на своето място, като вършите своята част от работата за спасяване на мъже и жени от поглъщането им от мощния поток на злото. Той желае да държите всеоръжието, докато Той не ви заповяда да го оставите. Не след дълго ще получите своята награда”. {7Т 289.3}

Грижа за работниците

Трябва да се измислят мерки за грижата за проповедниците и другите верни Божии служители, които поради трудни условия или прекалена работа в Неговата кауза са се разболели и имат нужда от почивка и възстановяване, или които поради възраст или загуба на здравето повече не могат да носят бремето и трудностите. Проповедниците често се назначават на някое поле за работа, за което знаят, че ще увреди здравето им. Но тъй като не желаят да отбягват мъчните места, те рискуват с надеждата да помогнат на хората и да бъдат благословение за тях. След известно време откриват, че здравето им се влошава. Опитват промяна на климата и на работата, но без да получат облекчение, и тогава какво трябва да правят? {7Т 290.1}

Тези предани работници, които заради Христос са се отказали от светски перспективи, като са избрали бедността вместо удоволствията или богатството; които, забравили себе си, са работили ревностно, за да печелят души за Христос; които са давали щедро за напредъка на различни начинания в Божията кауза и после са отпаднали в битката, изтощени и болни, и без никакви средства за препитание, не трябва да бъдат оставяни да се борят с живота в бедност и страдания или да се чувстват просяци. Когато болест или немощ сполети нашите работници, нека те да не бъдат обременявани от тревожния въпрос: “Какво ще стане със съпругата и децата ми сега, когато вече не мога да работя и да задоволявам техните нужди?” Трябва да се вземат точно такива мерки, които да посрещнат нуждите на тези предани работници и нуждите на онези, които са зависими от тях. {7Т 290.2}

Щедро са обезпечени ветераните, които са се били за своята страна. Тези хора носят белези и доживотни недъзи, които говорят за техните опасни битки, за техните принудителни походи, за излагането им на бури, за страданията им в затвора. Всички тези доказателства за верността и саможертвата им дават право на справедливо изискване към народа, на който са помогнали да бъде спасен – искане, което е признато и почетено. Но как адвентистите от седмия ден са обезпечили войниците на Христос? {7Т 290.3}

Пренебрегнати работници

Нашите хора не са почувствали както трябва необходимостта от този въпрос и затова той е бил пренебрегнат. Църквите са били небрежни и макар че пътеката им е била осветявана от Божието слово, те са пренебрегнали това най-свещено задължение. Господ е много недоволен от това пренебрежение към Неговите верни служители. Нашите хора трябва да бъдат така склонни да помагат на тези личности

в неблагоприятни обстоятелства, както са били склонни да приемат техните средства и служене, когато са били здрави. {7Т 291.1}

Бог е възложил върху нас задължението да отдадем специално внимание на бедните сред нас. Но тези проповедници и работници не трябва да бъдат поставяни на равна нога с бедните. Те са събрали за себе си съкровище в небесата, което не се разваля. Те са служили на конференцията в нуждата ѝ и сега конференцията трябва да служи на тях. Когато подобни случаи изникнат пред нас, ние не трябва да преминаваме от другата страна. Не трябва да казваме “Дано бъдеш стоплен и нахранен” (Яков 2:16) и после да не предприемаме никакви действени мерки, за да удовлетворим нуждите им. Това се е правило в миналото и по този начин в някои случаи адвентистите от седмия ден са обезславяли тяхното изповедание на вярата и са давали на света възможност да осъжда Божията кауза. {7Т 291.2}

Осигуряване на домове за работниците

Сега дългът на Божият народ е да даде отпор на този упрек като осигури на тези Божии служители удобни домове с няколко акра земя, на която да могат да отглеждат своя собствена продукция и да чувстват, че не са зависими от милостинята на своите братя. С какво удоволствие и мир биха очаквали тези изтощени работници един спокоен малък дом, където техните справедливи претенции за неговия покой ще бъдат признати! {7Т 291.3}

Задължението, което имаме към тези хора, многократно е било посочвано, но никакви решителни действия не са били предприети по отношение на него. Като народ ние трябва да чувстваме своята отговорност по този въпрос. Всеки църковен член трябва да проявява интерес към всичко, което засяга човешкото братство и братството на Христос. Ние сме части един на друг; ако една част страда, всички части страдат с нея. Трябва да се направи нещо и членовете на конференцията трябва да имат духовно проникновение, за да разберат привилегиите и облекчението, от които тези изтощени работници се нуждаят и заслужават. {7Т 292.1}

Нашите санаториуми – подслон за работници

Често тези проповедници имат нужда от специални грижи и лечение. Нашите санаториуми трябва да бъдат подслон за такива и за всички наши изтощени работници, които имат нужда от почивка. Трябва да бъдат осигурени стаи, където те да могат да се преоблекат и да починат без постоянно безпокойство за това как ще посрещнат разходите. Когато учениците бяха изтощени от работа, Христос им каза: “Елате вие сами... и си починете малко”. (Марко 6:31) Той беше направил приготовления, където Неговите служители сега можеха да имат възможността да си починат и да възстановят силите си. Нашите санаториуми трябва да бъдат отворени за нашите усилено работещи проповедници, които са извършили всичко по силите си, за да осигурят средства за построяването и издръжката на тези институции, и по всяко време, когато се нуждаят от предимствата, предложени там, те трябва да бъдат накаран да се почувстват като у дома си. {7Т 292.2}

Тези работници никога не трябва да бъдат задължавани да плащат висока цена за храна и лечение, нито трябва да бъдат считани за просяци или по някакъв начин накарани да се чувстват като такива от

хората, чието гостоприемство те приемат. Показването на щедрост в използването на средствата, които Бог е осигурил за Своите изтощени и преуморени служители, е истинска медицинска мисионерска работа в очите Му. Божиите работници са обвързани с Него и когато бъдат приемани, трябва да се помни, че в лицето на Неговите вестители бива приет Христос. Той изисква това и е обезславян и изпитва гняв, когато отношението към тях е безразлично или се отнасят с тях егоистично или като към незначителни хора. Божието благословение няма да придружава лошото отношение към някои от неговите избрани. Сред медицинското братство не винаги е имало остра възприемчивост към тези неща. Някои не са се отнасяли към тях както трябва. Дано Господ да освети възприемчивостта на онези, които ръководят нашите институции, за да могат да осъзнаят кой трябва да притежава истинско състрадание и загриженост. {7Т 292.3}

Този клон от делото, за който тези изтощени труженици са работили, трябва да покаже благодарност за труда им, като им помогне във времето на нуждата им и по този начин сподели щедро със санаториума бремето на разходите. {7Т 293.1}

Някои работници са в такова положение, че могат да отделят по малко от заплатата си и те трябва да правят това, ако е възможно, за да посрещнат някой спешен случай. Но дори тези хора трябва да бъдат приветствани като благословение за санаториума. Обаче повечето от работниците имат да посрещат много и големи задължения. При всяка промяна, когато им нужда от средства, те са призовани да направят нещо, да тръгнат първи, за да може влиянието от техния пример да подтикне другите към щедрост и Божието дело да напредва. Те чувстват толкова силно желание да забият знамето в нови полета, че мнозина дори вземат назаем пари, за да помогнат в различни начинания. Те не са давали неохотно, но са чувствали, че е привилегия да работят за напредъка на истината. Чрез тези свои реакции на призивите за средства те често остават с твърде малък излишък. {7Т 293.2}

Господ е водил точна сметка за тяхната щедрост към делото. Той знае каква добра работа са свършили те – работа, за която по-младите работници нямат и представа. Той е осведомен за всички лишения и цялото себеотрицание, които те са понесли. Той е отбелязал всяко обстоятелство на тези случаи. Всичко е записано в книгите. Тези работници са за показ пред света, пред ангели и пред хора, и те са един нагледен урок за изпитване искреността на нашите религиозни принципи. Господ би искал нашите хора да разберат, че пионерите в това дело заслужават всичко, което нашите институции могат да направят за тях. Бог ни призовава да осъзнаем, че онези, които са остарели в служенето за Него заслужават нашата любов, почит и най-дълбоко уважение. {7Т 294.1}

Работнически фонд

Трябва да се създаде фонд за такива работници, които вече не могат да работят. Не можем да бъдем чисти пред Бога, ако не положим всяко приемливо усилие по този въпрос и то без бавене. Има някои сред нас, които няма да разберат необходимостта от тази мярка, но тяхното противопоставяне не трябва да ни влияе. Онези, които решат в сърцата си да бъдат справедливи и да вършат правото, трябва да вървят неотклонно напред за извършването на едно добро дело – дело, което Бог изисква да бъде извършено. Има мнозина, които са спокойни, които са отлагали работата за извършване на добро със

своето богатство, но ще бъде ли така още дълго? Ще обичаме ли парите толкова много, че да ги заровим в земята? {7Т 294.2}

Бог призовава за сътрудничеството на всички в това начинание. Охолните трябва да дадат от изобилието си, но ако те дават неохотно, като копнеят да вложат всеки долар в някое светско начинание, те няма да получат награда. {7Т 294.3}

В Божиите очи скромният дар от по-бедните не е по-долен от по-големите дарения на по-богатите. Господ ще прибави Своите благословения към дара, като направи неговата изпълнена с любов цел да изобилства според искрената радост, с която е даден. Малките дарения от всеки източник ще трябва да бъдат внимателно пазени. {7Т 295.1}

Сега има нужда от младежкия плам. Младежите трябва да отхвърлят суетата и да ограничат нуждите си. Бих подтикнала тях и всички наши хора да използват парите, вложени обикновено в ненужни неща, за нещо по-възвишено, по-свято. Направете каквото можете за създаването на фонд за възрастни служители, изтощени от постоянния труд и грижи. Посветете всичко, което имате на Господа. Не използвайте парите си, за да удовлетворявате себе си. Вложете ги в Господната съкровищница. Не позволявайте средствата да изтичат от ръцете ви, само за да удовлетворяват своите желания или желанията на други хора. Когато правите разходи, имайте предвид, че това са Господни пари, с които вие боравите, и че трябва да Му давате отчет за тяхната употреба. {7Т 295.2}

Умолявам възрастните, на които животът се изплъзва от ръцете, да разпределят правилно благата, дадени от Господа, преди да заспят в Исус. Помнете, че вие сте Божии настойници. Върнете на Господа Неговото, докато сте още живи. Не пропускайте да се погрижите за това, докато сте още с ума си. Когато старостта настъпи, наше задължение е да разпределим своите средства за Божиите начинания, които Той е изградил. Сатана използва всяка хитрина, за да отклони от Господното дело средствата, от които то толкова се нуждае. Мнозина обвързват своя талант от средства със светски начинания, когато Божията кауза се нуждае от всеки долар за напредъка на Неговата истина и за прославата на Неговото име. Питам: Няма ли да си събираме съкровище на небесата в торби, които не остаряват? Особено бих подтикнала възрастните, които скоро трябва да се разпоредят със своите средства, да помнят онези, които са служили предано в слово и верую. Разпоредете така за средствата си, че в случай на загубване на здравето и живота ви, те да могат да бъдат вложени в Божията кауза. По този начин те ще бъдат дадени на bankerите и постоянно ще се увеличават. {7Т 295.3}

Призовавам църквата като цяло и членовете ѝ поотделно да отдадат с лихва на Бога капитала, който Самият Той им е поверил. По този начин ще имате съкровище на небесата. Нека сърцата ви да бъдат верни на Исус. Макар че може да чувствате, че сте най-малките от всички светии, все пак вие сте части от Христовото тяло и чрез Него се отъждествявате с всички Негови човешки сътрудници и с превъзходството и силата на разумните небесни същества. Никой от нас не живее за себе си. На всеки е определен пост на дълг, не заради неговите тесногръди, егоистични интереси, но за да може влиянието на всеки да бъде сила за всички. Ако наистина вярвахме, че всеки един от нас е на показ пред света, пред ангели и пред хора, не бихме ли проявявали като църква един съвсем различен дух от този, който сега проявяваме? Нямаше ли да бъдем една жива, действаща църква? {7Т 296.1}

Малките и по-големи извори на благотворителност трябва винаги да бъдат течащи. Божието провидение далеч ни изпреварва, като се движи напред много по-бързо, отколкото нашата щедрост.

Пътят за напредъка и изграждането на Божията кауза е препречен от егоизъм, гордост, алчност, разточителство и любов към показа. На цялата църква е поверена тържествената отговорност да издига всеки клон от делото. Ако членовете следват Христос, те ще се откажат от склонността към показ, любовта към облеклото, любовта към елегантните къщи и скъпите мебели. Трябва да има далеч по-голяма скромност, далеч по-голяма разлика от света сред адвентистите от седмия ден, иначе Бог няма да ни приеме, независимо какъв пост имаме и с каква работа сме се заели. Пестеливостта и себеотрицанието ще снабдяват мнозина в скромно положение със средства за благотворителност. Задължение на всички е да се учат от Христос, да ходят смирено по себеотрицателния път, по който стъпваше Величието на небето. Целият християнски живот трябва да бъде себеотрицателен, за да може когато ни призват към помощ, ние да бъдем готови да откликнем. {7Т 296.2}

Докато Сатана работи с неотслабваща енергия за унищожението на душите, докато има търсене на работници в която и да е част на голямото жетвено поле, ще има призив към подкрепа на Божието дело в някоя от неговите многобройни насоки. Ние задоволяваме една нужда, само за да направим място за задоволяването на друга от подобен вид. Себеотрицанието, нужно за придобиването на средства, които да се вложат в това, което Бог цени най-високо, ще развие навици и характер, който ще си спечели одобрението “Добре свършено” и ще ни направи годни да живеем завинаги в присъствието на Този, който заради нас стана беден, за да можем ние да наследим вечни богатства чрез Неговата бедност. {7Т 297.1}

Хората на отговорни постове са застрашени да бъдат смазани от многото товари, които носят, но Господ не възлага върху никого товари, прекалено тежки за носене. Той преценява всяка тежест преди да позволи тя да почива върху сърцата на онези, които работят заедно с Него. На всеки един от Своите съработници нашият любящ небесен Баща казва: “Възложи на Господа това, което ти е възложил, и Той ще те подпре”. (Псалм 55:22) Нека носителите на товари да вярват, че Той ще понесе всеки товар – голям или малък. {7Т 297.2}

Исус е съгласен да носи нашето бreme, само когато Му имаме доверие. Той казва: “Елате при Мен всички, които сте обременени; дайте Ми своя товар; имайте вяра, че ще извърша делото, което е невъзможно за човешките сътрудници да извършат”. Нека да Му вярваме. Безпокойството е сляпо и не може да съзре бъдещето. Но Исус вижда края от началото и при всяка трудност Той е приготвил пътя, за да донесе облекчение. Ако живеем в Христос, ние можем да извършим всичко чрез Този, който ни укрепва. {7Т 297.3}

Поради неосветените работници нещата понякога се провалят. Можете да ридаете над последиците от погрешните действия на другите, но не се тревожете. Делото е под ръководството на благословения Господар. Всичко, което Той иска, е работниците да отидат при Него, за да получат заповедите и да се подчинят на Неговите насоки. Всички части от делото – нашите църкви, мисии, съботните училища, институциите – са вложени в сърцето Му. Защо да се тревожим? Силният копнеж да се види църквата напоена с живот трябва да бъде уталожена чрез полагагане на цялото доверие в Бога, защото “Без Мене” - каза големият Носител на товари – “не можете да направите нищо”. “Вървете след Мен.” Той е водач, ние трябва да Го следваме. {7Т 298.1}

Нека никой да не претоварва дадените от Бога сили в усилието си Господното дело да напредва по-бързо. Човешката сила не може да ускори делото – с нея трябва да се обедини силата на небесните

разумни същества. Само по този начин Божието дело може да бъде доведено до съвършенство. Човек не може да извърши Божията част от работата. Един Павел може да насее, а един Аполос да напои, но Бог го прави да расте. Човек трябва да сътрудничи с небесните посредници в простота и смирение, като винаги дава всичко от себе си, но винаги осъзнава, че Бог е великият Майстор Работник. Той не трябва да се чувства самоуверен, защото по този начин ще изтощи резервната си сила и ще унищожи своите умствени и физически сили. Макар всички работници, които сега носят най-тежките товари, да трябва да бъдат освободени, Божието дело ще бъде движено напред. Затова нека нашият плам в труда да бъде смекчен от разума. Нека да прекратим усилията си да извършваме това, което единствено Господ може да осъществи. {7Г 298.2}